

แนวทางการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปอมุดอ
ของขบวนการปีอาร์เอ็น

โดย

พลตำรวจตรี โพร สวยศวรรณ
รองผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๙

นักศึกษาวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร
หลักสูตรการป้องกันราชอาณาจักร รุ่นที่ ๖๒
ประจำปีการศึกษา พุทธศักราช ๒๕๖๒ - ๒๕๖๓

หนังสือรับรอง

วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ ได้อนุมัติให้เอกสารวิจัยส่วนบุคคล เรื่อง “แนวทางการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปอญูดอของขบวนการปีอาร์เอ็น” ลักษณะวิชา ยุทธศาสตร์ ของ พลตำรวจตรี โพล สวยสุวรรณ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการป้องกันราชอาณาจักร รุ่นที่ ๖๒ ประจำปีการศึกษา พุทธศักราช ๒๕๖๒ - ๒๕๖๓

พลโท

(พิสิณห์ ปฐมเอม)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร
สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ

บทคัดย่อ

เรื่อง แนวทางการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปอมุดอของขบวนการปีอาร์เอ็น
ลักษณะวิชา ยุทธศาสตร์
ผู้วิจัย พลตำรวจตรี โปธ สวয়สุวรรณ **หลักสูตร** วปอ. **รุ่นที่** ๖๒

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาวิธีการคัดเลือก บ่มเพาะ และวิธีการดำเนินงานของสมาชิกเปอมุดอในขบวนการปีอาร์เอ็นในการก่อเหตุรุนแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ และเพื่อหาแนวทางการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปอมุดอของขบวนการปีอาร์เอ็น การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ด้วยการรวบรวมข้อมูลจากเอกสารวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และทำการสัมภาษณ์อย่างเป็นทางการเชิงลึก (In-depth interview) โดยใช้การสัมภาษณ์ที่มีโครงสร้าง (Structured Interview) และการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง (Unstructured Interview) กับกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ และทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis) นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบรายงานวิจัยเชิงพรรณนาความ

ผลการศึกษา พบว่า วิธีการคัดเลือก บ่มเพาะ และวิธีการดำเนินงานของสมาชิกเปอมุดอในขบวนการปีอาร์เอ็นในการก่อเหตุรุนแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ขบวนการปีอาร์เอ็นได้ดำเนินการกล่อมเกลาจิตใจตั้งแต่ระดับครอบครัว และสังคมโดยไม่ได้เป็นไปตามธรรมชาติ แต่เป็นการสร้างขึ้นอย่างเป็นระบบ เพื่อเข้าร่วมขบวนการตั้งแต่เด็กโดยดำเนินการในศูนย์อบรมจริยธรรมประจำมัสยิด หรือที่เรียกว่าตาดิกา และเมื่อเติบโตขึ้นจะเรียนต่อที่โรงเรียนเอกชนสอนศาสนา หรือปอเนาะ จากนั้นบ่มเพาะ หลังจากผ่านการชักชวน และเข้าพิธีสาบานตนหรือชุมนุมปะฮาห์ เข้ามาเป็นสมาชิกของขบวนการโดยขบวนการใช้เงื่อนไขเชื้อชาติ อัตลักษณ์ ศาสนา มาตุภูมิ ด้วยการบิดเบือนหลักศาสนา และประวัติศาสตร์ เพื่อสนับสนุนแนวทางการทำญิฮาดที่ใช้เป็นเงื่อนไขหลัก และความเป็นธรรมด้านการเมือง การปกครอง เศรษฐกิจและสังคม ใช้เงื่อนไขสนับสนุน อีกทั้งนำข้อผิดพลาดในอดีตและการประพฤติผิดของรัฐ มาเป็นเงื่อนไขสร้างอุดมการณ์ขั้นต้น และหล่อหลอมให้เกิดความรู้สึกไม่เป็นธรรมต่อชาวมุสลิม เพื่อการจัดตั้งสมาชิก และเปอมุดอ หลังจากนั้นได้รับการคัดเลือกไปเป็นฝ่ายเปอมุดอ จะไปทำหน้าที่ที่เสี่ยงในการสร้างเปอมุดอ หรือที่เรียกว่า เปอกาเดส

แนวการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปอมุดอของขบวนการปีอาร์เอ็น มี ๔ แนวทาง ได้แก่ ๑) แนวทางการแก้ปัญหาต่อฝ่ายรัฐ ๒) แนวทางการแก้ปัญหาต่อฝ่ายขบวนการปีอาร์เอ็น ๓) แนวทางการแก้ปัญหาด้านการศึกษา ๔) แนวทางการแก้ปัญหาด้านกฎหมาย

ข้อเสนอแนะจากการศึกษา คือ ควรมีนโยบายจัดการฝึกอบรมให้เจ้าหน้าที่ทุกระดับ ทบวง กรม ที่ปฏิบัติงานในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้มีความรู้เกี่ยวกับขบวนการปีอาร์เอ็น และการดำเนินงานของสมาชิกเปอมุดอ เพื่อสร้างความเข้าใจ และไม่สร้างเงื่อนไขในพื้นที่ และการศึกษาต้องอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของหน่วยงานความมั่นคงอย่างเข้มงวด มีหน่วยงานความมั่นคง และกระทรวงศึกษาธิการ ที่รับผิดชอบโดยตรง ร่วมกันตรวจสอบ และประเมินผลได้ พร้อมทั้งนำกฎหมายมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

Abstract

Title Guidelines for solving the problem of being a member of the Pemuda movement of Barisan Revolusi Nasional Melayu Patani (BRN)

Field Strategy

Name Police Major General Poth Sueysuwan **Course** NDC **Class** 62

The purpose of this study was to study the selection, cultivation and operation methods of the Pemuda members in the BRN movement in violent acts in the southern border provinces. And to find solutions to the problem of being a member of the Pemuda movement of the Barisan Revolusi Nasional Melayu Patani (BRN). This research is qualitative research by collecting data from various research papers. Related In-depth interviews were performed using structured interviews and unstructured interviews with a group of experts. And to analyze the content (Content Analysis) to present the results of data analysis as a descriptive research report.

From the research, Revealed that the selection, incubation and action methods of the Pemuda members in the BRN in the southern border provinces were as follows : BRN Has taken care of the mind from the family level And society without being natural But it is a systematic build To join the movement from childhood, operated in the mosque ethics training center. Also known as Tadika And when he grows up, he will continue to study at a private religious school or pondok and then cultivate. After persuasion And entered the swearing ceremony or sumpah Become a member of the movement by the movement of terms, race, identity, religion, motherland by distorting religious principles. And history To support the jihadist approach used as a primary condition And injustice in politics, governance, economy and society Use support conditions It also brings past errors and state misconduct. Came as a condition to create the primary ideology And fostering a feeling of injustice towards Muslims For the formation of members, and Pemuda was later chosen to be the division of Pemuda. Going to act as a mentor to create Pemuda Also known as Pegades.

There are 4 approaches to solving the problem of being a member of the Pemuda movement of BRN as follows: 1) a solution to a problem with the government; 2) a solution to a problem with the BRN department; 3) Guidelines for solving educational problems 4) Guidelines for solving legal problems

The suggestion from the study is that there should be a policy to organize training for all ministries, bureaus and departments operating in the southern border provinces to have knowledge about the BRN movement. And the operations of the Pemuda members To build understanding And does not create local conditions And education must be under the strict supervision of the security agency. There is a security department. And the Ministry of Education Directly responsible Jointly check And assessable results Along with applying the law for the best benefit.

คำนำ

ความรุนแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้เป็นที่ประจักษ์แก่ประชาชนทั่วไป ทั้งในและนอกพื้นที่ ซึ่งความเสียหายนั้น เกิดขึ้นมาจากการกระทำของกลุ่มขบวนการ “บีอาร์เอ็น” โดยจากฐานข้อมูลของงานการข่าว ศูนย์ปฏิบัติการสำนักงานตำรวจแห่งชาติส่วนหน้า สถานการณ์ความรุนแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ระหว่าง ปี ๒๕๕๗ – ๒๕๖๒ มีเหตุการณ์รวมทั้งสิ้น ๑๙,๗๕๒ เหตุการณ์ เป็นเหตุก่อความไม่สงบ จำนวน ๑๐,๑๒๒ เหตุการณ์ เหตุอาชญากรรม จำนวน ๔,๓๔๓ เหตุการณ์ เหตุก่อวินาศกรรม จำนวน ๓,๕๙๓ เหตุการณ์ ไม่ทราบสาเหตุ จำนวน ๑,๓๗๓ เหตุการณ์และเป็นการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รัฐ จำนวน ๓๐๘ เหตุการณ์ ซึ่งเหตุก่อความไม่สงบ และเหตุก่อวินาศกรรมเกิดจากการกระทำของกลุ่มขบวนการ ที่สร้างสถานการณ์ในพื้นที่ ซึ่งส่งผลให้มีผู้เสียชีวิต จำนวน ๘,๐๓๔ ราย และผู้ได้รับบาดเจ็บ จำนวน ๑๓,๖๔๔ ราย โดยเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ส่วนใหญ่มาจากสาเหตุการก่อความไม่สงบ ซึ่งสถานการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นนี้ ได้ส่งผลกระทบต่อชีวิต และทรัพย์สินของประชาชน รวมทั้งยังมีผลกระทบต่อความมั่นคง ทั้งในระดับท้องถิ่น, ระดับประเทศ และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ซึ่งหลังจากที่รัฐได้ใช้วิธีการต่างๆ ทั้งการใช้มาตรการความรุนแรง, มาตรการทางการทหาร และทางการเมือง ซึ่งในช่วงที่ผ่านมาทุกฝ่ายได้พึงเล็ง และให้ความสำคัญต่อการจัดการกับปัญหาความขัดแย้งในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยปัจจุบันกลุ่มขบวนการบีอาร์เอ็นซึ่งเป็นกลุ่มก่อเหตุหลักในพื้นที่ ยังมีศักยภาพในการปฏิบัติการในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง แม้ว่าจะมีสมาชิกปฏิบัติการฝ่ายทหารของบีอาร์เอ็นที่ก่อเหตุถูกจับดำเนินคดี และพิพากษาจำคุก ก็ยังมีเยาวชนรุ่นใหม่เข้ามาเป็นสมาชิก และก่อเหตุเพิ่มขึ้นเสมอ ซึ่งสมาชิกที่สำคัญของขบวนการบีอาร์เอ็นที่รอพัฒนาเป็นสมาชิกปฏิบัติการฝ่ายทหารคือ สมาชิกเปอฆอดอ ที่ได้รับการคัดเลือกจากเยาวชนมลายูมุสลิมในพื้นที่ จึงเป็นที่มาของการศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปอฆอดอของขบวนการบีอาร์เอ็น

ผู้วิจัยหวังว่ารายงานการวิจัยเล่มนี้จะเป็นประโยชน์ทำให้ทราบวิธีการคัดเลือก บ่มเพาะ และวิธีการดำเนินงานของสมาชิกเปอฆอดอของขบวนการบีอาร์เอ็น พร้อมทั้งทราบแนวทางการแก้ไข ปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปอฆอดอของขบวนการบีอาร์เอ็น หากพบข้อผิดพลาดประการใด ผู้วิจัยขออภัยมา ณ โอกาสนี้ ด้วย

พลตำรวจตรี

(โพธ สวายุธรรม)

นักศึกษาวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร

หลักสูตร วปอ. รุ่นที่ ๖๒

ผู้วิจัย

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยเรื่อง แนวทางการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปอเมุดของขบวนการ
ปีอาร์เอ็น ขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้กรุณาให้ข้อมูลพร้อมทั้งให้คำแนะนำ อันเป็นประโยชน์ในการวิจัย
และ ขอขอบคุณ อาจารย์ที่ปรึกษา และบุคลากร จากวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร สถาบันวิชาการ
ป้องกันประเทศ สนับสนุนให้งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

พลตำรวจตรี

(โพธ สวยสุวรรณ)

นักศึกษาวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร

หลักสูตร วปอ. รุ่นที่ ๖๒

ผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
Abstract	ข
คำนำ	ค
กิตติกรรมประกาศ	ง
สารบัญ	จ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญแผนภาพ	ซ
บทที่ ๑ บทนำ	๑
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๒
ขอบเขตของการวิจัย	๒
วิธีดำเนินการวิจัย	๓
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	๓
คำจำกัดความ	๓
บทที่ ๒ การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	๔
ทฤษฎี และแนวคิดเกี่ยวกับการก่อความไม่สงบ	๔
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๑๓
กรอบแนวคิดของการวิจัย	๑๕
สรุป	๑๖
บทที่ ๓ สภาพปัญหา และผลกระทบ	๑๗
ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้	๒๒
นโยบายการแก้ไขปัญหายังจังหวัดชายแดนภาคใต้	๒๕
ขบวนการปีอาร์เอ็น	๓๑
การคัดเลือก บ่มเพาะ เข้าสู่ขบวนการปีอาร์เอ็น	๓๕
ขั้นตอนการสร้างสมาชิกเปอมุดอของปีอาร์เอ็น	๓๖
สมาชิกเปอมุดอ	๔๒
การดำเนินงานของเปอมุดอ	๔๓
แหล่งข้อมูล และกลุ่มตัวอย่าง	๔๔
ปัญหา อุปสรรค และผลกระทบ	๔๕
สรุป	๕๐

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ ๔ วิเคราะห์ปัญหา และกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหา	
การเข้าเป็นสมาชิกเปอมุดอของขบวนการปีอาร์เอ็น	๕๓
วิเคราะห์ปัญหา	๗๒
วิเคราะห์ อุปสรรค และข้อจำกัด	๗๓
กำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปอมุดอ	
ของขบวนการปีอาร์เอ็น	๗๕
สรุป	๘๐
บทที่ ๕ สรุปและข้อเสนอแนะ	๘๕
สรุป	๘๕
ข้อเสนอแนะ	๙๑
บรรณานุกรม	๙๔
ประวัติย่อผู้วิจัย	๙๗

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่	หน้า
๓-๑ แสดงเหตุความรุนแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ จำแนกรายปีตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ - ๒๕๖๒	๑๙
๓-๒ แสดงเหตุก่อความไม่สงบรายจังหวัดในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ จำแนกรายปี ตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ - ๒๕๖๒	๒๐
๓-๓ แสดงเหตุก่อความไม่สงบแยกตามรูปแบบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ ถึง ๒๕๖๒	๒๑
๓-๔ แผนที่แสดงเขตการปกครองพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ และ ๔ อำเภอของจังหวัดสงขลา	๒๔
๓-๕ แสดงแผนขั้นตอนสู่ความสำเร็จ ๗ ขั้นตอน (บันได ๗ ขั้น)	๓๒
๓-๖ แสดงแผนขั้นตอนสู่ความสำเร็จ ๗ ขั้นตอน (บันได ๗ ขั้น) แปล	๓๓
๓-๗ แสดงขั้นตอนการสร้างสมาชิกของบีอาร์เอ็น	๔๒

๗

สารบัญตาราง

ตารางที่

หน้า

๔-๑ สรุปข้อมูลการสัมภาษณ์

๕๔

บทที่ ๑

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความรุนแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้เป็นที่ประจักษ์แก่ประชาชนทั่วไปทั้งในพื้นที่ และนอกพื้นที่ ซึ่งความเสียหายนั้น เกิดขึ้นมาจากการกระทำของกลุ่มขบวนการ “ป๊ออาร์เอ็น” โดยจากฐานข้อมูลของงานการข่าว ศูนย์ปฏิบัติการสำนักงานตำรวจแห่งชาติส่วนหน้า สถานการณ์ความรุนแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ระหว่าง ปี ๒๕๔๗ – ๒๕๖๒ มีเหตุการณ์รวมทั้งสิ้น ๑๙,๗๕๒ เหตุการณ์ เป็นเหตุก่อความไม่สงบ จำนวน ๑๐,๑๒๒ เหตุการณ์ เหตุอาชญากรรม จำนวน ๔,๓๔๓ เหตุการณ์ เหตุก่อกวน จำนวน ๓,๕๘๗ เหตุการณ์ ไม่ทราบสาเหตุ จำนวน ๑,๓๗๓ เหตุการณ์และเป็นการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รัฐ จำนวน ๓๐๘ เหตุการณ์ ซึ่งเหตุก่อความไม่สงบ และเหตุก่อกวนเกิดจากการกระทำของกลุ่มขบวนการ ที่สร้างสถานการณ์ในพื้นที่ ซึ่งส่งผลให้มีผู้เสียชีวิต จำนวน ๘,๐๓๔ ราย และผู้ได้รับบาดเจ็บ จำนวน ๑๓,๖๔๔ ราย โดยเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ส่วนใหญ่มาจากสาเหตุการก่อความไม่สงบ ซึ่งมีรูปแบบการก่อเหตุความไม่สงบสูงสุด ๓ อันดับแรกได้แก่ ๑) การยิง ๒) การระเบิด และ ๓) การวางเพลิงโดยพื้นที่จังหวัดนราธิวาส มีเหตุก่อความไม่สงบสูงสุด, จำนวนเหตุการณ์โดยรวมสูงสุด,จำนวนการเกิดเหตุระเบิดสูงสุด และผู้ที่ได้รับบาดเจ็บและเสียชีวิตสูงสุด

ซึ่งสถานการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นนี้ ได้ส่งผลกระทบต่อชีวิต และทรัพย์สินของประชาชน รวมทั้งทำให้สภาพสังคมในพื้นที่เปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะครอบครัวที่สูญเสียหัวหน้าครอบครัว, ภรรยาสูญเสียสามี และบุตรขาดผู้อุปการะ ซึ่งเหตุการณ์การก่อความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ก็ยังคงมีความรุนแรงอย่างต่อเนื่อง แม้บางช่วงเหตุการณ์เบาบางลงแต่ยังคงเกิดความสูญเสีย ซึ่งก่อให้เกิดความหวาดระแวง วิตกกังวล หวาดกลัว ไม่มั่นใจในชีวิตและทรัพย์สิน รวมถึงวิถีการดำเนินชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ครอบครัวผู้ได้รับผลกระทบยังคงต้องการความห่วงใย และดูแลจากภาครัฐ เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจให้กับครอบครัว สามารถดำรงชีวิตได้อย่างปกติสุข และมั่นคง ซึ่งรัฐบาลได้ให้ความช่วยเหลือเยียวยาเบื้องต้นไปบางส่วนแล้วก็ตาม แต่ครอบครัวผู้สูญเสีย ยังคงเกิดความรู้สึกโดดเดี่ยว แม้บางครั้งมีสมาชิกในครอบครัวคอยปลอบใจและให้กำลังใจ จึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญ โดยการเยี่ยมเยียนและให้กำลังใจอย่างต่อเนื่อง เพื่อมิให้เกิดความรู้สึกถูกทอดทิ้งไม่ได้รับการดูแลจากทุกภาคส่วน

นอกจากนี้ ยังมีผลกระทบต่อความมั่นคง ทั้งในระดับท้องถิ่น, ระดับประเทศ และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ซึ่งหลังจากที่รัฐได้ใช้วิธีการต่าง ๆ ทั้งการใช้มาตรการความรุนแรง, มาตรการทางการทหาร และทางการเมือง ซึ่งในช่วงที่ผ่านมาทุกฝ่ายได้ฟังเสียง และให้ความสำคัญต่อการจัดการกับปัญหาความขัดแย้งในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ และกระบวนการพูดคุยสันติภาพ หรือสันติสุข ซึ่งทำให้ปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้กลายเป็นวาระนโยบายระดับชาติ ซึ่งในปัจจุบันนี้กลุ่มขบวนการป๊ออาร์เอ็นซึ่งเป็นกลุ่มก่อเหตุหลักในพื้นที่ ยังมีศักยภาพในการปฏิบัติการ

ในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง แม้ว่าจะมีสมาชิกปฏิบัติการฝ่ายทหารของปีอาร์เอ็นที่ก่อเหตุถูกจับดำเนินคดี และพิพากษาจำคุก ก็ยังมีเยาวชนรุ่นใหม่เข้ามาเป็นสมาชิก และก่อเหตุเพิ่มขึ้นเสมอ ซึ่งสมาชิกที่สำคัญของขบวนการปีอาร์เอ็นที่รอวันพัฒนามาเป็นสมาชิกปฏิบัติการฝ่ายทหาร คือ สมาชิกเปอมูดอ ที่ได้รับการคัดเลือกจากเยาวชนมลายูมุสลิมในพื้นที่

ดังนั้น การที่เยาวชนมลายูมุสลิมได้เข้าเป็นสมาชิกของขบวนการปีอาร์เอ็น และได้รับการฝึกอบรมจนเป็นสมาชิกเปอมูดอ ให้มีแนวความคิดต่อต้านรัฐ และเผยแพร่แนวคิดอุดมการณ์ รวมทั้งให้ความช่วยเหลือในการก่อเหตุความรุนแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ และอาจพัฒนาเป็นสมาชิกที่มีขีดความสามารถปฏิบัติการทางทหารซึ่งจะก่อให้เกิดได้เป็นการหลอเลี้ยวปัญหาความรุนแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ จึงเป็นที่มาของการศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปอมูดอของขบวนการปีอาร์เอ็น จึงได้ศึกษาในประเด็นดังกล่าวซึ่งจะทำให้ทราบแนวทางการคัดเลือก บ่มเพาะ วิธีการดำเนินงาน และการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปอมูดอของขบวนการปีอาร์เอ็น เพื่อเป็นข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อศึกษาวิธีการคัดเลือก บ่มเพาะ และวิธีการดำเนินงานของสมาชิกเปอมูดอในขบวนการปีอาร์เอ็นในการก่อเหตุรุนแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้
๒. เพื่อหาแนวทางการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปอมูดอของขบวนการปีอาร์เอ็น

ขอบเขตของการวิจัย

๑. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาในครั้งนี้ใช้การศึกษาเอกสาร ข้อมูล รายงาน และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการก่อเหตุรุนแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยทำการศึกษาโดยเน้น ๓ ประเด็นหลัก คือ

- ๑.๑ การคัดเลือก บ่มเพาะเป็นสมาชิกเปอมูดอของขบวนการปีอาร์เอ็น
- ๑.๒ การดำเนินงานของสมาชิกเปอมูดอของขบวนการปีอาร์เอ็น
- ๑.๓ การแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปอมูดอของขบวนการปีอาร์เอ็น

๒. ขอบเขตประชากร

ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตศึกษาข้อมูลจาก ๒ กลุ่มหลักที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ทำวิจัย ประกอบด้วย

- ๒.๑ ส่วนที่ ๑ อดีตสมาชิกขบวนการปีอาร์เอ็น
- ๒.๒ ส่วนที่ ๒ ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับขบวนการปีอาร์เอ็น

๓. ขอบเขตด้านพื้นที่

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยจะทำการศึกษาในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้แก่ จังหวัดปัตตานี ยะลา นราธิวาส และ พื้นที่ ๔ อำเภอของจังหวัดสงขลา

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางการแก้ไขปัญหาค่าเช่าเป็นสมาชิกเปอมุดอของขบวนการปีอาร์เอ็น เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑. การรวบรวมข้อมูล

๑.๑ การรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิจากการรวบรวมข้อมูลทางเอกสารวิจัย เอกสารทางวิชาการ ฐานข้อมูลของงานการข่าว บทความการวิเคราะห์เหตุการณ์ต่าง ๆ เพื่อสังเคราะห์ข้อมูล

๑.๒ การรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ จากการสัมภาษณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับขบวนการปีอาร์เอ็น

๒. การวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็น ข้อมูลจากการสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้าง (Structured Interview) และการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง (Unstructured Interview) ในลักษณะปลายเปิด (Open – Ended Question) ผู้วิจัยจะนำมาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) และใช้เทคนิคการจำแนก และจัดระบบข้อมูล คือ การนำข้อมูลที่ได้อาจจำแนก และจัดหมวดหมู่ออกเป็นระบบ

๓. การนำเสนอข้อมูล เป็นแบบรายงานวิจัยเชิงพรรณนาความ เพื่อนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

๑. ทำให้ทราบวิธีการคัดเลือก บ่มเพาะ และวิธีการดำเนินงานของสมาชิกเปอมุดอของขบวนการปีอาร์เอ็น

๒. ทำให้ทราบแนวทางการแก้ไขปัญหาค่าเช่าเป็นสมาชิกเปอมุดอของขบวนการปีอาร์เอ็น

๓. สามารถนำผลการวิจัยนี้ไปเป็นแนวทางในการจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ต่อไป

คำจำกัดความ

ปีอาร์เอ็น	หมายถึง	ขบวนการแนวร่วมปฏิวัติแห่งชาติมลายูปัตตานีที่อยู่ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย
เปอมุดอ	หมายถึง	บุคคล หรือกลุ่มบุคคลที่เป็นสมาชิกเยาวชนของขบวนการปีอาร์เอ็นในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้
เหตุก่อความไม่สงบ	หมายถึง	เหตุการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อชีวิต หรือทรัพย์สินในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งมีการรับรองจากฝ่ายความมั่นคง (ตำรวจ, ทหาร และฝ่ายปกครอง) เช่น เหตุการณ์การสร้างควมวุ่นวาย ลอบวางระเบิด ลอบยิง วางเพลิง การฆ่า และการทำร้ายร่างกาย เป็นต้น
จังหวัดชายแดนภาคใต้	หมายถึง	จังหวัดปัตตานี ยะลา นราธิวาส และ ๔ อำเภอของจังหวัดสงขลา ได้แก่ อำเภอสะบ้าย้อย จะนะ นาทวี และอำเภอเทพา

บทที่ ๒

การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปื่อมุดของขบวนการปีอาร์เอ็น ซึ่งในการวิจัยนี้ได้มีทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องมาใช้เพื่อเป็นแนวทางการศึกษาดังนี้

- ทฤษฎี และแนวคิดเกี่ยวกับการก่อความไม่สงบ
 - แนวคิดการก่อความไม่สงบ
 - การกำเนิดของกลุ่มก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้
 - ขบวนการก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้
- งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- สรุปผลการทบทวนวรรณกรรม
- กรอบแนวคิดของการวิจัย
- สรุป

ทฤษฎี และแนวคิดเกี่ยวกับการก่อความไม่สงบ

๑. แนวคิดการก่อความไม่สงบ

กรณีการจันสายทอง (๒๕๕๑ : ๑๑ - ๑๔) ได้กล่าวไว้ว่า แนวคิดเกี่ยวกับการก่อความไม่สงบ (Insurgency) หมายถึง การต่อสู้ระหว่างกลุ่มผู้อยู่ใต้ปกครองกับกลุ่มที่มีอำนาจในการปกครองโดยมีเป้าหมายสุดท้าย เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ทางการเมืองตามความต้องการของตน กลุ่มผู้อยู่ใต้การปกครองจะใช้ทรัพยากรทางการเมืองในการดำเนินการต่อต้านรัฐบาล อันได้แก่ ความร่วมมือจากกลุ่มองค์กรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่าง ๆ ตั้งแต่การปฏิบัติการจิตวิทยามวลชนจนถึงการเดินขบวนประท้วง และใช้ความรุนแรงในการทำลายความน่าเชื่อถือ และลดความชอบธรรมของฝ่ายปกครองเพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงในประเด็นสำคัญทางการเมือง หรือการดำรงความถูกต้องชอบธรรมขั้นพื้นฐานทั้งนี้ประชาชนจะมีบทบาทสำคัญในฐานะผู้ตัดสินถูก หรือ ผิดโดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นความชอบธรรม และความถูกต้องทางศีลธรรม ซึ่งประเด็นสำคัญทางการเมืองในที่นี้ หมายถึง

- ประชาคมทางการเมืองที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการตัดสินใจ
- ระบบการเมือง ได้แก่ ค่านิยม และโครงสร้างทางการเมือง การปกครอง
- อำนาจการบริหาร
- นโยบายของรัฐบาล

ในการปฏิบัติการก่อความไม่สงบนั้นจุดมุ่งหมายหลักของกลุ่มก่อความไม่สงบจึงมิใช่การเอาชนะทางการเมืองแต่มุ่งเอาชนะด้วยการทำลายอำนาจ และการบริหารประเทศของรัฐบาล ซึ่งถือเป็นอำนาจที่ถูกต้องตามกฎหมาย รวมทั้งขีดความสามารถของรัฐในการรักษาความปลอดภัยให้กับประชาชน เมื่อทราบถึงจุดมุ่งหมายของการเคลื่อนไหวของกลุ่มก่อความไม่สงบแล้ว สิ่งสำคัญที่

ผู้กำหนดนโยบาย หรือนักวิเคราะห์ด้านความมั่นคง จะต้องให้ความสนใจ คือ ความจำเป็นของการแยกแยะรูปแบบของการก่อความไม่สงบให้ชัดเจน เพื่อให้ฝ่ายรัฐสามารถแสวงหามาตรการที่เหมาะสมเพื่อต่อต้านการก่อความไม่สงบได้อย่างถูกต้อง โดยอาจใช้ต้นแบบของการก่อความไม่สงบที่ปรากฏมาแล้วในอดีตมาเป็นกรอบในการวิเคราะห์ และพิจารณาซึ่งกลุ่มก่อความไม่สงบที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่ผ่านมามีทั้งในภูมิภาคละติน อเมริกา ยุโรป เอเชีย และอื่น ๆ สามารถแบ่งออกได้เป็น ๗ รูปแบบ ดังนี้

๑. กลุ่มหัวรุนแรง ที่ต้องการทำลายสถาบันทางการเมืองวัตถุประสงค์ของกลุ่มนี้เพื่อสถาปนาอำนาจรัฐขึ้นมาใหม่

๒. กลุ่มก่อความไม่สงบที่ต้องการความเสมอภาค กลุ่มนี้มีวัตถุประสงค์ในการสร้างระบบการเมือง และสังคมใหม่บนพื้นฐานของโครงสร้างทางการเมืองที่มีความเสมอภาค

๓. กลุ่มประเพณีนิยม เป็นกลุ่มที่ต้องการเปลี่ยนแปลงระบบการเมืองโดยใช้รากฐานจากสิ่งที่บรรพบุรุษสร้างไว้ให้ และหลักความเชื่อทางศาสนา

๔. กลุ่มที่ต้องการความหลากหลาย กลุ่มนี้ดำเนินการเพื่อต้องการสถาปนาระบบการเมืองที่คำนึงถึงอิสรภาพของปัจเจกชนเสรีภาพการประนีประนอมรวมถึงการปกครองตนเอง

๕. กลุ่มแบ่งแยกดินแดน กลุ่มดังกล่าวมีวัตถุประสงค์ชัดเจนในการแยกตัวเองออกไปตั้งรัฐใหม่

๖. กลุ่มปฏิรูป กลุ่มนี้ต่อสู้เพื่อต้องการผลประโยชน์ทางการเมืองเศรษฐกิจและสังคมเพิ่มขึ้น

๗. กลุ่มอนุรักษนิยม เป็นกลุ่มที่ต้องการดำรงสถานภาพเดิมของตนไว้แต่ใช้การปฏิบัติที่ผิดกฎหมายต่อกลุ่มที่มีชนชั้นปกครองและผู้มีอำนาจในกลุ่มต่าง ๆ ที่ทำลายอำนาจของกลุ่มตนหรือพยายามดำเนินการให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองไปจากระบบเดิม (ที่กลุ่มอนุรักษนิยมมีอำนาจอยู่)

สำหรับการก่อเหตุรุนแรงของกลุ่มผู้ก่อความไม่สงบที่กล่าวมานี้มักใช้วิธีการความรุนแรงที่แตกต่างกันออกไปทั้งนี้รูปแบบของการใช้ความรุนแรงหมายถึงการใช้ความรุนแรงโดยมีองค์กรจัดตั้งและประกอบด้วยกองกำลังติดอาวุธยุทธวิธีและเป้าหมายที่ชัดเจนโดยแบ่งออกได้เป็น ๓ รูปแบบ ได้แก่ การก่อการร้าย สงครามก่อความไม่สงบ และการใช้กำลังตามแบบดังนี้

๑. การก่อการร้าย (terrorism) เป็นรูปแบบของการสร้างความรุนแรงโดยตรงต่อผู้ที่มีโช่ทหารหรือหลีกเลี่ยงการเผชิญหน้า หรือ การเข้าปะทะโดยตรงกับกองกำลังตำรวจและทหารแต่มุ่งใช้ความรุนแรงไปที่เป้าหมายสาธารณะและเป้าหมายทางเศรษฐกิจหน่วยปฏิบัติการที่มีขนาดเล็กกว่า สงครามก่อความไม่สงบการปฏิบัติการมักใช้วิธีการลอบสังหารวางระเบิดขว้างระเบิดลอบวางเพลิงใช้การทรมาณจี้เครื่องบินและลักพาตัวบางครั้งการใช้รูปแบบปฏิบัติการเพียงเพื่อสร้างผลสะท้อนทางการเมืองปฏิบัติการเหล่านี้มักดำเนินการโดยกลุ่มที่ต้องการปกครองตนเอง และกลุ่มที่ไม่ใช่รัฐ (non-state actors) ส่วนการก่อการร้ายก่อความไม่สงบ (insurgency terrorism) นั้นมีจุดมุ่งหมายในการสร้างความรุนแรงเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองและการโค่นล้มรัฐบาล พร้อมทั้งสร้างความหวาดกลัวให้กับเจ้าหน้าที่รัฐ และผู้ที่ให้การสนับสนุนทั้งภายในและภายนอกประเทศทั้งนี้การก่อการร้ายได้ถูกปรับให้สอดคล้องกับปฏิบัติการของแต่ละกลุ่ม

๒. สงครามก่อความไม่สงบ (insurgency warfare) หลักการทำสงครามก่อความไม่สงบ คือ การโจมตีฉาบฉวย (hit and run) ด้วยกำลังติดอาวุธขนาดเบาจนถึงขนาดกลาง เพื่อสร้างความหนักใจและค่อย ๆ ทำลายเจตนาธรรมณ์ และขีดความสามารถของฝ่ายตรงข้าม ความเคลื่อนไหวของฝ่ายก่อความไม่สงบจะต้องมีประสิทธิภาพสูงสุดในด้านความชำนาญภูมิประเทศ ความยืดหยุ่น พลิกแพลง ความรวดเร็ว และการหลอกล่อในการปฏิบัติการ เหมาะเจตุง ได้ให้ข้อสรุปของการทำสงครามก่อความไม่สงบไว้ว่ายุทธศาสตร์สูงสุดของฝ่ายก่อความไม่สงบอยู่บนพื้นฐานของความตื่นตัว เคลื่อนที่เร็วในการเข้าโจมตีแต่จะต้องปรับให้เข้ากับสถานการณ์ของฝ่ายศัตรู ภูมิประเทศ การสื่อสาร โทรคมนาคม กำลังสนับสนุน สภาพอากาศ และประชาชน ทั้งนี้สงครามก่อความไม่สงบแตกต่างจากการก่อการร้ายในแง่ของการเน้นเป้าหมาย ขึ้นต้นกล่าว คือ สงครามก่อความไม่สงบเน้นการโจมตีกำลังติดอาวุธของฝ่ายรัฐบาล ตำรวจ ทหาร หน่วยสนับสนุน รวมถึงเป้าหมายทางเศรษฐกิจในขณะที่การก่อการร้าย เน้นเป้าหมายที่เป็นสาธารณะ ขณะที่การประกอบกำลังของสงครามก่อความไม่สงบมีขนาดใหญ่กว่าการก่อการร้าย มีการส่งกำลังบำรุง และมีฐานที่มั่นชัดเจน โดยพื้นที่เคลื่อนไหวส่วนใหญ่อยู่ในชนบท ส่วนประเด็นที่สงครามก่อความไม่สงบ และการก่อการร้ายเหมือนกัน ก็คือ การใช้จุดอ่อนของฝ่ายรัฐที่ไม่สามารถนำทรัพยากรที่พอเหมาะมาใช้แก้ไขปัญหามุ่งจุดขัดแย้งได้ นอกจากนี้ปัจจัยที่ชี้ขาดความสำเร็จของสงครามก่อความไม่สงบยังขึ้นอยู่กับ การเชื่อมโยงสงครามก่อความไม่สงบเข้ากับการสร้างความรุนแรง หรือการปรับเปลี่ยนรูปแบบไปสู่สงครามตามแบบ

๓. การใช้กำลังตามแบบ หรือสงครามตามแบบ (conventional warfare) เป็นการเผชิญหน้ากันโดยตรงของกำลังขนาดใหญ่ในสนามรบซึ่งการก่อความไม่สงบส่วนใหญ่ไม่ใช้สงครามตามแบบเนื่องจากให้ความสำคัญกับการเคลื่อนที่เร็วมักกว่าจึงใช้หน่วยขนาดเล็ก (small units) ในการปฏิบัติการ ทั้งนี้การทำสงครามตามแบบของกลุ่มก่อความไม่สงบขึ้นอยู่กับยุทธศาสตร์ของกลุ่ม และการตัดสินใจเกี่ยวกับสมรรถนะในการทำลายของกองกำลังติดอาวุธฝ่ายรัฐบาลที่ใช้การรบตามแบบประเด็นสำคัญของวิธีการความรุนแรงที่ฝ่ายก่อความไม่สงบนำมาใช้มีดังนี้

๓.๑ กลุ่มก่อความไม่สงบมักใช้รูปแบบของความรุนแรงมากกว่า ๑ รูปแบบ ส่วนใหญ่มักใช้การผสมผสานการก่อการร้ายกับสงครามก่อความไม่สงบ

๓.๒ ถึงแม้ปฏิบัติการของกลุ่มก่อความไม่สงบจะสามารถแยกแยะได้โดยง่ายแต่ก็จะมีปฏิบัติการอื่นอีกหลายประการที่ไม่สามารถแยกแยะได้ การก่อการร้ายมีจุดมุ่งหมายในขั้นต้นต่อผู้ที่มีได้ทำการรบ และผู้ที่ไม่ติดอาวุธ ขณะที่สงครามก่อความไม่สงบมุ่งต่อกำลังทหาร และตำรวจของฝ่ายรัฐบาล

๓.๓ การก่อการร้ายมีเงื่อนไขทางการเมือง และเงื่อนไขทางอารมณ์ความรู้สึกสูง กลุ่มก่อการร้ายมักเรียกตนเองว่าเป็นผู้ต่อสู้เพื่อเสรีภาพซึ่งในความเป็นจริงส่วนใหญ่แล้วมักไม่เป็นเช่นนั้นอ้าง ในขณะที่กลุ่มต่อสู้เพื่อเสรีภาพที่แท้จริงก็มักจะใช้รูปแบบการก่อการร้ายในการดำเนินการ ฉะนั้นจึงควรพิจารณาแยกแยะให้ชัดเจนระหว่างกลุ่มต่อสู้เพื่อเสรีภาพ และกลุ่มก่อความไม่สงบ การวิเคราะห์รูปแบบของการใช้ความรุนแรงให้ชัดเจน และตรงประเด็นนั้น จะมีผลต่อการทำสงครามต่อต้านด้วยรูปแบบสงคราม หรือการใช้ความรุนแรงไม่เพียงแต่จะแตกต่างกันในประเด็นของจุดมุ่งหมายเป้าหมายในการปฏิบัติการ และการจัดองค์กรเท่านั้นแต่ยังเกี่ยวข้องกับปัญหาที่กลุ่มก่อการจะสร้างขึ้นรวมถึงข้อเรียกร้องของกลุ่มก่อการเหล่านั้นด้วย

สุรชาติ บำรุงสุข (๒๕๕๓ : ๒๗ - ๒๘) ได้กล่าวไว้ว่า การก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ของประเทศไทย มีจุดมุ่งหมายอย่างชัดเจน เพื่อจะรื้อฟื้นความเป็นชาติขึ้นมาใหม่ โดยใช้ยุทธศาสตร์สำคัญเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมาย คือ ความเป็นชาติ มลายู ศาสนา(อิสลาม) มาตุภูมิ (รัฐปัตตานี) และสิทธิของชาวมลายูปัตตานี เป็นหลักในการทำให้ประชาชนเกิดความรู้สึก และมีอุดมการณ์ร่วมเป็นหนึ่งเดียวกัน และปฏิเสธการปกครองของรัฐบาลไทย

๒. การกำเนิดของกลุ่มก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้

ธนศ อภรณ์สุวรรณ (๒๕๕๑ : ๒๖) ได้กล่าวไว้ว่า ความขัดแย้ง และความรุนแรงระหว่างคนมลายูกับอำนาจรัฐไทยมักมองข้ามกำเนิด และความเป็นมาของความคิดในการแบ่งแยกดินแดน

จังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นส่วนหนึ่งของประเทศไทยมาตั้งแต่สมัยกรุงสุโขทัยราว ๗๐๐ ปีมาแล้ว ต่อมาเมื่อ พ.ศ.๑๗๓๗ ได้เรียกชื่อหัวเมืองชายแดนภาคใต้ว่า หัวเมืองมลายู ประกอบด้วย เมืองไทรบุรี, กลันตัน, ตรังกานู และ ปัตตานี

ต่อมาปี พ.ศ.๒๑๑๒ สมัยกรุงศรีอยุธยาประเทศไทยเสียกรุงให้แก่พม่า หัวเมืองมลายูจึงถือโอกาสตั้งตนเป็นเอกราช จนถึง พ.ศ.๒๓๒๘ ต้นกรุงรัตนโกสินทร์ รัชกาลที่ ๑ ได้เดินทัพไปตีเมืองปัตตานี และรวบรวมหัวเมืองทางใต้ทั้งสี่เมืองมาอยู่ในความปกครองอีกครั้ง โดยให้ปกครองแบบอิสระเพียงแต่ส่งเครื่องราชบรรณาการให้ ๓ ปีต่อครั้ง หากเมืองใดไม่ส่ง ถือว่าเป็น กบฏ โดยให้เมืองนครศรีธรรมราช ควบคุมดูแลไทรบุรี และกลันตัน ส่วนเมืองสงขลา ควบคุมดูแลปัตตานี และตรังกานู

ปี พ.ศ.๒๓๓๔ ตนกulamิดิน (สุลต่านเมืองปัตตานี) ซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้เป็นเจ้าเมืองปัตตานี ขณะนั้นเกิดความไม่พอใจที่ต้องขึ้นต่อเมืองสงขลา จึงได้สมคบกับโต๊ะสาเหยด หรือไซยิดผู้มาจากอินเดียก่อการกบฏยกทัพปัตตานี ไปตีเมืองสงขลา แต่ทัพหลวงจากกรุงเทพฯ ร่วมกับกองทัพนครศรีธรรมราชได้ลงมาช่วยเหลือปราบปรามยึดคืนมาได้ และพระยาเมืองสงขลาได้ยกทัพไปตีเมืองปัตตานีคืนได้ดังเดิม หลังจากนั้นรัชกาลที่ ๑ จึงแบ่งแยกเมืองปัตตานีออกเป็น ๗ หัวเมืองเพื่อลดรอนกำลังไม่ให้เกิดการแข็งข้อขึ้นมาอีก โดยแบ่งออกเป็นเมืองปัตตานี, หนองจิก, ยะหริ่ง, สายบุรี, ยะลา, รามัน และระแงะ โดยให้ข้าราชการไทยกับชาวมลายู ที่มีความจงรักภักดีเป็นเจ้าของ ขึ้นตรงต่อเมืองสงขลา ส่วนเมืองปัตตานีซึ่งเป็นหัวเมืองเก่า (ศูนย์กลางของเมืองทั้ง ๗) มักจะก่อความวุ่นวายมาโดยตลอดจึงเปลี่ยนผู้ปกครองใหม่เป็นคนไทย โดยแต่งตั้งให้ปลัดเมืองจะนะเป็นผู้ปกครอง

ปี พ.ศ.๒๓๗๔ สมัยรัชกาลที่ ๓ เมืองไทรบุรีทำการกบฏอีก ๒ ครั้งแต่ปราบได้ง่ายไม่รุนแรง เหตุการณ์จึงมีความสงบเรียบร้อยเรื่อยมาจนตลอดรัชกาลที่ ๔

ปี พ.ศ.๒๔๔๐ สมัยรัชกาลที่ ๕ ทรงปรับปรุงระบบการปกครองใหม่เรียกว่าพระราชบัญญัติลักษณะการปกครองท้องถิ่น ร.ศ.๑๑๖ ได้ทดลองใช้มาจนถึง ๑๐ ธ.ค.๒๔๔๔ จึงประกาศใช้กับ ๗ หัวเมืองใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ เรียกว่า ข้อบังคับสำหรับ ๗ หัวเมือง ร.ศ.๑๒๐ ลักษณะการปกครองแบบเป็นมณฑลเทศาภิบาล มีพระยาเมือง, ปลัดเมือง และยกกระบัตรเมืองขึ้นกับข้าหลวง การเก็บภาษีส่งพนักงานสรรพากรไปเก็บแบ่งรายได้ให้เป็นเงินเดือนกับพระยาเมือง การตัดลินคคีความส่งผู้พิพากษาไปตัดสินทำให้พระยาเมืองเชื้อสายมลายูเกิดความไม่พอใจ โดยเฉพาะตนกูอับลกาเดร์ บินตนกูกามารุดดิน (พระยาวิชิตภักดี) พระยาเมืองปัตตานีไม่พอใจเป็นอย่างมาก เพราะเห็นว่าถูกลิดรอนอำนาจ

ปี พ.ศ.๒๔๔๔ ตนกู้อับดุลกาเดร์ บินตุนกูามารุดดิน (พระยาวิชิตภักดี) พระยาเมืองปัตตานี เริ่มก่อความกระด้างกระเดื่อง โดยการขอความร่วมมือจากพระยาเมืองระแงะ, สายบุรี และรามัน ที่มีเชื้อสายมลายู ทำหนังสือร้องเรียนไปยังข้าหลวงใหญ่อังกฤษประจำสหพันธรัฐมลายูในสิงคโปร์ ว่ารัฐบาลไทยรังแกประชาชนชาวปัตตานี

ปี พ.ศ.๒๔๔๕ สมัยรัชกาลที่ ๕ จักรกษัตริย์ตูกู้อับดุลกาเดร์ บินตุนกูามารุดดิน (พระยาวิชิตภักดี) ฐานเป็นกบฏพร้อมกับถอดยศ และส่งไปจองจำที่ จ.พิษณุโลก มีกำหนด ๑๐ ปี และต่อมาเมื่อปี ๒๔๔๘ ตนกู้อับดุลกาเดร์ บินตุนกูามารุดดิน (พระยาวิชิตภักดี) ขอถวายฎีการับผิดและสัญญาว่าจะไม่ยุ่งเกี่ยวกับกิจกรรมทางการเมืองอีก จึงได้รับการอภัยโทษแล้วเดินทางกลับปัตตานี

ปี พ.ศ.๒๔๔๙ สมัยรัชกาลที่ ๕ ทรงยุบเลิกตำแหน่งเจ้าเมืองทั้ง ๗ เหลือเพียง ๔ หัวเมืองคือ ปัตตานี, ยะลา, สายบุรี และระแงะ กระทั่งเมื่อปี พ.ศ.๒๔๕๒ ไทยได้ทำสนธิสัญญากับอังกฤษ (Anglo - siamese Treaty) โดยยินยอมเสียดินแดนบางส่วนให้อังกฤษ มีผลให้อังกฤษยอมรับอธิปไตยของไทยเหนือดินแดนสี่หัวเมืองภาคใต้ สร้างความไม่พอใจแก่บรรดาเจ้าเมืองและกลุ่มบุคคลบางกลุ่มที่พยายามจะแยกตัวออกจากประเทศไทย ไปสมทบอยู่ร่วมกับสหพันธรัฐมลายา (ขณะนั้นยังเป็นเมืองขึ้นของอังกฤษ)

ปี พ.ศ.๒๔๕๕ สมัยรัชกาลที่ ๖ ตนกู้อับดุลกาเดร์ บินตุนกูามารุดดิน (พระยาวิชิตภักดี) ได้วางแผนก่อเหตุรุนแรงด้วยการสมคบกับพรรคพวกเพื่อลอบสังหารข้าราชการ หรือบุคคลสำคัญของไทย, ทำลายเส้นทางคมนาคม และสถานที่สำคัญ แต่ความแตกเสียก่อน รัชกาลที่ ๖ จึงทรงโปรดเกล้าฯ ให้ทหารจากนครศรีธรรมราชไปจับกุมตัว แต่ตูกู้อับดุลกาเดร์ บินตุนกูามารุดดิน (พระยาวิชิตภักดี) ได้นำครอบครัวหลบหนีไปอยู่รัฐกลันตันเสียก่อนตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๔๕๘ และอยู่จนถึงแก่กรรมเมื่อปี พ.ศ.๒๔๗๖ บุคคลผู้นี้ได้รับการยกย่องว่าเป็นบิดาของการต่อสู้เพื่อปลดแอกปัตตานี

หลังตูกู้อับดุลกาเดร์ บินตุนกูามารุดดิน (พระยาวิชิตภักดี) ถึงแก่กรรม ตนกูามาร์มุด มะหะยีดัติน บินตุนกู้อับดุลกาเดร์(ตูกูมะหะยีดัติน) บุตรชายคนที่ ๗ ซึ่งหลบหนีตามบิดาไปอยู่รัฐกลันตัน จบการศึกษาจากเกาะปีนัง และได้เข้ารับราชการที่แผนกการศึกษา รัฐกลันตันปี พ.ศ.๒๔๘๔ - ๒๔๘๘ ในระหว่างสงครามโลกครั้งที่ ๒ ได้เข้าร่วมในกองอาสาสมัครแห่งกลันตัน หรือขบวนการยุวมุสลิมแห่งกลันตันช่วยอังกฤษต่อสู้ในสงคราม ต่อมาได้ทำงานเป็นหัวหน้าส่วนประชาสัมพันธ์ สถานีวิทยุใต้ดินของอังกฤษที่กรุงนิวเดลี ประเทศอินเดีย เรียกร้องประชาชนให้ต่อต้านญี่ปุ่น หลังจากนั้นได้รับมอบหมายให้ทำงานหลายอย่างในประเทศต่าง ๆ ในตะวันออกกลางและอังกฤษ รวมทั้งการได้รับการแต่งตั้งเป็นทหารอังกฤษได้ยศพันตรี บังคับบัญชาหน่วย Force ๑๓๖ ต่อสู้กับญี่ปุ่นเมื่อสงครามสงบลงบุคคลผู้นี้ได้รับยกย่องจากกลุ่มผู้ร่วมอุดมการณ์ต่อสู้ว่าเป็นผู้นำของขบวนการปลดปล่อยปัตตานี ทำให้กลุ่มเคลื่อนไหวในขณะนั้นเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็ว

เมื่อ ๑๕ ส.ค.๒๔๘๘ เมื่อสงครามโลกครั้งที่ ๒ สงบลง ตูกูมะหะยีดัติน คาดหมายว่าประเทศไทยจะต้องแพ้สงคราม และจะเรียกร้องรัฐบาลอังกฤษให้แยกพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ (ปัตตานี, ยะลา, นราธิวาส , สงขลาบางส่วน และสตูล) เข้าร่วมกับสหพันธรัฐมลายา และสถาปนาตนเองเป็นสุลต่านปกครอง แต่รัฐบาลไทยขณะนั้นโดยนายควง อภัยวงศ์ นายกรัฐมนตรี ได้แก้ไขสถานการณ์ให้ไม่ต้องแพ้สงคราม ทำให้ตูกูมะหะยีดัติน ผิดหวังแต่ก็ยังคงมีความคิดแบ่งแยกดินแดนอยู่

ปี พ.ศ.๒๕๕๐ ตนกุ่มะห์ยิดตี้น ได้จัดตั้งกลุ่มเคลื่อนไหวเพื่อต่อต้านรัฐบาลไทย อย่างเปิดเผยโดยใช้ชื่อว่า สมาคมชาวมลายูปัตตานี หรือสมาคมมลายูแห่งมหาปัตตานี เรียกว่า กัมปาร์ (Gabungan Malayu Patani Raya - GAMPAR) มีสำนักงานใหญ่อยู่ที่เมืองโกตาบารู รัฐกลันตัน และสำนักงานสาขาอยู่ในรัฐเคดาห์, เกาะป็นัง และสิงคโปร์ มีการประสานกับทายาทของอดีตเจ้าเมืองทั้ง ๗ ที่สูญเสียอำนาจร่วมกับกลุ่มชาตินิยม ชาวไทยมุสลิมที่สำเร็จการศึกษาจากประเทศ ตะวันออกกลาง และผู้อพยพหลบหนีไปอยู่ในสหพันธรัฐมลายา เพื่อต่อต้านรัฐบาลไทย โดยให้นายหะยีสูลง โต๊ะมีนา หรือหะยีสูลง บินอับดุลกอเดร์ ประธานคณะกรรมการอิสลามจังหวัดปัตตานี และผู้นำศาสนาที่มีชื่อเสียงดำเนินงานในประเทศไทย โดยจัดตั้งกลุ่มเคลื่อนไหวเพื่อประชาชนปัตตานี หรือ GRP (Gerakan Rakyat Patani) หรือ PPM (Patani People Movement) ขึ้นมา

เมื่อ ๑๓ เม.ย.๒๕๕๐ นายหะยีสูลง โต๊ะมีนา ร่วมกับผู้นำศาสนาประมาณ ๑๐๐ คน ได้เสนอข้อเรียกร้องเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ๗ ประการส่งให้รัฐบาลไทย มีรายละเอียดสรุปได้ ดังนี้

๑. ให้รัฐบาลตั้งคนมุสลิมที่เกิดใน ๔ จังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นข้าหลวงใน ๔ จังหวัดชายแดนภาคใต้ และอยู่ในตำแหน่งตลอดชีวิต

๒. ภาษีอากรที่จัดเก็บได้ใน ๔ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ให้บำรุงในท้องที่เท่านั้น

๓. ให้สอนภาษามลายูในโรงเรียนของรัฐถึงชั้นประถม

๔. ข้าราชการ ๔ จังหวัดชายแดนภาคใต้ต้องเป็นคนนับถือศาสนาอิสลาม ๘๐%

๕. ภาษาราชการต้องมีทั้ง ๒ ภาษา (ไทยและมลายู)

๖. มอบอำนาจให้คณะกรรมการอิสลามออกกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับขนบธรรมเนียม ประเพณี และศาสนาอิสลาม ทั้งนี้จะต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้มีอำนาจสูงสุดตามข้อ ๑. ด้วย

๗. ให้แยกศาลศาสนากับศาลจังหวัด และให้ศาลศาสนามีอำนาจเต็มในการพิจารณาคดี ต่อมา ๑๖ ม.ค.๒๕๕๑ จอมพล ป. พิบูลสงคราม สั่งให้จับกุม นายหะยีสูลง โต๊ะมีนา กับพวกประกอบด้วย นายแวหะมะ อาหะมะ, นายหะยือเซ็ง และนายแวหะมิง รวม ๔ คน พร้อมเอกสารแบ่งแยกดินแดนจำนวนมาก รวมทั้งคำร้องที่เตรียมไว้เสนอองค์การสหประชาชาติ ทั้ง ๔ คน ถูกดำเนินคดีฐานก่อกบฏ ศาลนครศรีธรรมราช พิพากษาจำคุก ๗ ปี และจากกรณีจับกุมนายหะยีสูลง โต๊ะมีนา เป็นเหตุให้เกิดความรุนแรงขึ้นเมื่อ ๒๕ เม.ย.๒๕๕๑ เรียกว่า จลาจล ๒๕๕๑ หรือ กบฏดุซงญอ ในพื้นที่ ต.ดุซงญอ อ.จะนะ และ ต.ตันหยงมัส อ.ระแงะ จ.นราธิวาส เหตุการณ์ได้ขยายลุกลามไปยังพื้นที่ จ.ยะลา และ อ.สายบุรี จ.ปัตตานี รัฐบาลต้องปราบปรามอยู่ร่วมปีเหตุการณ์จึงสงบลง ผู้ก่อเหตุหลายคนได้หลบหนีไปอยู่ในมาเลเซีย และด้วยเหตุผลทางการเมืองทั้งสี่คนถูกปล่อยตัวเมื่อ พ.ศ.๒๕๕๓

ปี พ.ศ.๒๕๕๖ ตนกุ่มะห์ยิดตี้น ได้ถึงแก่กรรมที่รัฐกลันตัน ต่อมาเมื่อ ๑๓ ส.ค.๒๕๕๗ นายหะยีสูลง โต๊ะมีนา และนายวันมูฮัมหมัด (บุตรคนโต) กับพวกอีก ๓ คน ถูกสังหารเสียชีวิตส่งผลให้องค์กรกัมปาร์ (GAMPAR) และกลุ่ม GRP ยุติการเคลื่อนไหว

เมื่อ ๓๑ ส.ค.๒๕๐๐ สหพันธรัฐมลายา ได้รับเอกราชจากอังกฤษ และประกาศใช้รัฐธรรมนูญสหพันธมลายู โดยอังกฤษให้อิสริทธิ และสิทธิพิเศษ แก่ชาวมลายู ๔ ประการคือ

๑. สงวนที่ดินบางส่วนให้ชาวมลายูเท่านั้น
๒. ตำแหน่งข้าราชการให้ชาวมลายู
๓. จำกัดโควตาธุรกิจต่างประเทศ
๔. จำกัดโควตาการมีสิทธิรับทุนเรียนให้ชาวมลายูเท่านั้น

การปกครองของประเทศมาเลเซีย หลังได้รับเอกราชมีลักษณะเป็นอิสระแต่ละรัฐปกครองกันเอง ทำให้ชาวมุสลิมในภาคใต้ของไทยเกิดความคิดว่าอยู่กับไทยมีความสำคัญน้อยกว่าอยู่กับ ประเทศมาเลเซีย จึงเป็นจุดหนึ่งที่กลุ่มผู้ต่อต้านนำมาใช้ ปลุกระดม ประกอบกับมีพรรคการเมืองฝ่ายค้านของประเทศมาเลเซีย ต้องการเสียงสนับสนุนจากชาวไทยมุสลิมที่หนีไปอยู่ในประเทศมาเลเซีย จึงยุยงให้แบ่งแยกดินแดน ๔ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ของประเทศไทยไปรวมกับประเทศมาเลเซีย

ต่อมาการเคลื่อนไหวต่อต้านรัฐบาลไทยได้แปรสภาพมาเป็นการเคลื่อนไหวปลดแอก อย่างเป็นรูปแบบ โดยในปี พ.ศ.๒๕๐๓ มีการก่อตั้งขบวนการ แนวร่วมปฏิวัติแห่งชาติมลายูปัตตานี (BRN) และปี พ.ศ.๒๕๑๑ มีการก่อตั้งองค์การสหปัตตานีเสรี หรือพูโล (PULO)

หลังจากนั้นมีการก่อตั้งขึ้นอีกหลายกลุ่ม อาทิ ขบวนการมุญาฮีดีนปัตตานี (GMP) และขบวนการมุญาฮีดีนอิสลามปัตตานี (GMIP) โดยรัฐบาลไทยเรียกรวม ๆ ว่า ขบวนการแบ่งแยกดินแดน (ขบด.)

เมื่อ ๒๗ ม.ค.๒๕๑๕ รัฐบาลได้พิจารณาเห็นว่าชื่อ ขบด. นี้ ไม่เหมาะสม เพราะทำให้ชาวไทยมุสลิมส่วนใหญ่ที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับโจรก่อการร้าย และมีความจงรักภักดีสำนึกในถิ่นกำเนิดเกิดความไม่พอใจด้วยคำพูดเพียงคำเดียว เพื่อผลทางการเมือง และจิตวิทยาจึงได้เปลี่ยนจากคำว่า ขบด. มาเป็นขบวนการโจรก่อการร้าย (ขจก.) และเปลี่ยนเป็น โจรก่อการร้าย (จกร.) เมื่อ ๒๓ ก.พ.๒๕๓๘

โจรก่อการร้าย (จกร.) กลุ่มต่าง ๆ ดำเนินการต่อสู้เพื่อปลดปล่อยจังหวัดชายแดนภาคใต้มาเป็นระยะ ๆ บางช่วงก็มีความเข้มแข็ง บางช่วงก็ตกต่ำ แต่ในระยะหลังเกือบทุกขบวนการต่างก็ประสบกับความล้มเหลว และอ่อนแอลง โจรก่อการร้ายกลุ่มต่าง ๆ จึงได้รวมตัวกันให้เป็นเอกภาพ เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับกลุ่มขจัดความสับสนต่อมวลชนแนวร่วม ทั้งในและต่างประเทศ อันจะทำให้ได้รับการยอมรับและสนับสนุน รวมทั้งเป็นการเสริมสร้างอำนาจต่อรองเพื่อกดดันรัฐบาลไทยให้เปิดการเจรจา และบรรลุเป้าหมายของการต่อสู้จนกระทั่งถึงปี พ.ศ.๒๕๓๒ จึงปรากฏเป็นรูปธรรมที่ชัดเจนยิ่งขึ้น และได้มีการพัฒนามาเป็นลำดับจนถึงปัจจุบัน

๓. ขบวนการก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้

สุรชาติ บำรุงสุข (๒๕๕๔ : ๑๒ - ๑๘) ได้กล่าวไว้ว่า ถึงแม้ว่าปัจจัยด้านประวัติศาสตร์ชาติพันธุ์ศาสนา และความเชื่อ หรืออัตลักษณ์นับเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้ประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความแปลกแยกโดยพื้นฐานไปจากประชาชนในส่วนอื่น ๆ ของประเทศแต่ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญที่สุดที่ทำให้พื้นที่แถบนี้ไม่มีความสงบมาโดยตลอดเกิดจากกลุ่มบุคคลที่รวมตัวกันต่อต้านอำนาจรัฐในรูปองค์การกู่ชาติปัตตานีโดยกลุ่มที่มีบทบาทสำคัญตั้งแต่อดีตมาจนถึงปัจจุบัน ได้แก่

๓.๑ กลุ่มแนวร่วมปลดปล่อยแห่งชาติปัตตานี (The Barisan Nasional Pemberbasan Pattani / BNPP หรือ Patani National Liberation Front)

ก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ.๒๕๐๒ โดย Tengku Abdul Jalal หรือ นายอดุลย์ ณ สายบุรี วัตถุประสงค์ของกลุ่มต้องการได้รับเอกราชอย่างสมบูรณ์จากประเทศไทยไม่ยอมรับการปกครอง

ตนเองหรือการเข้าไปรวมกับประเทศมาเลเซีย ขณะที่ยุทธศาสตร์ของกลุ่มเน้นการรบแบบกองโจรแต่ในปี พ.ศ.๒๕๓๓ กลุ่มได้ปรับเปลี่ยนวัตถุประสงค์หันไปสนับสนุนการต่อสู้ของกลุ่มแบ่งแยกดินแดนทั่วโลกพร้อมทั้งเปลี่ยนชื่อกลุ่มเป็น Barisan Islam Pemberbasan Pattani (BIPP) อย่างไรก็ตามเมื่อปี พ.ศ.๒๕๓๒ กลุ่มได้ยุติความเคลื่อนไหวในประเทศไทยไปในระยะหนึ่งแล้วกลับมาเคลื่อนไหวใหม่เมื่อปี พ.ศ.๒๕๔๕ ภายหลังจากการประชุมแกนนำของกลุ่มที่บริเวณภาคเหนือของมาเลเซีย ทั้งนี้ นักวิเคราะห์ด้านความมั่นคงเชื่อว่า BIPP มีส่วนร่วมในการโจมตีหน่วยงานด้านความมั่นคงของไทยในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้เมื่อปี พ.ศ.๒๕๔๕ แต่ก็ไม่อาจยืนยันได้ว่ามีส่วนร่วมในเหตุการณ์ก่อความไม่สงบในพื้นที่ดังกล่าวเมื่อปี พ.ศ.๒๕๔๗ หรือไม่

๓.๒ กลุ่มแนวร่วมปฏิวัติแห่งชาติมลายู (The Barisan Revolusi Nasional / BRN หรือ National Revolutionary Front)

ก่อตั้งเมื่อ ๑๓ มีนาคม พ.ศ.๒๕๐๓ ผู้ร่วมก่อตั้งขบวนการมีจำนวนมากที่สำคัญ ได้แก่ นายหะยีอาหมีน โต๊ะมีนา, นายเต็งกูยาลาล์ นาเซร์ หรือ นายอดุลย์ ณ สายบุรี, อุตสาขาริม หรือ หะยีการิม ฮาซัน อดีตโต๊ะครูปอเนาะในพื้นที่อำเภอรีโอเสาะ จังหวัดนราธิวาส และนายอับดุลกายม ผู้บุกเบิกก่อตั้งกลุ่มดาวะห์ในประเทศไทย และได้ก่อตั้งหน่วยทหารขึ้นเมื่อ ๑๐ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๑๑ โดยใช้ชื่อว่ากองกำลังติดอาวุธปลดแอกปัตตานี หรือ Angkatan Bersenjata Revolusi Patani: ABRIP (เลียนแบบชื่อย่อของกองทัพอินโดนีเซียซึ่งใช้คำว่า ABRI: Angkatan Bersenjata Republik Indonesia) อุดมการณ์เริ่มแรกของ BRN ยึดแนวความคิดในการปกครองแบบสังคมนิยมแต่ต่อมาหันมาขูดมการณ์ด้านศาสนา อย่างไรก็ตามได้เกิดความแตกแยกภายในขึ้นหลายครั้งตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๒๑ จนแตกเป็น ๓ กลุ่มคือ BRN Congress (สายกองกำลังติดอาวุธ) BRN ULAMA (สายศาสนา) และ BRN Coordinate (สายการเมืองและศาสนา) แต่ในปัจจุบันเชื่อว่าเหลือเพียงขบวนการเดียว และมีบทบาทมากที่สุดคือขบวนการ BRN Coordinate ซึ่งหลักการสำคัญของกลุ่มนี้ คือ การยึดมั่นแนวคิดแบ่งแยกดินแดนไม่เจรจากับฝ่ายรัฐ และใช้วิธีการรุนแรงในการปฏิบัติการโดยไม่เลือกว่าเป็นไทยพุทธหรือไทยมุสลิมที่ให้ความร่วมมือกับรัฐ

๓.๓ องค์การปลดปล่อยรัฐปัตตานีหรือองค์การสหปัตตานีเสรี (Persatuan Pembebasan Patani Bersatu / PPPB หรือ Patani United Liberation Organization / PULO)

ก่อตั้งเมื่อ ๒๒ มีนาคม พ.ศ.๒๕๑๑ เป็นองค์กรจัดตั้งที่มีรูปแบบสมบูรณ์ที่สุดผู้ริเริ่มก่อตั้ง คือ นายตงกบิร ออตอนีร และนายกาบิร อับดุลเราะห์มาน ทั้งนี้แม้ว่าได้เกิดความแตกแยกภายในหลายครั้งภายในกลุ่ม PULO ตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๒๘ จนเกิดการแยกตัวออกเป็น PULO เก่าและ PULO ใหม่ แต่ล่าสุดมีรายงานยืนยันว่าขบวนการดังกล่าวได้รวมกันเป็นหนึ่งเดียวแล้วเมื่อมิถุนายน ๒๕๔๘ และปัจจุบัน PULO ได้เข้าร่วมเป็นพันธมิตรกับแนวร่วมเพื่อเอกราชปัตตานีหรือเบอร์ซาตู (BERSATU) แต่กิจกรรมส่วนใหญ่ของ PULO ในปัจจุบันเน้นงานด้านการเมืองในเวทีการเมืองระหว่างประเทศส่วนกองกำลังของกลุ่มในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีน้อยมาก และแทบไม่พบความเคลื่อนไหวในด้านการใช้กำลังตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๔๓ อย่างไรก็ตามหน่วยงานด้านความมั่นคงยังคงจับตากลุ่ม PULO อย่างใกล้ชิดเนื่องจากในกลางปี พ.ศ.๒๕๔๙ เป็นต้นมาเริ่มปรากฏความเคลื่อนไหวของกองกำลัง PULO อีกครั้งอย่างผิดสังเกต

๓.๔ ขบวนการมุจาฮีดีนอิสลามปัตตานี (Gerakan Mujahideen Islam Pattani / GMIP) มีความเกี่ยวข้องกับกลุ่มก่อความไม่สงบหลายกลุ่มเริ่มจากการก่อตั้งแนวร่วมมุจาฮีดีนปัตตานีหรือ BBMP (Barisan Bersatu Mujahidin Patani) ขึ้นเมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๘ โดยมีแนวคิดที่จะรวบรวมขบวนการต่าง ๆ เข้าด้วยกันเพื่อให้มีเอกภาพ และความเข้มแข็งในการต่อสู้ และอยู่ภายใต้จุดมุ่งหมายเดียวกัน คือ การปลดแอกจังหวัดชายแดนภาคใต้ ผู้ร่วมก่อตั้งมีนายหะยีอาหมีน โต๊ะมีนา แกนนำของ BRN Coordinate ,นายหะยีอับดุลเราะห์มาน หรือโต๊ะครูฟอมีง (นักวิชาการทางศาสนา) ,ตนกูเปีรอก กอดอนีรอก แกนนำ PULO ,นายเวหามะ แวยูโซะ แกนนำ BNPP / BIPP ,อุस्ताซกาอิม บินฮาซัน แกนนำ BRN ULAMA และนายปือราเฮง กูทาย หรือปือราเฮง ขนส่ง แกนนำ BNPP / BIPP แต่ต่อมาเมื่อปี พ.ศ.๒๕๒๙ เริ่มปรากฏการเคลื่อนไหวของอีกขบวนการหนึ่งชื่อ ขบวนการมุจาฮีดีนปัตตานี หรือ GMP (Gerakan Mujahidin Patani) ซึ่งเชื่อว่าแยกตัวจากขบวนการ BIPP และ BBMP โดยมีแกนนำคนสำคัญประกอบด้วย นายวันอาหมัด วันยูซูฟ หรือ เวหามะ แวยูโซะ อดีตสมาชิก BNPP / BIPP นายอวัง / อาแว บินอับดุลเลาะห์กาบีร์/ อาแว ยะยะ, นายมุฮัมหมัด / มะ โดล์ / อุस्ताซ มะ โดล์ ,นายเจ๊ะกูแม กูเต๊ะ / อับบัส บินอาหมัด การเคลื่อนไหวของกลุ่มนี้เน้นงานด้านการเมืองอยู่ในมาเลเซียบทบาทสำคัญของ GMP คือ เป็นหนึ่งในแกนนำที่รวบรวมขบวนการต่าง ๆ ก่อตั้งเป็นขบวนการร่วมเพื่อเอกราชปัตตานีหรือเบอร์ซาตู (BERSATU) เมื่อปี พ.ศ.๒๕๓๒ (ยกเว้น BRN Coordinate ที่ไม่ได้เข้าร่วมขบวนการแต่ก็อยู่ในฐานะที่เป็นพันธมิตร)

๓.๕ กลุ่มแนวร่วมเพื่อเอกราชปัตตานี (The United Front for the Independence of Pattani / BERSATU)

ก่อตั้งขึ้นเมื่อ ๓๑ สิงหาคม พ.ศ.๒๕๓๒ โดยความเห็นชอบร่วมกันของแกนนำกลุ่ม BIPP BRN GMP และ PULO โดยมีจุดมุ่งหมายจะรวมขบวนการต่อสู้ให้เป็นหนึ่งเดียวซึ่งในระยะเริ่มต้นแกนนำของทั้ง ๔ กลุ่ม ตกกลงให้จัดตั้ง องค์การร่วม หรือ องค์การปายง หรือ Umbrella Organization ขึ้นเพื่อความเป็นเอกภาพ และให้การดำเนินงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน โดยมีแนวทางในการปฏิบัติร่วมกันต่อสู้เพื่อปลดแอกปัตตานีใช้หลักการต่อสู้เพื่อศาสนา (ญีฮาด) ด้วยกำลังติดอาวุธต่อต้านหลักการ และนโยบายต่าง ๆ ของรัฐบาลไทยเรียกร้องให้ประเทศอิสลามทั้งหลายสนับสนุนการต่อสู้ แต่ต่อมาเมื่อปี พ.ศ.๒๕๓๔ ได้เปลี่ยนชื่อเป็น แนวร่วมเพื่อเอกราชปัตตานี หรือ BERSATU โดยมี ดร.วันกาเดร์ เจ๊ะมาน เป็นประธาน อย่างไรก็ตามอย่างไรก็ตามข้อเท็จจริงที่หน่วยงานด้านความมั่นคงรับทราบ BERSATU ไม่มีอำนาจสั่งการกลุ่มต่าง ๆ ที่เป็นสมาชิกเพียงแต่ทำหน้าที่กำหนดนโยบายหรือแนวทางการปฏิบัติกว้าง ๆ เพื่อให้การดำเนินงานของแต่ละกลุ่มเป็นไปในทิศทางเดียวกันส่วนกลุ่มสมาชิกยังคงมีการเคลื่อนไหวเป็นเอกเทศแต่มีการประสานความร่วมมือกันมากขึ้นเท่านั้น

๓.๖ กลุ่มเยาวชนกู้ชาติปัตตานี (Pemuda Merdeka Patani / PMP) ก่อตั้งโดยขบวนการ BRN Coordinate ซึ่งสมาชิกระดับแกนนำส่วนใหญ่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางศาสนา (Ulama) และได้พัฒนาการต่อสู้ในมิติใหม่ตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๓๕ โดยการฝึกอบรมเยาวชนทหารตามโครงการและจัดตั้งกองกำลังติดอาวุธทั้งภายในและนอกโรงเรียนด้วยการปลุกกระแสการต่อสู้ในแนวทางญีฮาด (Jihad) หรือสงครามศักดิ์สิทธิ์เพื่อเตรียมการทำสงครามประชาชนหรือการรบแบบกองโจร การดำเนินงานจะแอบแฝงกิจกรรมอยู่ในตาดึกา และในปอเนาะ ตลอดจนในสถาบันการศึกษาของรัฐ

บางแห่งรวมทั้งบริเวณมัธยมประจำหมู่บ้านโดยได้ปฏิบัติการทางทหารที่สำคัญหลายครั้งในลักษณะการปล้นอาวุธลอยยิง / สังหารเจ้าหน้าที่ตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๔๔ และเชื่อว่ากลุ่มดังกล่าวมีการเชื่อมโยงและแสวงหาแนวร่วมกับกลุ่มอื่น ๆ เช่น PULO, BRN Congress และ GMIP เป็นต้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กรณีการ์ จันสายทอง (๒๕๕๑) ได้ศึกษาเรื่องการตัดสินใจเข้าร่วมขบวนการก่อความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ กรณีศึกษาผู้ต้องขังคดีความมั่นคง เรือนจำกลางสงขลา ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ตัดสินใจเข้าร่วมขบวนการก่อความไม่สงบโดยมีปัจจัยด้านความขัดแย้งมาเป็นอันดับแรก และรองลงมาคือปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านเชื้อชาติและศาสนา ปัจจัยทางการเมืองและปัจจัยด้านอิทธิพลกลุ่มก่อการร้ายต่างชาติตามลำดับ ซึ่งสาเหตุของการตัดสินใจเข้าร่วมนั้นมีความซับซ้อนอย่างมาก เพราะปัญหาที่เกิดขึ้นไม่ได้เกิดจากปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งเท่านั้นแต่อาจเกิดจากหลาย ๆ ปัจจัยร่วมกันจนทำให้เกิดผลกระทบกับหลาย ๆ ฝ่ายทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนตลอดจนประชาชนทั่วไปจึงเป็นปัญหาที่ควรวิเคราะห์อย่างรอบคอบและหามาตรการแนวทางแก้ไขที่ถูกต้อง

ชายต์ ไชวเจอร์ อินเตอร์เนชันแนล และมูลนิธิพัฒนาวัฒนธรรม (๒๕๕๗) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าร่วมและการใช้ความรุนแรงของเยาวชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งสรุปแรงจูงใจได้ ๓ ปัจจัย มีดังนี้

๑. แรงกดดันทางสังคมและความเชื่อทางศาสนา พบว่า เป็นปัจจัยสำคัญที่มีส่วนผลักดันให้เด็กและเยาวชนเข้าร่วมขบวนการ เช่นเดียวกัน ถึงแม้ว่าเด็กอาจจะไม่ได้ขออนุญาตผู้ปกครองในการเข้าร่วมกับขบวนการเสมอไปแต่ไม่มีหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองต่อต้านไม่ให้ลูกหลานเข้าร่วมกับกลุ่มติดอาวุธประสบการณ์และสภาวะแวดล้อมประกอบกับความสัมพันธ์ในชุมชนและครอบครัวที่เหนียวแน่นเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมกลุ่ม BRN และแนวร่วมที่มีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี บางคนเติบโตในครอบครัวที่มีสมาชิกเข้าร่วมกับกลุ่มติดอาวุธ หรือมีสมาชิกในครอบครัวและเพื่อนสนิทถูกฝ่ายความมั่นคงของไทยสังหาร หรือจับกุม หรืออาศัยอยู่ในพื้นที่ที่เป็นฐานที่มั่นของกลุ่มติดอาวุธ

๒. ความคับแค้นในอดีตและสำนึกในหน้าที่ทางศาสนา พบว่า ปัจจัยนี้มีผลผลักดันให้ชาวมลายูมุสลิมเข้าร่วมการต่อสู้ด้วยอาวุธโดยเยาวชนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจะได้รับการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ของรัฐปาตานีโดยอุสตาส (ครูสอนศาสนา) และกระตุ้นให้เยาวชนทำหน้าที่ในการทวงสถานะความเป็นดาร์ลุอิสลามคืนกลับมาให้กับรัฐปาตานี โดยสร้างจิตสำนึกให้กับเยาวชนว่า เยาวชนจะต้องร่วมในการต่อสู้นี้เพราะเป็นหน้าที่ทางศาสนา

๓. การปราบปรามด้วยความรุนแรงของเจ้าหน้าที่รัฐ รวมถึงการที่ชาวมลายูถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนมาอย่างยาวนานโดยการศึกษาระบุว่า การถูกละเมิดทั้งโดยตรงหรือการรับรู้การถูกละเมิดได้กลายเป็นปัจจัยหลักที่จูงใจให้เยาวชนเข้าร่วมกับกลุ่มติดอาวุธ ภายใต้ความรู้สึกต้องการแก้แค้น

อัญชญา สาเรือง (๒๕๕๙) ได้ศึกษาเรื่องความเสียหายจากการก่อการร้าย และการก่อความไม่สงบกับความรับผิดชอบของรัฐ ผลการศึกษาพบว่า หน้าที่ตามกฎหมายในการป้องกัน และจัดการการก่อการร้ายและการก่อความไม่สงบส่งผลให้เกิดความรับผิดชอบของรัฐโดยมีความผิด ยกเว้น

กรณีที่น่าที่นั้นต้องมีความสัมพันธ์เป็นพิเศษ และการกระทำดังกล่าวเป็นไปโดยจงใจหรือประมาท เลินเล่ออย่างร้ายแรง ความเสียหายจากการก่อการร้าย และการก่อความไม่สงบไม่ส่งผลให้เกิดความ รับผิดชอบของรัฐโดยปราศจากความผิดเนื่องจากรัฐยังไม่มี การกระทำใด ๆ การให้ความช่วยเหลือเยียวยา ความเสียหายจากการก่อการร้าย และการก่อความไม่สงบของรัฐมีความแตกต่างจากการใช้สิทธิ เรียกร้อง ค่าชดเชยความเสียหาย ซึ่งปัญหาในการให้ความช่วยเหลือเยียวยารัฐควรกำหนดให้มี มาตรการต่าง ๆ เพื่อให้ผู้กระทำผิดมารับโทษ และชดเชยให้แก่ผู้เสียหาย

สรุท ชวนะ (๒๕๕๐) ได้ศึกษาเรื่องทหารกับการแก้ปัญหาความไม่สงบใน ๓ จังหวัด ชายแดนภาคใต้ ผลการศึกษาพบว่า มุมมองเชิงทัศนคติที่ทหารถูกส่งไปปฏิบัติกรในพื้นที่ มีข้อมูลหลายประการที่บ่งบอกได้ว่าการปฏิบัติการให้เกิดประสิทธิภาพอย่างเป็นรูปธรรมนั้น มีองค์ประกอบหลายส่วนที่ควรจะต้องมีการปรับปรุงและแก้ไข ทั้งนี้เนื่องจากทหารที่ถูกส่งไปปฏิบัติราชการ ส่วนใหญ่ มีใช้คนในพื้นที่ ดังนั้น พื้นฐานโดยส่วนตัวแล้วจึงมีความเข้าใจในสภาพสถานการณ์ที่มีความ ซับซ้อน และความละเอียดอ่อนที่มีในพื้นที่ไม่ตีพอ ถึงแม้ว่าทหารที่ถูกส่งไปปฏิบัติการในพื้นที่จะ มีความพร้อมในเรื่องของการปฏิบัติการทางยุทธวิธีตามรูปแบบการฝึกก็ตาม หากแต่ว่ารูปแบบการรบ ในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้มิใช่การรบตามรูปแบบอย่างในอดีตที่เป็นมาแต่ประการใด อีกทั้งยังมีแนวโน้มที่น่าเชื่อได้ว่าสถานการณ์ความไม่สงบในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้คงจะ ไม่สามารถยุติได้ภายในเร็ววัน ดังนั้นการพิจารณาปรับแนวทางการฝึก และการเพิ่มทักษะตลอดจน การเรียนรู้ในรายละเอียดของข้อมูลข่าวสารในพื้นที่ที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นอย่างดีก่อนการ เดินทางไปปฏิบัติราชการในพื้นที่ ก็จะทำให้การปฏิบัติการของทหารในชุดต่อ ๆ ไปสามารถนำแนว ทางการฝึกที่ปรับใหม่ดังกล่าวไปใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

ธานี ทวีขศรี (๒๕๔๖) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ การป้องกัน และปราบปรามการ ก่อความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ผลการศึกษาพบว่า สถานการณ์ใน ๕ จังหวัดชายแดน ภาคใต้ที่เคยเป็นเมืองประเทศราชมาก่อน ต่อมาถูกรวมอำนาจมาสู่ศูนย์กลาง ทำให้บรรดา ผู้ครองนครเสียผลประโยชน์ และต่อต้านการปกครองจากส่วนกลาง และพบว่ากรณีความขัดแย้งที่ เกิดขึ้นในประเทศไทยยังอยู่ในระดับที่ไม่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงแห่งรัฐอย่างรุนแรง และแนวโน้ม ของความสำเร็จในการดำเนินการของรัฐบาลเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวเป็นไปในแนวทางที่ถูกต้องเป็น ส่วนใหญ่ ซึ่งปัจจุบัน (พ.ศ.๒๕๖๓) สถานการณ์ความรุนแรงในพื้นที่ก็ยังคงมีอย่างต่อเนื่อง

ณัฐธร เพราะสุนทร (๒๕๕๔ : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง การเพิ่มประสิทธิภาพและ บทบาทของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการแก้ปัญหาความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ทราบถึงสาเหตุของปัญหาการก่อความไม่สงบ และบทบาทของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กับปัญหาการก่อความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ รวมทั้งเพื่อเสนอแนวทางในการ เพิ่มประสิทธิภาพของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติงานในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ผลการศึกษา พบว่า ปัญหาในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีความซับซ้อนเป็นอย่างมาก ซึ่งวิเคราะห์ถึงสาเหตุ หลักของปัญหา จะพบว่ามาจากเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่ และนโยบายของรัฐ โดยข้อเสนอแนะ สำหรับการแก้ไขปัญหาดังกล่าว คือ การสร้างความเข้าใจกับประชาชนผู้มีอิทธิพลในพื้นที่ เพื่อเป็น ประโยชน์ในการปฏิบัติงานของตำรวจ การศึกษาขนบธรรมเนียมประเพณีในพื้นที่ เพื่อให้สามารถเข้า

กับประชาชนในท้องถิ่นให้ได้ การมีอาวุธยุทโธปกรณ์ที่ใช้ในพื้นที่ให้มีความเหมาะสม และสามารถทำงานได้อย่างคล่องตัวเน้นงานมวลชนสัมพันธ์และการพัฒนาชุมชน

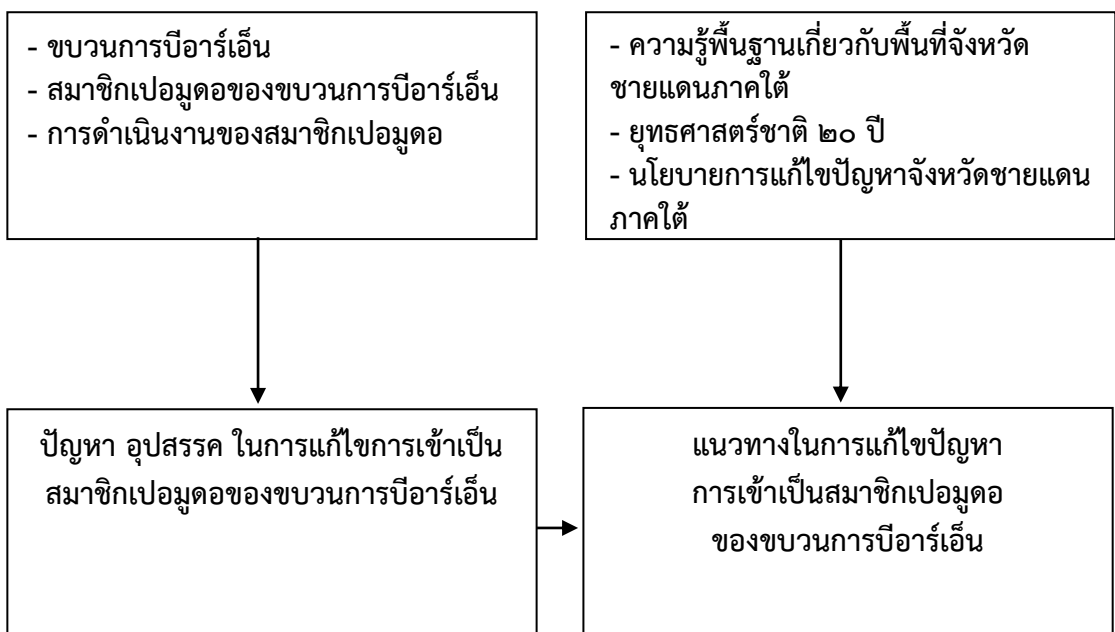
สุชาติ ธีระสวัสดิ์ (๒๕๖๐ : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา การพัฒนาประสิทธิภาพการสืบสวน หลังเกิดเหตุระเบิดของผู้ก่อความรุนแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ผลการศึกษาพบว่า การก่อความไม่สงบที่เกิดขึ้นมาจากความขัดแย้งของประชาชนในพื้นที่ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นชาวมุสลิมกับเจ้าหน้าที่รัฐที่มีมาเป็นระยะเวลายาวนาน เนื่องจากการไม่ได้รับความเป็นธรรมในด้านต่าง ๆ ถูกเจ้าหน้าที่ของรัฐกดขี่ข่มเหง จนลุกลามก่อให้เกิดกลุ่มขบวนการแบ่งแยกดินแดน มีการบ่มเพาะและปลูกฝังอุดมการณ์ให้เยาวชนรุ่นใหม่ ๆ เข้ามาต่อสู้กับเจ้าหน้าที่รัฐ โดยปัญหาด้านข้อกฎหมายเป็นปัญหาที่มีความสำคัญ และจำเป็นเร่งด่วนที่ควรจะต้องได้รับการแก้ไข ปัญหาด้านรองลงมา คือ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติการมีจำนวนไม่เพียงพอขาดประสบการณ์ความรู้ความเข้าใจในกระบวนการสืบสวน หลังเกิดเหตุอย่างถ่องแท้ อีกทั้งยังขาดแรงจูงใจ และขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน นอกจากนี้เครื่องมือ หรืออุปกรณ์พิเศษ รวมถึงกล้องวงจรปิดมีไม่เพียงพอ และล้าสมัย

จากการทบทวนวรรณกรรม และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถสรุปได้ว่าแนวทางการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปื่อมุดของขบวนการปีอาร์เอ็น มีปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๑. ปัจจัยจากฝ่ายขบวนการปีอาร์เอ็น
๒. ปัจจัยจากฝ่ายรัฐ

จากปัจจัยดังกล่าวข้างต้นนั้น มีผลทำให้แนวทางการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปื่อมุดของขบวนการปีอาร์เอ็น ซึ่งสามารถสรุปเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาได้ ดังต่อไปนี้

กรอบแนวคิดของการวิจัย

สรุป

ปัญหาการก่อความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ มีมาตั้งแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบัน รากเหง้าของปัญหามีการส่งต่อความคิด ความเกลียดชัง และการบ่มเพาะแนวความคิดการต่อสู้เพื่อแบ่งแยกดินแดน ในรูปแบบขบวนการ และกลุ่มต่อสู้ต่าง ๆ ได้แสดงผ่านการออกมาต่อต้านอำนาจรัฐทั้งการดำเนินงานการเมือง งานกองกำลัง จัดตั้งกลุ่มติดอาวุธใช้ยุทธวิธีแบบกองโจร ทำให้เกิดความสูญเสียเป็นจำนวนมาก ซึ่งการลดการเข้าร่วมขบวนการ หรือ กลุ่มต่อสู้ จะส่งผลให้ไม่มีการผลิตซ้ำทางความคิด บ่มเพาะความเกลียดชัง ลดทอนอุดมการณ์ในการต่อสู้

ผู้วิจัยมีความเห็นว่า แนวทางการแก้ไขปัญหาความการเข้าเป็นสมาชิกเปอมุดอของขบวนการปีอาร์เอ็น ต้องเข้าใจขบวนการปีอาร์เอ็น การเข้าเป็นสมาชิกขบวนการปีอาร์เอ็น รวมถึงวิธีการสร้างสมาชิกเปอมุดอ และวิธีดำเนินงาน พร้อมทั้งเข้าใจบริบทของจังหวัดชายแดนภาคใต้ นโยบายการแก้ไขปัญหาลจังหวัดชายแดนภาคใต้ การปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยความมั่นคงในพื้นที่ ซึ่งจะทำให้ทราบถึงแนวทางการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปอมุดอของขบวนการปีอาร์เอ็น และเมื่อศึกษาไปถึงกลุ่มขบวนการก็จะได้รับรู้ถึงวิธีการคัดเลือก บ่มเพาะ และวิธีการดำเนินงานของสมาชิกเปอมุดอในขบวนการปีอาร์เอ็นในการก่อเหตุรุนแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งจะทำให้ลด และตัดวงจรการเข้าสู่ขบวนการ หรือกลุ่มต่อสู้ต่าง ๆ ของเด็ก และเยาวชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้อย่างแท้จริง

บทที่ ๓

แนวทางการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปอเมูด ของขบวนการปีอาร์เอ็น

สภาพปัญหาความรุนแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นปัญหาที่สั่งสมมาเป็นเวลานาน และมีความซับซ้อน ละเอียดอ่อน และเชื่อมโยงกันหลายมิติ ปัจจัยหลักที่ถูกนำมาเป็นเงื่อนไขของปัญหา คือ ชาตินิยม ศาสนา วัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ ซึ่งปัญหาการแบ่งแยกดินแดน เป็นปัญหาที่เกิดจากการสูญเสียอำนาจในการปกครองในฐานะประเทศราชของกลุ่มผู้ปกครองรัฐปัตตานีเดิม ภายหลังจากที่รัฐได้ปรับโครงสร้างการปกครอง โดยการรวมศูนย์อำนาจไว้ที่ส่วนกลาง เพื่อสร้างบูรณภาพเหนือดินแดน ทำให้รัฐปัตตานีกลายเป็นชนกลุ่มน้อย ซึ่งมีความแตกต่างด้านอัตลักษณ์ ชาตินิยม ความเชื่อ ความศรัทธา วัฒนธรรม ประเพณีและภาษาพูด ที่แตกต่างชัดเจนกับประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ และเกิดความรู้สึกถูกปกครอง ทำให้มีประชาชนกลุ่มหนึ่งได้จัดตั้งเป็นองค์กรลับ และจับอาวุธขึ้นมาต่อสู้

โดยสถานการณ์ ณ ปัจจุบันจากฐานข้อมูลงานด้านการข่าว ศูนย์ปฏิบัติการสำนักงานตำรวจแห่งชาติส่วนหน้า สามารถยืนยันได้ว่า ขบวนการปีอาร์เอ็น หรือกลุ่มแนวร่วมปฏิวัติประชาชาติปัตตานี เป็นกลุ่มหลักในการต่อสู้ ซึ่งมีแนวความคิดในการแบ่งแยกดินแดนออกจากประเทศไทย โดยมียุทธศาสตร์ที่ดำเนินการ เพื่อมุ่งไปสู่การได้เอกราช คือ การปฏิบัติการทางทหาร, การก่อการร้าย, การก่อวินาศกรรม และการบ่อนทำลาย เพื่อให้บรรลุผลทางการเมือง ๒ ประการ คือ

๑. การชนะจากภายนอก กล่าวคือ การได้รับการรับรองจากองค์กรระหว่างประเทศหรือต่างประเทศว่า รัฐปัตตานีถูกยึดครองโดยรัฐบาลไทย รัฐบาลไทยปกครองเปรียบเสมือนเป็นประชาชนชั้นสองถูกกดขี่ข่มเหง ไร้มนุษยธรรมและเรียกร้องให้เข้ามาร่วมสนับสนุนให้ปัตตานีได้รับเอกราช โดยให้สอดคล้องกับหลักการของสิทธิในการกำหนดชะตากรรมตนเอง (Right To Self Determination) ตามข้อตกลงของสหประชาชาติ (UN) ในมติของสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติ ที่ ๑๕๑๔ (XV) ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๐๓ เรื่อง การให้เอกราชแก่ดินแดนอาณานิคม (Declaration on the Granting of Independence to Colonial Countries and peoples) ทั้งนี้ได้กำหนดเป้าหมายขั้นต่ำ คือ การได้สิทธิในการปกครองตนเอง (Autonomy) หรือเขตปกครองพิเศษ

๒. ให้รัฐแพ้จากภายใน ใช้ยุทธศาสตร์การสถาปนาพื้นที่ปลดปล่อยทางการเมืองทับซ้อนอำนาจรัฐ มุ่งสู่การทำประชามติเลือกที่จะปกครองตนเอง (เมื่อชนะจากภายนอก) หรือใช้การลุกขึ้นเรียกร้องการปกครองตนเอง โดยประชาชนนับล้านคน (ตัวแบบการลุกขึ้นมาโค่นล้มอำนาจรัฐโดยประชาชน เช่น Arab Spring) ควบคู่การก่อเหตุสร้างสถานการณ์และบ่อนทำลาย เพื่อให้ประชาชนส่วนใหญ่ในประเทศไม่สนับสนุนการปฏิบัติของรัฐบาล จนทำให้รัฐบาลต้องยอมรับข้อเรียกร้องในที่สุด

โดยขบวนการปีอาร์เอ็น มีการดำเนินการแบบปกปิด และเป็นองค์กรลับ สร้างสถานการณ์ในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง โดยมีสมาชิกของขบวนการหลายระดับ แต่สมาชิกเปอเมูดเป็น

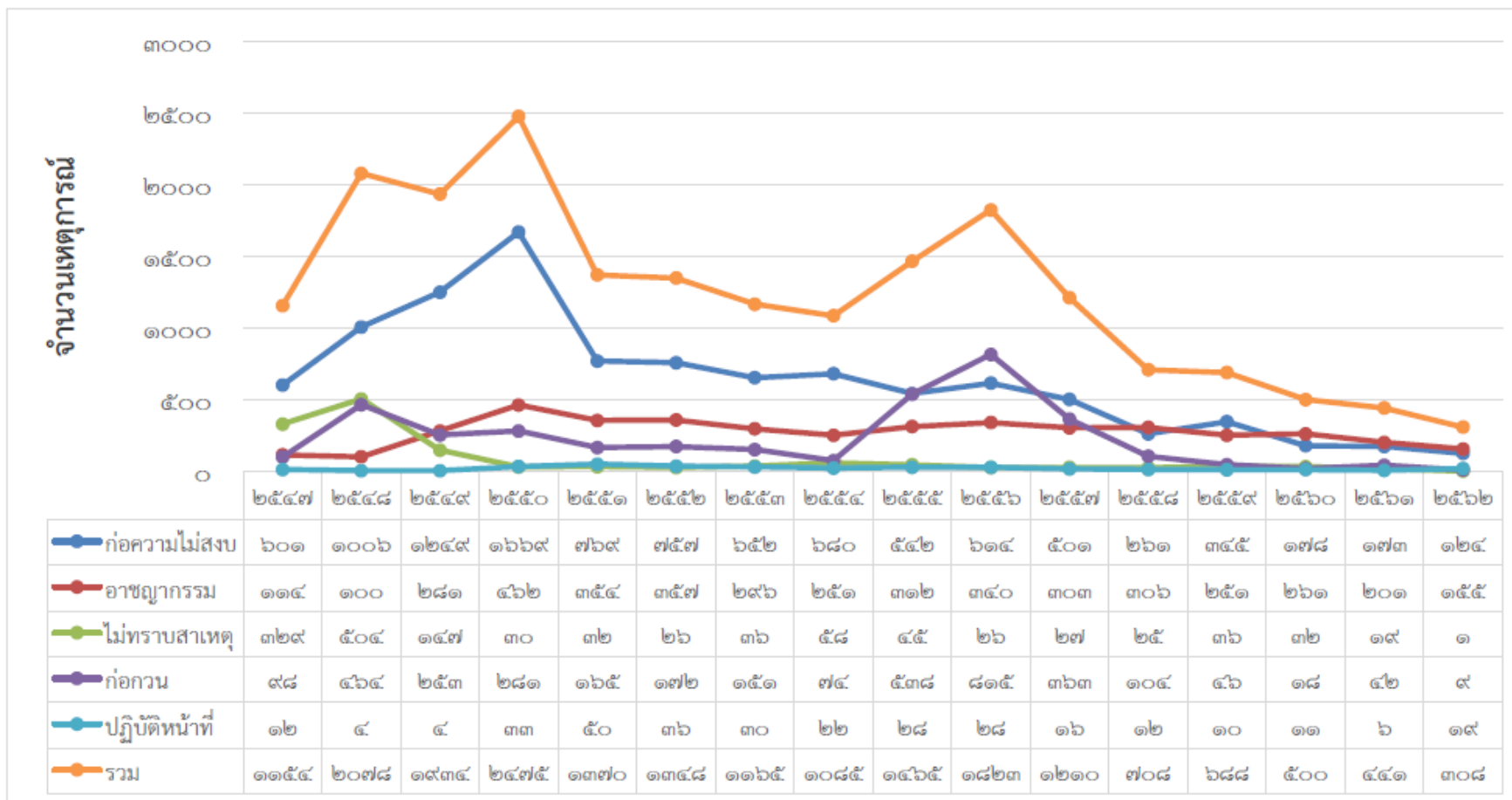
สมาชิกหลักที่ถูกสร้างเป็นจำนวนมากให้เป็นฐานสมาชิกของขบวนการ รับแนวความคิด เมื่อพร้อมก็จะพัฒนาไปเป็นฝ่ายปฏิบัติการทางทหาร และฝ่ายมวลชน ถ้าตัดวงจรการเข้าเป็นสมาชิกขบวนการปีอาร์เอ็น และไม่ได้รับการฝึกเป็นสมาชิกเปอฆุดอกก็จะมีสมาชิกปฏิบัติการทางทหาร และฝ่ายมวลชนพร้อมทั้งไม่มีสมาชิกเปอฆุดอกผู้ที่เผยแพร่ และปลุกฝังความคิดความเชื่อให้กับเด็ก และเยาวชนต่อไป

ซึ่งความสูญเสียจากสถิติการก่อเหตุความรุนแรง ตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ จนถึงปี ๒๕๖๒ ระยะเวลา ๑๖ ปี มีเหตุความรุนแรงเกิดขึ้นรวม ๑๙,๗๕๒ เหตุการณ์ เมื่อจำแนกสาเหตุในการก่อเหตุพบว่า เหตุที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่มาจากการก่อเหตุความไม่สงบ จำนวน ๑๐,๑๒๒ เหตุการณ์ (ร้อยละ ๕๑.๒๔) รองลงมาคือ สาเหตุจากอาชญากรรม จำนวน ๔,๓๔๓ เหตุการณ์ (ร้อยละ ๒๑.๙๘) , เหตุก่อวิน จำนวน ๓,๕๙๓ เหตุการณ์ (ร้อยละ ๑๘.๑๙) ,ไม่ทราบสาเหตุ จำนวน ๑,๓๗๓ เหตุการณ์ (ร้อยละ ๖.๙๕) และเป็นการปฏิบัติหน้าที่ของฝ่ายรัฐ จำนวน ๓๒๑ เหตุการณ์ (ร้อยละ ๑.๖๒) โดยปีที่มีเหตุการณ์สูงสุดได้แก่ ปี ๒๕๕๐ จำนวน ๒,๔๗๕ เหตุการณ์ (ร้อยละ ๑๒.๕๓) และปีที่มีเหตุการณ์น้อยที่สุดได้แก่ ปี ๒๕๖๒ จำนวน ๓๐๘ เหตุการณ์ (ร้อยละ ๑.๕๕) (ดังแสดงในแผนภาพที่ ๓-๑)

จากการก่อเหตุความไม่สงบ จำนวน ๑๐,๑๒๒ เหตุการณ์ จังหวัดที่มีการก่อเหตุความไม่สงบมากที่สุด คือ จังหวัดปัตตานี จำนวน ๓,๗๑๖ เหตุการณ์ (ร้อยละ ๓๖.๗๑) จังหวัดรองลงมาคือ นราธิวาส จำนวน ๓,๔๘๔ เหตุการณ์ (ร้อยละ ๓๔.๔๒) จังหวัดยะลา จำนวน ๒,๖๑๐ เหตุการณ์ (ร้อยละ ๒๕.๗๘) และจังหวัดสงขลา จำนวน ๓๑๒ เหตุการณ์ (ร้อยละ ๓.๐๘) (ดังแสดงในแผนภาพที่ ๓-๒)

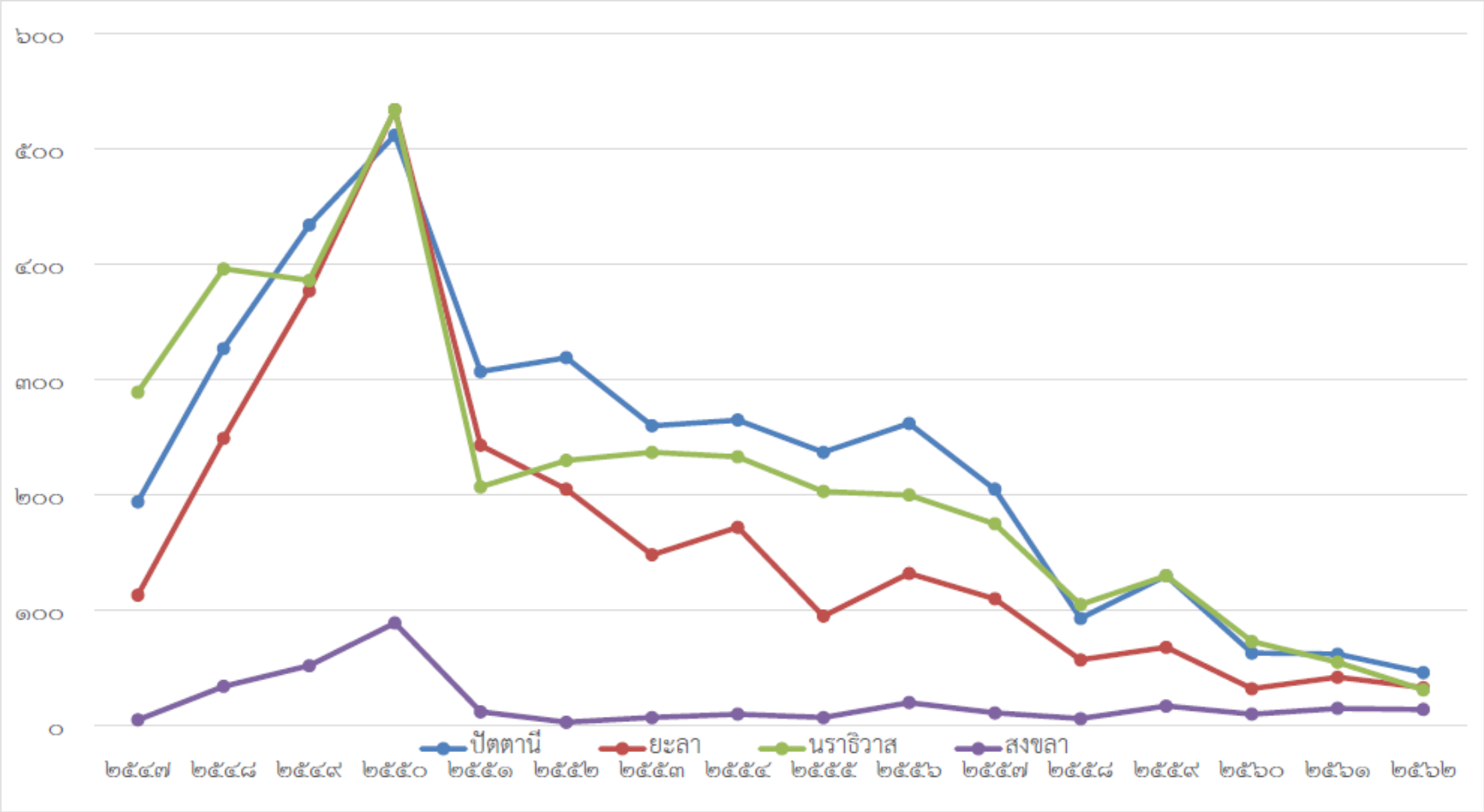
แยกรูปแบบการก่อเหตุความไม่สงบ พบว่า ภาพรวมส่วนใหญ่มีการก่อเหตุมากที่สุดด้วยการยิง จำนวน ๔,๓๗๐ เหตุการณ์ (ร้อยละ ๔๓.๑๗) รองลงมา คือ การวางระเบิด จำนวน ๓,๕๘๐ เหตุการณ์ (ร้อยละ ๓๕.๓๖) , การวางเพลิง/เพลิงไหม้ จำนวน ๑,๕๑๖ เหตุการณ์ (ร้อยละ ๑๔.๙๗) , การช่มโจมตี จำนวน ๑๙๔ เหตุการณ์ (ร้อยละ ๑.๙๑) , ประสงค์ต่ออาวุธ จำนวน ๑๗๗ เหตุการณ์ (ร้อยละ ๑.๗๔) , ฆ่าด้วยวิธีทารุณกรรม จำนวน ๙๒ เหตุการณ์ (ร้อยละ ๐.๙๐) , ชุมนุมประท้วง จำนวน ๖๕ เหตุการณ์ (ร้อยละ ๐.๖๔) , ทำร้าย จำนวน ๔๙ เหตุการณ์ (ร้อยละ ๐.๔๘) และ โจมตีที่ตั้ง จำนวน ๔๔ เหตุการณ์ (ร้อยละ ๐.๔๓) (ดังแสดงในแผนภาพที่ ๓-๓)

แผนภาพที่ ๓-๑ แสดงเหตุความรุนแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ จำแนกรายปีตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ - ๒๕๖๒

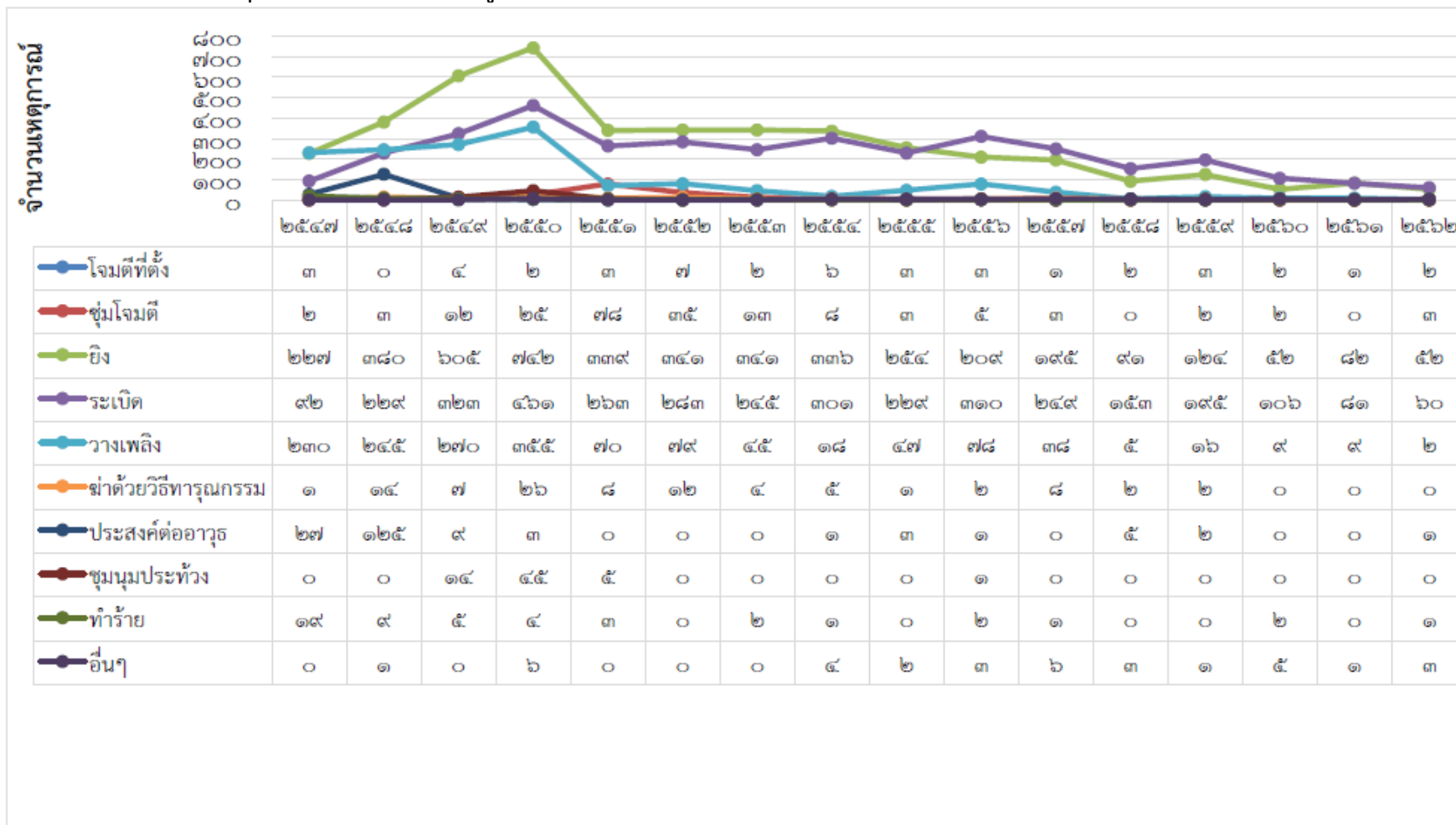
ที่มา : งานการข่าว ศูนย์ปฏิบัติการสำนักงานตำรวจแห่งชาติส่วนหน้า

แผนภาพที่ ๓-๒ แสดงเหตุก่อความไม่สงบรายจังหวัดในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ จำแนกรายปี ตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ - ๒๕๖๒

ที่มา : งานการข่าว ศูนย์ปฏิบัติการสำนักงานตำรวจแห่งชาติส่วนหน้า

แผนภาพที่ ๓-๓ แสดงเหตุก่อความไม่สงบแยกตามรูปแบบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ ถึง ๒๕๖๒

ที่มา : งานการข่าว ศูนย์ปฏิบัติการสำนักงานตำรวจแห่งชาติส่วนหน้า

จากสถิติเหตุความรุนแรง และเหตุก่อความไม่สงบในพื้นที่ ถ้าฝ่ายเป่ยมุดอ หรือ ฝ่ายเยาวชนของขบวนการ ไม่พัฒนาเข้าสู่การฝึกเป็นกองกำลังที่สามารถปฏิบัติการทางทหาร ไม่มีการสร้างอุดมการณ์ และหล่อหลอมให้เป็นสมาชิกของขบวนการปีอาร์เอ็น จัดตั้งเป็นสมาชิกเป่ยมุดอ ก็จะไม่เกิดเหตุการณ์ความไม่สงบเกิดขึ้น ซึ่งถ้าแก้ไขได้ขบวนการจะไม่มีสมาชิก ในอนาคตก็จะไม่มีผู้ไปร่วมก่อเหตุต่อไป

ปัจจุบัน สถานการณ์ความรุนแรงในพื้นที่ จังหวัดชายแดนภาคใต้ มีแนวโน้มลดลง แต่ยังมีสถานการณ์ความรุนแรงอย่างต่อเนื่อง สถานการณ์ความรุนแรงตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๔๗ จนถึงปัจจุบัน ถือได้ว่าเป็นสถานการณ์ที่มีความละเอียดอ่อน และมีผลกระทบต่อความมั่นคงอย่างยิ่ง ด้วยเป็นปัญหาความรุนแรงที่เป็นผลมาจากเงื่อนไขที่ซับซ้อน และเชื่อมโยงกันใน ๓ ระดับ คือ

๑. เงื่อนไขระดับบุคคล คือ เกิดจากกลุ่มที่มีอุดมการณ์แตกต่างจากรัฐ การสร้างเงื่อนไขของเจ้าหน้าที่รัฐบางคน ภัยแทรกซ้อนและการใช้ความรุนแรงอันมีเหตุจากความแค้นและความเกลียดชัง

๒. เงื่อนไขระดับโครงสร้าง คือ โครงสร้างการปกครองไม่สนองตอบกับความต้องการ ไม่ได้รับความเป็นธรรม ถูกเลือกปฏิบัติ และขาดอำนาจในการบริหารจัดการท้องถิ่นของตนเองอย่างแท้จริง

๓. เงื่อนไขระดับวัฒนธรรม คือ ประชาชนไทยมลายูในพื้นที่บางส่วนรู้สึกแปลกแยก ไม่เป็นส่วนหนึ่งของสังคมไทย โดยเห็นว่าการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่รัฐบางคนยังขาดความรู้ ความเข้าใจ หวาดระแวงและมีอคติ ไม่สอดคล้องกับวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของคนในพื้นที่ จึงเป็นเงื่อนไขที่ทำให้คนในพื้นที่บางส่วน ยอมรับหรือเห็นด้วยกับ ฝ่ายที่ใช้ความรุนแรง และเป็นเงื่อนไขสำคัญที่กลุ่มผู้เห็นต่างจากรัฐ หยิบยกมาใช้เป็นข้ออ้าง เพื่อสร้างความชอบธรรม ในการใช้ความรุนแรงในการต่อสู้เพื่อเป้าหมายของตน

การเปลี่ยนแปลงที่เป็นผลจากการดำเนินการตามนโยบายการบริหารและการพัฒนา จังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๖๒ ที่ผ่านมา ได้รับการยอมรับจากทุกภาคส่วน จึงทำให้การแก้ไขปัญหา และพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความก้าวหน้าตามลำดับ ภาครัฐมีการปรับเปลี่ยนแนวทางการแก้ไขปัญหาให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในพื้นที่มากยิ่งขึ้น เช่น การจัดระบบการดำเนินงานด้านความมั่นคงและด้านการพัฒนาให้มีความสอดคล้องกันมากขึ้น ปรับกลไกการบริหารให้มีเอกภาพ มีการบูรณาการงบประมาณแผนงานโครงการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ นโยบาย และการเพิ่มประสิทธิภาพของเจ้าหน้าที่รัฐ เพื่อทำหน้าที่แก้ไขปัญหาอย่างแท้จริง

ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

๑. สภาพพื้นที่

๑.๑ พื้นที่โดยทั่วไป เป็นที่ราบสลับป่าเขาและที่ราบชายฝั่งทะเล ภูเขาที่สำคัญประกอบด้วย

๑.๑.๑ เทือกเขาบูโด อยู่บริเวณรอยต่อ จังหวัดยะลา, จังหวัดปัตตานี และจังหวัดนราธิวาส

๑.๑.๒ เทือกเขาภูจองอนง อยู่บริเวณรอยต่อ จังหวัดนราธิวาส และ จังหวัดยะลา

๑.๑.๓ เทือกเขาเมาะแต อยู่บริเวณรอยต่อ อำเภอเรือเสาะ, อำเภอระแงะ และ อำเภอศรีสาคร จังหวัดนราธิวาส

๑.๑.๔ เทือกเขาตะเว อยู่บริเวณรอยต่อ อำเภอสุโหงปาดี, อำเภอเจาะไอร้อง และ อำเภอจะแนะ จังหวัดนราธิวาส

๑.๑.๕ เทือกเขาภูตง อยู่ในพื้นที่ จังหวัดยะลา

๑.๒ พื้นที่ป่าเขาที่สำคัญ ได้แก่ ป่าฮาลาบาลา เป็นผืนป่าดงดิบขนาดใหญ่ อยู่บริเวณรอยต่อ จังหวัดนราธิวาส, จังหวัดยะลา และพรมแดนไทยมาเลเซีย และรอยต่อ จังหวัดยะลา, จังหวัดสงขลา และพรมแดนไทยมาเลเซีย สภาพป่าเป็นป่าเขตร้อนชื้นพืชพันธุ์ไม้เป็นป่าไม้เบญจพรรณ มีที่ราบขนาดใหญ่ที่ความสูงประมาณ ๑,๑๐๐ เมตรจากระดับน้ำทะเลเหนือเขื่อนบางลาง อำเภอบันนังสตา จังหวัดยะลา มีลำคลองหลายสายไหลลงสู่เขื่อนบางลางและประเทศมาเลเซีย แม่น้ำที่สำคัญประกอบด้วย แม่น้ำปัตตานี ไหลผ่าน จังหวัดยะลา และ จังหวัดปัตตานี แม่น้ำสายบุรี อยู่ใน จังหวัดปัตตานี และแม่น้ำบางนรา อยู่ใน จังหวัดนราธิวาส แม่น้ำส่วนใหญ่ไหลจากบริเวณที่ราบตอนกลางสู่ชายฝั่งทะเลตะวันออก ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนาบริเวณพื้นที่ราบลุ่มแม่น้ำและทำสวนบริเวณพื้นที่ราบและที่ราบเชิงเขา พืชสวนส่วนใหญ่เป็นสวนยางพารา, สวนลองกองและสวนทุเรียน เส้นทางที่สำคัญ คือ ทางหลวงหมายเลข ๔๒ จากจังหวัดสงขลาผ่านจังหวัดปัตตานี และจังหวัดนราธิวาส หมายเลข ๔๐๙, ๔๑๐, ๔๑๘ และ ๔๐๖๐ เชื่อมจังหวัดปัตตานี และ จังหวัดยะลา

๒. สภาพลมฟ้าอากาศ

๒.๑ สภาพทั่วไป เป็นอากาศร้อนชื้น มีฝนตกชุก ฤดูฝนอยู่ในช่วงเดือน พ.ค. - พ.ย. ฝนตกมากที่สุดในช่วงเดือน ต.ค. - พ.ย. ฤดูแล้งอยู่ระหว่างเดือน ธ.ค. - ก.พ. และฤดูร้อนอยู่ระหว่างเดือน มี.ค. - เม.ย.

๒.๒ สภาพลมฟ้าอากาศในช่วงที่มีฝนตกหนัก มีผลกระทบต่อหนทางปฏิบัติของผู้ก่อเหตุรุนแรง ในเรื่องของการปฏิบัติเป็นชุดรบขนาดเล็ก การวางระเบิด การซุกซ่อนอาวุธ ตลอดจนการหลบซ่อน/พักพิง ในพื้นที่ป่าเขา อย่างไรก็ตาม ในบางครั้งอาจส่งผลในทางบวกต่อกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรง ต่อการพิสูจน์ทราบหลักฐานของฝ่ายเรา เช่น การจัดเก็บดีเอ็นเอและการพิสูจน์ทราบลายนิ้วมือแฝง เป็นต้น

๓. การแบ่งพื้นที่เขตการปกครอง

๓.๑ จังหวัดยะลา : แบ่งการปกครองออกเป็น ๘ อำเภอ, ๕๘ ตำบล, ๓๘๐ หมู่บ้าน, ๑๑ เทศบาล, ๕๒ องค์การบริหารส่วนตำบล และ ๓ เขตการเลือกตั้ง

๓.๒ จังหวัดปัตตานี : แบ่งการปกครองออกเป็น ๑๒ อำเภอ, ๑๑๕ ตำบล, ๖๔๑ หมู่บ้าน, ๑๒ เทศบาล, ๑๐๑ องค์การบริหารส่วนตำบล และ ๔ เขตการเลือกตั้ง

๓.๓ จังหวัดนราธิวาส : แบ่งการปกครองออกเป็น ๑๓ อำเภอ, ๗๗ ตำบล, ๕๘๙ หมู่บ้าน, ๑๖ เทศบาล, ๗๒ องค์การบริหารส่วนตำบล และ ๔ เขตการเลือกตั้ง

๓.๔ พื้นที่ ๔ อำเภอของจังหวัดสงขลา ประกอบด้วย อำเภอสะบ้าย้อย, อำเภอจะนะ, อำเภอเทพา และ อำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา : แบ่งการปกครองออกเป็น ๔๐ ตำบล, ๓๖๐ หมู่บ้าน, ๕ เทศบาล, ๓๙ องค์การบริหารส่วนตำบล และ ๒ เขตการเลือกตั้ง

แผนภาพที่ ๓-๔ แผนที่แสดงเขตการปกครองพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ และ ๔ อำเภอของ จังหวัดสงขลา

ที่มา : สำนักการข่าว กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค ๔ ส่วนหน้า

๔. สภาพทางเศรษฐกิจ

ประชาชนส่วนใหญ่มีฐานะยากจน โครงสร้างด้านเศรษฐกิจขึ้นอยู่กับภาคเกษตรกรรม การทำสวนยางพารา สวนปาล์ม น้ำมัน และสวนผลไม้ นอกจากนี้ ยังมีผู้ประกอบการประมง ในเขตที่ติดกับฝั่งทะเลอ่าวไทยและน่านน้ำสากล

๕. สภาพสังคมและจิตวิทยา

สภาพโครงสร้างทางสังคมและจิตวิทยาในจังหวัดชายแดนภาคใต้ มีลักษณะ พหุวัฒนธรรม ที่แตกต่างไปจากภูมิภาคอื่น ทั้งด้านภาษา, ศาสนา, ขนบธรรมเนียม และวัฒนธรรม ประเพณี ที่สำคัญ คือ ความมั่นคง ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เพราะฝ่ายตรงข้ามพยายาม อาศัยความแตกต่างเหล่านี้เป็นข้อมูลแอบอ้างต่อการสร้างเงื่อนไขในการปฏิบัติการ สภาพความเป็นอยู่ ของชุมชนส่วนใหญ่ จะกระจุกตัวอยู่รวมกันหนาแน่น ลักษณะเป็นกลุ่มบ้าน มีวิถีชีวิตที่ดำเนินไปตามหลัก ปฏิบัติและหลักศรัทธา เชื้อฟังกผู้นำศาสนา มีมัสยิดและร้านน้ำชาเป็นแหล่งพบปะสำคัญ หากเป็นชุมชน ที่จัดตั้งแล้วย่อมเกื้อกูลต่อการดำเนินการของ ผู้ก่อเหตุรุนแรง ใช้เป็นที่หลบซ่อนก่อนหรือหลังก่อเหตุ อำพรางสถานะเป็นจริงหรือใช้มวลชนขัดขวางการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐอย่างได้ผล

๖. ประชากร

ประชากรแบ่งเป็น ๓ กลุ่ม ได้แก่ ชาวไทยมุสลิม, ชาวไทยเชื้อสายจีน และชาวไทยพุทธ ซึ่งประชากรส่วนใหญ่เป็นชาวไทยมุสลิมนับถือศาสนาอิสลามประมาณร้อยละ ๘๕ นอกนั้น เป็นชาวไทยนับถือศาสนาพุทธและชาวไทยเชื้อสายจีน เนื่องจากประชากรส่วนใหญ่ในพื้นที่นับถือศาสนาอิสลาม สภาพความเป็นอยู่ในพื้นที่ชนบทและในเมืองจึงไม่แตกต่างกันมากนัก มักจะรวมตัวกันอยู่เป็นกลุ่มก้อน โดยความผูกพันยึดเหนี่ยวกับศาสนา, ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรม ความเป็นอยู่ในชีวิตประจำวันยังนิยมใช้ภาษามลายูพื้นเมือง ไม่นิยมใช้ภาษาไทย โดยมีผู้สูงอายุบางส่วนยังพูดภาษาไทยไม่ค่อยแคล่ว

๗. การศึกษา

การศึกษาในพื้นที่ประชาชนส่วนใหญ่เป็นชาวไทยที่นับถือศาสนาอิสลาม นิยมส่งบุตรหลานเข้าศึกษาในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนา และปอเนาะ มากกว่าที่จะศึกษาในโรงเรียนของรัฐ เด็กในระดับอนุบาล และประถมศึกษา นอกจากจะศึกษาในระบบโรงเรียนของรัฐแล้วในวันเสาร์ และวันอาทิตย์ จะต้องเข้ารับการศึกษาคำรู้พื้นฐานของศาสนาอิสลาม ภาษามลายู (อักขรยาวิและอักขรรูมิ) และภาษาอาหรับเบื้องต้น ณ ศูนย์การอบรมศาสนาอิสลามและจริยธรรมประจำมัสยิด (ตาดีกา) กิจกรรมทางด้านการศึกษาในสถานศึกษาสอนศาสนาดังกล่าว เป็นช่องทางให้ ผู้ก่อเหตุรุนแรง เข้ามาแสวงประโยชน์ในการขยายมวลชนและเป็นแหล่งบ่มเพาะ โดยอาศัยผลทางจิตวิทยาวัยเด็ก, จิตวิทยาวัยรุ่น, จิตวิทยาวัยเจริญพันธุ์ (พ่อ/แม่/ผู้ปกครอง) และจิตวิทยา ต่อชุมชน เพื่อสร้างการยอมรับ ตลอดจนการแปรสภาพให้เป็นเครื่องมือ และเป็นเกราะในการป้องกันให้กับสมาชิก ผู้ก่อเหตุรุนแรงที่อยู่ในคราบของครูสอนศาสนา หรือเจ้ซุ ในขณะที่สถานศึกษาของภาครัฐกลับเป็นเป้าหมายที่ ผู้ก่อเหตุรุนแรง มุ่งบ่อนทำลาย และลดศรัทธา ด้วยการเผาทำลายสถานที่ ตลอดจนมุ่งต่อชีวิตครูและบุคลากรทางการศึกษา เนื่องจากเป็นเชิงสัญลักษณ์ของประเทศไทย

ซึ่งพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ และ ๔ อำเภอ ของ จังหวัดสงขลา เป็นพื้นที่สำคัญเร่งด่วนในการแก้ไขปัญหา และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นมาทางประวัติศาสตร์ให้มีความชัดเจน ด้วยหลักฐานเชิงประจักษ์ เนื่องจากมีความแตกต่างในเรื่องศาสนา ประเพณีและวัฒนธรรม อีกทั้งยังเป็นพื้นที่ซึ่งมีการเคลื่อนไหวของ ผู้ก่อเหตุรุนแรง แฝงอยู่ในหมู่บ้านและพื้นที่ป่าเขา โดยเฉพาะเทือกเขาหลัก (เทือกเขาบูโด, เทือกเขาตะเว, เทือกเขาเมาะแต, เทือกเขาภูงจอนองและเทือกเขาภูตง) ซึ่งเกื้อกูลต่อการใช้เป็นพื้นที่ฝึก แหล่งหลบซ่อน/พักพิง ขณะเดียวกันแนวพรมแดนที่ติดต่อกับประเทศมาเลเซีย ซึ่งมีช่องทางและท่าข้ามจำนวนมาก เอื้ออำนวยต่อการหลบหนีของ ผู้ก่อเหตุรุนแรง ได้เป็นอย่างดี โดยในปัจจุบันรัฐมียุทธศาสตร์ และแนวทางการแก้ไข ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และนโยบายการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ดังนี้

นโยบายการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้

การสร้างความปลอดภัย และความสันติสุขอย่างถาวรในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อให้ปัญหาความมั่นคงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้รับการแก้ไขจนเกิดความสงบ และสันติสุขอย่างยั่งยืน ประชาชนในพื้นที่ที่มีความปลอดภัยทั้งในชีวิตและทรัพย์สิน อยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในสังคมพหุวัฒนธรรม รวมทั้งได้รับการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันกับภาคอื่น ๆ โดยยกระดับการแก้ไข

ปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงอย่างมีเอกภาพครอบคลุมทุกพื้นที่ และทุกกลุ่มเป้าหมายมีการบูรณาการ ความเชื่อมโยงระหว่างประเด็นเชิงยุทธศาสตร์และเชิงพื้นที่ แผนการดำเนินงาน การลงมือปฏิบัติ ตลอดถึงการติดตาม ประเมิน และรายงานผลอย่างสอดคล้องต่อเนื่องกันทุกระดับ ส่งเสริมและอำนวยความสะดวก ประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาสถานะแวดล้อมที่เอื้อต่อการลด ความรุนแรง รวมทั้งการมีส่วนร่วมของประชาชนและภาคประชาสังคมในพื้นที่อย่างเหมาะสม มุ่งเน้น การขจัดปัญหาความขัดแย้งและความไม่เป็นธรรมให้ได้อย่างจริงจังและถาวร ส่งเสริมสังคมพหุวัฒนธรรม ในพื้นที่ให้เข้มแข็งจนเป็นพลังสำคัญในการปกป้องและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นต่อไป พร้อม เสริมสร้างความเข้าใจกับกลุ่มเห็นต่างตามแนวทางสันติวิธีผ่านกลไกต่าง ๆ รวมไปถึงการพูดคุยกัน อย่างเป็นมิตรผลักดันให้มีการยึดถือคำสอนที่ถูกต้องของศาสนาเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต พร้อมดูแลและป้องกันมิให้มีการบิดเบือนคำสอนของศาสนาไปในทางที่ไม่ถูกต้อง อันจะนำไปสู่การ ปฏิบัติที่ส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินของประชาชน และความมั่นคงของประเทศ มีการส่งเสริมให้ภาคประชาสังคมร่วมมือกับภาครัฐในการพัฒนาพื้นที่อย่างเข้มแข็ง ต่อเนื่อง และ สอดคล้องกับความต้องการของทุกกลุ่มประชาชนโดยเฉพาะเยาวชน ตามยุทธศาสตร์พระราชทาน “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง รวมทั้งศาสตร์พระราชา รวมถึงการสร้าง เสริมโอกาสในการเข้าถึงการบริการต่าง ๆ ของรัฐให้ทัดเทียมกับภูมิภาคอื่น ๆ

๑. แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (ประเด็น ความมั่นคง พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) การป้องกัน และแก้ไขปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ อยู่ในส่วนการรักษาความมั่นคง ภายในราชอาณาจักรและพัฒนาประเทศ ตามแผนย่อยการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อ ความมั่นคง โดยมุ่งจัดการกับเงื่อนไขปัญหาที่มีอยู่เดิมทั้งปวงให้หมดสิ้นไป และเฝ้าระวังมิให้เกิด เงื่อนไขใหม่ขึ้น โดยน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและศาสตร์พระราชา มาเป็นกรอบ แนวทางนำในการดำเนินงานแก้ไข และป้องกันปัญหา ตลอดไปจนถึงการผลักดันยุทธศาสตร์ พระราชทาน “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” ไปสู่การปฏิบัติจริงในพื้นที่ เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามา มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาที่สาเหตุอย่างแท้จริง พร้อมนำความสงบสันติสุขอย่างยั่งยืนกลับคืนสู่ ประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้ รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชนทั้งประเทศ และ นานาชาติต่อไป โดยมีแนวคิดในการดำเนินการที่สำคัญ ประกอบด้วย

๑.๑ การมุ่งดำเนินการต่อจุดศูนย์กลางหลักของปัญหาและแนวทางการปฏิบัติของ ขบวนการในพื้นที่ ด้วยการลดขีดความสามารถของขบวนการและแนวร่วมในทุกระดับ

๑.๒ ดำเนินการป้องกันเหตุรุนแรงที่จะเกิดขึ้นในพื้นที่ และกับประชาชนกลุ่มเสี่ยง

๑.๓ ระวังยับยั้งการบ่มเพาะเยาวชน เพื่อจัดตั้งมวลชนสนับสนุนในอนาคต

๑.๔ ยุติการขยายแนวคิดที่ถูกบิดเบือนจากหลักศาสนาที่ถูกต้อง

๑.๕ ให้ความสำคัญกับการขยายความร่วมมือกับองค์กรต่างประเทศ นานาชาติและ ภาคประชาชน

ทั้งนี้ได้กำหนดเป้าหมาย “จังหวัดชายแดนภาคใต้มีความสงบสุขร่มเย็น” และ กำหนดตัวชี้วัดและ ค่าเป้าหมาย ปี พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕ ตัวชี้วัด ได้แก่ ๑. จำนวนงบประมาณด้าน ความมั่นคงในการแก้ไขปัญหาความรุนแรงในพื้นที่ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ลดลง ร้อยละ ๑๐ ต่อปี

๒. วัตถุประสงค์จำนวนเหตุรุนแรง/สูญเสียชีวิต ลดลงร้อยละ ๒๐ ต่อปี และ ๓) ปริมาณการเข้า – ออกของนักท่องเที่ยว และมูลค่าการลงทุนในพื้นที่ จังหวัดชายแดนภาคใต้ เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐ ต่อปี

๒. นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘ - ๒๕๖๔

รัฐบาล โดยสภาความมั่นคงแห่งชาติ ได้จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นกรอบการดำเนินการด้านความมั่นคงในระยะ ๗ ปี ต่อไป โดยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้ถูกกำหนดไว้ในนโยบายที่ ๓ การป้องกัน และแก้ไขความรุนแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งประกอบด้วยเรื่องที่มีความสำคัญต่อการแก้ไขปัญหาในทุกมิติ ได้แก่

๒.๑ การเสริมสร้างสภาวะแวดล้อมที่สันติสุข โดยให้น้อมนำยุทธศาสตร์พระราชทาน “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” และปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง รวมทั้งยึดมั่นแนวทางสันติวิธี เป็นบรรทัดฐานการจัดการความขัดแย้ง ความรุนแรงและการสร้างความรัก ความสามัคคี ความสงบสุข ความสมานฉันท์ของประชาชนและลดการใช้ความรุนแรงในพื้นที่

๒.๒ การฟื้นฟูความเชื่อมั่นและลดความหวาดระแวงระหว่างประชาชนกับรัฐ โดยยึดถือความเป็นธรรมและกระบวนการยุติธรรมตามหลักนิติธรรม รวมถึงการเคารพหลักสิทธิมนุษยชนและการพัฒนาเทคโนโลยีคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน

๒.๓ การเสริมสร้างสันติสุขและการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน เป็นพลังในการเข้าถึงประชาชน โดยเฉพาะการสร้างการยอมรับของสังคมโดยรวม ส่งเสริมให้คนและสังคม จังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นสังคมพหุวัฒนธรรมที่เข้มแข็ง ดำเนินการเร่งรัดการพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนที่สอดคล้องกับศักยภาพ ความต้องการและลักษณะพิเศษเฉพาะแต่ละพื้นที่

๒.๔ การส่งเสริมความต่อเนื่องของกระบวนการพูดคุยเพื่อสันติสุข เพื่อแสวงหาทางออกจากความขัดแย้งและความรุนแรง โดยเฉพาะการพูดคุยเพื่อสันติสุขกับผู้ที่ไม่เห็นต่างจากรัฐ ทั้งในพื้นที่และต่างประเทศ การเสริมสร้างสภาวะแวดล้อมที่เหมาะสมปลอดภัย รองรับการพูดคุยเพื่อสันติสุขและมีหลักประกันของความต่อเนื่องและความเชื่อมั่นของทุกกลุ่มในการเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการพูดคุย

๒.๕ การสร้างความเข้าใจต่อสถานการณ์ความเป็นจริงที่เกิดขึ้น ต่อสังคมทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ เพื่อลดเงื่อนไขของการนำไปแสวงประโยชน์และเกื้อกูลต่อการแก้ไขปัญหาของรัฐบาล

๓. นโยบายการบริหารและการพัฒนา จังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕

รัฐบาล โดยสภาความมั่นคงแห่งชาติได้จัดทำนโยบายการบริหารและพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕ เพื่อให้สามารถขับเคลื่อนได้อย่างต่อเนื่องจากนโยบายฉบับเดิม รวมทั้งมีความเชื่อมโยงสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ และนโยบาย หรือแผนที่เกี่ยวข้อง โดยกำหนดวิสัยทัศน์ คือ “จังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นสังคมพหุวัฒนธรรม ที่มีความสันติสุขอย่างยั่งยืนพัฒนาบนพื้นฐานพื้นฐานของการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน” และมีวัตถุประสงค์ของนโยบาย เพื่อให้การแก้ไขปัญหา จังหวัดชายแดนภาคใต้ สอดคล้องกับสภาวะแวดล้อมและแนวโน้มสถานการณ์ ได้แก่

๓.๑ เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัย และความสงบสันติที่ปราศจากเงื่อนไขที่เอื้อต่อการใช้ความรุนแรงจากทุกฝ่ายในพื้นที่ จังหวัดชายแดนภาคใต้

๓.๒ เพื่อขับเคลื่อนกระบวนการพูดคุยเพื่อสันติสุข จังหวัดชายแดนภาคใต้ ให้มีความต่อเนื่อง และส่งเสริมสภาวะแวดล้อมที่เอื้อต่อกระบวนการพูดคุยบนพื้นฐานของการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

๓.๓ เพื่อพัฒนากระบวนการยุติธรรมและการเยียวยาให้เป็นธรรมและทั่วถึง รวมทั้งจัดเงื่อนไขความไม่เป็นธรรมและความหวาดระแวงทุกรูปแบบ

๓.๔ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน และมุ่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจของพื้นที่ให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตและความต้องการของประชาชนในพื้นที่อย่างแท้จริง

๓.๕ เพื่อเสริมสร้างสังคมให้เข้มแข็ง และส่งเสริมมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายนอกภาครัฐที่เกื้อหนุนต่อการแก้ไขปัญหาและพัฒนา จังหวัดชายแดนภาคใต้

๓.๖ เพื่อสร้างการรับรู้และเสริมสร้างความร่วมมือกับต่างประเทศให้เกื้อกูลต่อการแก้ไขปัญหาและพัฒนา จังหวัดชายแดนภาคใต้ อย่างมีประสิทธิภาพ

๔. แผนปฏิบัติการราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕) ของ กอ.รมน.ภาค ๔ สน. ในวาระแรก ระยะ ๓ ปี

กอ.รมน.ภาค ๔ สน. มีภารกิจในการการสร้างความปลอดภัยและความสันติสุขอย่างถาวรในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้ยกระดับการแก้ไขปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงอย่างมีเอกภาพ ครอบคลุมทุกพื้นที่ และทุกกลุ่มเป้าหมายมีการบูรณาการความเชื่อมโยงระหว่างประเด็นเชิงยุทธศาสตร์และเชิงพื้นที่ แผนการดำเนินงาน การลงมือปฏิบัติ ตลอดจนการติดตาม ประเมิน และรายงานผลอย่างสอดคล้องต่อเนื่องกันทุกระดับ ทั้งนี้แผนย่อยด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้กำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัด ดังนี้

ระยะ ๕ ปี : มีเป้าหมาย คือ ความรุนแรงด้านความมั่นคงหมดไป, แขนงนำความรุนแรงทุกระดับและกองกำลังติดอาวุธยุติบทบาท, เขตอำนาจรัฐซ้อนสั้นสุดลง, นานาชาติสนับสนุนการดำเนินการของรัฐบาลไทย และการพูดคุยเพื่อสันติสุขบรรลุผลสัมฤทธิ์

ระยะ ๑๐ ปี : มีเป้าหมายคือ เงื่อนไขปัญหาความมั่นคงหมดไป

ระยะ ๑๕ - ๒๐ ปี : มีเป้าหมายคือ สถานการณ์กลับสู่ภาวะปกติ

โดย กอ.รมน.ภาค ๔ สน. ได้กำหนดแผนงาน หรือโครงการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี และแผนแม่บทย่อยในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ทั้งโครงการการบริหารจัดการมุ่งเพิ่มประสิทธิภาพภาครัฐและเครือข่ายต่าง ๆ เพื่อขับเคลื่อนนโยบาย, โครงการพัฒนาประชาชนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ให้พึ่งพาตนเองได้ด้วยหลักประชาธิปไตย และ โครงการสร้างความเข้าใจกับประชาชนไทย, องค์กรทั้งในและต่างประเทศ

๕. ยุทธศาสตร์ความมั่นคงจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔

กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร จัดทำยุทธศาสตร์ความมั่นคงจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ เพื่อรองรับนโยบายการบริหารและการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ดังนี้

๕.๑ แนวความคิดทางยุทธศาสตร์ น้อมนำยุทธศาสตร์พระราชทาน “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” และปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้เป็นกรอบแนวทางในการปฏิบัติงานเพื่อมุ่งไปสู่การยุติสภาพปัญหาและการสร้างสันติสุขอย่างยั่งยืน โดยมีแนวความคิดทางยุทธศาสตร์ ได้แก่

๕.๑.๑ ยึดมั่นในหลักการแก้ไขปัญหามาตามแนวทางสันติวิธี หลักสิทธิมนุษยชนและนิติธรรม

๕.๑.๒ เปลี่ยนถ่ายความรับผิดชอบพื้นที่ให้กับกำลังในพื้นที่ กำลังประจำถิ่น และการบริหารจัดการให้กับกลไกปกติของรัฐ

๕.๑.๓ การอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขบนพื้นฐานความแตกต่างของสังคมพหุวัฒนธรรม

๕.๑.๔ การเข้ามามีส่วนร่วมของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียจากทุกกลุ่มทุกฝ่ายในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาพื้นที่

๕.๒ วัตถุประสงค์มูลฐาน พื้นที่ จังหวัดชายแดนภาคใต้ มีความสงบสันติและได้รับการพัฒนาเพื่อให้มีศักยภาพในการแข่งขันทัดเทียมกับประเทศเพื่อนบ้านทั้งในด้านการศึกษา สังคม เศรษฐกิจ ประชาชนทุกหมู่เหล่าสามารถ อยู่ร่วมกันได้อย่างมีเกียรติ มีศักดิ์ศรี บนพื้นฐานของความหลากหลายของสังคมพหุวัฒนธรรม และการมีส่วนร่วม ในการเสริมสร้างสันติสุขอย่างยั่งยืน

๕.๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ ๖ ด้าน ได้แก่

๕.๓.๑ การเสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในพื้นที่

๕.๓.๒ การพัฒนาศักยภาพของคนและพื้นที่

๕.๓.๓ การเสริมสร้างความเข้มแข็งของสังคมพหุวัฒนธรรม

๕.๓.๔ การสร้างสภาวะแวดล้อมที่เกื้อกูลต่อการพูดคุยเพื่อสันติสุขจังหวัด

ชายแดนภาคใต้

๕.๓.๕ การอำนวยความสะดวกสิทธิมนุษยชนและการสร้างความเข้าใจ

๕.๓.๖ การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

๕.๔ เป้าหมายปี ๒๕๖๓

๕.๔.๑ สถานการณ์ในพื้นที่เริ่มกลับเข้าสู่ภาวะปกติ

๕.๔.๒ หมู่บ้านเร่งรัดการพัฒนาทั้งหมดแปรสภาพเป็นหมู่บ้านเสริมสร้าง

การพัฒนา

๕.๔.๓ เยาวชนที่อยู่นอกระบบการศึกษามีจำนวนลดลงเมื่อเทียบกับ

ปี ๒๕๖๒

๕.๔.๔ ประชาชนในพื้นที่มีรายได้และคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นเมื่อเทียบกับ

ปี ๒๕๖๒

๕.๔.๕ ผู้ที่มีส่วนได้เสียทุกกลุ่มเข้ามามีส่วนร่วมการแก้ไขปัญหา และพัฒนาพื้นที่จนสามารถนำไปสู่การสร้างสันติสุขในพื้นที่ได้อย่างยั่งยืน

๕.๔.๖ จำนวนแนวร่วมลดลง และไม่มีแนวร่วมใหม่ ๆ

๕.๔.๗ หน่วย/ส่วนราชการในพื้นที่ กำลังประจำถิ่น และภาคประชาชน

มีความพร้อมในการดูแล และเฝ้าระวังพื้นที่

๖. แผนบูรณาการป้องกันและแก้ไขปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. ๒๕๖๒ – ๒๕๖๕

ได้กำหนดการดำเนินงานไว้ครอบคลุมทั้งมิติด้านมั่นคง และด้านการพัฒนา โดยให้รองรับกับนโยบายและแผนระดับ ๑ และระดับ ๒ ซึ่งมีกลยุทธ์ดำเนินการต่อการขับเคลื่อน ยุทธศาสตร์ของกลุ่ม ผู้ก่อเหตุรุนแรง ในพื้นที่ การลดขีดความสามารถ และทำลายศักยภาพของกลุ่ม ผู้ก่อเหตุรุนแรง ป้องกันเหตุรุนแรงที่จะเกิดในพื้นที่และประชาชนกลุ่มเสี่ยง รวมทั้งยุติกระบวนการบ่ม เพาะเยาวชน ทั้งในและนอกระบบการศึกษา ที่นำไปสู่การจัดตั้งมวลชนและกลุ่มผู้ใช้ความรุนแรงในอนาคต ตลอดจนการยุติการขยายแนวคิด และการใช้ความรุนแรงในพื้นที่ ใช้งานข่าวและงานวิจัยทาง วิชาการเป็นข้อมูลสำคัญในการกำหนดแนวทางการแก้ปัญหา อีกทั้งให้ความสำคัญกับการขยายความ ร่วมมือกับองค์กรต่างประเทศ นานาชาติ และภาคประชาชนไทยแบบสร้างสรรค์ รวมถึงการจัดการ กับเงื่อนไขปัญหาที่มีอยู่เดิมให้หมดสิ้น ประกอบกับเฝ้าระวังมิให้เกิดเงื่อนไขใหม่ควบคู่กัน โดยน้อมนำ ยุทธศาสตร์พระราชทาน และศาสตร์พระราชาเป็นกรอบแนวทางดำเนินการแก้ไขปัญหาและป้องกัน ปัญหา สร้างความเข้าใจ และเข้าถึงประชาชน ส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมแก้ไขปัญหา ที่สาเหตุอย่างแท้จริง เพื่อนำความสันติสุขอย่างยั่งยืนกลับคืนสู่ประชาชนในพื้นที่ จังหวัดชายแดน ภาคใต้ และสร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชนทั้งประเทศ รวมทั้งนักท่องเที่ยวต่างชาติ ตามเป้าหมาย ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง ทั้งนี้ได้กับกำหนดเป้าหมายไว้ ๔ ระยะ ๘ เป้าหมาย และกลยุทธ์ ดำเนินงาน ได้แก่

๖.๑ เป้าหมาย

๖.๑.๑ ระยะแรก (ปัจจุบัน – พ.ศ. ๒๕๖๕) จำนวน ๕ เป้าหมาย คือ การ ยุติเหตุความรุนแรง, กลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรงหมดไป, สังคมอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติสุข, เกิดความร่วมมือ กับนานาชาติอย่างแน่นแฟ้น และการพูดคุยกันอย่างเป็นมิตรในทุกระดับที่บรรลุผล

๖.๑.๒ ระยะสอง (พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๗๐) จำนวน ๑ เป้าหมาย คือ เงื่อนไขปัญหาความหวาดระแวง ความเสี่ยงต่อการละเมิดสิทธิมนุษยชน หรือข้อเรียกร้องต่าง ๆ หมดไป

๖.๑.๓ ระยะสาม (พ.ศ. ๒๕๗๐ – ๒๕๗๕) จำนวน ๑ เป้าหมาย คือ แนวคิดความรุนแรงและแนวคิดที่บิดเบือน ต่อหลักทางศาสนาที่ดั่งงามหมดไป

๖.๑.๔ ระยะสี่ (พ.ศ. ๒๕๗๕ – ๒๕๘๐) จำนวน ๑ เป้าหมาย คือ สถานการณ์กลับสู่ภาวะปกติ กลไกรัฐสามารถดำเนินการได้อย่างปกติ ประชาชนอยู่ร่วมกันได้อย่าง ปกติสุข ไม่มีปัญหา หรือขบวนการใหม่ ๆ ที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคง ด้านการเติบโตทางเศรษฐกิจ เติบโตเทียบเท่าภูมิภาคอื่น

๖.๒ กลยุทธ์หลัก กลยุทธ์ย่อย แผนงาน และโครงการสำคัญ โดยกำหนด ๓ กลยุทธ์หลัก ๑๒ กลยุทธ์ย่อย ๑๓ แผนงาน ดังนี้

๖.๒.๑ กลยุทธ์หลักการแก้ปัญหา มุ่งดำเนินการต่อศูนย์ดุลของปัญหา ในพื้นที่ ประกอบด้วย ๘ กลยุทธ์ย่อย ดังนี้

๖.๒.๑.๑ การบูรณาการด้านการข่าวจังหวัดชายแดนภาคใต้

๖.๒.๑.๒ การป้องกันชีวิต ทรัพย์สิน และยุติความรุนแรง

๖.๒.๑.๓ การยับยั้งการสนับสนุนการกระทำผิดกฎหมาย

- ๖.๒.๑.๔ การสลายแนวคิดความรุนแรง
- ๖.๒.๑.๕ สร้างหมู่บ้านเข้มแข็งตามวิถีไทย
- ๖.๒.๑.๖ การแสวงหาความร่วมมือ
- ๖.๒.๑.๗ การพูดคุยเพื่อสันติสุข
- ๖.๒.๑.๘ การป้องกันปราบปรามอาชญากรรมที่มีผลต่อปัญหา

จังหวัดชายแดนภาคใต้

๖.๒.๒ กลยุทธ์หลักการป้องกันปัญหา มุ่งเน้นขจัดความหวาดกลัว/หวาดระแวง และลดเงื่อนไขของรัฐไม่ให้เกิดปัญหาใหม่ ประกอบด้วย ๒ กลยุทธ์ย่อย ดังนี้

- ๖.๒.๒.๑ การเสริมสร้างความเข้าใจประชาชนใน/นอก จังหวัด

ชายแดนภาคใต้

- ๖.๒.๒.๒ การเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบและอำนวยความสะดวก

๖.๒.๓ กลยุทธ์หลักการเสริมความมั่นคง มุ่งสร้างความยั่งยืนและเข้าสู่สภาวะปกติ ประกอบด้วย ๒ กลยุทธ์ย่อย ดังนี้

- ๖.๒.๓.๑ การพัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคง

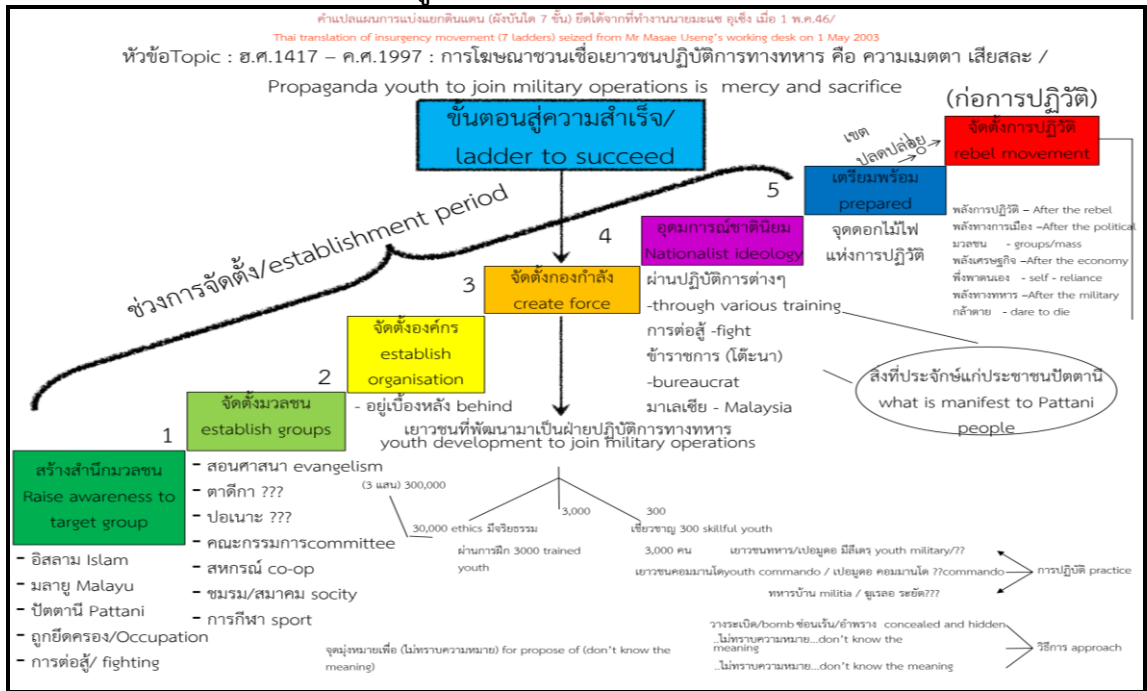
- ๖.๒.๓.๒ การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐและ

เจ้าหน้าที่รัฐ

ขบวนการปีอาร์เอ็น

จากฐานข้อมูลด้านการข่าวของหน่วยข่าวในพื้นที่ การก่อเหตุความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้มีประวัติความเป็นมาอย่างยาวนาน โดยในอดีตรัฐได้ใช้คำเรียก ขบวนการก่อการร้ายเดิม ว่า ขบวนการแบ่งแยกดินแดน (ข.บ.ด.) ต่อมารัฐบาลพิจารณาเห็นว่าชื่อนี้ไม่เหมาะสมทำให้ประชาชนไทยมุสลิมส่วนใหญ่ที่ไม่เกี่ยวข้อง กับ โจรก่อการร้าย ซึ่งมีความจงรักภักดีต่อถิ่นกำเนิดเกิดความน้อยเนื้อต่ำใจ ดังนั้น เพื่อผลทางการเมืองและจิตวิทยา จึงเปลี่ยนชื่อเรียกว่า ขบวนการโจรก่อการร้าย (ข.จ.ก.) ต่อมาเปลี่ยนชื่อใหม่จากขบวนการ เป็น โจรก่อการร้าย (จ.ก.ร.) และเปลี่ยนมาเป็นกลุ่มผู้ก่อความไม่สงบ จนกระทั่งปัจจุบันได้เปลี่ยนมาเป็นกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรง ซึ่งกลุ่มขบวนการต่าง ๆ ได้ดำเนินงานในรูปแบบขององค์กร เพื่อต่อสู้กับรัฐโดยมีวัตถุประสงค์ในการแบ่งแยกดินแดน ซึ่งในปัจจุบันขบวนการต่าง ๆ ได้ลดบทบาทลง และเหลือขบวนการที่มีขีดความสามารถ และศักยภาพในการดำเนินงานในพื้นที่ คือ ขบวนการปีอาร์เอ็น (BRN ย่อมาจาก Barisan Revolusi Nasional Melayu Patani) หรือขบวนการแนวร่วมปฏิวัติแห่งชาติติมลายูปัตตานี ซึ่งก่อตั้งเมื่อ ๑๓ มีนาคม พ.ศ.๒๕๐๓ ผู้ร่วมก่อตั้งขบวนการมีจำนวนมากที่สำคัญ ได้แก่ นายหะยีอาหมีน โต๊ะมีนา, นายอดุลย์ ณ สายบุรี, อูस्ताซกาอิม หรือ หะยีกาอิม ฮาซัน และได้ก่อตั้งหน่วยทหารขึ้นเมื่อ ๑๐ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๑๑ โดยใช้ชื่อว่ากองกำลังติดอาวุธปลดแอกปัตตานี หรือ Angkatan Bersenjata Revolusi Patani: ABRIP อุดมการณ์เริ่มแรกยึดแนวความคิดในการปกครองแบบสังคมนิยมแต่ต่อมาหันมาชูอุดมการณ์ด้านศาสนา อย่างไรก็ตามได้เกิดความแตกแยกภายในขึ้นหลายครั้งตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๒๑ จนแตกเป็น ๓ กลุ่มคือ BRN Congress (สายกองกำลังติดอาวุธ) BRN ULAMA (สายศาสนา) และ BRN Coordinate (สายการเมืองและศาสนา) แต่ในปัจจุบันเชื่อว่าเหลือเพียง

แผนภาพที่ ๓-๖ แสดงแผนขั้นตอนสู่ความสำเร็จ ๗ ขั้นตอน (บันได ๗ ขั้น) แปล

ที่มา : รุ่งรวี เฉลิมศรีภิญโญรัช, ๒๕๕๖

๑. ขั้นการสร้างจิตสำนึกมวลชน

โดยเริ่มการสภาพแวดล้อมของสังคมในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ตั้งแต่ปี ๒๕๒๓ ซึ่งขบวนการใช้หลัก NASOSI (Nasionalisme ชาตินิยม, Sosialisme สังคมนิยม, Islam อิสลาม) โดยให้ประชาชนในพื้นที่มีจิตสำนึกใน ๕ เรื่อง คือ

- ๑.๑ ความเป็นอิสลาม โดยอิสลามในอุดมคติของขบวนการปีอาร์เอ็น ต้องเป็นผู้นับถือศาสนาอิสลามนิกายซุนนี สำนักฮาฟีอี
- ๑.๒ ความเป็นมลายู โดยปลูกฝังความเป็นมลายูตั้งแต่การใช้ภาษาถิ่น (ภาษายาวีในการสื่อสาร), วัฒนธรรม และประเพณี
- ๑.๓ ความเป็นปัตตานี โดยปลูกฝังว่าพวกเราเป็นคนปาตานีมีประวัติมาอย่างยาวนาน มีทรัพยากรมากมาย และมีภาษา วัฒนธรรมเป็นของเราเอง
- ๑.๔ การถูกยึดครอง โดยสร้างจิตสำนึกว่าปาตานีถูกสยามมารุกราน จับคนปาตานีไปเป็นเชลย และทาส และเอาทรัพยากรไป
- ๑.๕ ต้องต่อสู้กับรัฐสยาม โดยพวกเราถูกรัฐบาลสยาม(ไทย) มายึดครอง และต้องลุกขึ้นต่อสู้เพื่อยึดดินแดนคืนกลับคืนมา

๒. ขั้นการจัดตั้งมวลชน

เริ่มแรกขบวนการปีอาร์เอ็น ได้วิเคราะห์ประชาชนในพื้นที่ และอาศัยความเป็นพวกในการจัดตั้งมวลชน โดยเริ่มจากผู้ที่บ้าน หรือประชาชนในพื้นที่เคารพนับถือ ได้แก่ ผู้นำศาสนาอิสลามในชุมชนหมู่บ้าน (อิหม่าม, คอเต็บ และบิหลัน) ซึ่งผู้นำศาสนาเหล่านี้จะไปเผยแพร่จิตสำนึกมวลชนในพื้นที่ต่อไป และต่อมาขบวนการได้ขยายการปลูกฝังจิตสำนึกมวลชนลงไปในระดับเด็ก และ

เยาวชนโดยใช้โรงเรียนตาดีกา และโรงเรียนเอกชนสอนศาสนา เป็นสถานที่ปลูกฝังจิตสำนึกให้เด็ก และเยาวชน เพื่อให้พัฒนามาเป็นมวลชน หรือสมาชิกของขบวนการในอนาคต

๓. ชั้นการจัดตั้งองค์กร

ขบวนการปีอาร์เอ็น การจัดตั้งองค์กรแบบลับ อำพรางการปฏิบัติ โดยมีโครงสร้าง แบ่งเป็น ๒ ระดับ คือ

๓.๑ ระดับสภาองค์กรนำ (DPP หรือ Dewan Pipoinan Parti) มีหน้าที่จัดทำ นโยบาย วางแผน ควบคุม และขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ โดยดำเนินการจัดทำนโยบายราย ๒ ปี, แผนการปฏิบัติรายปี, รายไตรมาส และรายเดือน โดยมีโครงสร้าง ดังนี้

- ๓.๑.๑ ประธานสภา
- ๓.๑.๒ รองประธานสภา
- ๓.๑.๓ เลขานุการ
- ๓.๑.๔ คณะทำงานฝ่ายต่างประเทศ
- ๓.๑.๕ คณะทำงานฝ่ายเยาวชน
- ๓.๑.๖ คณะทำงานฝ่ายทหาร
- ๓.๑.๗ คณะทำงานฝ่ายเศรษฐกิจ
- ๓.๑.๘ คณะทำงานฝ่ายประชาสัมพันธ์
- ๓.๑.๙ คณะทำงานฝ่ายศาสนา และ
- ๓.๑.๑๐ คณะทำงานฝ่ายปกครอง

๓.๒ ระดับปฏิบัติงาน มีหน้าที่ดำเนินงานในพื้นที่ที่รับผิดชอบ แบ่งเป็น ๓ ฝ่าย ได้แก่

- ๓.๒.๑ ฝ่ายทหาร
- ๓.๒.๒ ฝ่ายปกครอง
- ๓.๒.๓ ฝ่ายเยาวชน

ซึ่งพื้นที่ปฏิบัติงานทางขบวนการจะแบ่งพื้นที่รับผิดชอบไม่เหมือนกับการแบ่ง เขตการปกครองของรัฐ โดยจะใช้ลักษณะภูมิประเทศ เช่น แม่น้ำ,ภูเขา และความสัมพันธ์ของมวลชน ในพื้นที่

๔. ชั้นการจัดตั้งกองกำลัง

ขบวนการปีอาร์เอ็น ได้จัดตั้งกองกำลังโดยคัดเลือกจากเยาวชนที่เป็นสมาชิกของ ขบวนการ และผ่านการฝึกอบรมของขบวนการจนพัฒนามาเป็นฝ่ายปฏิบัติการทางทหาร โดยมี ๓ ระดับคือ

๔.๑ เปอมูดอ เยาวชนที่ผ่านการฝึกพื้นฐาน/ขั้นต้น หรืออาจจะเรียกว่า PB (Pemuda BRN) เป็นส่วนสนับสนุนกองกำลังที่อยู่ประจำหมู่บ้านตามภูมิลำเนา ซึ่งมีเป้าหมายที่จะจัดตั้งให้ได้ ๓๐,๐๐๐ คน

๔.๒ กองกำลังทหาร/สมาชิกปฏิบัติการ เป็นการคัดเลือกสมาชิกระดับเปอมูดอ นำไปฝึกในขั้นสูงขั้น/ฝึกยุทธวิธีหน่วยทหารขนาดเล็ก RKK (Runda Kumpulan Kecil) และยุทธวิธี อื่น ๆ เพิ่มเติม ซึ่งมีเป้าหมายที่จะจัดตั้งให้ได้ ๓,๐๐๐ คน แบ่งความรับผิดชอบเขตงานละ ๑,๐๐๐ คน

๔.๓ กองกำลังระดับเชี่ยวชาญ/คอมมานโดหรือผู้ที่ทำหน้าที่ครูฝึก กลุ่มเหล่านี้บางคนผ่านการฝึกจากต่างประเทศ มีขีดความสามารถสูง ผ่านการปฏิบัติจริงมาแล้ว เป้าหมายกำหนดไว้ ๓๐๐ คน โดยคัดเลือกจากกองกำลังทหารมาฝึกหลักสูตรเฉพาะทาง เช่น ฮาสิมา (ผู้ชำนาญบนป่าเขา), เลอตูป็น (ผู้ประกอบระเบิด) เป็นต้น ซึ่งขบวนการได้เตรียมความพร้อมและสร้างกองกำลังมาตั้งแต่ปี ๒๕๓๖ จนถึงปัจจุบัน

๕. ขั้นการปลูกฝังอุดมการณ์ชาตินิยม

ขบวนการปีอาร์เอ็น ได้สร้างอุดมการณ์ชาตินิยม โดยผ่านกระบวนการ และขั้นตอนต่าง ๆ เช่น ผ่านเรื่องเล่าเชิงประวัติศาสตร์ที่สะท้อนความรู้สึกเกลียดชัง แต่ให้ความรู้สึกมีความรักในเชื้อชาติเดียวกัน (มลายู) ศาสนาเดียวกันความเป็นมลายูมุสลิม ไม่ว่าจะดำรงสถานะ/อาชีพใด ก็ถือว่าเป็นประชาชนรัฐปัตตานีทั้งสิ้นที่จะต้องร่วมกันต่อสู้เพื่อให้ได้มาซึ่งรัฐปัตตานี

๖. ขั้นการเตรียมพร้อมปฏิวัติ

ขบวนการปีอาร์เอ็น เตรียมความพร้อมในการปฏิวัติตั้งแต่ปี ๒๕๓๖ โดยทำการฝึกความกล้าของสมาชิก และก่อเหตุ ร่วมถึงการปล้นอาวุธปืนจากหน่วยราชการต่าง ๆ และการก่อเหตุร้ายทุกรูปแบบในพื้นที่ โดยทำการตรวจสอบกำลังความพร้อมครั้งแรกเมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๓๖ โดยเผาโรงเรียน จำนวน ๓๖ โรง พร้อมกันทั้งพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ และได้สะสมกำลังพลและอาวุธเพื่อเตรียมพร้อมสู่การปฏิวัติ โดยกำหนดให้ปฏิบัติการในปี ๒๕๔๗ “จุดดอกไม้ไฟแห่งการปฏิวัติ” (เริ่มต้นเมื่อ ๔ มกราคม ๒๕๔๗ เหตุการณ์ปล้นปืน กองพันพัฒนาที่ ๔ ค่ายปิเหล็ง อำเภोजะเอย์ จังหวัดนราธิวาส)

๗. ขั้นเริ่มการปฏิวัติ หรือก่อการปฏิวัติ

ขบวนการปีอาร์เอ็น เริ่มปฏิวัติตั้งแต่ ๔ มกราคม ๒๕๔๗ เหตุการณ์ปล้นปืน กองพันพัฒนาที่ ๔ ค่ายปิเหล็ง อำเภोजะเอย์ จังหวัดนราธิวาส นั้นได้มีความรุนแรงเกิดขึ้นในพื้นที่อย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน ส่งผลให้มีผู้เสียชีวิตประมาณ ๘,๐๐๐ ราย และมีผู้ได้รับบาดเจ็บ ประมาณ ๑๓,๐๐๐ ราย โดยครั้งแรกนั้นมีแผนการก่อเหตุในพื้นที่ เรียกว่าแผน ๑๐๐๐ วัน แต่การปฏิบัติการไม่สำเร็จ ขบวนการจึงปรับเปลี่ยนการดำเนินงานโดยมีนโยบายปรับเปลี่ยนทุก ๆ ๒ ปี ตามสถานการณ์

การคัดเลือก บ่มเพาะ เข้าสู่ขบวนการปีอาร์เอ็น

การดำเนินชีวิตของชาวมุสลิมจะเรียนรู้หลักศาสนาอิสลามตั้งแต่เล็กจนโตขบวนการปีอาร์เอ็น ได้ดำเนินการกล่อมเกลาคิดใจตั้งแต่ระดับครอบครัว และสังคมโดยไม่ได้เป็นไปตามธรรมชาติแต่เป็นการสร้างขึ้นอย่างเป็นระบบ มีเพลงกล่อมเด็กที่ปลูกฝังความเกลียดชังรัฐไทย มีการบ่มเพาะเด็กเพื่อเข้าร่วมขบวนการตั้งแต่เล็กโดยดำเนินการในศูนย์อบรมจริยธรรมประจำมัสยิด (ตาดีกา) จะจัดการเรียนการสอน ให้เข้าใจการประกอบศาสนกิจ และวิถีชีวิตมุสลิมในชีวิตประจำวัน แต่แฝงไปด้วยอุดมการณ์ชาตินิยมมลายู และเมื่อเติบโตขึ้นจะเรียนต่อที่โรงเรียนเอกชนสอนศาสนา หรือปอเนาะซึ่งเปิดสอนวิชาสามัญควบคู่ศาสนา ซึ่งได้มีการบ่มเพาะเด็ก และเยาวชนทั้งในระดับตาดีกา ปอเนาะ และ โรงเรียนเอกชนสอนศาสนา โดยเน้นหลักศาสนา และชักนำให้ต่อสู้เพื่อนำดินแดนคืนมาจากคนต่างศาสนา โดยสอนให้แบ่งแยกกันระหว่างสองศาสนา (ศาสนาอิสลาม และศาสนาพุทธ) ทั้งนี้การดำเนินการส่วนใหญ่ผู้ได้รับใบอนุญาต หรือผู้บริหารสถานศึกษาจะใช้สถานศึกษา

เป็นที่สร้างเยาวชนเข้าสู่ขบวนการ โดย ครูสอนศาสนา หรือที่เรียกว่า “อุสตاخ” หรือ รุ่นพี่ หรือบุคลากรในโรงเรียนจะสั่งเกต เก็งตัว และคัดเลือกเด็กนักเรียนที่มีผลการเรียนดี ความประพฤติดี เครื่องครัดในศาสนา จากนั้นทำการปลุกระดมชักชวนให้เข้าร่วม และทำการสาบานตน (ซุมเปาะห์) เพื่อเข้าร่วมเป็นสมาชิกและต่อสู้ทุกวิถีทางตามหลักศาสนาอิสลามเพื่อเอกราชของรัฐปัตตานี และนอกจากนี้ยังมีการคัดเลือกเยาวชนนอกสถานศึกษาด้วย เพื่อนำไปใช้งานในหน้าที่ต่าง ๆ กันไป

ขั้นตอนการสร้างสมาชิกเปอมุดอของปีอาร์เอ็น

มะนิง ปัตตานี (๒๕๕๔ : ๒๖ - ๘๙) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการสร้างสมาชิกเปอมุดอ หลังจากการผ่านพิธีสาบานตน หรือซุมเปาะห์ เข้ามาเป็นสมาชิกของขบวนการแล้ว ดังนี้

๑. ตีอกับ (Tekab) ปลุกฝังอุดมการณ์

ขั้นนี้เป็นขั้นตอนแรกหลังจากการผ่านพิธีสาบานตน หรือซุมเปาะห์ เข้ามาเป็นสมาชิกของขบวนการจะมีผู้ดูแลมาดูแลสมาชิกที่เข้ามาในขั้นนี้ และจะจัดให้สมาชิกภายในขบวนการมาบรรยายเกี่ยวกับประวัติศาสตร์รัฐปัตตานี เชื้อชาติ เล่าศาสนา โดยผู้บรรยายจะบรรยายทุก ๒-๓ สัปดาห์ต่อครั้ง ครั้งละประมาณ ๓๐ นาที โดยขั้นตอนดังกล่าวจะใช้เวลาประมาณ ๓-๔ เดือน ซึ่งระหว่างนั้นจะมีการเก็บเงินบริจาควันละ ๑ บาท โดยจะให้ทุกเดือน ๆ ละ ๓๐ บาทกับผู้ดูแล หรือผู้บรรยาย แล้วแต่กรณี เมื่อผ่านขั้นตอนดังกล่าวแล้วผู้ดูแลจะส่งไปให้ผู้ดูแลขั้นต่อไป โดยมีรายละเอียดของการบรรยาย หัวข้อประวัติศาสตร์รัฐปัตตานี ในอดีตรัฐปัตตานีเป็นของชาวมลายู และมีการสู้รบกับสยามอยู่หลายครั้ง จนในที่สุดปัตตานีก็ได้แพ้สงคราม จากนั้นสยามได้เกณฑ์เชลยชาวมลายูปัตตานีไปกรุงเทพมหานครโดยเจาะเอ็นร้อยหวายแล้วลากให้เดินไปจนถึงกรุงเทพฯ และระหว่างทางชาวมลายูก็ถูกทำร้ายอย่างทารุณทุกอย่าง นึกอยากจะฆ่าก็ฆ่าทิ้งไป เพื่อให้ไปชุดคลองแสนแสบด้วยมือเปล่า ซึ่งปัจจุบันมุสลิมที่อยู่ในบริเวณดังกล่าวก็เป็นลูกหลานของชาวมลายูปัตตานี เพราะพวกเราเป็นลูกหลานปัตตานีจะต้องลุกขึ้นต่อสู้เพื่อปกป้องเอกราชรัฐปัตตานีของเรากลับคืนมา ในสมัยก่อนในเมืองลังกาสุกะ ไม่ใช่เป็นศาสนาอิสลาม เป็นศาสนาฮินดู ศาสนาพราหมณ์ มีอาณาจักรเมืองปัตตานี ยะลา นราธิวาส สตูล และสงขลาบางส่วน เศรษฐกิจก็ดี มีต่างประเทศมาติดต่อค้าขายกับพวกเราเช่น โปรตุเกส ฮอลันดา ซึ่งระหว่างนี้เจ้าเมืองลังกาสุกาก็ป่วยเป็นโรคไม่ทราบสาเหตุ หมอหลวงก็รักษาไม่หาย จนมีการป่วยประกาศให้ผู้ใดก็ได้มาช่วยรักษาจะได้รางวัลอย่างงาม ปรากฏว่ามีพ่อค้าชาวอาหรับ ชื่อ นายไซฟูตดิน มาขออาสารักษาโดยมีข้อแม้ว่าถ้าหากหายป่วยก็ต้องเข้านับถือศาสนาอิสลาม ซึ่งเจ้าเมืองก็หายป่วยในที่สุด แต่ไม่ยอมเข้านับถือศาสนาอิสลามต่อมาก็ล้มป่วยอีกเป็นครั้งที่ ๒ หมอหลวงก็รักษาไม่หาย นายไซฟูตดิน ก็มารักษาจนหายอีกแต่เจ้าเมืองก็ปฏิเสธไม่นับถือศาสนาอิสลาม จนเจ้าเมืองป่วยเป็นครั้งที่ ๓ ซึ่งนายไซฟูตดินคนเดิมก็มารักษาหายเป็นครั้งที่ ๓ เจ้าเมืองจึงยอมรับนับถือศาสนาอิสลามในที่สุด พร้อมให้ราษฎรในอาณาจักรลังกาสุกะนับถือศาสนาทั้งหมด ต่อมาก็มีการจัดทำปืนใหญ่ไว้ต่อสู้เข้าศึกจำนวน ๓ กระบอกโดยมีประชาชนร่วมบริจาคทรัพย์สินจำนวนมากเนื่องจากมีเศรษฐกิจดี วันหนึ่งเจ้าเมืองออกล่าสัตว์โดยใช้ธนูยิงลูกศรตัวดังกล่าวได้หลบหนีไปทางชายทะเล เมื่อเจ้าเมืองติดตามมาปรากฏว่าสัตว์ตัวดังกล่าวได้หายไป จึงสอบถามทหารว่าบริเวณดังกล่าวเป็นสถานที่ใด ทหารตอบว่า ปันตาลี (ชายหาด) เจ้าเมืองจึงเปลี่ยนชื่อเมืองลังกาสุกะมาเป็นเมืองปัตตานี ต่อมารัฐบาลสยามก็นำกำลังทหารมารุกรานยึดครองเมืองปัตตานี ด้าน

ศาสนาของพวกเขาที่อยู่ภายใต้ศาสนาอื่น ๆ พวกเราต้องการอย่างนี้ต่อไปหรือไม่ หากเปรียบเทียบกับศาสนาอื่น ๆ แล้ว จะเห็นว่าศาสนาอื่น ๆ ไม่เคร่งครัดเหมือนศาสนาอิสลาม ไม่มีความสามัคคีหรือแบ่งปันกันเหมือนศาสนาของเรา เปรียบเทียบศาสนาของพวกเขาจะอยู่ได้จะต้องมีฐานที่วางหม้อหุงข้าว ๓ ขา คือ ชาติ ศาสนา มาตุภูมิ ดังนั้น พวกเราไตร่ตรองทบทวนพิจารณาว่าเราจะต้องร่วมลงมือพายเรือด้วยกัน

๒. ตีโป (Tepo) สร้างจุดยืน

ขั้นนี้เป็นขั้นตอนที่สอง จะมีผู้ดูแลในขั้นนี้มาดูแลสมาชิกที่เข้ามา ซึ่งจะจัดให้สมาชิกภายในขบวนการมาบรรยายเกี่ยวกับหลักศาสนา เรื่องการทำสงครามศักดิ์สิทธิ์ หรือญีฮาด, อุดมการณ์, กฎบัญญัติ ๑๐ ประการ (ตีสปลิง ๑๐ DISPLAN) และฝึกร่างกายขั้นพื้นฐาน โดยผู้บรรยายจะบรรยายทุก ๒-๓ สัปดาห์ต่อครั้ง ครั้งละประมาณ ๓๐ นาที โดยขั้นตอนดังกล่าวจะใช้เวลาประมาณ ๓-๔ เดือน ซึ่งระหว่างนั้นจะมีการเก็บเงินบริจาควันละ ๑ บาท โดยจะให้ทุกเดือน ๆ ละ ๓๐ บาทกับผู้ดูแล หรือผู้บรรยาย แล้วแต่กรณี เมื่อผ่านขั้นตอนดังกล่าวแล้วผู้ดูแลจะส่งไปให้ผู้ดูแลขั้นต่อไป ส่วนรายละเอียดของการบรรยายมี ดังนี้

๒.๑ หัวข้อสังคม ในสมัยปัตตานีเจริญรุ่งเรืองนั้น ด้านสังคมประชากรก็จะมีความเป็นอยู่ที่ดี มีความสุข มีการค้าขายสินค้ากับนานาประเทศ เช่น จีน อาหรับ มลายู อินโดนีเซีย อินเดีย เป็นต้น ทำให้เป็นรัฐที่ร่ำรวยมั่งคั่งรัฐหนึ่ง โดยมีการเล่าต่อ ๆ กันมาว่า บ้านเรือนในสมัยนั้นจะปลูกสร้างติด ๆ กัน เปรียบได้ว่า แมวสามารถวิ่งไปได้ทั่วเมืองโดยมีต้องเหยียบลงสู่พื้น ประชาชนมีความจงรักภักดีต่อมหากษัตริย์ผู้ปกครองนครปัตตานี ขนบธรรมเนียมประเพณี เมืองปัตตานี มีประเพณีการเล่นเป็นของเราเอง สร้างความเพลิดเพลินให้แก่กษัตริย์ผู้ครองนครและประชาชน ตามช่วงเทศกาลต่าง ๆ เช่น ประเพณีเดินขบวนแห่กบ มีการประกวดทำสิ่งประดิษฐ์เป็นตุ๊กตากลาก ๆ แบบแล้วนำแห่ขบวนไปรอบ ๆ เมือง, ประเพณีแข่งว่าว มีการแข่งขันการเล่นว่าว และประกวดความสวยงามของว่าว, การเล่นหนังตะลุง และการเล่นลิเกฮูลู เป็นต้น

เชื้อชาติ ในอดีตชาวปัตตานี มีเชื้อชาติเป็นชาวมลายูและนับถือศาสนาอิสลาม สังเกตเห็นได้จากภาษา การแต่งกาย ไม่เหมือนกับคนเชื้อชาติ ศาสนาอื่น แต่ภายหลังที่ปัตตานีอยู่ภายใต้การปกครองของไทยจึงได้เปลี่ยนให้ทุกคนเป็นสัญชาติไทยหมด

วัฒนธรรมการแต่งกาย การแต่งกายของคนอิสลามในจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ยะลา ปัตตานี นราธิวาส) มีการแต่งกายที่เป็นเอกลักษณ์ ไม่เหมือนคนในภาคอื่น ๆ โดยผู้ชายจะนุ่งผ้าโสร่ง สวมเสื้อโตะและสวมหมวกกาปิเยาะ ส่วนผู้หญิงจะนุ่งผ้าโสร่ง สวมเสื้อยาว คลุมศีรษะ

ภาษา เมืองปัตตานีมีภาษาของตนเอง มีความเป็นเอกลักษณ์ ทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน ไม่เหมือนกับของคนอื่น กล่าวคือ ภาษาพูด เป็นภาษายาวี (Jawi) ภาษาเขียน ก็จะมีตัวอักษรยาวี มีลักษณะคล้ายกับตัวอักษรอาหรับ

อาณาเขตดินแดนรัฐปัตตานี รัฐปัตตานีมีอาณาเขตดินแดนประกอบด้วย ๔ จังหวัด คือ จังหวัดยะลา จังหวัดปัตตานี จังหวัดนราธิวาส จังหวัดสตูล และส่วนหนึ่งของจังหวัดสงขลาประกอบด้วย ๔ อำเภอ คือ อ.เทพา อ.สะบ้าย้อย อ.จะนะ และ อ.นาทวี

๒.๒ หัวข้อเศรษฐกิจ เศรษฐกิจของเมืองปัตตานีมีความเจริญรุ่งเรืองมากอุดมไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติมากมาย อาทิ เช่น การทำนาข้าว แม้เมืองปัตตานีจะมีประชากรอยู่เป็น

จำนวนมาก ก็ไม่ทำให้เกิดความอดอยากแต่อย่างใด เพราะมีพื้นที่ทำนาเป็นของตนเอง จะมียุ้งข้าวเก็บไว้สำหรับช่วงฤดูไม่ทำนา และสามารถนำไปขายได้อีก แต่ทำไมปัจจุบันนี้ ประชาชนในปัตตานี ยะลา นราธิวาส จะต้องไปซื้อข้าวสารจากภาคกลาง ภาคอีสาน ทำไมภาครัฐไม่สนับสนุนการทำนาในพื้นที่ของเราเอง การที่ภาครัฐได้ปล่อยปลະละเลยพื้นที่ว่างให้สูญเปล่าอย่างเช่นบ้านเมืองเราปัจจุบันนี้ มีทุ่งหญ้า ต้นไม้ขึ้นปกคลุมไปหมดแล้ว น้ำในนาาก็ไม่มี แห้งขอด เนื่องจากภาครัฐได้ทำโครงการขุดลอกคลองระบายน้ำในช่วงน้ำท่วม เมื่อถึงช่วงฤดูแล้งทำให้ไม่มีน้ำสักหยดในนา ทำนาไม่ได้ ปัจจุบันชาวบ้านจึงได้ปลูกยางพาราในที่นาไปแล้ว แทนที่จะทำนาปลูกข้าว การค้าขาย ในสมัยก่อนการค้าขายจะมีความเจริญรุ่งเรืองมาก เช่น ผ้า ทอง อาหาร แต่ปัจจุบันคนมลายูไม่สามารถค้าขายด้วยตนเองได้ ต้องผ่านนายทุนหรือพ่อค้าคนกลาง ก็มักโดนกดราคา เช่น ลองกอง ทำไมไม่ได้ราคา ยางพาราก็ไม่ได้ราคา เพราะว่าราคาจะอยู่ที่พ่อค้าชาวจีน ชาวไทยพุทธหมด

๒.๓ หัวข้อการเมือง การปกครอง จากเหตุการณ์ในอดีตสมัยจอมพล ป.พิบูลสงคราม นั้น คนมุสลิมถูกรัฐบาลในสมัยนั้นยิงตายไปบ้าง พาไปทรมานบ้าง เมื่อเกิดความไม่เป็นธรรมในสังคม ประชาชนได้ร่วมกันต่อต้านอำนาจรัฐโดยการเดินประท้วงใหญ่ที่ปัตตานีในสมัยนั้น มีคนล้มตายเป็นจำนวนมากไม่น้อย และจากเหตุการณ์กบฏดุซงญอ ชาวบ้านเกิดการต่อต้านอำนาจรัฐ ซึ่งขณะนั้นรัฐได้เข้าไปฆ่าผู้บริสุทธิ์ไปหลายคน รวมทั้ง จากเหตุการณ์ ๓๖๐ ฆาตกรรม เป็นผู้รู้เกี่ยวกับศาสนาได้ถูกอำนาจรัฐนำพาไปฆ่าตายอย่างไร้ร่องรอยจนถึงทุกวันนี้

จากการปกครองของรัฐบาล ประชาชนชาวมุสลิมในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้ทำอะไรบ้าง คนส่วนใหญ่ก็ยังมีฐานะยากจนอยู่ เหล่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สส.) ในพื้นที่ก็ไม่สามารถทำให้มุสลิมมีความเป็นอยู่ดี ชำร่าชการเท่านั้นที่มีฐานะร่ำรวย เจ้าของกิจการใหญ่โตก็จะเป็นคนจีน ไทยพุทธ ฯลฯ

๒.๔ หัวข้อหลักการทำสงครามญิฮาด หรือนักรบพระเจ้า ถ้าหากเสียชีวิตในสงคราม ศักดิ์สิทธิ์ หรือญิฮาดผู้ที่เสียชีวิตในสงครามถือเป็นการช่าฮีด หรือเป็นนักรบของพระเจ้า ซึ่งเมื่อเสียชีวิตไปในการทำสงครามญิฮาดครั้งนี้ เช่น ถูกยิง หรือรถคว่ำ โดยผู้เสียชีวิตไม่ต้องอาบน้ำศพ และได้เข้าสู่สวรรค์ ไปพบองค์อัลลอฮ์โดยมิต้องถูกสอบสวนเกี่ยวกับการกระทำความดีความชั่วในขณะที่มีชีวิตอยู่ เนื่องจากหยดเลือดในร่างกาย และเสื้อผ้าของพวกเขาเหล่านั้นเป็นสักขีพยานในโลกหน้า อีกทั้งผลบุญนี้ยังสามารถนำพาญาติ ๆ ไปด้วย ๗๐ คน ผู้นั้นก็จะได้ขึ้นสวรรค์ไปอยู่กับพระเจ้า การทำสงครามญิฮาด (ทำสงครามตามแนวทางท่านนบี) ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ นั้น ถือเป็นหน้าที่ความจำเป็นต้องทำทุกคน(วอญิบ) หากไม่ทำจะเป็นบาป แต่ถ้าทำจะได้บุญ การเข้าร่วมทำสงครามญิฮาดตามแนวทางของอัลลอฮ์ แม้ไม่ถือปืน ก็เพียงแคให้การช่วยเหลือ หรือสนับสนุนอย่างอื่นก็ได้ เช่น วิทยุร่นถือปืนปกติ, ผู้ใหญ่ช่วยบริจาคเงิน ทรัพย์สิน, ผู้หญิงช่วยหุงหาอาหาร, เด็กช่วยเป็นหูเป็นตา เป็นต้น

๒.๕ หัวข้อหลักศาสนา หรือการทำอิบาดะห์ และอีมาน พวกเราเป็นมุสลิม จะต้องทำพิธีละหมาดให้ครบ ๕ เวลาทุกวันถ้าไม่ทำจะถือเป็นวอญิบรวมทั้งการประกอบศาสนกิจอื่น ๆ และเชื่อเคารพศรัทธาต่อพระเจ้า

๒.๖ กฎบัญญัติ ๑๐ ประการ (ดีสปลิง ๑๐ DISPLAN)

๒.๖.๑ BERIBADAT KEPADA TUHAN TINGGALKAN SEGALA MOUSIYAT หมายถึง ต้องปฏิบัติศาสนกิจต่อพระเจ้า (อัลลอฮฺ) อย่างสม่ำเสมอ (ตามหลักคำสอน) และห่างไกลสิ่งที่ไม่ดี หรือสิ่งต้องห้าม (หะรอม)

๒.๖.๒ TOAT KEPADA PEMIMPEN DAN PIMPENAN หมายถึง เคารพเชื่อฟังหัวหน้าหรือผู้นำ และสายการบังคับบัญชา

๒.๖.๓ TIDAK MEMBUKA RAHSIA KEPADA MUSOH WALAU JIWA TERANCAM หมายถึง ไม่เปิดเผยความลับแก่ศัตรูแม้ชีวิตจะสูญสิ้น

๒.๖.๔ SANGOP KORBANKAN HARTA DAN JIWA RAGA DEMI KEPETINGAN PERJUANGAN หมายถึง ต้องสละ บริจาคทรัพย์สิน และชีวิต เพื่อการต่อสู้

๒.๖.๕ BETULKAN JANJI DI TEMPAT KATA KATA หมายถึง ตรงต่อเวลา และสถานที่ที่นัดพบ

๒.๖.๖ MEMBUAT KERJA MENURUF KEMAMPUAN MASING MASING หมายถึง ทำงานตามความถนัดของตนเอง และหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

๒.๖.๗ KEPENTINGAU PERJUANG DAPAT MENGATASI KEPENTINGAN PERIBADI หมายถึง เรื่องการกุศล หรือเรื่องขององค์กรสำคัญเหนือกว่าเรื่องส่วนตัว

๒.๖.๘ PREGI KRUSUS MENERIMA KRUSUS หมายถึง ไปเข้ารับฟัง อบรมประชุม วางแผน และนำไปปฏิบัติ

๒.๖.๙ MEMBERI KRITIK DAN MENIRIMA KRITIK หมายถึง ต้องเป็นผู้ให้อบรม ให้ความรู้ ตติง ซึ่งกันและกันได้

๒.๖.๑๐ SENTIASA DALAM LATIHAN หมายถึง มีความอดทน อดกลั้น ไม่ท้อถอย ในบททดสอบหรือภาระหน้าที่

๒.๗ ฝึกร่างกายขั้นพื้นฐาน โดยมีท่าฝึกร่างกายขั้นพื้นฐาน ได้แก่ ท่าวิ่งอยู่กับที่ (LARI BERTEMPAT หรือลารีเบอร์ตีมปีต), ท่ากระโดดตบมือกลางอากาศ (TEPOK LALAT หรือตือโปะลาละ), ท่าดันพื้น (TOLAK BUMI หรือ ตอเลาะบูมี), ท่าชิท-อัฟ (LIPAT GAHA หรือ ลีปตกาฮา), ท่าย่อเข้าสลับซ้าย-ขวา (TIMBAK BUKIT หรือตีมบั๊กบูเกต), ท่าลุก-นั่ง (DUDOK BANGUN หรือดุดอกบังนง), ท่าพายเรือ (KAYOH PERAHU หรือกาโยะห์ปราฮู), ท่าปั่นจักรยาน (GATIH SIKI หรือกาตีห์สีกา), ท่าขี่ม้า (KADA KADA หรือกูดอกูดอ) ท่ากระโดดแอ่นหลังหรือท่าสอยดาว (SANYONGBINTANG หรือสันยงบินตัง), ท่ากระโดดสลัดขาสีทิต (LUMPAT PELANOT หรือลุมปีตปลาโนะ) เป็นต้น

๓. ตารางฟ (Taraf) มีเกียรติ

ขั้นนี้เป็นขั้นตอนที่สาม จะมีผู้ดูแลในขั้นนี้มาดูแลสมาชิกที่เข้ามา ซึ่งจะจัดให้สมาชิกภายในขบวนการมาบรรยายเกี่ยวกับหลักศาสนา เรื่องการทำสงครามศักดิ์สิทธิ์ หรือญีฮาด, อุดมการณ์, ท่องดีสปริง ๑๐, สิ่งที่ขบวนการไม่พึงประสงค์ และฝึกร่างกายพื้นฐาน ๑๒ ท่า โดยผู้บรรยาย หรือครูฝึกจะบรรยาย และฝึกครั้งละประมาณ ๖๐ นาที ทุก ๒-๓ สัปดาห์ต่อครั้ง โดยขั้นตอนดังกล่าวจะใช้เวลาประมาณ ๓-๔ เดือน ซึ่งระหว่างนั้นจะมีการเก็บเงินบริจาควันละ ๑ บาท โดยจะให้ทุกเดือน ๆ ละ ๓๐ บาทกับผู้ดูแล หรือผู้บรรยาย แล้วแต่กรณี เมื่อผ่านขั้นตอน

ดังกล่าวแล้วผู้ดูแลจะส่งไปให้ผู้ดูแลขั้นต่อไป โดยรายละเอียดเกี่ยวกับการบรรยาย และการฝึก ร่างกายพื้นฐาน มีเพิ่มเติมเกี่ยวกับวิถีชีวิตมลายู เอกลักษณะการแต่งกายของมลายู และวัฒนธรรม ความเป็นอยู่ของมลายู

๔. ตาแย (Tajam) แหลมคม

ขั้นนี้เป็นขั้นตอนที่สี่ จะมีผู้ดูแลในขั้นนี้มาดูแลสมาชิกที่เข้ามา ซึ่งจะจัดให้สมาชิก ภายในขบวนการมาบรรยายเกี่ยวกับหลักศาสนา เรื่องการทำสงครามศักดิ์สิทธิ์ หรือญีฮาด, หัวข้อ หลักศาสนา หรือศาสนบัญญัติ (ไพเกาะ) หัวข้อบทบัญญัติในคัมภีร์อัล-กรุอ่าน, หัวข้อวัจนะบัญญัติ หรือเอกภาพ (เตาฮีด), ท่องตีสปริง๑๐ และฝึกร่างกายพื้นฐาน ๑๒ ท่า โดยผู้บรรยาย หรือครูฝึกจะ บรรยาย และฝึกครั้งละประมาณ ๖๐ นาที ทุก ๒-๓ สัปดาห์ต่อครั้ง โดยขั้นตอนดังกล่าวจะใช้เวลา ประมาณ ๓-๔ เดือน ซึ่งระหว่างนั้นจะมีการเก็บเงินบริจาควันละ ๑ บาท โดยจะให้ทุกเดือน ๆ ละ ๓๐ บาท กับผู้ดูแล หรือผู้บรรยาย แล้วแต่กรณี เมื่อผ่านขั้นตอนดังกล่าวแล้วผู้ดูแลจะส่งไปให้ผู้ดูแลขั้นต่อไป โดยรายละเอียดเกี่ยวกับการบรรยายมีเพิ่มเติมดังนี้

๔.๑ หัวข้อหลักศาสนา หรือ ศาสนบัญญัติ (ไพเกาะ)

๔.๑.๑ การละหมาด ชาวมุสลิมทุกคน จะต้องประกอบพิธีละหมาดในแต่ละวัน ให้ครบ ๕ เวลา โดยเริ่มเมื่ออายุครบ ๑๕ ปีบริบูรณ์

๔.๑.๒ การจ่ายซะกาด หรือการบริจาค เมื่อบรรลุนิติภาวะแล้ว (ครบ ๑๕ ปี บริบูรณ์)จะต้องจ่ายซะกาด เช่น ซะกาดเงินทอง, ซะกาดข้าวของ (ข้าวสาร, เสื้อผ้า) และ ซะกาดพืช ผลไม้ เป็นต้น

๔.๑.๓ การถือศีลอด เมื่อมุสลิมที่บรรลุนิติภาวะแล้ว จะต้องทำการถือศีลอด ทุกคนทั้งชายหญิง โดยผู้หญิงที่มีประจำเดือนในช่วงเดือนถือศีลอด (รอมฎอน) จะต้องถือศีลอดชดเชย ให้ครบตามจำนวนวันที่ขาดไปในเดือนถัดไป

๔.๑.๔ การประกอบพิธีฮัจญ์ การที่มุสลิมจะประกอบพิธีฮัจญ์ได้นั้น จะต้อง เป็นผู้ที่มีความสามารถเท่านั้น กล่าวคือ มีเงินเหลือเก็บแล้วจึงสามารถไปประกอบพิธีฮัจญ์ ที่นครเมกกะฮ์ ประเทศซาอุดีอาระเบียได้ หากไม่มีเงินเหลือเก็บก็ไม่สามารถไปได้

๔.๒ หัวข้อบทบัญญัติในคัมภีร์อัลกรุอ่าน มีหลักการ ๔ ประการ คือ

๔.๒.๑ หลักการอิบาดะห์ หมายถึง การปฏิบัติตนต่อพระผู้เป็นเจ้าอย่างแท้จริง มิใช่เพียงแค่ละหมาด ถือศีลอด ซากาด เพียงอย่างเดียว ต้องประพฤติตัวพร้อมครอบครัวให้พ้นจาก ภัยนรกและครอบครัวเรานั้นไม่ใช่เพียงแต่ที่อยู่ในบ้านเท่านั้น ต้องหมายรวมถึงครอบครัวเพื่อนบ้านทั้ง ๔ ทิศ ๆ ละ ๔๐ คริวเรือน ซึ่งต้องดูแลให้ทั่วถึง เช่นการเป็นอยู่ การทำมาหากิน การเคารพต่อพระ ผู้เป็นเจ้า สิทธิเสรีภาพโดยปราศจากถูกรังแก อย่าเชื่อในสิ่งที่ผิดหลักศาสนา เช่น ห้ามชาวมุสลิมยก มือไหว้พระ ทำผิดกฎการค้าขาย มุสลิมทุกคนต้องมีอิมาน (ความศรัทธา) อยู่ในใจมิเช่นนั้นไม่ถือว่าเป็นมุสลิม

๔.๒.๒ หลักการยีนายะห์ หมายถึง กฎหมายของอิสลามมาจากคัมภีร์อัลกรุอ่าน และฮาดิษ และมีบางเรื่องที่ไม่ใช่ในบทบัญญัติแต่จะต้องเอาหลักเกณฑ์ทางสังคมพื้นบ้านมาประยุกต์ใช้ด้วย เช่น การบริจาคทานตามหลักการในอดีตแต่ก่อนจะบริจาคเป็นแบ่งแต่ประเทศของเราไม่มีแบ่งจึงปรับ

มาบริจาคเป็นข้าวได้ หรือ เด็กอายุตั้งแต่ ๑๐ ขวบ ถ้าหากไม่สะดวกจะต้องถูกเขียนตีแต่ถือว่าเป็นการโหดร้ายให้เปลี่ยนวิธีเป็นการว่ากล่าวตักเตือน

๔.๒.๓ หลักการมูนากาฮัต หมายถึง การแต่งงานระหว่างบ่าวสาว มุสลิมทุกคนที่จะมีครอบครัวจะต้องปฏิบัติตามประเพณีห้ามมีประเวณีก่อนแต่งงาน ซึ่งการแต่งงานจะต้องรักกันห้ามมีการบังคับกัน และพิธีการแต่งงานจะต้องมีพยานรับรู้ แต่ปรากฏว่าทุกวันนี้มีการร่วมประเวณีก่อนสมรสกันมากซึ่งผิดหลักการดังกล่าว เพื่อป้องกันการเกิดชีณา (ร่วมประเวณีก่อนสมรส) เนื่องจากมีโรงงาน สถานบริการ จำนวนมาก อันเป็นบาปจึงต้องแก้ไขปัญหาดังกล่าวด้วยการเข้าพิธีสมรสแต่ฝ่ายชายและฝ่ายหญิงจะต้องมีความพร้อมทุก ๆ ด้าน เสียก่อน การสมรสกับเกิดขึ้นเมื่อมีความพร้อมและสมัครใจจริงไม่มีการบังคับแต่อย่างใด

๔.๒.๔ หลักการมูอามาลัต หมายถึง การค้าขายตามหลักการศาสนาต้องมีความยุติธรรม และจะต้องมีสติที่สมบูรณ์ จะค้าขายชนิดสินค้าจะเหมือนกันก็ได้แต่จะต้องถูกหลักการของศาสนา ซึ่งไม่จำเป็นจะต้องค้าขายในเขตพื้นที่ของตนเองเสมอไป การค้าขายเกิดขึ้นตั้งสมัยศาสนามาแล้ว สินค้าจะต้องเป็นสินค้าที่มีใช้หลักขโมยมาแล้วนำไปขายต่อ

๔.๓ หัวข้อวัจนะบัญญัติ หรือ เอกภาพ (เตาฮีด)

๔.๓.๑ เชื่อในอัลลอฮฺ จะต้องเชื่อว่ามีอัลลอฮฺองค์เดียวจริง ไม่นำพระเจ้าอื่นใดมาบูชานอกจากอัลลอฮฺ เท่านั้น

๔.๓.๒ เชื่อในนบี (ศาสนทูตขององค์อัลลอฮฺ) จะต้องเชื่อว่ามี นบี ๒๕ ท่าน และท่านสุดท้ายคือ ท่านนบีมุฮัมมัด(ซล) เป็นนบีที่รับคำสั่งด้วยวาจา จากองค์อัลลอฮฺมาเผยแพร่แก่มุสลิม

๔.๓.๓ เชื่อในวัจนะทูต(มาลาอิกะ) จะต้องเชื่อว่า วัจนะทูตขององค์อัลลอฮฺนั้นมีอยู่จริง

๔.๓.๔ เชื่อในคัมภีร์ คัมภีร์ของอัลลอฮฺ หรือ ตำราคำสอนศาสนาอิสลาม มีอยู่ ๔ เล่ม คือ ซาบูร เตาโรค อินจิล และ อัลกรุอาน

๔.๓.๕ เชื่อในวันกียามัต (วันสิ้นโลก) มุสลิมทุกคนจะต้องเชื่อว่าวันสิ้นโลกจะต้องมาถึงอย่างแน่นอน และหลังจากนั้นก็จะเป็นโลกอาคีเราะห์ เป็นโลกแห่งการสอบสวนการทำ ความดีของแต่ละคน โดยมาลาอิกะ (วัจนะทูต) นำเอาความดีกับความชั่วมาชั่งน้ำหนัก หากผู้ใดที่ทำความดีมากกว่าความชั่วก็จะได้เข้าสู่สวรรค์ แต่หากผู้ใดทำความชั่วมากกว่าความดีก็ต้องตกนรก

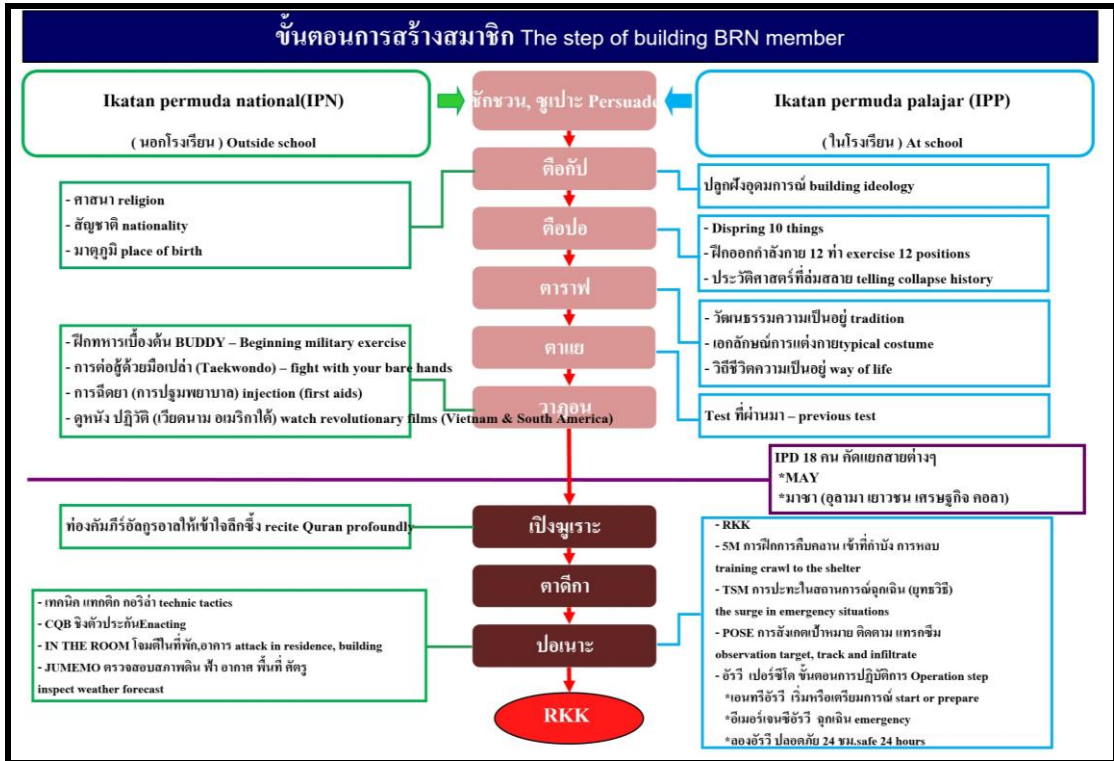
๔.๓.๖ เชื่อใน กอฎูอ กอฎูา (ทุกสิ่งที่เกิดขึ้นมา ล้วนเกิดจากองค์อัลลอฮฺ) ในชีวิตของคนเรานั้น ทุกสิ่งทุกอย่างล้วนเกิดมาจากองค์อัลลอฮฺทรงเป็นผู้กำหนดให้เกิดขึ้น

๕. วาฎอน (Watan)

ขั้นนี้เป็นขั้นตอนที่ห้า จะมีผู้ดูแลในขั้นนี้มาดูแลสมาชิกที่เข้ามา ซึ่งจะจัดให้สมาชิกภายในขบวนการมาบรรยาย และฝึกเกี่ยวกับระเบียบแถว,การปฐมพยาบาล,ทิวรี,เทคนิค แพทติกการยิง และทำยิง โดยผู้บรรยาย หรือครูฝึกจะบรรยาย และฝึกครั้งละประมาณ ๒ ชั่วโมง ทุก ๒-๓ สัปดาห์ ต่อครั้ง โดยขั้นตอนดังกล่าวจะใช้เวลาประมาณ ๓-๔ เดือน ซึ่งระหว่างนั้นจะมีการเก็บเงินบริจาควัน ละ ๑ บาท โดยจะให้ทุกเดือน ๆ ละ ๓๐ บาทกับผู้ดูแล หรือผู้บรรยาย แล้วแต่กรณีโดยเน้นการ

บรรยายในเรื่องประวัติศาสตร์ และการต่อสู้ตามหลักศาสนาพร้อมทั้งปลูกฝังอุดมการณ์ชาตินิยมมาอยู่
เมื่อผ่านขั้นตอนนี้แล้วจะมีการคัดเลือกไปในฝ่ายมวลชน ฝ่ายเยาวชน และฝ่ายทหาร

แผนภาพที่ ๓-๗ แสดงขั้นตอนการสร้างสมาชิกของป็อาร์เอ็น

ที่มา : มะมิง ปัตตานี, ๒๕๕๔

สมาชิกเปอมุดอ

สมาชิกที่ผ่านการฝึกขั้นพื้นฐานระดับวาทอน จะมีคณะกรรมการคัดเลือก IPD (Ikatan Promote Pemuda Dewan) มาทำการคัดเลือกเปอมุดอ เป็น ๓ ฝ่าย คือ ฝ่ายทหาร (RKK), ฝ่ายมวลชน (MASA) และฝ่ายเปอมุดอ หรือเยาวชน ซึ่งสมาชิกเปอมุดอของป็อาร์เอ็น แบ่งเป็น

๑. เปอมุดอภายในระบบการศึกษา (PDAS) PEMUDA DALAM SEKPLAH โดยมี คณะทำงานในระบบโรงเรียน IPP (Ikatan Promote PDAS) คือ คณะทำงานหาเยาวชนที่อยู่ในโรงเรียนหลัก กลุ่มนี้ขบวนการได้สร้างครั้งแรกปี ๒๕๓๘ วัตถุประสงค์เพื่อหาเยาวชนที่อยู่ในโรงเรียน โดยมีหน้าที่ ๓ อย่าง คือ ชักชวน ชูมเปาะห์ และปลุกระดม คณะทำงานชุดนี้จะอยู่ในโรงเรียนเอกชน สอนศาสนา หรือ ปอเนาะ ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่เป็นโรงเรียนภายใต้อิทธิพลของขบวนการป็อาร์เอ็น

๒. เปอมุดอภายนอกระบบการศึกษา (PLAS) PEMUDA LUAR SEKOLAH โดยมี คณะทำงานหาเด็กนอกโรงเรียน IPN (Ikatan Promote National) คือ คณะทำงานหาเยาวชนนอกโรงเรียน คณะทำงานชุดนี้จะอยู่นอกโรงเรียนทำหน้าที่เหมือนคณะทำงาน IPP

ฝ่ายเปอมุดอ หรือฝ่ายยาวชน มีแบบแผนการปฏิบัติในยุทธศาสตร์อย่างชัดเจน ทำงานอย่างมีเป้าหมายด้วยการขับเคลื่อนงานมวลชนคู่กับงานกองกำลังตามแผนปฏิวัติ ๗ ขั้นตอน การจัดตั้งองค์กรในการต่อสู้ตามโครงสร้างของฝ่ายยาวชนนั้นในขั้นที่ ๑ - ๒ เป็นขั้นเริ่มต้นสร้างจิตสำนึก และการจัดตั้งมวลชนเริ่มในปี ๒๕๒๗ โดยขบวนการใช้เงื่อนไขเชื้อชาติ อัตลักษณ์ ศาสนา มาตุภูมิ ด้วยการบิดเบือนหลักศาสนาและประวัติศาสตร์ เพื่อสนับสนุนแนวทางการทำปฏิวัติที่ใช้เป็นเงื่อนไขหลัก และความไม่เป็นธรรมด้านการเมือง การปกครอง เศรษฐกิจและสังคม ใช้เงื่อนไขสนับสนุน อีกทั้งนำข้อผิดพลาดในอดีตและการประทุพผิตของ จนท.รัฐ มาเป็นเงื่อนไขสร้างอุดมการณ์ขั้นต้น และหล่อหลอมให้เกิดความรู้สึกไม่เป็นที่ธรรมต่อชาวมุสลิม เพื่อการจัดตั้งสมาชิกและเปอมุดอ ส่วนขั้นที่ ๓-๔ การจัดตั้งองค์กร และกองกำลัง เป็นการต่อยอดหลังจากสร้างมวลชนและเปอมุดอได้แล้วก็จะจัดตั้งองค์กร และพัฒนาเข้าสู่การเป็นกองกำลังที่สามารถปฏิบัติการทางทหารได้

การดำเนินงานของเปอมุดอ

มะมิง ปัตตานี (๒๕๕๔ : ๘๕ - ๘๗) หลังจากได้รับการคัดเลือกไปเป็นฝ่ายเปอมุดอ จะไปทำหน้าที่ที่เลี้ยงในการสร้างเปอมุดอ หรือที่เรียกว่า เปอกาเดส ซึ่งมีหน้าที่ให้ความรู้เกี่ยวกับหัวข้อการวางระบบของขบวนการ ๕ ข้อ ให้กับสมาชิก คือ

๑. เล่าประวัติศาสตร์
๒. เล่าศาสนา
๓. เล่าเชื้อชาติ
๔. เล่ากฎข้อบัญญัติ ๑๐ ประการ
๕. เล่าญีฮาด

บินหลา ปัตตานี (๒๕๕๕ : ๑๒๖ - ๑๔๑) เปอกาเดส อยู่ภายใต้การสั่งการของฝ่ายเปอมุดอระดับจังหวัด โดยมีหัวหน้าเปอมุดอระดับก๊ส เป็นผู้ควบคุมในการดำเนินงาน และสั่งการซึ่งเปอมุดอจะเรียกเปอกาเดส ส่วนต่าง ๆ ประชุมเดือนละ ๑ ครั้ง รายงานแต่ละส่วนเพื่อประเมินผล และรวบรวมข้อมูลในการขับเคลื่อนสั่งการ เพื่อให้เปอกาเดสมีแนวทางทำงานในการสร้างเปอมุดอ ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อเป็นนักสร้างที่เข้มแข็งต่ออุดมการณ์ เป็นผู้สร้างให้ความรู้แก่สมาชิกแนวร่วมขบวนการตามจุดประสงค์ของแต่ละขั้นตอนในการสร้างเด็ก และเยาวชนของขบวนการพัฒนาตามขั้นตอนจนไปเป็นเปอมุดอ และพัฒนาไปเป็นฝ่ายปฏิบัติการทางทหารต่อไป และเพื่อสามารถรวบรวมทุกกลุ่มอาชีพในสังคม เพื่อให้เห็นภาพความจำเป็นต่อการปฏิวัติรัฐไทย ดังนั้นเปอกาเดสต้องมีไหวพริบดีในการดึงคนในสังคมให้มีความเป็นหนึ่งในอุดมการณ์ปฏิวัติ และให้เกิดความหวังในการต่อสู้จนได้รับเอกราช โดยมีจรรยาบรรณ ๔ ข้อดังนี้

๑. จรรยาบรรณด้านการเมือง คือ ต้องเล่นเกม และมีการเมืองที่ดี ไม่ใส่ร้ายป้ายสี ทำตัวให้ประชาชนรัก

๒. จรรยาบรรณด้านศาสนา คือ ต้องทำตัวอยู่ในกรอบศาสนาไม่ทำตัวออกนอกกลุ่มนอกทางของศาสนาต้องเป็นตัวอย่างในการดำเนินชีวิตที่ดี เป็นผู้ปฏิบัติธรรมในกรอบของศาสนาอย่างเคร่งครัด

๓. จรรยาบรรณด้านการประพฤติตัว คือ ปฏิบัติตนให้เป็นที่รักของมวลชนไม่ใช่ทำตัวให้เป็นที่รังเกียจของมวลชนดังนั้นต้องทำตัวให้ประชาชนรัก และศรัทธา

๔. ต้องเป็นคนดี

โดยเปอกาเดส มี ๒ ส่วน คือ เปอกาเดส IPP และเปอกาเดส IPN ทำหน้าที่หา และดูแลเด็กในโรงเรียนเป้าหมาย และนอกโรงเรียน

แหล่งข้อมูล และกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปอมุดอของขบวนการปีอาร์เอ็น เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยมีแนวทางการดำเนินการรวบรวมข้อมูล จากแหล่งข้อมูล และกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

๑. การรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิจากการรวบรวมข้อมูลทางเอกสารวิจัย เอกสารทางวิชาการ ฐานข้อมูลของงานการข่าว บทความการวิเคราะห์เหตุการณ์ต่าง ๆ เพื่อสังเคราะห์ข้อมูล

๒. การรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ จากกลุ่มตัวอย่างโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก รวมจำนวน ๑๕ ราย ได้แก่

๒.๑ อดีตสมาชิกขบวนการปีอาร์เอ็น จำนวน ๓ ราย

๒.๒ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านความมั่นคงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ จำนวน ๖ ราย ได้แก่

๒.๒.๑ ผู้บังคับหน่วยเฉพาะกิจปัตตานี

๒.๒.๒ ผู้บังคับหน่วยเฉพาะกิจยะลา

๒.๒.๓ ผู้บังคับหน่วยเฉพาะกิจนราธิวาส

๒.๒.๔ ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดปัตตานี

๒.๒.๕ ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดยะลา

๒.๒.๖ ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดนราธิวาส

๒.๓ ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับขบวนการปีอาร์เอ็น จำนวน ๖ ราย ได้แก่

๒.๓.๑ พลเอก สำเร็จ ศรีหรั่ง อดีตที่ปรึกษาพิเศษสำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม

๒.๓.๒ พลตำรวจตรี สุวิทย์ เชิญศิริ อดีตผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดสงขลา

๒.๓.๓ พลตำรวจตรี สมเกียรติ ฤทธิ์เลื่อน ผู้บังคับการสืบสวนสอบสวนตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้/หัวหน้าศูนย์พิทักษ์สันติ

๒.๓.๔ พันเอก ชาคริต อุจระรัตน ผู้บังคับการกรมรบพิเศษที่ ๔

๒.๓.๕ พันตำรวจเอก สักรินทร์ บำเพ็ญสมัย รองผู้บังคับการสืบสวนสอบสวนตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้

๒.๓.๖ พันตำรวจเอก พยุงศักดิ์ สุรินทร์ ผู้กำกับการ กองบังคับการสืบสวนสอบสวนตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้/หัวหน้างานการข่าว ศูนย์ปฏิบัติการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ส่วนหน้า

ปัญหา อุปสรรค และผลกระทบ

ผลการศึกษาจากการสัมภาษณ์เชิงลึก วิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (วิเคราะห์เชิงเนื้อหา Content Analysis) จากการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยใช้การสัมภาษณ์ กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอดีตสมาชิกขบวนการปีอาร์เอ็น จำนวน ๓ ราย ผู้ทรงคุณวุฒิด้านความมั่นคงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ จำนวน ๖ ราย และผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับขบวนการปีอาร์เอ็น จำนวน ๖ ราย จำนวนรวมทั้งสิ้น ๑๕ คน พบประเด็นจากการสัมภาษณ์ ดังนี้

ประเด็นปัญหาในการแก้ไขการเข้าเป็นสมาชิกเปื่อมุดอของขบวนการปีอาร์เอ็น

จากการเก็บข้อมูลในประเด็นปัญหาในการแก้ไขการเข้าเป็นสมาชิกเปื่อมุดอของขบวนการปีอาร์เอ็น พบประเด็นปัญหา ได้ดังนี้

๑. ไม่ศึกษาข้อมูลของขบวนการปีอาร์เอ็น ประวัติความเป็นมาของการเข้าร่วมหรือกลุ่มองค์กร ข้อมูลสภาพแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง ปรับกิจกรรมวิธีการให้เหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์ในแต่ละพื้นที่ซึ่งมักจะมีบริบทที่แตกต่างกัน

๒. ไม่สร้างความเข้าใจกับประชาชน และโรงเรียนสอนศาสนาอิสลามที่ล่อแหลมในพื้นที่

๓. ไม่มีความจริงจัง ในการแก้ปัญหา

๔. ไม่นำนโยบายของภาครัฐในส่วนที่เกี่ยวข้องมาปฏิบัติอย่างจริงจัง

๕. ไม่มีนโยบายเชิงรับ เชิงรุกในการป้องกันการก่อเหตุและความเคลื่อนไหว ของปีอาร์เอ็นอย่างเป็นรูปธรรม

๖. ไม่มีระบบจัดการกับภาคประชาสังคม องค์กรอิสระ รวมทั้งการกระทำของเจ้าหน้าที่รัฐที่มีผลกระทบต่อนโยบายของรัฐบาล

๗. ประชาชนไม่มีไม่มีความรัก และศรัทธาต่อรัฐ

๘. ไม่มีความต่อเนื่องในการแก้ไขปัญหา เปลี่ยนนโยบาย และกำลังพลที่ปฏิบัติหน้าที่เกือบทุกปี

๙. รัฐทำลายโครงสร้างเปื่อมุดอไม่ได้ก็จะผลิตทดแทนในระดับที่สูงขึ้นไปเรื่อย ๆ

๑๐. ไม่มีแนวทางป้องกันการสร้าง หรือจำกัดเสรีการสร้างสมาชิกเปื่อมุดออย่างเป็นรูปธรรม

๑๑. ไม่ควบคุมบุคคลที่เป็นนักจัดตั้ง หรือพิสุจน์ทราบและควบคุมนักจัดตั้งของขบวนการที่เป็นผู้รับผิดชอบการเก็งตัว ปลุกระดมและคัดเลือก เปื่อมุดอเข้าสู่ขบวนการ

๑๒. ไม่สามารถควบคุมพื้นที่ หมู่บ้านจัดตั้ง หมู่บ้านเข้มแข็งของขบวนการ เพื่อจำกัดเสรีของนักจัดตั้งและตัดวงจรการเก็งตัว การปลุกระดมและการปลุกฝังอุดมการณ์และชักชวนเข้าสู่ขบวนการ

๑๓. ไม่สามารถเข้าดำเนินการพบปะ พูดคุย กอดดันกับบิดา มารดา ผู้ปกครองของวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมเข้าร่วมกับขบวนการปีอาร์เอ็น เพื่อทำความเข้าใจและกอดดันให้ถอนตัวออกจากขบวนการ

๑๔. ไม่มีหน่วยรับผิดชอบโดยตรง ที่มีความรู้เกี่ยวกับแนวคิด หรือกระบวนการสร้างสมาชิกเปอมุดอของปีอาร์เอ็น ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกัน เพื่อสกัดกั้น ยับยั้ง การสร้างสมาชิกเปอมุดอของปีอาร์เอ็น

๑๕. ไม่มีความเป็นเอกภาพในการแก้ปัญหา กำหนดยุทธศาสตร์เพื่อบรรลุเป้าหมายที่ชัดเจน กำหนดกิจกรรม หรือวิธีการดำเนินการต่อแต่ละขั้นตอน แต่ละบริบทของการดำเนินการของปีอาร์เอ็นอย่างเหมาะสม

๑๖. ไม่บูรณาการ กองกำลังสามฝ่าย และผู้นำท้องถิ่น ผู้นำศาสนา ผู้นำ – เสาหลักในพื้นที่

๑๗. ขบวนการปีอาร์เอ็นมีการปลูกจิตสำนึกว่าคนมลายูมุสลิม และคนไทยพุทธ (ซีแยะ) ไม่ใช่พวกกันแบ่งประชาชนมลายูมุสลิมและประชาชนไทยพุทธออกจากกันอย่างชัดเจน, แผ่นดินนี้เป็นของชาวปาตานี และการต่อสู้กับรัฐไทย (ซีแยะ) เป็นหน้าที่

๑๘. ขบวนการปีอาร์เอ็นได้คัดเลือกเด็กดี เด็กเก่งมาเป็นสมาชิกทำให้มีเด็ก และเยาวชนจำนวนมากอยากเป็นเหมือนผู้ที่เข้าเป็นสมาชิกปีอาร์เอ็น และเข้ารับการศึกษาเป็นเปอมุดอหรือระดับสูงขึ้นไป

๑๙. ขบวนการปีอาร์เอ็นมีกระบวนการกล่อมเกล่า บ่มเพาะ และปลูกฝังอย่างเป็นระบบชัดเจน ปิดกั้นรักษาความลับ

๒๐. ขบวนการปีอาร์เอ็นมีระบบการสร้างเปอมุดอและจัดการอย่างเป็นระบบมีแบบแผน และดำเนินการโดยเฉพาะบุคคล

๒๑. สมาชิกเปอมุดอมีจำนวนมาก เยาวชนของขบวนการทุกคนต้องผ่านการฝึกเปอมุดอก็จะไปทำหน้าที่อื่น ๆ เป็นเครือข่ายที่เข้มแข็ง และมีประสิทธิภาพ

๒๒. เปอมุดอถูกสร้างจากผู้เชี่ยวชาญ และมีความแหลมคมทางการเมือง

๒๓. มีขั้นตอนที่เป็นระบบ และปกปิดอำพรางการปฏิบัติ

๒๔. มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง บ่มเพาะปลูกฝังจนเป็นเรื่องปกติในพื้นที่

๒๕. มีความชำนาญพื้นที่ และรู้จักบุคคลในพื้นที่เป็นอย่างดี

๒๖. บุคลากรในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนามีส่วนในการสร้างเปอมุดอ เช่น ครู, อุตสาข, ภารโรง เป็นต้น

๒๗. มีมวลชนในพื้นที่ให้การสนับสนุน

๒๘. ระบบการศึกษาที่รัฐไม่สามารถเข้าไปดูแลอย่างทั่วถึง

๒๙. โรงเรียนรัฐส่วนใหญ่ไม่ปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ในพื้นที่

๓๐. สถานศึกษาเอกชนสอนศาสนาอิสลามที่ล่อแหลมในการจัดตั้งสมาชิก

๓๑. การศึกษาถูกแยกตั้งแต่เด็กในระดับตาดิกา และ โรงเรียนเอกชนสอนศาสนา

๓๒. ไม่มีแนวทางการศึกษาให้กับเยาวชนอย่างเป็นระบบโน้มน้าวจิตใจให้กับเยาวชนไม่เข้าร่วมกับขบวนการ

๓๓. ไม่ส่งเสริมสนับสนุนให้การศึกษาแก่เยาวชนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาล และประถมศึกษาเกี่ยวกับความรู้ทางประวัติศาสตร์ที่ถูกต้อง

๓๔. ไม่มีแผน/โครงการ/กิจกรรม นำเอา ครูตาดีกา, ครูโรงเรียนปอเนาะ, ครูโรงเรียนสอนศาสนามาฝึกอบรมเพื่อให้มีความเข้าใจที่ถูกต้อง

๓๕. ไม่สนับสนุนการศึกษา และอาชีพของคนรุ่นใหม่โดยให้เยาวชนมีบทบาทร่วมกำหนดทิศทาง การประกอบอาชีพ และพัฒนาสังคม เศรษฐกิจ ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

๓๖. สถานศึกษาไม่ได้รับการประเมินคุณภาพตามกฎหมาย ทั้งนักเรียน และโรงเรียน ถ้าโรงเรียนใดไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด จะต้องยุติตามลำดับ

๓๗. ไม่ควบคุมแหล่งบ่มเพาะ สถานศึกษากลุ่มเสี่ยงหรือสถานศึกษาในเครือข่ายของขบวนการ

๓๘. ไม่สามารถตรวจสอบสถานศึกษาตั้งแต่ระดับโรงเรียนตาดีกาสถาบันการศึกษา ปอเนาะโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาจนถึงระดับอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชน

๓๙. ไม่สามารถตรวจสอบผู้ควบคุมเปอมูดอประจำพื้นที่ (STAFF) ซึ่งจะอยู่ในลักษณะ แอบแฝงเป็นครูสอนศาสนาประจำโรงเรียนนั้น ๆ ได้

๔๐. ไม่สามารถตรวจสอบ และค้นหาผู้นำทางจิตวิญญาณของผู้ควบคุมเปอมูดอประจำพื้นที่ที่แฝงตัวเป็นครูสอนศาสนาอาวุโสที่เป็นผู้นำทางจิตวิญญาณได้

๔๑. ไม่สามารถตรวจสอบสถานะทางการเงินของเจ้าของสถาบันศึกษารวมถึงครูประจำสถานศึกษาได้

๔๒. ไม่สามารถตรวจสอบ และติดตามการจัดกิจกรรมของกลุ่มเยาวชนที่สมาชิกของฝ่ายเปอมูดอได้

๔๓. ไม่นำมาตรการคุ้มครองพยานมาใช้กับอดีตสมาชิกที่เปลี่ยนความคิดกลับมาให้ข้อมูลกับรัฐ

๔๔. ไม่จัดกระบวนการสื่อสารระหว่างรัฐกับชุมชน และจัดองค์กรในชุมชนให้เป็นรูปธรรมในการที่จะสื่อสารกับครอบครัวผู้ต้องหาที่หลบหนี

๔๕. ไม่เปิดช่องทางการกลับเข้าสู่สังคมของกลุ่มเยาวชนที่หลงผิด โดยใช้กฎหมาย พ.ร.บ.ความมั่นคงฯ อย่างจริงจัง

ประเด็นอุปสรรคในการแก้ไขการเข้าเป็นสมาชิกเปอมูดอของขบวนการปีอาร์เอ็น

จากการสัมภาษณ์ พบว่ามีอุปสรรคในการแก้ไขการเป็นสมาชิกเปอมูดอของขบวนการปีอาร์เอ็น มีดังนี้

๑. ความไม่รู้โดยเฉพาะการไม่รู้ตัวเองไม่รู้/การไม่ยอมรับ/การไม่รู้เกี่ยวกับปีอาร์เอ็น (ไม่รู้เขา)

๒. ความไม่จริงใจ/จริงจังในการดำเนินการ เนื่องจากปัญหานี้เป็นแก้ปัญหาระดับยุทธศาสตร์ที่มักไม่เห็นผลการปฏิบัติเป็นรูปธรรมในระยะเวลาที่ผู้มีอำนาจอยู่ในตำแหน่งหน้าที่จึงมักไม่ให้ความสำคัญ

๓. ความไม่ต่อเนื่องในการดำเนินการห้วงที่ผ่านมานโยบายมักเปลี่ยนแปลงไปตามผู้มีอำนาจในแต่ละยุคแต่ละสมัย ซึ่งก็ให้ความสำคัญที่ไม่เหมือนกัน ทำให้การดำเนินการไม่ต่อเนื่อง

๔. การไม่เข้าใจของหน่วยงานของรัฐ และเจ้าหน้าที่รัฐ

๕. เจ้าหน้าที่ไม่สามารถอยู่ในพื้นที่ได้ตลอดเวลา
๖. การปฏิบัติที่ผิดพลาดสร้างความเกลียดชังให้กับประชาชนในพื้นที่
๗. ความแตกต่างกันในด้านภาษา, ศาสนา และ ขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมของคนในพื้นที่กับเจ้าหน้าที่รัฐ
๘. เจ้าหน้าที่ไม่สามารถเข้าถึงประชาชนในพื้นที่ได้อย่างแท้จริง เนื่องจากมีความต่างด้านศาสนา ภาษา วัฒนธรรม และขบวนการปลูกฝังให้เกลียดชังเจ้าหน้าที่รัฐ
๙. เจ้าหน้าที่ไม่มีความจริงใจ และจริงจังในการแก้ไขปัญหา มาอยู่แล้วก็ย้าย
๑๐. การไม่ยอมรับของเจ้าหน้าที่รัฐ
๑๑. การไม่กล้าตัดสินใจของรัฐ ในการสนับสนุนให้สิทธิคนในพื้นที่ที่เป็นไทยมุสลิม มีบทบาทในกลไกของรัฐ โดยเฉพาะการแต่งตั้งให้ข้าราชการพลเรือนระดับสูง หรือผู้บริหารระดับสูง ในงานฝ่ายปกครอง สังคม และเศรษฐกิจ
๑๒. ความกลัวไม่กล้าใช้แนวทาง เขตการปกครองพิเศษในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ เพราะเกรงจะบานปลายไปถึงจุดการแบ่งแยกดินแดน
๑๓. เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่สามารถเข้าถึงสถานศึกษาเอกชนสอนศาสนาอิสลามได้
๑๔. การขาดความร่วมมือจากภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง
๑๕. ความไว้วางใจ ความเชื่อใจ ต่อการแก้ปัญหา
๑๖. ความร่วมมือ เป็นอุปสรรคที่สำคัญอย่างหนึ่งในการแก้ปัญหา จากปัญหาดังกล่าว ประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีความรู้ไม่ให้ความร่วมมือ เพราะเมื่อทราบวิธีการแก้ปัญหาแล้วก็พออนุมานผลสัมฤทธิ์ได้ว่าไม่สามารถแก้ปัญหาได้
๑๗. การเข้าถึงสมาชิกเปอมุดอ
๑๘. บทบาทไม่ได้กระทำผิดกฎหมายความมั่นคงอย่างชัดเจน ยากต่อการดำเนินคดี
๑๙. การเป็นองค์กรลับของขบวนการปีอาร์เอ็น
๒๐. การปฏิบัติการแบบปิดอำพราง
๒๑. ความไม่รู้ไม่เข้าใจของรัฐในการจัดการศึกษาของมลายูทำให้เป็นเครื่องมือของขบวนการปีอาร์เอ็น
๒๒. การเปิดลับหรือเปิดโปงโครงสร้างของขบวนการ BRN เนื่องจาก BRN เป็นองค์กรลับ โดยเฉพาะการพิสูจน์ทราบและเปิดตัวสมาชิกโดยเฉพาะนักจัดตั้งได้ ผู้ถูกเปิดตัวจะยุติการปฏิบัติทันที
๒๓. การเข้าถึงข้อมูลของฝ่ายกลุ่มผู้ก่อเหตุ
๒๔. ขบวนการปีอาร์เอ็นส่งสมาชิกไปเป็นครูสอนศาสนา (เงาะชู) ระดับตาดิกาทุกพื้นที่
๒๕. การสร้างความเกลียดชังต่อฝ่ายรัฐ
๒๖. กลุ่มขบวนการจัดตั้งผู้ควบคุมเปอมุดอประจำพื้นที่ (STAFF) เต็มทุกพื้นที่ และมีความเข้มแข็งมีความสัมพันธ์อันดีกันเจ้าของสถาบันการศึกษาและบุคคลากรทางการศึกษาในสถาบันนั้น ๆ มีผลประโยชน์ต่างตอบแทนกันโดยหน่วยงานของรัฐไม่ว่ากระทรวงศึกษาธิการฝ่ายปกครองตำรวจทหารเข้าไปตรวจสอบได้น้อยมากเมื่อจะเข้าไปตรวจสอบก็ได้รับการต่อต้านโดยเฉพาะภาคประชาสังคมกลุ่มนักสิทธิมนุษยชนต่าง ๆ ที่เดินคู่ขนานกันขบวนการ

๒๗. หลักศาสนา ขบวนการนำเข้ามาบังคับสภาพบังคับในการศึกษาของเยาวชน และควบคุมเยาวชนโดยใช้หลักศาสนาที่บิดเบือนโดยเจ้าหน้าที่รัฐไม่สามารถเข้าไปเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขได้

๒๘. มีจำนวนมาก กระจายอยู่ทุกหมู่บ้าน

๒๙. ความรู้สึกแปลกแยกของประชาชนในพื้นที่ การไม่ยอมรับคนต่างศาสนา และการไม่ยอมรับหลักสูตรการศึกษาของภาครัฐ

๓๐. การให้ความร่วมมือของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนา

๓๑. งานด้านการศึกษาที่แก้ไขได้ยาก

๓๒. การแยกกันของสถานศึกษาในพื้นที่ คือ โรงเรียนตาดีกา, โรงเรียนปอเนาะ และโรงเรียนสอนศาสนาอิสลามมีแต่นักเรียนมุสลิมเรียนไม่มีนักเรียนไทยพุทธเรียน

๓๓. การไม่สามารถตรวจสอบการเรียนการสอนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนา

๓๔. ผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนสอนศาสนาอิสลามที่มีความล่อแหลมจะต่อต้านหรือไม่ยอมรับการเข้าไปพบปะพูดคุยหรือส่งเสริมด้านต่าง ๆ ของเจ้าหน้าที่ในสถานศึกษาของตนเอง

๓๕. การดำเนินการทางเมืองของสมาชิกเปอญูดอ ผ่านมหาวิทยาลัยสถานศึกษาเป็นหลัก (ชมรมสถานศึกษา), ถูกยึดโยงหาแนวร่วมทางการเมืองส่วนกลางโดยทางวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยไม่สามารถรายงานสถานะทางการศึกษาของนักศึกษาแกนนำและกิจกรรมที่จัดขึ้นภายในและนอกมหาวิทยาลัยให้ส่วนเกี่ยวข้องทราบได้เมื่อมีการร้องขอก็ได้รับการต่อต้าน

๓๖. การตรวจสอบการใช้เงินอุดหนุนจากภาครัฐให้แก่สถาบันศึกษา และนักเรียนส่วนเกี่ยวข้องไม่สามารถตรวจสอบได้ว่าได้ใช้ไปจริงเต็มจำนวนตามวัตถุประสงค์ของรัฐทำให้เงินส่วนหนึ่งกลับไปสนับสนุนการดำเนินการของกลุ่มขบวนการ

๓๗. การกำหนดหลักสูตรการเรียนการศึกษาของแต่ละระดับทั้งสายศาสนา และสายสามัญไม่ได้รับการแก้ไขทำให้เอื้อต่อการชักจูงหรือบ่มเพาะของกลุ่มเปอญูดอประจำพื้นที่

๓๘. ศาสนา ภาษา วัฒนธรรม อัตลักษณ์ที่แตกต่าง

๓๙. ความแตกต่างทางศาสนาและวัฒนธรรมและความเชื่อของชาวมุสลิมในพื้นที่เป็นปัญหาในการเข้าถึงและทำความเข้าใจ

๔๐. ความไม่รู้ ไม่เข้าใจขนบธรรมเนียมและวัฒนธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นไทยพุทธที่เข้ามาปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ทำให้เกิดปัญหาและความขัดแย้งขึ้นได้ง่าย

๔๑. ความไม่เข้าใจในการสื่อสารด้านภาษาของคนไทยมุสลิมในพื้นที่ซึ่งใช้ภาษาท้องถิ่น (ยาวิ) กับเจ้าหน้าที่ของรัฐ

๔๒. ภาษา และศาสนาแยกกันโดยเด็ดขาด คนมลายูมุสลิมจะใช้ภาษายาวิในการสื่อสาร คนไทยพุทธจะพูดยาวิได้น้อยมาก และมลายูมุสลิมจะนับถือศาสนาอิสลาม

๔๓. การแยกกันอยู่ของหมู่บ้าน คือ หมู่บ้านไทยพุทธ และมุสลิมแยกกันอยู่

๔๔. การสื่อสารกับภาคประชาสังคม และการสร้างความเข้าใจกับประชาชน

๔๕. การให้ความรู้ด้านศาสนาที่ถูกต้อง และเป็นไปในทางทิศเดียวทางเดียวกันของผู้นำศาสนาในพื้นที่เพราะทำให้ขบวนการไม่สามารถบิดเบือนศาสนาโดยเฉพาะปรัชญาญีฮาด หรือแนวทางการต่อสู้ตามหนทางศาสนา

๔๖. วิถีชุมชนวัฒนธรรมประเพณี มีผู้นำศาสนาขึ้นนำการดำเนินการชีวิตตามแนวทางอิสลามและคนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ไม่ยอมรับจุฬาราชมนตรีในการออกมัสยิดหลักปฏิบัติ

๔๗. เป็นเยาวชน ถ้าดำเนินคดีจะเป็นที่พึงเล็งขององค์การระหว่างประเทศในเรื่องการใช้ทหารเด็กในพื้นที่

๔๘. การเคลื่อนไหวขององค์กรภาคประชาสังคมและองค์กรระหว่างประเทศ

ประเด็นผลกระทบในการแก้ไขการเข้าเป็นสมาชิกเปอมุดอของขบวนการปีอาร์เอ็น

๑. เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่สามารถเข้าถึงสถานศึกษาเอกชนสอนศาสนาอิสลามได้

๒. ผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนสอนศาสนาอิสลามที่มีความล่อแหลมจะต่อต้าน หรือไม่ยอมรับการเข้าไปพบปะพูดคุยหรือส่งเสริมด้านต่าง ๆ ของเจ้าหน้าที่ในสถานศึกษาของตนเอง

๓. ความไม่รู้ ไม่เข้าใจขนบธรรมเนียมและวัฒนธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นไทยพุทธที่เข้ามาปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ทำให้เกิดปัญหาและความขัดแย้งขึ้นได้ง่าย

๔. การดำเนินการทางเมืองของสมาชิกเปอมุดอ ผ่านมหาวิทยาลัยสถานศึกษาเป็นหลัก (ชมรมสถานักศึกษา), ถูกยึดโยงหาแนวร่วมทางการเมืองส่วนกลางโดยทางวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยไม่สามารถรายงานสถานะทางการศึกษาของนักศึกษาแกนนำและกิจกรรมที่จัดขึ้นภายในและนอกมหาวิทยาลัยให้ส่วนเกี่ยวข้องทราบได้เมื่อมีการร้องขอก็ได้รับการต่อต้าน

๕. การตรวจสอบการใช้เงินอุดหนุนจากภาครัฐให้แก่สถาบันศึกษา และนักเรียนส่วนเกี่ยวข้องไม่สามารถตรวจสอบได้ว่าได้ใช้ไปจริงเต็มจำนวนตามวัตถุประสงค์ของรัฐทำให้เงินส่วนหนึ่งกลับไปสนับสนุนการดำเนินการของกลุ่มขบวนการ

สรุป

การศึกษาในบทที่ ๓ เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ ๑ เพื่อให้ศึกษาวิธีการคัดเลือก บ่มเพาะ และวิธีการดำเนินงานของสมาชิกเปอมุดอในขบวนการปีอาร์เอ็นในการก่อเหตุรุนแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ สรุปได้ ดังนี้

๑. การคัดเลือก

ขบวนการปีอาร์เอ็น ได้ดำเนินการกล่อมเกลาคัดใจตั้งแต่ระดับครอบครัว และสังคม โดยไม่ได้เป็นไปตามธรรมชาติ แต่เป็นการสร้างขึ้นอย่างเป็นระบบ เพื่อเข้าร่วมขบวนการตั้งแต่เด็กโดยดำเนินการในศูนย์อบรมจริยธรรมประจำมัสยิด(ตาดีกา) และเมื่อเติบโตขึ้นจะเรียนต่อที่โรงเรียนเอกชนสอนศาสนา หรือปอเนาะซึ่งเปิดสอนวิชาสามัญควบคู่ศาสนา ซึ่งได้มีการบ่มเพาะเด็ก และเยาวชนทั้งในระดับตาดีกา ปอเนาะ และ โรงเรียนเอกชนสอนศาสนา โดยเน้นหลักศาสนา และชักนำให้ต่อสู้เพื่อนำดินแดนคืนมาจากคนต่างศาสนา ใช้สถานศึกษาเป็นที่สร้างเยาวชนเข้าสู่ขบวนการ โดยครูสอนศาสนา หรือที่เรียกว่า “อุสตาส” หรือ รุ่หนี หรือบุคลากรในโรงเรียนจะสังเกต เก็งตัว และคัดเลือกเด็กนักเรียนที่มีผลการเรียนดี ความประพฤติดี เครื่องครัดในศาสนา จากนั้นทำการปลุกกระดม ชักชวนให้เข้าร่วม และทำการสาบานตน (ซุมเปาะห์) เพื่อเข้าร่วมเป็นสมาชิกและต่อสู้ทุกวิถีทาง

ตามหลักศาสนาอิสลามเพื่อเอกราชของรัฐปัตตานี และนอกจากนี้ยังมีการคัดเลือกเยาวชนนอกสถานศึกษาด้วย เพื่อนำไปใช้งานในหน้าที่ต่าง ๆ กันไป

๒. การบ่มเพาะ

หลังจากการผ่านพิธีสาบานตนหรือชุมนุมปะเาห์ เข้ามาเป็นสมาชิกของขบวนการจะมีการบ่มเพาะในแต่ละชั้นโดยมีขั้นตอนดังนี้

๒.๑ ชั้นตืออ์กัป เป็นการปลูกฝังอุดมการณ์ในเรื่องประวัติศาสตร์ เชื้อชาติและศาสนา

๒.๒ ชั้นตืออ์ปอ เป็นการสร้างจุดยืน ในเรื่องกฎบัญญัติ ๑๐ ข้อของขบวนการเตรียมร่างกายขั้นพื้นฐาน และการญิฮาด

๒.๓ ชั้นตารราฟ เป็นการสร้างเกียรติ หรือความภาคภูมิใจ ในเรื่องความเป็นมลายู ทั้งวิถีชีวิต เอกลักษณะการแต่งกาย และวัฒนธรรม

๒.๔ ชั้นตาดาย เป็นการทบทวนและทดสอบในเรื่องที่ผ่านมา และเพิ่มเติมด้านศาสนา

๒.๕ ชั้นวากูอน เป็นขั้นให้สำนึกถึงแผ่นดินเกิด เริ่มฝึกพื้นฐานด้านทหาร

เมื่อผ่านทั้ง ๕ ขั้นตอน จะมีการคัดเลือกไปในฝ่ายมวลชน ฝ่ายเยาวชน และฝ่ายทหารต่อไป

๓. การดำเนินงานของสมาชิกเปอมุดอ

ฝ่ายเปอมุดอ หรือฝ่ายเยาวชน มีแบบแผนการปฏิบัติในยุทธศาสตร์อย่างชัดเจน ทำงานอย่างมีเป้าหมายด้วยการขับเคลื่อนงานมวลชนคู่กับงานกองกำลังตามแผนปฏิวัติ ๗ ขั้นตอน การจัดตั้งองค์กรในการต่อสู้ตามโครงสร้างของฝ่ายเยาวชนนั้นในขั้นที่ ๑ - ๒ เป็นขั้นเริ่มต้นสร้างจิตสำนึก และการจัดตั้งมวลชนเริ่มในปี ๒๕๒๗ โดยขบวนการใช้เงื่อนไขเชื้อชาติ อัตลักษณ์ ศาสนา มาตุภูมิ ด้วยการบิดเบือนหลักศาสนาและประวัติศาสตร์ เพื่อสนับสนุนแนวทางการทำญิฮาดที่ใช้เป็นเงื่อนไขหลัก และความไม่เป็นธรรมด้านการเมือง การปกครอง เศรษฐกิจและสังคม ใช้เงื่อนไขสนับสนุน อีกทั้งนำข้อผิดพลาดในอดีตและการประทุพผิตของรัฐธรรมนูญ มาเป็นเงื่อนไขสร้างอุดมการณ์ขั้นต้น และหล่อหลอมให้เกิดความรู้สึกไม่เป็นธรรมต่อชาวมุสลิม เพื่อการจัดตั้งสมาชิกและเปอมุดอ ส่วนขั้นที่ ๓ -๔ การจัดตั้งองค์กร และกองกำลัง เป็นการต่อยอดหลังจากสร้างมวลชน และเปอมุดอได้แล้วก็จะจัดตั้งองค์กร และพัฒนาเข้าสู่การเป็นกองกำลังที่สามารถปฏิบัติการทางทหารได้ ซึ่งหลังจากได้รับการคัดเลือกไปเป็นฝ่ายเปอมุดอ จะไปทำหน้าที่ที่เสี่ยงในการสร้างเปอมุดอ หรือที่เรียกว่า เปอกาเดส ซึ่งมีหน้าที่ให้ความรู้เกี่ยวกับหัวข้อการวางระบบของขบวนการ ๕ ข้อ ให้กับสมาชิก คือ ประวัติศาสตร์,ศาสนา,เชื้อชาติ,กฎข้อบัญญัติ ๑๐ ประการ และ ญิฮาด ซึ่งเปอกาเดส อยู่ภายใต้การสั่งการของฝ่ายเปอมุดอระดับจังหวัด โดยมีหัวหน้าเปอมุดอระดับกัส เป็นผู้ควบคุมในการดำเนินงาน และสั่งการ โดยจะเรียกเปอกาเดส ส่วนต่าง ๆ ประชุมเดือนละ ๑ ครั้ง รายงานแต่ละส่วนเพื่อประเมินผล และรวบรวมข้อมูลในการขับเคลื่อนสั่งการ เพื่อให้เปอกาเดสมีแนวทางทำงานในการสร้างเปอมุดอ ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อเป็นนักสร้างที่เข้มแข็งต่ออุดมการณ์ เป็นผู้สร้างให้ความรู้แก่สมาชิกแนวร่วมขบวนการตามจุดประสงค์ของแต่ละขั้นตอนในการสร้างเด็ก และเยาวชนของขบวนการพัฒนาตามขั้นตอนจนไปเป็นเปอมุดอ และพัฒนาไปเป็นฝ่ายปฏิบัติการทางทหารต่อไป และสามารถรวบรวมทุกกลุ่มอาชีพในสังคม เพื่อให้เห็นภาพความจำเป็นต่อการปฏิวัติรัฐไทย ดังนั้น

เปอกาเดสต้องมีไหวพริบที่ดีในการดึงคนในสังคมให้มีความเป็นหนึ่งในอุดมการณ์ปฏิบัติ และให้เกิดความหวังในการต่อสู้จนได้รับเอกราช

จากการดำเนินงานของสมาชิกเปอมุตอในขบวนการปีอาร์เอ็นในการก่อเหตุรุนแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ทำให้ปัญหาความรุนแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นปัญหาที่สั่งสมมาเป็นเวลานาน มีความซับซ้อน และละเอียดอ่อน มีการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ มีโครงสร้าง วิธีการที่ชัดเจน รวมถึงมีขั้นตอนการคัดเลือก สร้าง และบ่มเพาะสมาชิกเข้าสู่ขบวนการ

ซึ่งการแก้ไขการเข้าเป็นสมาชิกเปอมุตอของขบวนการปีอาร์เอ็น เป็นปัญหาที่เกิดจากความไม่รู้ไม่เข้าใจเกี่ยวกับขบวนการ และวิธีการของขบวนการปีอาร์เอ็น รวมทั้งเจ้าหน้าที่รัฐทุกภาคส่วนทุกกระทรวง ทบวง กรม ไม่มีความเข้าใจแนวทาง วิธีการในการสร้างสมาชิกเปอมุตอ ไม่มีแนวทางป้องกันการสร้าง หรือจำกัดเสรีการสร้างสมาชิกเปอมุตออย่างเป็นรูปธรรม ไม่รู้ตนเอง สถานการณ์ และฝ่ายตรงข้าม โดยเฉพาะการไม่รู้ ไม่ยอมรับเกี่ยวกับขบวนการปีอาร์เอ็น ทำให้ไม่มีความเป็นเอกภาพในการแก้ปัญหา กำหนดยุทธศาสตร์เพื่อบรรลุเป้าหมายที่ชัดเจน กำหนดกิจกรรม หรือวิธีการดำเนินการแต่ละขั้นตอน แต่ละบริบทของการดำเนินการของปีอาร์เอ็นอย่างเหมาะสม และขาดความจริงใจ จริงจังในการแก้ไขปัญหา พร้อมทั้งไม่ต่อเนื่องในการดำเนินการ หวังที่ผ่านมานโยบายมักเปลี่ยนแปลงไปตามผู้มีอำนาจในแต่ละยุคแต่ละสมัย ซึ่งให้ความสำคัญที่ไม่เหมือนกัน ทำให้การดำเนินการไม่ต่อเนื่อง ไม่กล้าตัดสินใจของรัฐ ในการสนับสนุนให้สิทธิคนในพื้นที่ที่เป็นไทยมุสลิม มีบทบาทในกลไกของรัฐ ไม่กล้าใช้แนวทาง เขตการปกครองพิเศษในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ เพราะเกรงจะบานปลายไปถึงจุดการแบ่งแยกดินแดน และ ไม่สามารถเข้าไปควบคุมระบบการศึกษาให้ทั่วถึงโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาจึงจัดตั้งสมาชิกปีอาร์เอ็นได้ ซึ่งขบวนการปีอาร์เอ็นก็มีความเข้มแข็งในการเป็นองค์กรลับ มีโครงสร้าง ขั้นตอนที่เป็นระบบ ปฏิบัติการแบบปกปิดอำพราง และสร้างให้ประชาชนในพื้นที่มีความรู้สึกเกลียดชังรัฐ พร้อมทั้งปกปิดข้อมูลทำให้ฝ่ายรัฐเข้าถึงข้อมูลได้ยาก และแทรกแซงบ่มเพาะเยาวชนในหลักสูตรการเรียนการศึกษาของแต่ละระดับทั้งสายศาสนาและสายสามัญ ทำให้เอื้อต่อการชักจูง หรือบ่มเพาะของกลุ่มเปอมุตอประจำพื้นที่ และที่สำคัญศาสนา ภาษา วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีที่แตกต่างกัน เป็นอุปสรรคในการแก้ไขปัญหา และทำให้รัฐไม่สามารถเข้าถึงเยาวชนในสถานศึกษาเอกชนสอนศาสนาอิสลามได้ และผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนสอนศาสนาอิสลามที่มีความล่อแหลมจะต่อต้านไม่ยอมรับการเข้าไปพบปะพูดคุย หรือส่งเสริมด้านต่าง ๆ ของเจ้าหน้าที่รัฐที่ในสถานศึกษาของตนเอง และความไม่เข้าใจขนบธรรมเนียมและวัฒนธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นไทยพุทธที่เข้ามาปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ทำให้เกิดปัญหาและความขัดแย้งขึ้นได้ง่าย

บทที่ ๔

วิเคราะห์ปัญหา และกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปอมุดอของขบวนการปีอาร์เอ็น

จากการศึกษา เรื่อง แนวทางการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปอมุดอของขบวนการปีอาร์เอ็น ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก จากกลุ่มตัวอย่าง รวมจำนวน ๑๕ ราย ได้แก่

๑. อดีตสมาชิกขบวนการปีอาร์เอ็น จำนวน ๓ ราย

๒. ผู้ทรงคุณวุฒิด้านความมั่นคงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ จำนวน ๖ ราย ได้แก่ ผู้บังคับหน่วยเฉพาะกิจปัตตานี, ผู้บังคับหน่วยเฉพาะกิจยะลา, ผู้บังคับหน่วยเฉพาะกิจนราธิวาส, ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดปัตตานี, ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดยะลา และผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดนราธิวาส

๓. ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับขบวนการปีอาร์เอ็น จำนวน ๖ ราย ได้แก่ พลเอก สำเร็จ ศรีห่วย อดีตที่ปรึกษาพิเศษสำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม, พลตำรวจตรี สุวิทย์ เชิญศิริ อดีตผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดสงขลา, พลตำรวจตรี สมเกียรติ ฤทธิเลื่อน ผู้บังคับการสืบสวนสอบสวนตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้/หัวหน้าศูนย์พิทักษ์สันติ, พันเอก ชاکริต อุจระตัน ผู้บังคับการกรมรบพิเศษที่ ๔, พันตำรวจเอก สักรินทร์ บำเพ็ญสมัย รองผู้บังคับการสืบสวนสอบสวนตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้ และพันตำรวจเอก พยุงศักดิ์ สุรินทร์ ผู้กำกับ การ กองบังคับการสืบสวนสอบสวนตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้/หัวหน้างานการข่าว ศูนย์ปฏิบัติการสำนักงานตำรวจแห่งชาติส่วนหน้า

โดยผู้วิจัยแบ่งผลการศึกษา ออกเป็น ๓ ส่วน คือ

ส่วนที่ ๑ ปัญหาในการแก้ไขการเข้าเป็นสมาชิกเปอมุดอของขบวนการปีอาร์เอ็น

ส่วนที่ ๒ อุปสรรค และข้อจำกัดของการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปอมุดอของขบวนการปีอาร์เอ็น

ส่วนที่ ๓ แนวการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปอมุดอของขบวนการปีอาร์เอ็น

จากการสัมภาษณ์เชิงลึก วิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (วิเคราะห์เชิงเนื้อหา Content Analysis) จากการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ พบประเด็นจากการสัมภาษณ์ ดังนี้

ตารางที่ ๔ - ๑ สรุปข้อมูลการสัมภาษณ์

<p>๑. ในฐานะที่ท่านมีประสบการณ์ทำงานในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ท่านคิดว่าอะไรเป็นปัญหาในการแก้ไขการเข้าเป็นสมาชิกเปอमुตอของขบวนการปีอาร์เอ็น</p>	<p>๒. ท่านคิดว่าอะไรคืออุปสรรค และข้อจำกัดที่มีนัยสำคัญต่อประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ของการแก้ไขปัญหการเข้าเป็นสมาชิกเปอमुตอของขบวนการปีอาร์เอ็น</p>	<p>๓. จากอุปสรรค และข้อจำกัดในข้อ ๒.ท่านคิดว่า จะสามารถกำหนดแนวการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปอमुตอของขบวนการปีอาร์เอ็น ที่นอกเหนือไปจากแนวทางที่มีอยู่ในปัจจุบัน ทั้งนี้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ให้กับการแก้ไขปัญหการเข้าเป็นสมาชิกเปอमुตอของขบวนการปีอาร์เอ็น ได้อย่างมีนัยสำคัญ</p>
<p>อดีตสมาชิกขบวนการปีอาร์เอ็น</p>		
<p>๑. ปัญหาจากฝ่ายรัฐ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ไม่มีความเข้าใจในขบวนการปีอาร์เอ็น - ไม่มีความต่อเนื่องในการแก้ไขปัญหา นโยบายเปลี่ยนไปตามผู้มีอำนาจในพื้นที่ ผู้ปฏิบัติมาแล้วก็ไป - ไม่มีความจริงจัง ในการแก้ปัญหา <p>๒. ปัญหาจากฝ่ายปีอาร์เอ็น</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีขั้นตอนที่เป็นระบบ และปกปิดอำพรางการปฏิบัติ - มีความชำนาญพื้นที่ และรู้จักบุคคลในพื้นที่เป็นอย่างดี - เปอमुตอเป็นสมาชิกที่มีจำนวนมาก 	<p>๑. ศาสนา ภาษา วัฒนธรรม</p> <p>๒. เวลา เจ้าหน้าที่ไม่สามารถอยู่ในพื้นที่ได้ตลอดเวลา</p> <p>๓. การปฏิบัติที่ผิดพลาดสร้างความเกลียดชังให้กับประชาชนในพื้นที่</p>	<p>๑. ให้เจ้าหน้าที่ยอมรับว่ามีขบวนการปีอาร์เอ็นอยู่จริง</p> <p>๒. มีความเข้าใจในวิธีการ และการดำเนินงานของขบวนการปีอาร์เอ็น</p> <p>๓. มีเจ้าหน้าที่อยู่ประจำพื้นที่ เข้าถึงมวลชนในพื้นที่ได้</p>

ตารางที่ ๔ - ๑ สรุปข้อมูลการสัมภาษณ์ (ต่อ)

<p>๑. ในฐานะที่ท่านมีประสบการณ์ทำงานในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ท่านคิดว่าอะไรเป็นปัญหาในการแก้ไขการเข้าเป็นสมาชิกเปอมุดอของขบวนการปีอาร์เอ็น</p>	<p>๒. ท่านคิดว่าอะไรคืออุปสรรค และข้อจำกัดที่มีนัยสำคัญต่อประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ของการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปอมุดอของขบวนการปีอาร์เอ็น</p>	<p>๓. จากอุปสรรค และข้อจำกัดในข้อ ๒.ท่านคิดว่า จะสามารถกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปอมุดอของขบวนการปีอาร์เอ็น ที่นอกเหนือไปจากแนวทางที่มีอยู่ในปัจจุบัน ทั้งนี้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ให้กับการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปอมุดอของขบวนการปีอาร์เอ็น ได้อย่างมีนัยสำคัญ</p>
<p>๑.สมาชิกเปอมุดอมีจำนวนมาก เยวชนของขบวนการทุกคนต้องผ่านการฝึกเปอมุดอกก็จะไปทำหน้าที่อื่นๆ ๒. ทำลายโครงสร้างไม่ได้ก็จะผลิตทดแทนในระดับที่สูงขึ้นไปเรื่อยๆ ๓.มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง บ่มเพาะปลูกฝังจนเป็นเรื่องปกติในพื้นที่ ๔. เจ้าหน้าที่ไม่จริงจังในการแก้ไขปัญห เปลี่ยนนโยบาย และกำลังพลที่ปฏิบัติหน้าที่เกือบทุกปี ๕.ไม่เข้าใจขบวนการปีอาร์เอ็น และการดำเนินงานของเปอมุดอ</p>	<p>๑. เจ้าหน้าที่ไม่สามารถเข้าถึงประชาชนในพื้นที่ได้อย่างแท้จริง เนื่องจากมีความต่างด้านศาสนา ภาษา วัฒนธรรม และขบวนการปลูกฝังให้เกลียดชังเจ้าหน้าที่รัฐ ๒. เจ้าหน้าที่ไม่จริงจัง จริงจัง มาอยู่แล้วก็ย้าย</p>	<p>๑. สร้างความเข้าใจให้กับเจ้าหน้าที่ตั้งแต่ระดับรัฐบาลถึงผู้ปฏิบัติให้เข้าใจเรื่องปีอาร์เอ็น ๒. ผู้ปฏิบัติต้องอยู่ในพื้นที่ต่อเนื่อง จะทำให้รู้พื้นที่ รู้ประชาชนอย่างแท้จริง ๓. ต้องจริงจังในการแก้ปัญหา</p>

ตารางที่ ๔ - ๑ สรุปข้อมูลการสัมภาษณ์ (ต่อ)

<p>๑. ในฐานะที่ท่านมีประสบการณ์ทำงานในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ท่านคิดว่าอะไรเป็นปัญหาในการแก้ไขการเข้าเป็นสมาชิกเปอมุดอของขบวนการปีอาร์เอ็น</p>	<p>๒. ท่านคิดว่าอะไรคืออุปสรรค และข้อจำกัดที่มีนัยสำคัญต่อประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ของการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปอมุดอของขบวนการปีอาร์เอ็น</p>	<p>๓. จากอุปสรรค และข้อจำกัดในข้อ ๒.ท่านคิดว่า จะสามารถกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปอมุดอของขบวนการปีอาร์เอ็น ที่นอกเหนือไปจากแนวทางที่มีอยู่ในปัจจุบัน ทั้งนี้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ให้กับการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปอมุดอของขบวนการปีอาร์เอ็น ได้อย่างมีนัยสำคัญ</p>
<p>๑. ขบวนการแบ่งประชาชนมลายูมุสลิมและประชาชนไทยพุทธออกจากกันอย่างชัดเจน ๒. โรงเรียน รัฐส่วนใหญ่ไม่ปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ในพื้นที่ ๓. บุคลากรในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนามีส่วนในการสร้างเปอมุดอ เช่น ครู,อุสตาซ,ภารโรง เป็นต้น ๔. ขบวนการปีอาร์เอ็นได้คัดเลือกเด็กดี เด็กเก่งมาเป็นสมาชิกทำให้มีเด็ก และเยาวชนจำนวนมากอยากเป็นเหมือนผู้ที่เข้าเป็นสมาชิกปีอาร์เอ็น และเข้ารับการศึกษาเป็นเปอมุดอ หรือระดับสูงขึ้นไป ๕. ขบวนการวางระบบอย่างเป็นแบบแผน และดำเนินการโดยเฉพาะบุคคล ๖. มีมวลชนในพื้นที่ให้การสนับสนุน</p>	<p>๑. การให้ความร่วมมือของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนา ๒. ศาสนา ภาษา ๓. การเข้าถึงสมาชิกเปอมุดอ ๔. การไม่ยอมรับของเจ้าหน้าที่รัฐ</p>	<p>๑. ลดการปลูกฝัง และบ่มเพาะผ่านตาดีกา และโรงเรียนเอกชนสอนศาสนา ๒. โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาให้ความร่วมมือ ๓. รัฐเปิดโรงเรียนสอนศาสนาที่มีมาตรฐานระดับโลก เพื่อดึงนักเรียนที่เก่งมาอยู่กับรัฐ ๔. เจ้าหน้าที่รัฐทุกระดับ มีความเข้าใจในขบวนการปีอาร์เอ็น</p>

ตารางที่ ๔ - ๑ สรุปข้อมูลการสัมภาษณ์ (ต่อ)

<p>๑. ในฐานะที่ท่านมีประสบการณ์ทำงานในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ท่านคิดว่าอะไรเป็นปัญหาในการแก้ไขการเข้าเป็นสมาชิกเปอमुตอของขบวนการปีอาร์เอ็น</p>	<p>๒. ท่านคิดว่าอะไรคืออุปสรรค และข้อจำกัดที่มีนัยสำคัญต่อประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ของการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปอमुตอของขบวนการปีอาร์เอ็น</p>	<p>๓. จากอุปสรรค และข้อจำกัดในข้อ ๒.ท่านคิดว่า จะสามารถกำหนดแนวการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปอमुตอของขบวนการปีอาร์เอ็น ที่นอกเหนือไปจากแนวทางที่มีอยู่ในปัจจุบัน ทั้งนี้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ให้กับการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปอमुตอของขบวนการปีอาร์เอ็น ได้อย่างมีนัยสำคัญ</p>
<p>ผู้ทรงคุณวุฒิด้านความมั่นคงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้</p>		
<p>๑. สถานศึกษาเอกชนสอนศาสนาอิสลามที่ล่อแหลมในการจัดตั้งสมาชิก ๒. ระบบการศึกษาที่รัฐไม่สามารถเข้าไปดูแลอย่างทั่วถึง</p>	<p>๑. ต้องมีความจริงจัง และจริงจังในการแก้ไขปัญหา ๒. งานด้านการศึกษาที่แก้ไขได้ยาก</p>	<p>๑. ต้องเริ่มที่พื้นฐานของระบบการศึกษาในขั้นพื้นฐาน ๒. ต้องมีการเข้ามาควบคุมตรวจสอบระบบการศึกษาให้เป็นตามมาตรฐาน ๓. ไม่มีการใช้สถานศึกษาเป็นแหล่งบ่มเพาะ ๔. ต้องใช้หน่วยความมั่นคงเข้าไปสนับสนุนให้ความช่วยเหลือ ในการสนับสนุนกิจการของสถานศึกษา ๕. ระดับนโยบายควรจะต้องเร่งดำเนินการมองนโยบายการเข้าถึงสถานศึกษาที่ล่อแหลมในการบ่มเพาะแนวความคิดความเห็นต่าง ๖. ระดับปฏิบัติมีแนวทาง และรูปแบบที่ชัดเจนในการเข้าดำเนินการเพื่อการเข้าถึงสถานศึกษา</p>

ตารางที่ ๔ - ๑ สรุปข้อมูลการสัมภาษณ์ (ต่อ)

<p>๑. ในฐานะที่ท่านมีประสบการณ์ทำงานในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ท่านคิดว่าอะไรเป็นปัญหาในการแก้ไขการเข้าเป็นสมาชิกเปื่อมุดของขบวนการบีอาร์เอ็น</p>	<p>๒. ท่านคิดว่าอะไรคืออุปสรรค และข้อจำกัดที่มีนัยสำคัญต่อประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ของการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปื่อมุดของขบวนการบีอาร์เอ็น</p>	<p>๓. จากอุปสรรค และข้อจำกัดในข้อ ๒.ท่านคิดว่า จะสามารถกำหนดแนวการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปื่อมุดของขบวนการบีอาร์เอ็น ที่นอกเหนือไปจากแนวทางที่มีอยู่ในปัจจุบัน ทั้งนี้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ให้กับการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปื่อมุดของขบวนการบีอาร์เอ็น ได้อย่างมีนัยสำคัญ</p>
		<p>และมีส่วนร่วมระหว่างสถานศึกษากับชุมชนท้องถิ่น</p>
<p>๑. เจ้าหน้าที่รัฐทุกภาคส่วนทุกกระทรวง ทบวง กรม ไม่มีความเข้าใจแนวทาง วิธีการในการสร้างสมาชิกเปื่อมุด</p> <p>๒. ไม่มีแนวทางป้องกันการสร้าง หรือจำกัดเสรีการสร้างสมาชิกเปื่อมุดอย่างเป็นรูปธรรม</p> <p>๓. ประชาชนไม่มีไม่มีความรัก และศรัทธาต่อรัฐ</p> <p>๔. ไม่มีแผน/โครงการ/กิจกรรม นำเอา ครูตาดีกา, ครูโรงเรียนปอเนาะ,ครูโรงเรียนสอนศาสนามาฝึกอบรม เพื่อให้มีความเข้าใจที่ถูกต้อง</p> <p>๕. เจ้าหน้าที่รัฐทุกภาคส่วน อยู่ห่างประชาชน ไม่มีข้อมูลทุกอย่างในพื้นที่รับผิดชอบ</p>	<p>๑. ความแตกต่างกันในด้านภาษา, ศาสนา และขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมของคนในพื้นที่ กับเจ้าหน้าที่รัฐ</p> <p>๒. การแยกกันอยู่ของหมู่บ้าน คือ หมู่บ้านไทยพุทธ และมุสลิมแยกกันอยู่</p> <p>๓. การแยกกันของสถานศึกษาในพื้นที่ คือ โรงเรียนตาดีกา, โรงเรียนปอเนาะ และโรงเรียนสอนศาสนาอิสลามมีแต่นักเรียนมุสลิมเรียนไม่มีนักเรียนไทยพุทธเรียน</p> <p>๔. ภาษา และศาสนาแยกกันโดยเด็ดขาด คนมลายูมุสลิมจะใช้ภาษาขาวีในการสื่อสาร คนไทยพุทธจะพูดขาวีได้น้อยมาก และมลายูมุสลิมจะนับถือ</p>	<p>๑. เจ้าหน้าที่ รัฐทุกกระทรวง ทบวง กรมที่อยู่ในพื้นที่จะต้องเข้าใจแนวทาง/วิธีการสร้างสมาชิกเปื่อมุดของกลุ่มขบวนการบีอาร์เอ็น</p> <p>๒. เจ้าหน้าที่รัฐจะต้องมีแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมต่างๆ ที่ต้องไปสัมผัสกับประชาชน</p> <p>๓. โครงการ/กิจกรรมใดที่มี ประโยชน์ฝ่ายรัฐบาลจะต้องสนับสนุนส่งเสริมอย่างเต็มที่ และมากขึ้นการที่จะยุบเลิกควรจะต้องเกิดจากการเสนอของประชาชนในพื้นที่เท่านั้น</p> <p>๔. เจ้าหน้าที่รัฐทุกภาคส่วนจะต้องอยู่ใกล้ชิดกับประชาชนหรืออย่าห่างประชาชน (ปรับทุกซ์ผูกมิตรร่วมกินร่วมอยู่ร่วมทำงานร่วมศึกษาและ</p>

ตารางที่ ๔ - ๑ สรุปข้อมูลการสัมภาษณ์ (ต่อ)

<p>๑. ในฐานะที่ท่านมีประสบการณ์ทำงานในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ท่านคิดว่าอะไรเป็นปัญหาในการแก้ไขการเข้าเป็นสมาชิกเปอมุดอของขบวนการปีอาร์เอ็น</p>	<p>๒. ท่านคิดว่าอะไรคืออุปสรรค และข้อจำกัดที่มีนัยสำคัญต่อประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ของการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปอมุดอของขบวนการปีอาร์เอ็น</p>	<p>๓. จากอุปสรรค และข้อจำกัดในข้อ ๒.ท่านคิดว่า จะสามารถกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปอมุดอของขบวนการปีอาร์เอ็น ที่นอกเหนือไปจากแนวทางที่มีอยู่ในปัจจุบัน ทั้งนี้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ให้กับการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปอมุดอของขบวนการปีอาร์เอ็น ได้อย่างมีนัยสำคัญ</p>
	<p>ศาสนาอิสลาม</p>	<p>ร่วมรับผิดชอบ) และเจ้าหน้าที่รัฐทุกคนจะต้องคิดดีพูดดีและทำดี</p>
<p>๑. ผู้มีอำนาจในการตกลงใจ/ฝอ. ไม่ยอมรับความจริงว่ากระบวนการเสริมสร้างสมาชิกเปอมุดอของกระบวนการปีอาร์เอ็นนั้นมีอยู่จริง ๒. ไม่เข้าใจถึงรายละเอียดแนวคิด กระบวนการวิธีการ ขั้นตอน การคัดเลือกสมาชิกเข้าเป็นเปอมุดอของกระบวนการปีอาร์เอ็น ๓. ไม่มีหน่วยรับผิดชอบโดยตรง ที่มีความรู้เกี่ยวกับแนวคิด/กระบวนการสร้างสมาชิกเปอมุดอของปีอาร์เอ็น ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกัน เพื่อสกัดกั้น ยับยั้ง การสร้างสมาชิกเปอมุดอของปีอาร์เอ็น ๔. ไม่มีความเป็นเอกภาพในการแก้ปัญหา กำหนดยุทธศาสตร์เพื่อบรรลุเป้าหมายที่ชัดเจน กำหนด</p>	<p>๑. ความไม่รู้โดยเฉพาะการไม่รู้ตัวเองไม่รู้/การไม่ยอมรับ/การไม่รู้เกี่ยวกับปีอาร์เอ็น (ไม่รู้เขา) ๒. ความไม่จริงใจ/จริงจังในการดำเนินการเนื่องจากปัญหานี้เป็นแก้ปัญหาระดับยุทธศาสตร์ที่มักไม่เห็นผลการปฏิบัติเป็นรูปธรรมในระยะเวลาที่ผู้มีอำนาจอยู่ในตำแหน่งหน้าที่จึงมักไม่ให้ความสำคัญ ๓. ความไม่ต่อเนื่องในการดำเนินการห้วงที่ผ่านมา นโยบายมักเปลี่ยนแปลงไปตามผู้มีอำนาจในแต่ละยุคแต่ละสมัย ซึ่งก็ให้ความสำคัญที่ไม่เหมือนกัน ทำให้การดำเนินการไม่ต่อเนื่อง ๔. การขาดความร่วมมือจากภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>๑. การกำหนดนโยบายของผู้มีอำนาจ ๒. การให้ความสำคัญกับการแก้ปัญหานี้อย่างจริงจัง ๓. ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหา อย่างแท้จริงมีความต่อเนื่องในการดำเนินการ ๔. จะต้องจัดตั้งองค์กร (กลุ่มคน) ที่จะดำเนินการแก้ปัญหานี้โดยเฉพาะ และจะต้องสามารถดำเนินการ(ตกลงใจดำเนินการ) ตั้งแต่ระดับปฏิบัติจนถึงระดับนโยบาย นั้นหมายความว่าองค์ประกอบขององค์กรจะต้องมีทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็น</p>

ตารางที่ ๔ - ๑ สรุปข้อมูลการสัมภาษณ์ (ต่อ)

<p>๑. ในฐานะที่ท่านมีประสบการณ์ทำงานในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ท่านคิดว่าอะไรเป็นปัญหาในการแก้ไขการเข้าเป็นสมาชิกเปอมุดอของขบวนการปีอาร์เอ็น</p>	<p>๒. ท่านคิดว่าอะไรคืออุปสรรค และข้อจำกัดที่มีนัยสำคัญต่อประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ของการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปอมุดอของขบวนการปีอาร์เอ็น</p>	<p>๓. จากอุปสรรค และข้อจำกัดในข้อ ๒.ท่านคิดว่า จะสามารถกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปอมุดอของขบวนการปีอาร์เอ็น ที่นอกเหนือไปจากแนวทางที่มีอยู่ในปัจจุบัน ทั้งนี้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ให้กับการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปอมุดอของขบวนการปีอาร์เอ็น ได้อย่างมีนัยสำคัญ</p>
<p>กิจกรรม/วิธีการดำเนินการต่อแต่ละขั้นตอน แต่ละบริบทของการดำเนินการของปีอาร์เอ็นอย่างเหมาะสม</p> <p>๕. ไม่ศึกษาข้อมูลของขบวนการปีอาร์เอ็น ข้อมูลสภาพแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง ปรับกิจกรรมวิธีการให้เหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์ในแต่ละพื้นที่ซึ่งมักจะมีบริบทที่แตกต่างกัน</p>	<p>๕. การเคลื่อนไหวขององค์กรภาคประชาสังคมและองค์กรระหว่างประเทศ</p>	<p>สมาชิกเปอมุดอ เข้าเป็นสมาชิกองค์กร และจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้อย่างแท้จริง</p> <p>๕. เมื่อมีองค์กรรับผิดชอบโดยตรง ที่มีความรู้เกี่ยวกับแนวคิด/กระบวนการสร้างสมาชิกเปอมุดอของปีอาร์เอ็น แล้วการดำเนินการจะมีหลายกิจกรรม จะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกัน เพื่อสกัดกัน ยับยั้ง การสร้างสมาชิกเปอมุดอของปีอาร์เอ็น</p> <p>๖. จะต้องมีความเป็นเอกภาพในการแก้ปัญหา กำหนดยุทธศาสตร์เพื่อบรรลุเป้าหมายที่ชัดเจน กำหนดกิจกรรม/วิธีการดำเนินการต่อแต่ละขั้นตอน แต่ละบริบทของการดำเนินการของปีอาร์เอ็นอย่างเหมาะสม</p>

ตารางที่ ๔ - ๑ สรุปข้อมูลการสัมภาษณ์ (ต่อ)

<p>๑. ในฐานะที่ท่านมีประสบการณ์ทำงานในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ท่านคิดว่าอะไรเป็นปัญหาในการแก้ไขการเข้าเป็นสมาชิกเปื่อมุดของขบวนการปีอาร์เอ็น</p>	<p>๒. ท่านคิดว่าอะไรคืออุปสรรค และข้อจำกัดที่มีนัยสำคัญต่อประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ของการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปื่อมุดของขบวนการปีอาร์เอ็น</p>	<p>๓. จากอุปสรรค และข้อจำกัดในข้อ ๒.ท่านคิดว่า จะสามารถกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปื่อมุดของขบวนการปีอาร์เอ็น ที่นอกเหนือไปจากแนวทางที่มีอยู่ในปัจจุบัน ทั้งนี้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ให้กับการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปื่อมุดของขบวนการปีอาร์เอ็น ได้อย่างมีนัยสำคัญ</p>
<p>๑. ไม่ศึกษาประวัติความเป็นมาของการเข้าร่วมหรือกลุ่มองค์กร ๒. ไม่มีความรู้ความเข้าใจในข้อเท็จจริง เรื่องประวัติศาสตร์ อัตลักษณ์ และการอยู่ร่วมกัน ๓. ไม่มีแนวทางการศึกษาให้กับเยาวชนอย่างเป็นระบบโน้มน้าวจิตใจให้กับเยาวชนไม่เข้าร่วมกับขบวนการ ๔. ไม่นำมาตรการคุ้มครองพยานมาใช้กับอดีตสมาชิกที่เปลี่ยนความคิดกลับมาให้ข้อมูลกับรัฐ</p>	<p>๑. อัตลักษณ์ที่แตกต่าง ๒. การเข้าถึงข้อมูลของฝ่ายกลุ่มผู้ก่อเหตุ ๓. การไม่สามารถตรวจสอบการเรียนการสอนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนา ๔. การสร้างความเกลียดชังต่อฝ่ายรัฐ</p>	<p>๑. การบังคับใช้กฎหมายในความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายอย่างจริงจัง ๒. ถ้ามีสมาชิกของขบวนการฯ กลับใจ เลิกหรือปฏิเสธการเข้าร่วมกลุ่ม ให้รัฐมีแนวทางในการปฏิบัติต่อบุคคลกลุ่มดังกล่าว และกลับไปใช้ชีวิตในสังคม หรือรัฐมีหลักประกันให้กับกลุ่มบุคคลที่อยากกลับใจดังกล่าวที่เป็นรูปธรรมชัดเจนมากกว่าการที่ได้เป็นเพียงสายข่าวได้รับค่าตอบแทนเป็นครั้งคราวไม่แน่นอน</p>
<p>๑. ไม่บูรณาการ กองกำลังสามฝ่าย และผู้นำท้องถิ่น ผู้นำศาสนา ผู้นำ ๔ เสาหลักในพื้นที่ ๒. ไม่สร้างความเข้าใจกับประชาชน และโรงเรียนสอนศาสนาอิสลามที่ล่อแหลมในพื้นที่ ๓. ไม่สามารถเข้าดำเนินการพบปะ พูดคุย กอดตันกับ</p>	<p>๑. เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่สามารถเข้าถึงสถานศึกษาเอกชนสอนศาสนาอิสลามได้ ๒. ผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนสอนศาสนาอิสลามที่มีความล่อแหลมจะต่อต้านหรือไม่ยอมรับการเข้าไปพบปะ พูดคุย หรือส่งเสริมด้านต่างๆ ของ</p>	<p>๑. สร้างความเข้าใจกับครู นักเรียนในโรงเรียนสอนศาสนาอิสลามทุกแห่งในพื้นที่ ๒. ปฏิบัติการเชิงรุก โดยจัดชุดสืบสวนเข้าพบปะพูดคุย กอดตันกับบิดา มารดา ผู้ปกครองของเปื่อมุดเพื่อให้ถอนตัวออกจากขบวนการ</p>

ตารางที่ ๔ - ๑ สรุปข้อมูลการสัมภาษณ์ (ต่อ)

<p>๑. ในฐานะที่ท่านมีประสบการณ์ทำงานในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ท่านคิดว่าอะไรเป็นปัญหาในการแก้ไขการเข้าเป็นสมาชิกเปื่อมุดของขบวนการปีอาร์เอ็น</p>	<p>๒. ท่านคิดว่าอะไรคืออุปสรรค และข้อจำกัดที่มีนัยสำคัญต่อประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ของการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปื่อมุดของขบวนการปีอาร์เอ็น</p>	<p>๓. จากอุปสรรค และข้อจำกัดในข้อ ๒.ท่านคิดว่า จะสามารถกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปื่อมุดของขบวนการปีอาร์เอ็น ที่นอกเหนือไปจากแนวทางที่มีอยู่ในปัจจุบัน ทั้งนี้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ให้กับการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปื่อมุดของขบวนการปีอาร์เอ็น ได้อย่างมีนัยสำคัญ</p>
<p>บิดา มารดา ผู้ปกครองของวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมเข้าร่วมกับขบวนการปีอาร์เอ็น เพื่อทำความเข้าใจและกดดันให้ถอนตัวออกจากขบวนการ ๔. ไม่นำนโยบายของภาครัฐในส่วนที่เกี่ยวข้องมาปฏิบัติอย่างจริงจัง</p>	<p>เจ้าหน้าที่ในสถานศึกษาของตนเอง ๓. ความแตกต่างทางศาสนาและวัฒนธรรมและความเชื่อของชาวมุสลิมในพื้นที่เป็นปัญหาในการเข้าถึงและทำความเข้าใจ ๔. ความไม่รู้ ไม่เข้าใจขนบธรรมเนียมและวัฒนธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นไทยพุทธที่เข้ามาปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ทำให้เกิดปัญหาและความขัดแย้งขึ้นได้ง่าย ๕. ความไม่เข้าใจในการสื่อสารด้านภาษาของคนไทยมุสลิมในพื้นที่ซึ่งใช้ภาษาท้องถิ่น(ยาวิ) กับเจ้าหน้าที่ของรัฐ</p>	<p>ให้ได้มากที่สุด ๓. ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนศาสนาอิสลามในพื้นที่ ๔. เพิ่มประสิทธิภาพการใช้กฎหมายกับคดีความมั่นคงที่เกิดขึ้นในพื้นที่โดยเน้นการใช้หลักนิติวิทยาศาสตร์ เพื่อให้การดำเนินคดีเป็นไปอย่างถูกต้อง เป็นธรรม ไม่ถูกมองว่าเป็นการเลือกปฏิบัติ ๕. การให้ประชาชนในพื้นที่มีส่วนร่วมในการเสริมสร้างสันติสุขอย่างยั่งยืนโดยใช้โครงการกำปงต์กวา โครงการพหุวัฒนธรรม สอดแทรกการให้ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องดังกล่าว ๖. พัฒนาเศรษฐกิจในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน</p>

ตารางที่ ๔ - ๑ สรุปข้อมูลการสัมภาษณ์ (ต่อ)

<p>๑. ในฐานะที่ท่านมีประสบการณ์ทำงานในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ท่านคิดว่าอะไรเป็นปัญหาในการแก้ไขการเข้าเป็นสมาชิกเปอมุดอของขบวนการบีอาร์เอ็น</p>	<p>๒. ท่านคิดว่าอะไรคืออุปสรรค และข้อจำกัดที่มีนัยสำคัญต่อประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ของการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปอมุดอของขบวนการบีอาร์เอ็น</p>	<p>๓. จากอุปสรรค และข้อจำกัดในข้อ ๒.ท่านคิดว่า จะสามารถกำหนดแนวการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปอมุดอของขบวนการบีอาร์เอ็น ที่นอกเหนือไปจากแนวทางที่มีอยู่ในปัจจุบัน ทั้งนี้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ให้กับการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปอมุดอของขบวนการบีอาร์เอ็น ได้อย่างมีนัยสำคัญ</p>
		<p>ให้ดีขึ้นเกิดความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน</p> <p>๗. การจัดทำบัญชีขึ้นทะเบียนและจัดทำประวัติกลุ่มเยาวชนกู่ชาติปัตตานี หรือเปอมุดอ จะต้องดำเนินการอย่างรอบคอบ รัดกุม ถูกต้อง หากดำเนินการไม่ถูกต้องอาจเป็นการผลักดันให้เยาวชนเหล่านั้นเข้าไปหาขบวนการได้โดยง่าย</p> <p>๘. พัฒนาอาชีพ พัฒนาการศึกษ แก้ปัญหายาเสพติด หรือการส่งเสริมให้เล่นกีฬา</p> <p>๙. จัดทำโครงการครูอาสา เน้นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นมุสลิม เข้าไปสอนในโรงเรียนสอนศาสนาอิสลามในพื้นที่โดยเน้นโรงเรียนที่มีความล่อแหลม หรือใช้โครงการ ”ครูแด่” เข้าไปสอดแทรกให้ความรู้กับนักเรียน นักศึกษาเพื่อปลูกฝังประวัติศาสตร์ที่ถูกต้องเพื่อให้เยาวชน</p>

ตารางที่ ๔ - ๑ สรุปข้อมูลการสัมภาษณ์ (ต่อ)

<p>๑. ในฐานะที่ท่านมีประสบการณ์ทำงานในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ท่านคิดว่าอะไรเป็นปัญหาในการแก้ไขการเข้าเป็นสมาชิกเปอมุตอของขบวนการปีอาร์เอ็น</p>	<p>๒. ท่านคิดว่าอะไรคืออุปสรรค และข้อจำกัดที่มีนัยสำคัญต่อประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ของการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปอมุตอของขบวนการปีอาร์เอ็น</p>	<p>๓. จากอุปสรรค และข้อจำกัดในข้อ ๒.ท่านคิดว่า จะสามารถกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปอมุตอของขบวนการปีอาร์เอ็น ที่นอกเหนือไปจากแนวทางที่มีอยู่ในปัจจุบัน ทั้งนี้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ให้กับการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปอมุตอของขบวนการปีอาร์เอ็น ได้อย่างมีนัยสำคัญ</p>
		<p>เกิดความรักชาติ ไทยพุทธและไทยมุสลิมสามารถอยู่ร่วมกันได้แบบพหุวัฒนธรรม และชาติไทยเป็นหนึ่งเดียวไม่สามารถแบ่งแยกได้</p>
<p>๑. สถานศึกษาไม่ได้รับการประเมินคุณภาพตามกฎหมาย ทั้งนักเรียน และโรงเรียน ถ้าโรงเรียนใดไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด จะต้องยุติตามลำดับ ๒. หมู่บ้าน คนในชุมชนไม่ได้รับการเรียนรู้ในเรื่องความมั่นคง ๓. ไม่จัดกระบวนการสื่อสารระหว่างรัฐกับชุมชน และจัดองค์กรในชุมชนให้เป็นรูปธรรมในการที่จะสื่อสารกับครอบครัวผู้ต้องหาที่หลบหนี</p>	<p>๑. ความไว้วางใจ ความเชื่อใจ ต่อการแก้ปัญหา ๒. ความร่วมมือ เป็นอุปสรรคที่สำคัญอย่างหนึ่งในการแก้ปัญหา จากปัญหาดังกล่าวประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีความรู้ไม่ให้ความร่วมมือ เพราะเมื่อทราบวิธีการแก้ปัญหาแล้วก็พออนุมานผลสมฤทธิ์ได้ว่าไม่สามารถแก้ปัญหาได้</p>	<p>๑. ต้องมอบความไว้วางใจในการแก้ปัญหาให้กับคนพื้นที่ทั้งวิถีคิดและวิธีการ รวมถึงงบประมาณ รัฐหรือเจ้าหน้าที่รัฐเป็นเพียงผู้กำหนดนโยบายหรือเป้าหมายเท่านั้น โดยมีระยะเวลาการปัญหา ๒. ต้องมีการประเมินสถานศึกษาสอนศาสนา เอกชน เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา และให้มีผลต่อสถานศึกษาที่ไม่ผ่านการประเมิน ๓. ครูผู้สอนในสถานศึกษาศาสนาเอกชน จะต้องมีการสอบใบประกอบวิชาชีพ และมีการประเมิน</p>

ตารางที่ ๔ - ๑ สรุปข้อมูลการสัมภาษณ์ (ต่อ)

<p>๑. ในฐานะที่ท่านมีประสบการณ์ทำงานในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ท่านคิดว่าอะไรเป็นปัญหาในการแก้ไขการเข้าเป็นสมาชิกเปื่อมุดของขบวนการปีอาร์เอ็น</p>	<p>๒. ท่านคิดว่าอะไรคืออุปสรรค และข้อจำกัดที่มีนัยสำคัญต่อประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ของการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปื่อมุดของขบวนการปีอาร์เอ็น</p>	<p>๓. จากอุปสรรค และข้อจำกัดในข้อ ๒.ท่านคิดว่า จะสามารถกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปื่อมุดของขบวนการปีอาร์เอ็น ที่นอกเหนือไปจากแนวทางที่มีอยู่ในปัจจุบัน ทั้งนี้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ให้กับการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปื่อมุดของขบวนการปีอาร์เอ็น ได้อย่างมีนัยสำคัญ</p>
		<p>๔.การตรวจสอบบุคคลในพื้นที่หมู่บ้าน จะต้องสามารถระบุบุคคล สถานที่อยู่ และการมีอยู่ทุกคน</p>
<p>ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับขบวนการปีอาร์เอ็น</p>		
<p>๑. ขบวนการปีอาร์เอ็นมีการปลุกจิตสำนึกว่าคนมลายูมุสลิม และคนไทยพุทธ(ซีแยะ)ไม่ใช่พวกกัน ,แผ่นดินนี้เป็นของชาวปาตานี และการต่อสู้กับรัฐไทย(ซีแยะ)เป็นหน้าที่</p> <p>๒. การศึกษาถูกแยกตั้งแต่เด็กในระดับตาดิกา และโรงเรียนเอกชนสอนศาสนา</p> <p>๓. ความไม่เข้าใจขบวนการปีอาร์เอ็น</p> <p>๔. ขบวนการปีอาร์เอ็นมีระบบการสร้างเปื่อมุดและจัดการอย่างเป็นระบบ</p>	<p>๑. การให้ความร่วมมือของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนา</p> <p>๒. การไม่เข้าใจของหน่วยงานของรัฐ และเจ้าหน้าที่รัฐ</p> <p>๓. ความไม่รู้ไม่เข้าใจของรัฐในการจัดการศึกษาของมลายูทำให้เป็นเครื่องมือของขบวนการปีอาร์เอ็น</p> <p>๔. ขบวนการปีอาร์เอ็นส่งสมาชิกไปเป็นครูสอนศาสนา(เงาะชู)ระดับตาดิกาทุกพื้นที่</p>	<p>๑. เด็กตีเด็กเก่งเด็กเรียบริ้ยสนใจศาสนา รัฐโดยกระทรวงศึกษาธิการต้องเข้าไปสนับสนุน หรือคุ้มเข้มสายศาสนา</p> <p>๒. เข้าไปทำความเข้าใจกับสถานศึกษา และขอความร่วมมือ นำนักเรียนที่มีการศึกษาดี และเคร่งศาสนา และไปทำความเข้าใจกับผู้ปกครองไม่ให้เข้าสู่ขบวนการ</p> <p>๓. กำหนดมาตรการกรณีโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาใด มีสมาชิกขบวนการปีอาร์เอ็นในโรงเรียน หรือให้การสนับสนุน รัฐจะตัดเงิน</p>

ตารางที่ ๔ - ๑ สรุปข้อมูลการสัมภาษณ์ (ต่อ)

<p>๑. ในฐานะที่ท่านมีประสบการณ์ทำงานในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ท่านคิดว่าอะไรเป็นปัญหาในการแก้ไขการเข้าเป็นสมาชิกเปอมุตอของขบวนการปีอาร์เอ็น</p>	<p>๒. ท่านคิดว่าอะไรคืออุปสรรค และข้อจำกัดที่มีนัยสำคัญต่อประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ของการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปอมุตอของขบวนการปีอาร์เอ็น</p>	<p>๓. จากอุปสรรค และข้อจำกัดในข้อ ๒.ท่านคิดว่า จะสามารถกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปอมุตอของขบวนการปีอาร์เอ็น ที่นอกเหนือไปจากแนวทางที่มีอยู่ในปัจจุบัน ทั้งนี้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ให้กับการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปอมุตอของขบวนการปีอาร์เอ็น ได้อย่างมีนัยสำคัญ</p>
		<p>ช่วยเหลือ</p> <p>๔.กรณีอุสตาซ หรือสมาชิกของปีอาร์เอ็นแฝงอยู่ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนา โรงเรียนต้องแจ้งเจ้าหน้าที่ ถ้าไม่แจ้งตรวจพบระงับเงินช่วยเหลือ</p>
<p>๑. ขบวนการปีอาร์เอ็นมีกระบวนการกล่อมเกลา บ่มเพาะ และปลูกฝังอย่างเป็นระบบชัดเจน ปิดกั้นรักษาความลับ</p> <p>๒. เปอมุตอเป็นเครือข่ายที่เข้มแข็ง มีจำนวนมาก และมีประสิทธิภาพ</p> <p>๓. เปอมุตอถูกสร้างจากผู้มีเชี่ยวชาญ และมีความแหลมคมทางการเมือง</p>	<p>๑. มีจำนวนมาก กระจายอยู่ทุกหมู่บ้าน</p> <p>๒. บทบาทไม่ได้กระทำผิดกฎหมายความมั่นคงอย่างชัดเจน ยากต่อการดำเนินคดี</p> <p>๓. เป็นเยาวชน ถ้าดำเนินคดีจะเป็นที่เฟื่องเลี้ยงขององค์การระหว่างประเทศในเรื่องการใช้ทหารเด็กในพื้นที่</p>	<p>๑. การแก้ไขปัญหาเปอมุตอต้องแก้ไขการผลิตคนเข้าสู่ขบวนการในอนาคตย้อนกลับไปตั้งแต่เด็ก ต้องดูแลกล่อมเกลาจากผู้ปกครอง ครอบครัว รู้เท่าทันขบวนการ</p> <p>๒. ระยะเวลาสั้นเน้นการแย่งชิงเด็กดีเด็กเก่งเด็กเคร่งศาสนาจากขบวนการปีอาร์เอ็นมาสู่การดำเนินการของรัฐ</p> <p>๓. ระยะเวลาจัดการระบบการศึกษาเพื่อให้ขบวนการปีอาร์เอ็นไม่สามารถบ่มเพาะได้ โดยตั้งระดับอนุบาล</p>

ตารางที่ ๔ - ๑ สรุปข้อมูลการสัมภาษณ์ (ต่อ)

<p>๑. ในฐานะที่ท่านมีประสบการณ์ทำงานในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ท่านคิดว่าอะไรเป็นปัญหาในการแก้ไขการเข้าเป็นสมาชิกเปอमुตอของขบวนการปีอาร์เอ็น</p>	<p>๒. ท่านคิดว่าอะไรคืออุปสรรค และข้อจำกัดที่มีนัยสำคัญต่อประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ของการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปอमुตอของขบวนการปีอาร์เอ็น</p>	<p>๓. จากอุปสรรค และข้อจำกัดในข้อ ๒.ท่านคิดว่า จะสามารถกำหนดแนวการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปอमुตอของขบวนการปีอาร์เอ็น ที่นอกเหนือไปจากแนวทางที่มีอยู่ในปัจจุบัน ทั้งนี้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ให้กับการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปอमुตอของขบวนการปีอาร์เอ็น ได้อย่างมีนัยสำคัญ</p>
		<p>๔. หยุดการผลิตเปอมุตอเพิ่ม หรือผลิตทดแทนได้เปอมุตอที่จะสลายไปเอง</p>
<p>๑. ไม่ส่งเสริมสนับสนุนให้การศึกษาแก่เยาวชนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาล และประถมศึกษาเกี่ยวกับความรู้ทางประวัติศาสตร์ที่ถูกต้อง</p> <p>๒. ไม่สนับสนุนการศึกษา และอาชีพของคนรุ่นใหม่ โดยให้เยาวชนมีบทบาทร่วมกำหนดทิศทาง การประกอบอาชีพ และพัฒนาสังคม เศรษฐกิจ ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้</p> <p>๓. ไม่เปิดช่องทางการกลับเข้าสู่สังคมของกลุ่มเยาวชนที่หลงผิด โดยใช้กฎหมาย พ.ร.บ.ความมั่นคงฯ อย่างจริงจัง</p>	<p>๑. ความรู้สึกแปลกแยกของประชาชนในพื้นที่ การไม่ยอมรับคนต่างศาสนา และการไม่ยอมรับหลักสูตรการศึกษาของภาครัฐ</p> <p>๒. การไม่กล้าตัดสินใจของรัฐ ในการสนับสนุนให้สิทธิคนในพื้นที่ที่เป็นไทยมุสลิม มีบทบาทในกลไกของรัฐ โดยเฉพาะการแต่งตั้งให้ข้าราชการพลเรือนระดับสูง หรือผู้บริหารระดับสูง ในงานฝ่ายปกครอง สังคม และเศรษฐกิจ</p> <p>๓. ความกลัวไม่กล้าใช้แนวทาง เขตการปกครองพิเศษในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ เพราะเกรงจะบานปลายไปถึงจุดการแบ่งแยกดินแดน</p>	<p>๑. ส่งเสริมสนับสนุนให้การศึกษาแก่เยาวชนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาล และประถมศึกษาเกี่ยวกับความรู้ทางประวัติศาสตร์ที่ถูกต้อง โดยใช้กลไกของกระทรวงศึกษาธิการร่วมเป็นแกนหลักกับฝ่ายความมั่นคง</p> <p>๒. สนับสนุนการศึกษา และอาชีพของคนรุ่นใหม่โดยให้เยาวชนมีบทบาทร่วมกำหนดทิศทาง การประกอบอาชีพ และพัฒนาสังคม เศรษฐกิจ ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้</p> <p>๓. เปิดช่องทางการกลับเข้าสู่สังคมของกลุ่มเยาวชนที่หลงผิด โดยใช้กฎหมาย พ.ร.บ.ความมั่นคงฯ อย่างจริงจัง เกี่ยวกับการให้เข้ารับการ</p>

ตารางที่ ๔ - ๑ สรุปข้อมูลการสัมภาษณ์ (ต่อ)

<p>๑. ในฐานะที่ท่านมีประสบการณ์ทำงานในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ท่านคิดว่าอะไรเป็นปัญหาในการแก้ไขการเข้าเป็นสมาชิกเปอมุดของขบวนการบีอาร์เอ็น</p>	<p>๒. ท่านคิดว่าอะไรคืออุปสรรค และข้อจำกัดที่มีนัยสำคัญต่อประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ของการแก้ไขปัญหการเข้าเป็นสมาชิกเปอมุดของขบวนการบีอาร์เอ็น</p>	<p>๓. จากอุปสรรค และข้อจำกัดในข้อ ๒.ท่านคิดว่า จะสามารถกำหนดแนวการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปอมุดของขบวนการบีอาร์เอ็น ที่นอกเหนือไปจากแนวทางที่มีอยู่ในปัจจุบัน ทั้งนี้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ให้กับการแก้ไขปัญหการเข้าเป็นสมาชิกเปอมุดของขบวนการบีอาร์เอ็น ได้อย่างมีนัยสำคัญ</p>
		<p>ฝีกอบรมแทนการถูกลงโทษจำคุก ๔. ควรให้สิทธิคนไทยมุสลิมในพื้นที่ มีบทบาทในการนำเสนออย่างแท้จริง โดยเฉพาะการสนับสนุนแต่งตั้งให้มีตำแหน่ง บริหารระดับสูงของราชการฝ่ายพลเรือน อาทิ ตำแหน่ง ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ และหัวหน้าส่วนราชการต่างๆ ทั้งในระดับจังหวัด และอำเภอ ยกเว้น ผู้บริหารฝ่ายความมั่นคง ทหาร ตำรวจ ที่รัฐส่วนกลางต้องแต่งตั้งคนจากนอกพื้นที่ ๕. ทดลองใช้แนวทางการปกครองพิเศษ โดยปรับรายละเอียดที่เหมาะสมกับรูปแบบการปกครอง โดยนำผลการศึกษาของคณะทำงานชุดต่างๆ ที่รัฐบาลแต่งตั้งมาแล้วหลายคณะก่อนหน้านี้ไปเป็นโมเดล</p>

ตารางที่ ๔ - ๑ สรุปข้อมูลการสัมภาษณ์ (ต่อ)

<p>๑. ในฐานะที่ท่านมีประสบการณ์ทำงานในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ท่านคิดว่าอะไรเป็นปัญหาในการแก้ไขการเข้าเป็นสมาชิกเปอมุดอของขบวนการปีอาร์เอ็น</p>	<p>๒. ท่านคิดว่าอะไรคืออุปสรรค และข้อจำกัดที่มีนัยสำคัญต่อประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ของการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปอมุดอของขบวนการปีอาร์เอ็น</p>	<p>๓. จากอุปสรรค และข้อจำกัดในข้อ ๒.ท่านคิดว่า จะสามารถกำหนดแนวการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปอมุดอของขบวนการปีอาร์เอ็น ที่นอกเหนือไปจากแนวทางที่มีอยู่ในปัจจุบัน ทั้งนี้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ให้กับการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปอมุดอของขบวนการปีอาร์เอ็น ได้อย่างมีนัยสำคัญ</p>
<p>๑. ไม่มีนโยบายเชิงรับ เชิงรุกในการป้องกันการก่อเหตุและความเคลื่อนไหว ของปีอาร์เอ็นอย่างเป็นรูปธรรม ๒. ไม่มีระบบจัดการกับภาคประชาสังคม องค์กรอิสระ รวมทั้งการกระทำของเจ้าหน้าที่รัฐที่มีผลกระทบต่อนโยบายของรัฐบาล</p>	<p>๑. การเป็นองค์กรลับของขบวนการปีอาร์เอ็น ๒. การปฏิบัติการแบบปกปิดอำพราง ๓. การสื่อสารกับภาคประชาสังคม และการสร้างความเข้าใจกับประชาชน</p>	<p>๑. ต้องปรับเปลี่ยนยุทธศาสตร์ ทางด้านสื่อสารภาคประชาสังคม โดยเน้นไปในระดับกลุ่ม คือ ยับยั้งการสร้างกลุ่มของแนวร่วม ที่พร้อมจะสนับสนุนรวมไปถึงสร้างความรุนแรงในตัวบุคคล ๒. ต้องใช้แนวคิดการยับยั้ง โดยกดดันไม่ให้ขบวนการมีความพร้อมที่จะลงมือทำ ตัดโอกาสในการเข้าถึงขบวนการ ในรูปแบบการชักชวน การรวมกลุ่มทำกิจกรรม ลดเป้าหมายของกลุ่มขบวนการ และลดความสามารถของขบวนการ โดยใช้สังคมในระดับต่างๆ พร้อมทั้งสื่อสังคม ๓. รัฐบาลต้องเพิ่มศักยภาพด้านการสื่อสารภาคประชาสังคม และ ด้านการลงทุนด้านเศรษฐกิจ เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่มีโอกาส ด้านความ</p>

ตารางที่ ๔ - ๑ สรุปข้อมูลการสัมภาษณ์ (ต่อ)

<p>๑. ในฐานะที่ท่านมีประสบการณ์ทำงานในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ท่านคิดว่าอะไรเป็นปัญหาในการแก้ไขการเข้าเป็นสมาชิกเปื่อมุดของขบวนการบีอาร์เอ็น</p>	<p>๒. ท่านคิดว่าอะไรคืออุปสรรค และข้อจำกัดที่มีนัยสำคัญต่อประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ของการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปื่อมุดของขบวนการบีอาร์เอ็น</p>	<p>๓. จากอุปสรรค และข้อจำกัดในข้อ ๒.ท่านคิดว่า จะสามารถกำหนดแนวการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปื่อมุดของขบวนการบีอาร์เอ็น ที่นอกเหนือไปจากแนวทางที่มีอยู่ในปัจจุบัน ทั้งนี้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ให้กับการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปื่อมุดของขบวนการบีอาร์เอ็น ได้อย่างมีนัยสำคัญ</p>
		<p>เป็นอยู่ที่ดีขึ้น</p>
<p>ปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปื่อมุด แบ่งเป็น ๒ ส่วน ดังนี้ ส่วนแรก สมาชิกเปื่อมุดในสถานศึกษา ๑. ไม่ควบคุมแหล่งบ่มเพาะ สถานศึกษากลุ่มเสี่ยงหรือสถานศึกษาในเครือข่ายของขบวนการ ๒. ไม่ควบคุมบุคคลที่เป็นนักจัดตั้ง หรือพิสูจนทราบ และควบคุมนักจัดตั้งของขบวนการที่เป็นผู้รับผิดชอบการแก้งตัว ปลุกระดมและคัดเลือก เปื่อมุดเข้าสู่ขบวนการ ส่วนที่สอง สมาชิกเปื่อมุด นอกสถานศึกษา</p>	<p>๑. การเปิดลับหรือเปิดโปงโครงสร้างของขบวนการ BRN เนื่องจาก BRN เป็นองค์กรลับโดยเฉพาะการพิสูจนทราบและเปิดตัวสมาชิกโดยเฉพาะนักจัดตั้งได้ ผู้ถูกเปิดตัวจะยุติการปฏิบัติทันที ๒. การให้ความรู้ด้านศาสนาที่ถูกต้อง และเป็นไปในแนวทางที่ศเดียวทางเดียวกันของผู้นำศาสนาในพื้นที่เพราะทำให้ขบวนการไม่สามารถบีเบือนศาสนาโดยเฉพาะปรัชญาญีฮาด หรือแนวทางการต่อสู้ตามหนทางศาสนา</p>	<p>๑. ให้การศึกษาด้านศาสนาที่ถูกต้อง และมีการจัดตั้งสภาอูลามะ เพื่อให้การพิตวาเมื่อมีความเห็นแย้งตามหลักศาสนาเพื่อวินิจฉัยหรือทำการพิตวาที่มีความถูกต้อง ไม่ถูกแสวงประโยชน์หรือบิดเบือนจากกลุ่มเห็นต่าง ๒. สร้างองค์กรที่เหมาะสมเพื่อแย่งชิงมวลชนทั้งในและนอกสถานศึกษา ๓. เปิดโปงและทำลายโครงสร้างเปื่อมุดทั้งในและนอกสถานศึกษา ตัดการเชื่อมต่อในข่ายงานควบคุมและสนับสนุนของขบวนการ</p>

ตารางที่ ๔ - ๑ สรุปข้อมูลการสัมภาษณ์ (ต่อ)

<p>๑. ในฐานะที่ท่านมีประสบการณ์ทำงานในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ท่านคิดว่าอะไรเป็นปัญหาในการแก้ไขการเข้าเป็นสมาชิกเปอมุดอของขบวนการปีอาร์เอ็น</p>	<p>๒. ท่านคิดว่าอะไรคืออุปสรรค และข้อจำกัดที่มีนัยสำคัญต่อประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ของการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปอมุดอของขบวนการปีอาร์เอ็น</p>	<p>๓. จากอุปสรรค และข้อจำกัดในข้อ ๒.ท่านคิดว่า จะสามารถกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปอมุดอของขบวนการปีอาร์เอ็น ที่นอกเหนือไปจากแนวทางที่มีอยู่ในปัจจุบัน ทั้งนี้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ให้กับการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปอมุดอของขบวนการปีอาร์เอ็น ได้อย่างมีนัยสำคัญ</p>
<p>๑. ไม่สามารถควบคุมพื้นที่ หมู่บ้านจัดตั้ง หมู่บ้านเข้มแข็งของขบวนการ เพื่อจำกัดเสรีของนักจัดตั้งและตัดวงจรการเก็งตัว การปลุกกระดมและการปลุกฝังอุดมการณ์และชักชวนเข้าสู่ขบวนการ ๒. ไม่กำกับดูแลเยาวชนกลุ่มเสี่ยง</p>		<p>๔. บังคับใช้กฎหมายต่อสถานศึกษาที่มีพฤติกรรมใช้สถานที่ หรือปิ่นเยาวชนเพื่อชักนำเข้าสู่ขบวนการด้วยใช้กฎหมายปกติ คือ พ.ร.บ.โรงเรียนเอกชน พ.ศ.๒๕๕๐ อย่างเข้มข้น ๕. เจ้าหน้าที่รัฐจะต้องไม่สร้างเงื่อนไขทางสังคม เช่น ความเป็นธรรม การเลือกปฏิบัติ การละเมิดสิทธิมนุษยชน ฯลฯ ที่จะส่งเสริมหรือสนับสนุนให้เยาวชนเข้าสู่ขบวนการ</p>

วิเคราะห์ปัญหา

ประเด็นปัญหาในการแก้ไขการเข้าเป็นสมาชิกเปอमुตอของขบวนการปีอาร์เอ็น จากการเก็บข้อมูลในประเด็นปัญหาในการแก้ไขการเข้าเป็นสมาชิกเปอमुตอของขบวนการปีอาร์เอ็น สรุปประเด็นปัญหา ดังนี้

๑. ปัญหาจากฝ่ายรัฐ

๑.๑ เจ้าหน้าที่รัฐทุกภาคส่วนทุกกระทรวง ทบวง กรม ไม่มีความเข้าใจขบวนการปีอาร์เอ็น แนวทาง วิธีการในการสร้างสมาชิกเปอमुตอ รวมถึงรายละเอียดแนวคิด กระบวนการ วิธีการขั้นตอน การคัดเลือกสมาชิกเข้าเป็นเปอमुตอของขบวนการปีอาร์เอ็น

๑.๒ เจ้าหน้าที่รัฐทุกภาคส่วน อยู่ห่างประชาชน ไม่มีข้อมูลทุกอย่างในพื้นที่รับผิดชอบ คนในชุมชนไม่ได้รับการเรียนรู้ในเรื่องความมั่นคง

๑.๓ ผู้มีอำนาจในการตกลงใจ หรือฝ่ายอำนวยการ ไม่ยอมรับความจริงว่า กระบวนการเสริมสร้างสมาชิกเปอमुตอของขบวนการปีอาร์เอ็นนั้นมีอยู่จริง

๑.๔ ไม่ทราบถึงที่มา จุดอ่อน และจุดแข็งขององค์กรเปอมุตอ

๑.๕ ไม่มีความรู้ความเข้าใจในข้อเท็จจริง เรื่องประวัติศาสตร์ อัตลักษณ์ และการอยู่ร่วมกัน

๑.๖ ไม่ศึกษาข้อมูลของขบวนการปีอาร์เอ็น ประวัติความเป็นมาของการเข้าร่วมหรือกลุ่มองค์กร ข้อมูลสภาพแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง ปรับกิจกรรมวิธีการให้เหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์ในแต่ละพื้นที่ซึ่งมักจะมีบริบทที่แตกต่างกัน

๑.๗ ไม่สร้างความเข้าใจกับประชาชน และโรงเรียนสอนศาสนาอิสลามที่ล่อแหลมในพื้นที่

๑.๘ ไม่มีความจริงใจ ในการแก้ปัญหา

๑.๙ ไม่นำนโยบายของภาครัฐในส่วนที่เกี่ยวข้องมาปฏิบัติอย่างจริงจัง

๑.๑๐ ไม่มีนโยบายเชิงรับ เชิงรุกในการป้องกันการก่อเหตุและความเคลื่อนไหวของปีอาร์เอ็นอย่างเป็นรูปธรรม

๑.๑๑ ไม่มีระบบจัดการกับภาคประชาสังคม องค์กรอิสระ รวมทั้งการกระทำของเจ้าหน้าที่รัฐที่มีผลกระทบต่อนโยบายของรัฐบาล

๑.๑๒ ประชาชนไม่มีไม่มีความรัก และศรัทธาต่อรัฐ

๑.๑๓ ไม่มีความต่อเนื่องในการแก้ไขปัญหา เปลี่ยนนโยบาย และกำลังพลที่ปฏิบัติหน้าที่เกือบทุกปี

๑.๑๔ รัฐทำลายโครงสร้างเปอมุตอไม่ได้ก็จะผลิตทดแทนในระดับที่สูงขึ้นไปเรื่อยๆ

๑.๑๕ ไม่มีแนวทางป้องกันการสร้าง หรือจำกัดเสรีการสร้างสมาชิกเปอมุตออย่างเป็นรูปธรรม

๑.๑๖ ไม่ควบคุมบุคคลที่เป็นนักจัดตั้ง หรือพิสุจน์ทราบและควบคุมนักจัดตั้งของขบวนการที่เป็นผู้รับผิดชอบการแก๊งตัว ปลุกกระดมและคัดเลือก เปอมุตอเข้าสู่ขบวนการ

๑.๑๗ ไม่สามารถควบคุมพื้นที่ หมู่บ้านจัดตั้ง หมู่บ้านเข้มแข็งของขบวนการ เพื่อจำกัดเสรีของนักจัดตั้งและตักตวงจรการเก็งตัว การปลุกกระตมและการปลุกฝังอุดมการณ์และชักชวนเข้าสู่ขบวนการ

๑.๑๘ ไม่สามารถเข้าดำเนินการพบปะ พูดคุย กัดดันกับบิดา มารดา ผู้ปกครองของวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมเข้าร่วมกับขบวนการปีอาร์เอ็น เพื่อทำความเข้าใจและกดดันให้ถอนตัวออกจากขบวนการ

๑.๑๙ ไม่มีหน่วยรับผิดชอบโดยตรง ที่มีความรู้เกี่ยวกับแนวคิด หรือกระบวนการสร้างสมาชิกเปอมุดอของปีอาร์เอ็น ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกัน เพื่อสกัดกั้น ยับยั้งการสร้างสมาชิกเปอมุดอของปีอาร์เอ็น

๑.๒๐ ไม่มีความเป็นเอกภาพในการแก้ปัญหา กำหนดยุทธศาสตร์เพื่อบรรลุเป้าหมายที่ชัดเจน กำหนดกิจกรรม หรือวิธีการดำเนินการต่อแต่ละขั้นตอน แต่ละบริบทของการดำเนินการของปีอาร์เอ็นอย่างเหมาะสม

๑.๒๑ ไม่บูรณาการ กองกำลังสามฝ่าย และผู้นำท้องถิ่น ผู้นำศาสนา ผู้นำ ๔ เสาหลักในพื้นที่

๒. ปัญหาจากฝ่ายปีอาร์เอ็น

๒.๑ ขบวนการปีอาร์เอ็นมีการปลุกจิตสำนึกว่าคนมลายูมุสลิม และคนไทยพุทธ (ซีแยะ) ไม่ใช่พวกกันแบ่งประชาชนมลายูมุสลิมและประชาชนไทยพุทธออกจากกันอย่างชัดเจน, แผ่นดินนี้เป็นของชาวปาตานี และการต่อสู้กับรัฐไทย (ซีแยะ) เป็นหน้าที่

๒.๒ ขบวนการปีอาร์เอ็นได้คัดเลือกเด็กดี เด็กเก่งมาเป็นสมาชิกทำให้มีเด็ก และเยาวชนจำนวนมากอยากเป็นเหมือนผู้ที่เข้าเป็นสมาชิกปีอาร์เอ็น และเข้ารับการฝึกเป็นเปอมุดอ หรือระดับสูงขึ้นไป

๒.๓ ขบวนการปีอาร์เอ็นมีกระบวนการกล่อมเกล่า บ่มเพาะ และปลุกฝังอย่างเป็นระบบชัดเจน ปิดกั้นรักษาความลับ

๒.๔ ขบวนการปีอาร์เอ็นมีระบบการสร้างเปอมุดอและจัดการอย่างเป็นระบบมีแบบแผน และดำเนินการโดยเฉพาะบุคคล

๒.๕ สมาชิกเปอมุดอมีจำนวนมาก เยาวชนของขบวนการทุกคนต้องผ่านการฝึกเปอมุดอก็จะไปทำหน้าที่อื่น ๆ เป็นเครือข่ายที่เข้มแข็ง และมีประสิทธิภาพ

๒.๖ เปอมุดอถูกสร้างจากผู้มีเชี่ยวชาญ และมีความแหลมคมทางการเมือง

๒.๗ มีขั้นตอนที่เป็นระบบ และปกปิดอำพรางการปฏิบัติ

๒.๘ มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง บ่มเพาะปลุกฝังจนเป็นเรื่องปกติในพื้นที่

๒.๙ มีความชำนาญพื้นที่ และรู้จักบุคคลในพื้นที่เป็นอย่างดี

๒.๑๐ บุคลากรในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนามีส่วนในการสร้างเปอมุดอ เช่น ครู, อูस्ताซ, ภารโรง เป็นต้น

๒.๑๑ มีมวลชนในพื้นที่ให้การสนับสนุน

๓. ปัญหาทางการศึกษา

- ๓.๑ ระบบการศึกษาที่รัฐไม่สามารถเข้าไปดูแลอย่างทั่วถึง
- ๓.๒ โรงเรียนรัฐส่วนใหญ่ไม่ปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ในพื้นที่
- ๓.๓ สถานศึกษาเอกชนสอนศาสนาอิสลามที่ล่อแหลมในการจัดตั้งสมาชิก
- ๓.๔ การศึกษาถูกแยกตั้งแต่เด็กในระดับตาดิกา และ โรงเรียนเอกชนสอนศาสนา
- ๓.๕ ไม่มีแนวทางการศึกษาให้กับเยาวชนอย่างเป็นระบบโน้มน้าวจิตใจในให้กับเยาวชนไม่เข้าร่วมกับขบวนการ
- ๓.๖ ไม่ส่งเสริมสนับสนุนให้การศึกษาแก่เยาวชนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาล และ ประถมศึกษาเกี่ยวกับความรู้ทางประวัติศาสตร์ที่ถูกต้อง
- ๓.๗ ไม่มีแผน/โครงการ/กิจกรรม นำเอา ครูตาดิกา, ครูโรงเรียนปอเนาะ, ครูโรงเรียนสอนศาสนามาฝึกอบรมเพื่อให้ความเข้าใจที่ถูกต้อง
- ๓.๘ ไม่สนับสนุนการศึกษา และอาชีพของคนรุ่นใหม่โดยให้เยาวชนมีบทบาทร่วม กำหนดทิศทาง การประกอบอาชีพ และพัฒนาสังคม เศรษฐกิจ ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้
- ๓.๙ สถานศึกษาไม่ได้รับการประเมินคุณภาพตามกฎหมาย ทั้งนักเรียน และ โรงเรียน ถ้าโรงเรียนใดไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด จะต้องยุติตามลำดับ
- ๓.๑๐ ไม่ควบคุมแหล่งบ่มเพาะ สถานศึกษากลุ่มเสี่ยงหรือสถานศึกษาในเครือข่ายของขบวนการ
- ๓.๑๑ ไม่สามารถตรวจสอบสถานศึกษาตั้งแต่ระดับโรงเรียน ตาดิกา สถาบันการศึกษาปอเนาะโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาจนถึงระดับอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ และเอกชน
- ๓.๑๒ ไม่สามารถตรวจสอบผู้ควบคุมเปอมุดอประจำพื้นที่ (STAFF) ซึ่งจะอยู่ในลักษณะแอบแฝงเป็นครูสอนศาสนาประจำโรงเรียนนั้นๆ ได้
- ๓.๑๓ ไม่สามารถตรวจสอบ และค้นหาผู้นำทางจิตวิญญาณของผู้ควบคุมเปอมุดอประจำพื้นที่ที่แฝงตัวเป็นครูสอนศาสนาอาวูโสที่เป็นผู้นำทางจิตวิญญาณได้
- ๓.๑๔ ไม่สามารถตรวจสอบสถานะทางการเงินของเจ้าของสถาบันศึกษารวมถึงครูประจำสถานศึกษาได้
- ๓.๑๕ ไม่สามารถตรวจสอบ และติดตามการจัดกิจกรรมของกลุ่มเยาวชนที่สมาชิกของฝ่ายเปอมุดอได้

๔. ปัญหาด้านกฎหมาย

- ๔.๑ ไม่นำมาตรการคุ้มครองพยานมาใช้กับอดีตสมาชิกที่เปลี่ยนความคิดกลับมาให้ข้อมูลกับรัฐ
- ๔.๒ ไม่จัดกระบวนการสื่อสารระหว่างรัฐกับชุมชน และจัดองค์กรในชุมชนให้เป็นรูปธรรมในการที่จะสื่อสารกับครอบครัวผู้ต้องหาที่หลบหนี
- ๔.๓ ไม่เปิดช่องทางกลับเข้าสู่สังคมของกลุ่มเยาวชนที่หลงผิด โดยใช้กฎหมาย พ.ร.บ.ความมั่นคงฯ อย่างจริงจัง

วิเคราะห์ อุปสรรค และข้อจำกัด

ประเด็นอุปสรรค และข้อจำกัดของการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปอมุตอของ ขบวนการปีอาร์เอ็น สรุประเด็นอุปสรรค และข้อจำกัด ดังนี้

๑. อุปสรรค และข้อจำกัดจากฝ่ายรัฐ

๑.๑ ความไม่รู้โดยเฉพาะการไม่รู้ที่ตัวเองไม่รู้/การไม่ยอมรับ/การไม่รู้เกี่ยวกับปีอาร์เอ็น (ไม่รู้เขา)

๑.๒ ความไม่จริงใจ/จริงจังในการดำเนินการ เนื่องจากปัญหานี้เป็นแก้ปัญหาในระดับ ยุทธศาสตร์ที่มักไม่เห็นผลการปฏิบัติเป็นรูปธรรมในระยะเวลาที่ผู้มีอำนาจอยู่ในตำแหน่งหน้าที่จึงมัก ไม่ให้ความสำคัญ

๑.๓ ความไม่ต่อเนื่องในการดำเนินการหวังที่ผ่านมานโยบายมักเปลี่ยนแปลงไปตาม ผู้มีอำนาจในแต่ละยุคแต่ละสมัย ซึ่งก็ให้ความสำคัญที่ไม่เหมือนกัน ทำให้การดำเนินการไม่ต่อเนื่อง

๑.๔ การไม่เข้าใจของหน่วยงานของรัฐ และเจ้าหน้าที่รัฐ

๑.๕ เจ้าหน้าที่ไม่สามารถอยู่ในพื้นที่ได้ตลอดเวลา

๑.๖ การปฏิบัติที่ผิดพลาดสร้างความเกลียดชังให้กับประชาชนในพื้นที่

๑.๗ ความแตกต่างกันในด้านภาษา, ศาสนา และ ขนบธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรมของคนในพื้นที่กับเจ้าหน้าที่รัฐ

๑.๘ เจ้าหน้าที่ไม่สามารถเข้าถึงประชาชนในพื้นที่ได้อย่างแท้จริง เนื่องจากมีความ ต่างด้านศาสนา ภาษา วัฒนธรรม และขบวนการปลูกฝังให้เกลียดชังเจ้าหน้าที่รัฐ

๑.๙ เจ้าหน้าที่ไม่มีความจริงใจ และจริงจังในการแก้ไขปัญหา มาอยู่แล้วก็ย้าย

๑.๑๐ การไม่ยอมรับของเจ้าหน้าที่รัฐ

๑.๑๑ การไม่กล้าตัดสินใจของรัฐ ในการสนับสนุนให้สิทธิคนในพื้นที่ที่เป็นไทย มุสลิม มีบทบาทในกลไกของรัฐ โดยเฉพาะการแต่งตั้งให้ข้าราชการพลเรือนระดับสูง หรือผู้บริหาร ระดับสูง ในงานฝ่ายปกครอง สังคม และเศรษฐกิจ

๑.๑๒ ความกลัวไม่กล้าใช้แนวทาง เขตการปกครองพิเศษในพื้นที่จังหวัดชายแดน ภาคใต้ เพราะเกรงจะบานปลายไปถึงจุดการแบ่งแยกดินแดน

๑.๑๓ เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่สามารถเข้าถึงสถานศึกษาเอกชนสอนศาสนาอิสลามได้

๑.๑๔ การขาดความร่วมมือจากภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง

๑.๑๕ ความไว้วางใจ ความเชื่อใจ ต่อการแก้ปัญหา

๑.๑๖ ความร่วมมือ เป็นอุปสรรคที่สำคัญอย่างหนึ่งในการแก้ปัญหา จากปัญหา ดังกล่าวประชาชนในพื้นที่ซึ่งมีความรู้ไม่ให้ความร่วมมือ เพราะเมื่อทราบวิธีการแก้ปัญหาแล้วก็พอ อนุমানผลสมฤทธิ์ได้ว่าไม่สามารถแก้ปัญหาได้

๑.๑๗ การเข้าถึงสมาชิกเปอมุตอ

๑.๑๘ บทบาทไม่ได้กระทำผิดกฎหมายความมั่นคงอย่างชัดเจน ยากต่อการ ดำเนินคดี

๒. อุปสรรค และข้อจำกัดจากฝ่ายปีอาร์เอ็น

- ๒.๑ การเป็นองค์กรลับของขบวนการปีอาร์เอ็น
- ๒.๒ การปฏิบัติกรแบบปกปิดอำพราง
- ๒.๓ ความไม่รู้ไม่เข้าใจของรัฐในการจัดการศึกษาของมลายูทำให้เป็นเครื่องมือของขบวนการปีอาร์เอ็น
- ๒.๔ การเปิดลับหรือเปิดโปงโครงสร้างของขบวนการ BRN เนื่องจาก BRN เป็นองค์กรลับโดยเฉพาะการพิสูจน์ทราบและเปิดตัวสมาชิกโดยเฉพาะนักจัดตั้งได้ ผู้ถูกเปิดตัวจะยุติการปฏิบัติทันที
- ๒.๕ การเข้าถึงข้อมูลของฝ่ายกลุ่มผู้ก่อเหตุ
- ๒.๖ ขบวนการปีอาร์เอ็นส่งสมาชิกไปเป็นครูสอนศาสนา (เงาะชู) ระดับตาดีกาทุกพื้นที่
- ๒.๗ การสร้างความเกลียดชังต่อฝ่ายรัฐ
- ๒.๘ กลุ่มขบวนการจัดตั้งผู้ควบคุมเปอมูตอประจำพื้นที่ (STAFF) เต็มทุกพื้นที่ และมีความเข้มแข็งมีความสัมพันธ์อันดีกับเจ้าของสถาบันการศึกษาและบุคคลากรทางการศึกษาในสถาบันนั้นๆ มีผลประโยชน์ต่างตอบแทนกันโดยหน่วยงานของรัฐไม่ว่ากระทรวงศึกษาธิการฝ่ายปกครองตำรวจทหารเข้าไปตรวจสอบได้น้อยมากเมื่อจะเข้าไปตรวจสอบก็ได้รับการต่อต้านโดยเฉพาะภาคประชาสังคมกลุ่มนักสิทธิมนุษยชนต่าง ๆ ที่เดินคู่ขนานกันขบวนการ
- ๒.๙ หลักศาสนา ขบวนการนำเข้ามาบังคับสภาพบังคับในการศึกษาของเยาวชนและควบคุมเยาวชนโดยใช้หลักศาสนาที่บิดเบือนโดยเจ้าหน้าที่รัฐไม่สามารถเข้าไปเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขได้

๒.๑๐ มีจำนวนมาก กระจายอยู่ทุกหมู่บ้าน

๓. อุปสรรค และข้อจำกัดด้านการศึกษา

- ๓.๑ ความรู้สึกแปลกแยกของประชาชนในพื้นที่ การไม่ยอมรับคนต่างศาสนา และการไม่ยอมรับหลักสูตรการศึกษาของภาครัฐ
- ๓.๒ การให้ความร่วมมือของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนา
- ๓.๓ งานด้านการศึกษาที่แก้ไขได้ยาก
- ๓.๔ การแยกกันของสถานศึกษาในพื้นที่ คือ โรงเรียนตาดีกา, โรงเรียนปอเนาะ และโรงเรียนสอนศาสนาอิสลามมีแต่นักเรียนมุสลิมเรียนไม่มีนักเรียนไทยพุทธเรียน
- ๓.๕ การไม่สามารถตรวจสอบการเรียนการสอนในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนา
- ๓.๖ ผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนสอนศาสนาอิสลามที่มีความล่อแหลมจะต่อต้านหรือไม่ยอมรับการเข้าไปพบปะพูดคุยหรือส่งเสริมด้านต่าง ๆ ของเจ้าหน้าที่ในสถานศึกษาของตนเอง
- ๓.๗ การดำเนินการทางเมืองของสมาชิกเปอมูตอ ผ่านมหาวิทยาลัยสถานศึกษาเป็นหลัก (ชมรมสถานักศึกษา), ถูกยึดโยงหาแนวร่วมทางการเมืองส่วนกลางโดยทางวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยไม่สามารถรายงานสถานะทางการศึกษาของนักศึกษาแก่นำและกิจกรรมที่จัดขึ้นภายในและนอกมหาวิทยาลัยให้ส่วนเกี่ยวข้องทราบได้เมื่อมีการร้องขอก็ได้รับการต่อต้าน

๓.๘ การตรวจสอบการใช้เงินอุดหนุนจากภาครัฐให้แก่สถาบันศึกษา และนักเรียน ส่วนเกี่ยวข้องไม่สามารถตรวจสอบได้ว่าได้ใช้ไปจริงเต็มจำนวนตามวัตถุประสงค์ของรัฐทำให้เงินส่วนหนึ่งกลับไปสนับสนุนการดำเนินการของกลุ่มขบวนการ

๓.๙ การกำหนดหลักสูตรการเรียนการศึกษาของแต่ละระดับทั้งสายศาสนา และสายสามัญไม่ได้รับการแก้ไขทำให้เอื้อต่อการชักจูงหรือบ่มเพาะของกลุ่มเปื่อมุดอประจำพื้นที่

๔. อุปสรรค และข้อจำกัดด้านศาสนา ภาษา วัฒนธรรม และ ขนบธรรมเนียมประเพณี

๔.๑ ศาสนา ภาษา วัฒนธรรม อัตลักษณ์ที่แตกต่างกัน

๔.๒ ความแตกต่างทางศาสนาและวัฒนธรรมและความเชื่อของชาวมุสลิมในพื้นที่ เป็นปัญหาในการเข้าถึงและทำความเข้าใจ

๔.๓ ความไม่รู้ ไม่เข้าใจขนบธรรมเนียมและวัฒนธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นไทยพุทธที่เข้ามาปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ทำให้เกิดปัญหาและความขัดแย้งขึ้นได้ง่าย

๔.๔ ความไม่เข้าใจในการสื่อสารด้านภาษาของคนไทยมุสลิมในพื้นที่ซึ่งใช้ภาษาท้องถิ่น(ยาวิ) กับเจ้าหน้าที่ของรัฐ

๔.๕ ภาษา และศาสนาแยกกันโดยเด็ดขาด คนมลายูมุสลิมจะใช้ภาษายาวิในการสื่อสาร คนไทยพุทธจะพูดยาวิได้น้อยมาก และมลายูมุสลิมจะนับถือศาสนาอิสลาม

๔.๖ การแยกกันอยู่ของหมู่บ้าน คือ หมู่บ้านไทยพุทธ และมุสลิมแยกกันอยู่

๔.๗ การสื่อสารกับภาคประชาสังคม และการสร้างความเข้าใจกับประชาชน

๔.๘ การให้ความรู้ด้านศาสนาที่ถูกต้อง และเป็นไปในทิศทางเดียวกันของผู้นำศาสนาในพื้นที่เพราะทำให้ขบวนการไม่สามารถบีบือนศาสนาโดยเฉพาะปรัชญาญีฮาด หรือแนวทางการต่อสู้ตามหนทางศาสนา

๔.๙ วิธีชุมชนวัฒนธรรมประเพณี มีผู้นำศาสนาขึ้นนำการดำเนินการชีวิตตามแนวทางอิสลามและคนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ไม่ยอมรับจุฬาราชมนตรีในการออกมาย้ำหลักปฏิบัติ

๕. อุปสรรค และข้อจำกัดจากต่างประเทศ

๕.๑ เป็นเยาวชน ถ้าดำเนินคดีจะเป็นที่พึงเล็งขององค์การระหว่างประเทศในเรื่องการใช้ทหารเด็กในพื้นที่

๕.๒ การเคลื่อนไหวขององค์กรภาคประชาสังคมและองค์กรระหว่างประเทศ

กำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปื่อมุดอของขบวนการ บิอาร์เอ็น

ประเด็นแนวการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปื่อมุดอของขบวนการบิอาร์เอ็น มีแนว การแก้ไขปัญหาดังนี้

๑. แนวทางการแก้ปัญหาต่อฝ่ายรัฐ โดยนำศาสตร์แห่งพระราช “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” หลักการทรงงาน ตามแนวพระราชดำริพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช

มหาราช บรมนาถบพิตร รัชกาลที่ ๙ สู่การพัฒนาที่ยั่งยืน และมั่นคง มาเป็นหลักในการแก้ไขปัญหา
ดังนี้

๑.๑ เข้าใจ

- ๑.๑.๑ ให้เจ้าหน้าที่ยอมรับว่ามีขบวนการปีอาร์เอ็นอยู่จริง
- ๑.๑.๒ สร้างความเข้าใจให้กับเจ้าหน้าที่ตั้งแต่ระดับรัฐบาลถึงผู้ปฏิบัติทุกระดับให้เข้าใจเรื่องขบวนการปีอาร์เอ็น และความเข้าใจในวิธีการ และการดำเนินงานของขบวนการปีอาร์เอ็น
- ๑.๑.๓ เจ้าหน้าที่ รัฐทุกกระทรวง ทบวง กรมที่อยู่ในพื้นที่จะต้องเข้าใจแนวทาง/วิธีการสร้างสมาชิกเปื่อมคอของกลุ่มขบวนการปีอาร์เอ็น
- ๑.๑.๔ การกำหนดนโยบายของผู้มีอำนาจ ให้มีความสำคัญกับการแก้ปัญหา
อย่างจริงจัง และ ต้องจริงจังในการแก้ปัญหา
- ๑.๑.๕ เจ้าหน้าที่รัฐจะต้องไม่สร้างเงื่อนไขทางสังคม เช่น ความไม่เป็นธรรม การเลือกปฏิบัติ การละเมิดสิทธิมนุษยชน ฯลฯ ที่จะส่งเสริมหรือสนับสนุนให้เยาวชนเข้าสู่ขบวนการ
- ๑.๑.๖ ระมัดระวังการสร้างเงื่อนไขทางสังคมทุกๆ ด้านที่จะเป็นปัจจัยส่งเสริมสนับสนุนหรือเป็นตัวเร่งการเข้าสู่ขบวนการของเยาวชน

๑.๒ เข้าถึง

- ๑.๒.๑ เจ้าหน้าที่รัฐจะต้องมีแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมต่างๆ ที่ต้องไปสัมผัสกับประชาชน
- ๑.๒.๒ โครงการ/กิจกรรมใดที่มีประโยชน์ฝ่ายรัฐบาลจะต้องสนับสนุนส่งเสริมอย่างเต็มที่ และมากขึ้นการที่จะยุบเลิกควรจะต้องเกิดจากการเสนอของประชาชนในพื้นที่เท่านั้น
- ๑.๒.๓ ต้องมอบความไว้วางใจในการแก้ปัญหาให้กับคนพื้นที่ทั้งวิธีคิดและวิธีการ รวมถึงงบประมาณ รัฐหรือเจ้าหน้าที่รัฐเป็นเพียงผู้กำหนดนโยบาย หรือเป้าหมายเท่านั้น โดยมีระยะเวลาการแก้ปัญหา
- ๑.๒.๔ ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหา อย่างแท้จริงมีความต่อเนื่องในการดำเนินการ
- ๑.๒.๕ มีเจ้าหน้าที่อยู่ประจำพื้นที่ เข้าถึงมวลชนในพื้นที่ได้
- ๑.๒.๖ ผู้ปฏิบัติต้องอยู่ในพื้นที่ต่อเนื่อง จะทำให้รู้พื้นที่ รู้ประชาชนอย่างแท้จริง
- ๑.๒.๗ เจ้าหน้าที่รัฐทุกภาคส่วนจะต้องอยู่ใกล้ชิดกับประชาชนหรืออย่าห่างประชาชน (ปรับทุกข์ผูกมิตรร่วมกันร่วมอยู่ร่วมทำงานร่วมศึกษาและร่วมรับผิดชอบ) และเจ้าหน้าที่รัฐทุกคนจะต้องคิดดีพูดดีและทำดี
- ๑.๒.๘ การให้ประชาชนในพื้นที่มีส่วนร่วมในการเสริมสร้างสันติสุขอย่างยั่งยืนโดยใช้โครงการกำปงตักวา โครงการพหุวัฒนธรรม สอดแทรกการให้ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องดังกล่าว
- ๑.๒.๙ ควรให้สิทธิคนไทยมุสลิมในพื้นที่ มีบทบาทในการนำสังคมอย่างแท้จริง โดยเฉพาะการสนับสนุนแต่งตั้งให้มีตำแหน่ง บริหารระดับสูงของราชการฝ่ายพลเรือน อาทิ ตำแหน่ง ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ และหัวหน้าส่วนราชการต่างๆ ทั้งในระดับจังหวัด และอำเภอ ยกเว้น ผู้บริหารฝ่ายความมั่นคง ทหาร ตำรวจ ที่รัฐส่วนกลางต้องแต่งตั้งคนจากนอกพื้นที่

๑.๓ พัฒนา

๑.๓.๑ พัฒนาอาชีพ พัฒนาการศึกษา แก้ปัญหายาเสพติด หรือการส่งเสริมให้เล่นกีฬา

๑.๓.๒ พัฒนาเศรษฐกิจในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้นเกิดความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน

๑.๓.๓ รัฐบาลต้องเพิ่มศักยภาพด้านการสื่อสารภาคประชาสังคม และด้านการลงทุนด้านเศรษฐกิจ เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่มีโอกาส ด้านความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

๑.๓.๔ ทดลองใช้แนวทางการปกครองพิเศษ โดยปรับรายละเอียดที่เหมาะสมกับรูปแบบการปกครอง โดยนำผลการศึกษาของคณะทำงานชุดต่าง ๆ ที่รัฐบาลแต่งตั้งมาแล้วหลายคณะก่อนหน้านี้ไปเป็นโมเดล

๒. แนวทางการแก้ปัญหาต่อฝ่ายขบวนการป็อาร์เอ็น

๒.๑ เปิดโปงและทำลายโครงสร้างเปอมุดอทั้งในและนอกสถานศึกษา ตัดการเชื่อมต่อในข่ายงานควบคุมและสนับสนุนของขบวนการ

๒.๒ เปิดโปงและทำลายโครงสร้างองค์กรเปอมุดอ ที่เป็นเหล่าควบคุมเปอมุดอประจำพื้นที่ (STAFF) ทั้งในและนอกสถานศึกษาตัดการเชื่อมต่อในข่ายงานการควบคุมและการสนับสนุนขององค์กรโดยการทำให้เสียลับ

๒.๓ จะต้องมีความเป็นเอกภาพในการแก้ปัญหา กำหนดยุทธศาสตร์เพื่อบรรลุเป้าหมายที่ชัดเจน กำหนดกิจกรรม/วิธีการดำเนินการต่อแต่ละขั้นตอน แต่ละบริบทของการดำเนินการของป็อาร์เอ็นอย่างเหมาะสม

๒.๔ ต้องใช้แนวคิดการยับยั้ง โดยกดดันไม่ให้ขบวนการมีความพร้อมที่จะลงมือทำตัดโอกาสในการเข้าถึงขบวนการ ในรูปแบบการชักชวน การรวมกลุ่มทำกิจกรรม ลดเป้าหมายของกลุ่มขบวนการ และลดความสามารถของขบวนการ โดยใช้สังคมในระดับต่าง ๆ พร้อมทั้งสื่อสังคม

๒.๕ การจัดทำบัญชีขึ้นทะเบียนและจัดทำประวัติกลุ่มเยาวชนกุ่มชาติปัตตานี หรือเปอมุดอ จะต้องดำเนินการอย่างรอบคอบ รัดกุม ถูกต้อง หากดำเนินการไม่ถูกต้องอาจเป็นการผลักดันให้เยาวชนเหล่านั้นเข้าไปหาขบวนการได้โดยง่าย

๒.๖ ปฏิบัติการเชิงรุก โดยจัดชุดสืบสวนเข้าพบปะพูดคุย กดดันกับบิดา มารดา ผู้ปกครองของเปอมุดอเพื่อให้ถอนตัวออกจากขบวนการให้ได้มากที่สุด

๒.๗ การตรวจสอบบุคคลในพื้นที่หมู่บ้าน จะต้องสามารถระบุบุคคล สถานที่อยู่ และการมีอยู่ทุกคน

๒.๘ การแก้ไขปัญหาเปอมุดอต้องแก้ไขการผลิตคนเข้าสู่ขบวนการในอนาคตย้อนกลับไปตั้งแต่เด็กต้องดูแลกลุ่มเกลาจากผู้ปกครอง ครอบครัว รู้เท่าทันขบวนการ

๒.๙ หยุดการผลิตเปอมุดอเพิ่ม หรือผลิตทดแทนได้เปอมุดอก็จะสลายไปเอง

๒.๑๐ ตั้งชุดตรวจสอบและติดตามเยาวชน ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนแล้วเข้าไปทำความเข้าใจโดยมีผู้นำท้องถิ่นผู้นำศาสนาเข้าร่วม

๒.๑๑ สร้างองค์กรที่เหมาะสมเพื่อแย่งชิงมวลชนทั้งในและนอกสถานศึกษา

๒.๑๒ เมื่อมีองค์กรรับผิดชอบโดยตรง ที่มีความรู้เกี่ยวกับแนวคิด/กระบวนการสร้างสมาชิกเปื่อมต่อของปีอาร์เอ็น แล้วการดำเนินการจะมีหลายกิจกรรม จะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกัน เพื่อสกัดกัน ยับยั้ง การสร้างสมาชิกเปื่อมต่อของปีอาร์เอ็น

๒.๑๓ ต้องปรับเปลี่ยนยุทธศาสตร์ ทางด้านสื่อสารภาคประชาสังคม โดยเน้นไปในระดับกลุ่ม คือ ยับยั้งการสร้างกลุ่มของแนวร่วม ที่พร้อมจะสนับสนุนรวมไปถึงสร้างความรุนแรงในตัวบุคคล

๓. แนวทางการแก้ปัญหาด้านการศึกษา

๓.๑ ต้องเริ่มที่พื้นฐานของระบบการศึกษาในชั้นพื้นฐาน

๓.๒ ระดับนโยบายควรจะต้องเร่งดำเนินการมอญนโยบายการเข้าถึงสถานศึกษาที่ล่อแหลมในการบ่มเพาะแนวความคิดความเห็นต่าง

๓.๓ ต้องมีการเข้ามาควบคุมตรวจสอบระบบการศึกษาให้เป็นตามมาตรฐาน

๓.๔ ระดับปฏิบัติมีแนวทาง และรูปแบบที่ชัดเจนในการเข้าดำเนินการเพื่อการเข้าถึงสถานศึกษา และมีส่วนร่วมระหว่างสถานศึกษากับชุมชนท้องถิ่น

๓.๕ โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาให้ความร่วมมือ

๓.๖ ลดการปลูกฝัง และบ่มเพาะผ่านตาดีกา และโรงเรียนเอกชนสอนศาสนา

๓.๗ รัฐเปิดโรงเรียนสอนศาสนาที่มีมาตรฐานระดับโลก เพื่อดึงนักเรียนที่เก่งมาอยู่กั้รัฐ

๓.๘ ไม่มีการใช้สถานศึกษาเป็นแหล่งบ่มเพาะ

๓.๙ ต้องใช้หน่วยความมั่นคงเข้าไปสนับสนุนให้ความช่วยเหลือ ในการสนับสนุนกิจการของสถานศึกษา

๓.๑๐ จะต้องจัดตั้งองค์กร (กลุ่มคน) ที่จะดำเนินการแก้ปัญหานี้โดยเฉพาะ และจะต้องสามารถดำเนินการ(ตกลงใจดำเนินการ) ตั้งแต้ระดับปฏิบัติจนถึงระดับนโยบาย นั้นหมายความว่าองค์ประกอบขององค์กรจะต้องมีทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหการเข้าเป็นสมาชิกเปื่อมต่อ เข้าเป็นสมาชิกองค์กร และจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้อย่างแท้จริง

๓.๑๑ สร้างความเข้าใจกับครู นักเรียนในโรงเรียนสอนศาสนาอิสลามทุกแห่งในพื้นที่

๓.๑๒ ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนศาสนาอิสลามในพื้นที่

๓.๑๓ จัดทำโครงการครูอาสา เน้นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นมุสลิม เข้าไปสอนในโรงเรียนสอนศาสนาอิสลามในพื้นที่โดยเน้นโรงเรียนที่มีความล่อแหลม หรือใช้โครงการ "ครูแด่" เข้าไปสอดแทรกให้ความรู้กับนักเรียน นักศึกษาเพื่อปลูกฝังประวัติศาสตร์ที่ถูกต้องเพื่อให้เยาวชนเกิดความรักชาติ ไทยพุทธและไทยมุสลิมสามารถอยู่ร่วมกันได้แบบพหุวัฒนธรรม และชาติไทยเป็นหนึ่งเดียวไม่สามารถแบ่งแยกได้

๓.๑๔ ต้องมีการประเมินสถานศึกษาสอนศาสนาเอกชน เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา และให้มีผลต่อสถานศึกษาที่ไม่ผ่านการประเมิน

๓.๑๕ ครูผู้สอนในสถานศึกษาศาสนาเอกชน จะต้องมีการสอบใบประกอบวิชาชีพ และมีการประเมิน

๓.๑๖ สถาบันการศึกษาทุกสถาบันรายงานสถานะนักเรียนนักศึกษาบุคลากรทางการศึกษาผลการศึกษารวมถึงสถานะทางการเงินให้สำนักงานเขตการศึกษาพื้นที่ทราบทุกภาคเรียน

๓.๑๗ การให้การศึกษสำหรับเยาวชนนอกการศึกษาไม่ว่าเป็นการศึกษานอกโรงเรียนหรือการศึกษาตามอัธยาศัยหรือการศึกษาเฉพาะด้าน

๓.๑๘ เด็กดีเด็กเก่งเด็กเรียนร้อยสนใจศาสนา รัฐโดยกระทรวงศึกษาธิการต้องเข้าไปสนับสนุน หรือคุ้มเข้มสายศาสนา

๓.๑๙ เข้าไปทำความเข้าใจกับสถานศึกษา และขอความร่วมมือ นำนักเรียนที่มีการศึกษาดี และเคร่งศาสนา และไปทำความเข้าใจกับผู้ปกครอง ไม่ให้เข้าสู่ขบวนการ

๓.๒๐ กำหนดมาตรการกรณีโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาใด มีสมาชิกขบวนการปีอาร์เอ็นไอในโรงเรียน หรือให้การสนับสนุน รัฐจะตัดเงินช่วยเหลือ

๓.๒๑ กรณีอุสตาซ หรือสมาชิกของปีอาร์เอ็นไออยู่ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนา โรงเรียนต้องแจ้งเจ้าหน้าที่ ถ้าไม่แจ้งตรวจพบประจักษ์เงินช่วยเหลือ

๓.๒๒ ระวังสืบเน้นการแย่งชิงเด็กดีเด็กเก่งเด็กเคร่งศาสนาจากขบวนการปีอาร์เอ็นไอมาสู่การดำเนินการของรัฐ

๓.๒๓ ระวังยาวจัดการระบบการศึกษาเพื่อให้ขบวนการปีอาร์เอ็นไอไม่สามารถบ่มเพาะได้ โดยตั้งแต่ระดับอนุบาล

๓.๒๔ ตรวจสอบสถานศึกษาตั้งแต่ระดับโรงเรียนตาดีกาสถาบันการศึกษาปอเนาะโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาจนถึงระดับอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชน

๓.๒๕ ตรวจสอบผู้ควบคุมเปอมูดอประจำพื้นที่ (STAFF) ซึ่งจะอยู่ในลักษณะแอบแฝงเป็นครูสอนศาสนาประจำโรงเรียนนั้น ๆ

๓.๒๖ ตรวจสอบและค้นหาผู้นำทางจิตวิญญาณของผู้ควบคุมเปอมูดอประจำพื้นที่ที่แฝงตัวเป็นครูสอนศาสนาอาวุโสที่เป็นผู้นำทางจิตวิญญาณ เมื่อเยาวชนถูกจัดตั้งเป็นสมาชิกขององค์กรโดยมีข้อผูกมัดทางจิตวิทยาคือการสาบานหรือขุมเปาะห์และรับเอาวินัยของสมาชิกมาปฏิบัติ

๓.๒๗ ตรวจสอบสถานะทางการเงินของเจ้าของสถาบันศึกษารวมถึงครูประจำสถานศึกษาได้

๓.๒๘ สร้างองค์กรจัดตั้งที่เหมาะสมขึ้นและจัดกิจกรรมในพื้นที่รวมถึงการให้ความรู้ในด้านต่าง ๆ เพื่อแย่งชิงเยาวชนทั้งในและนอกสถานศึกษา

๓.๒๙ ส่งเสริมสนับสนุนให้การศึกษแก่เยาวชนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาล และประถมศึกษาเกี่ยวกับความรู้ทางประวัติศาสตร์ที่ถูกต้อง โดยใช้กลไกของกระทรวงศึกษาธิการร่วมเป็นแกนหลักกับฝ่ายความมั่นคง

๓.๓๐ สนับสนุนการศึกษา และอาชีพของคนรุ่นใหม่โดยให้เยาวชนมีบทบาทร่วมกำหนดทิศทางการประกอบอาชีพ และพัฒนาสังคม เศรษฐกิจ ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

๓.๓๑ ให้การศึกษาด้านศาสนาที่ถูกต้อง และมีการจัดตั้งสภาอูลามะเพื่อให้ความพิตวาเมื่อมีความเห็นแย้งตามหลักศาสนาเพื่อวินิจฉัยหรือทำการพิตวาที่มีความถูกต้อง ไม่ถูกแสวงประโยชน์หรือบิดเบือนจากกลุ่มเห็นต่าง

๓.๓๒ การให้ความรู้และการฝึกฝนอาชีพที่สามารถใช้เลี้ยงตัวเองและครอบครัวได้ในอนาคตโดยความร่วมมือกันทุกภาคส่วน

๔. แนวทางการแก้ปัญหาด้านกฎหมาย

๔.๑ บังคับใช้กฎหมายต่อสถานศึกษาที่มีพฤติกรรมใช้สถานที่ หรือปิ่นยาวชนเพื่อชักนำเข้าสู่ขบวนการด้วยใช้กฎหมายปกติ คือ พ.ร.บ. โรงเรียนเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๐ อย่างเข้มข้น

๔.๒ เพิ่มประสิทธิภาพการใช้กฎหมายกับคดีความมั่นคงที่เกิดขึ้นในพื้นที่โดยเน้นการใช้หลักนิติวิทยาศาสตร์ เพื่อให้การดำเนินคดีเป็นไปอย่างถูกต้อง เป็นธรรม ไม่ถูกมองว่าเป็นการเลือกปฏิบัติ

๔.๓ เปิดช่องทางการกลับเข้าสู่สังคมของกลุ่มเยาวชนที่หลงผิด โดยใช้กฎหมาย พ.ร.บ. ความมั่นคงฯ อย่างจริงจัง เกี่ยวกับการให้เข้ารับการศึกษาแบบการถูกลงโทษจำคุก

๔.๔ การบังคับใช้กฎหมายในความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายอย่างจริงจัง

๔.๕ ถ้ามีสมาชิกของขบวนการฯ กลับใจ เลิก หรือปฏิเสธการเข้าร่วมกลุ่ม ให้รัฐมีแนวทางในการปฏิบัติต่อบุคคลกลุ่มดังกล่าว และกลับไปใช้ชีวิตในสังคม หรือรัฐมีหลักประกันให้กับกลุ่มบุคคลที่อยากกลับใจดังกล่าวที่เป็นรูปธรรมชัดเจนมากกว่าการที่ได้เป็นเพียงสายข่าวได้รับค่าตอบแทนเป็นครั้งคราวไม่แน่นอน

สรุป

การศึกษาในบทที่ ๔ เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ ๒ แนวการแก้ไขปัญหาคำถามเข้าเป็นสมาชิกเปื่อมต่อของขบวนการปีอาร์เอ็น นั้น ผลการศึกษาสรุปได้ ดังนี้

๑. แนวทางการแก้ปัญหาต่อฝ่ายรัฐ โดยนำศาสตร์แห่งพระราชอา “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” หลักการทรงงาน ตามแนวพระราชดำริพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร รัชกาลที่ ๙ สู่การพัฒนาที่ยั่งยืน และมั่นคง มาเป็นหลักในการแก้ไขปัญหาดังนี้

๑.๑ เข้าใจ รัฐยอมรับว่ามีขบวนการปีอาร์เอ็นอยู่จริง เจ้าหน้าที่ตั้งแต่ระดับรัฐบาลถึงผู้ปฏิบัติทุกระดับให้เข้าใจเรื่องขบวนการปีอาร์เอ็น และความเข้าใจในวิธีการ และการดำเนินงานของขบวนการปีอาร์เอ็น เข้าใจแนวทางวิธีการสร้างสมาชิกเปื่อมต่อ การกำหนดนโยบายของผู้มีอำนาจให้ความสำคัญกับการแก้ปัญหานี้อย่างจริงจัง และ ต้องจริงใจในการแก้ปัญหา ไม่สร้างเงื่อนไขทางสังคม ทั้งความไม่เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ ไม่ละเมิดสิทธิมนุษยชน และ ระมัดระวังการสร้างเงื่อนไขทางสังคมทุก ๆ ด้านที่จะเป็นปัจจัยส่งเสริมสนับสนุน หรือเป็นตัวเร่งการเข้าสู่ขบวนการของเยาวชน

๑.๒ เข้าถึง รัฐต้องมีแผนงาน โครงการ กิจกรรมต่าง ๆ ที่ต้องไปสัมผัสกับประชาชน และจะต้องสนับสนุนส่งเสริมอย่างเต็มที่ และมากขึ้นการที่จะยุบเลิกควรจะต้องเกิดจากการเสนอของประชาชนในพื้นที่เท่านั้น พร้อมทั้งมอบความไว้วางใจในการแก้ปัญหาให้กับคนพื้นที่ทั้งวิธีคิด และวิธีการ รวมถึงงบประมาณ รัฐหรือเจ้าหน้าที่รัฐเป็นเพียงผู้กำหนดนโยบาย หรือเป้าหมายเท่านั้น โดยทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหา อย่างแท้จริงมีความต่อเนื่องในการดำเนินการ โดยมีเจ้าหน้าที่อยู่ประจำพื้นที่ เข้าถึงมวลชนในพื้นที่ได้ โดยอยู่ในพื้นที่ต่อเนื่อง จะทำให้รู้พื้นที่รู้ประชาชนอย่างแท้จริงและ ทุกภาคส่วนจะต้องอยู่ใกล้ชิดกับประชาชน หรืออย่าห่างประชาชน ปรับทุกข์ผูกมิตรร่วมกินร่วมอยู่ร่วมทำงานร่วมศึกษาและร่วมรับผิดชอบ และเจ้าหน้าที่รัฐทุกคนจะต้องคิดดี พูดดีและทำดี เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่มีส่วนร่วมในการเสริมสร้างสันติสุขอย่างยั่งยืน

เช่น โครงการกำบังตักวา โครงการพัฒนาธรรม สอดแทรกการให้ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องดังกล่าว และควรให้สิทธิคนไทยมุสลิมในพื้นที่ มีบทบาทในการนำเสนออย่างแท้จริง โดยเฉพาะการสนับสนุน แต่งตั้งให้มีตำแหน่ง บริหารระดับสูงของราชการฝ่ายพลเรือน อาทิ ตำแหน่ง ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ และหัวหน้าส่วนราชการต่าง ๆ ทั้งในระดับจังหวัด และอำเภอ ยกเว้น ผู้บริหารฝ่ายความมั่นคง ทหาร ตำรวจ ที่รัฐส่วนกลางต้องแต่งตั้งคนจากนอกพื้นที่

๑.๓ พัฒนา รัฐต้องพัฒนาอาชีพ พัฒนาการศึกษ แก้ปัญหาเสพติด หรือการส่งเสริมให้เล่นกีฬา พัฒนาเศรษฐกิจในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้นเกิดความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน รวมทั้งต้องเพิ่มศักยภาพด้านการสื่อสารภาคประชาสังคม และ ด้านการลงทุนด้านเศรษฐกิจ เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่มีโอกาส ด้านความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น อาจทดลองใช้แนวทางการปกครองพิเศษ โดยปรับรายละเอียดที่เหมาะสมกับรูปแบบการปกครอง โดยนำผลการศึกษาของคณะทำงานชุดต่าง ๆ ที่รัฐบาลแต่งตั้งมาแล้วหลายคณะก่อนหน้านี้ไปเป็นโมเดล

๒. แนวทางการแก้ปัญหาต่อฝ่ายขบวนการป็อาร์เอ็น โดยเปิดโปงและทำลายโครงสร้าง เปื่อมต่อทั้งในและนอกสถานศึกษา ตัดการเชื่อมต่อในข่ายงานควบคุมและสนับสนุนของขบวนการ ทั้งที่เป็นเหล่าควบคุมเปื่อมต่อประจำพื้นที่ (STAFF) ทั้งในและนอกสถานศึกษาตัดการเชื่อมต่อในข่ายงานการควบคุมและการสนับสนุนขององค์กรโดยการทำให้เสียลับ และจะต้องมีความเป็นเอกภาพ ในการแก้ปัญหา กำหนดยุทธศาสตร์เพื่อบรรลุเป้าหมายที่ชัดเจน กำหนดกิจกรรม หรือ วิธีการดำเนินการต่อแต่ละขั้นตอน แต่ละบริบทของการดำเนินการของป็อาร์เอ็นอย่างเหมาะสม กตสันไม่ให้ ขบวนการมีความพร้อมที่จะลงมือทำ ตัดโอกาสในการเข้าถึงขบวนการ ในรูปแบบการชักชวน การรวมกลุ่มทำกิจกรรม ลดเป้าหมายของกลุ่มขบวนการ และลดความสามารถของขบวนการ โดยใช้ สังคมในระดับต่าง ๆ พร้อมทั้งสื่อสังคม

ปฏิบัติการเชิงรุก โดยจัดชุดสืบสวนเข้าพบปะพูดคุย กตสันกับบิดา มารดา ผู้ปกครองของเปื่อมต่อเพื่อให้ถอนตัวออกจากขบวนการให้ได้มากที่สุด พร้อมทั้งจัดทำบัญชีขึ้น ทะเบียนและจัดทำประวัติกลุ่มเยาวชนกัซาคิปัตตานี หรือเปื่อมต่อ โดยจะต้องดำเนินการอย่าง รอบคอบ รัดกุม ถูกต้อง หากดำเนินการไม่ถูกต้องอาจเป็นการผลักดันให้เยาวชนเหล่านั้นเข้าไปหา ขบวนการได้โดยง่าย ตรวจสอบบุคคลในพื้นที่หมู่บ้าน จะต้องสามารถระบุบุคคล สถานที่อยู่ และการ มีอยู่ทุกคน ตั้งชุดตรวจสอบและติดตามเยาวชน ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนแล้วเข้าไปทำความเข้าใจโดยมี ผู้นำท้องถิ่น ผู้นำศาสนาเข้าร่วม สร้างองค์กรที่เหมาะสมเพื่อแย่งชิงมวลชนทั้งในและนอกสถานศึกษา รวมทั้งมีองค์กรรับผิดชอบโดยตรง ที่มีความรู้เกี่ยวกับแนวคิด หรือกระบวนการสร้างสมาชิกเปื่อมต่อ ของป็อาร์เอ็น แล้วการดำเนินการจะมีหลายกิจกรรม จะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกัน เพื่อสกัดกัน ยับยั้ง การสร้างสมาชิกเปื่อมต่อของป็อาร์เอ็น แก้ไขปัญหาเปื่อมต่อต้องแก้ไขการผลิตคน เข้าสู่ขบวนการในอนาคตย้อนกลับไปตั้งแต่เด็กต้องดูแลกลมเกลียวจากผู้ปกครอง ครอบครัว รู้เท่าทัน ขบวนการ หยุดการผลิตเปื่อมต่อเพิ่ม หรือผลิตทดแทนได้เปื่อมต่อก็จะสลายไปเอง พร้อมทั้ง ปรับเปลี่ยนยุทธศาสตร์ ทางด้านสื่อสารภาคประชาสังคม โดยเน้นไปในระดับกลุ่ม คือ ยับยั้งการสร้าง กลุ่มของแนวร่วม ที่พร้อมจะสนับสนุนรวมไปถึงสร้างความรุนแรงในตัวบุคคล

๓. แนวทางการแก้ปัญหาทางการศึกษา ต้องเริ่มที่พื้นฐานของระบบการศึกษาในชั้นพื้นฐานระดับนโยบายควรจะต้องเร่งดำเนินการมองนโยบายการเข้าถึงสถานศึกษาที่ล่อแหลมในการบ่มเพาะแนวความคิดความเห็นต่าง ระดับปฏิบัติมีแนวทาง และรูปแบบที่ชัดเจนในการเข้าดำเนินการเพื่อการเข้าถึงสถานศึกษา และมีส่วนร่วมระหว่างสถานศึกษากับชุมชนท้องถิ่น ต้องมีการเข้ามาควบคุมตรวจสอบระบบการศึกษาให้เป็นตามมาตรฐาน รัฐเปิดโรงเรียนสอนศาสนาที่มีมาตรฐานระดับโลกเพื่อดึงนักเรียนที่เก่งมาอยู่กับรัฐ โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาให้ความร่วมมือ ลดการปลูกฝัง และบ่มเพาะผ่านตาดีกา และโรงเรียนเอกชนสอนศาสนา ไม่มีการใช้สถานศึกษาเป็นแหล่งบ่มเพาะ ต้องใช้หน่วยความมั่นคงเข้าไปสนับสนุนให้ความช่วยเหลือ ในการสนับสนุนกิจการของสถานศึกษา จัดตั้งองค์กร (กลุ่มคน) ที่จะดำเนินการแก้ปัญหานี้โดยเฉพาะ และจะต้องสามารถดำเนินการ (ตกลงใจดำเนินการ) ตั้งแต่ระดับปฏิบัติจนถึงระดับนโยบาย นั้นหมายความว่าองค์ประกอบขององค์กรจะต้องมีทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปื่อมต่อ เข้าเป็นสมาชิกองค์กร และจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้อย่างแท้จริงระยะสั้นเน้นการแย่งชิงเด็กดีเด็กเก่งเด็กเคร่งศาสนาจากขบวนการปีอาร์เอ็นมาสู่การดำเนินการของรัฐระยะยาวจัดการระบบการศึกษาเพื่อให้ขบวนการปีอาร์เอ็นไม่สามารถบ่มเพาะได้ โดยตั้งแต่ระดับอนุบาล

สร้างความเข้าใจกับครู นักเรียนในโรงเรียนสอนศาสนาอิสลามทุกแห่งในพื้นที่ ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนศาสนาอิสลามในพื้นที่ พร้อมทั้งมีการประเมินสถานศึกษาสอนศาสนาเอกชน เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา และให้มีผลต่อสถานศึกษาที่ไม่ผ่านการประเมิน ส่วนครูผู้สอนในสถานศึกษาศาสนาเอกชน จะต้องมีการสอบใบประกอบวิชาชีพ และมีการประเมิน สถาบันการศึกษาทุกสถาบันรายงานสถานะนักเรียนนักศึกษาบุคลากรทางการศึกษาผลการศึกษารวมถึงสถานะทางการเงินให้สำนักงานเขตการศึกษาพื้นที่ทราบทุกภาคเรียน ส่งเสริมสนับสนุนให้การศึกษากะยาวชนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาล และประถมศึกษาเกี่ยวกับความรู้ทางประวัติศาสตร์ที่ถูกต้อง โดยใช้กลไกของกระทรวงศึกษาธิการร่วมเป็นแกนหลักกับฝ่ายความมั่นคงให้การศึกษาด้านศาสนาที่ถูกต้อง และมีการจัดตั้งสภาอูละมาห์เพื่อให้การพิทักษ์เมื่อมีความเห็นแย้งตามหลักศาสนาเพื่อวินิจฉัยหรือทำการพิทักษ์ที่มีความถูกต้อง ไม่ถูกแสวงประโยชน์หรือบิดเบือนจากกลุ่มเห็นต่าง พร้อมทั้งให้ความรู้และการฝึกฝนอาชีพที่สามารถใช้เลี้ยงตัวเอง และครอบครัวได้ในอนาคต โดยความร่วมมือกันทุกภาคส่วน สนับสนุนการศึกษา และอาชีพของคนรุ่นใหม่โดยให้เยาวชนมีบทบาทร่วมกำหนดทิศทาง การประกอบอาชีพ และพัฒนาสังคม เศรษฐกิจ ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ และให้การศึกษาสําหรับเยาวชนนอกระบบการศึกษาไม่ว่าเป็นการศึกษานอกโรงเรียนหรือการศึกษาตามอัธยาศัยหรือการศึกษาเฉพาะด้าน เด็กดีเด็กเก่งเด็กเรียบร้อยสนใจศาสนา รัฐโดยกระทรวงศึกษาธิการต้องเข้าไปสนับสนุน หรือค้ำแข้งสายศาสนา เข้าไปทำความเข้าใจกับสถานศึกษา และขอความร่วมมือ นานักเรียนที่มีการศึกษาดี และเคร่งศาสนา และไปทำความเข้าใจกับผู้ปกครองไม่ให้เข้าสู่ขบวนการ พร้อมทั้งจัดทำโครงการครูอาสา เน้นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นมุสลิม เข้าไปสอนในโรงเรียนสอนศาสนาอิสลามในพื้นที่โดยเน้นโรงเรียนที่มีความล่อแหลม หรือใช้โครงการ “ครูแด่” เข้าไปสอดแทรกให้ความรู้กับนักเรียน นักศึกษาเพื่อปลูกฝังประวัติศาสตร์ที่ถูกต้องเพื่อให้เยาวชนเกิดความรักชาติ ไทยพุทธและไทยมุสลิมสามารถอยู่ร่วมกันได้แบบพหุวัฒนธรรม และชาติไทยเป็นหนึ่งเดียวไม่สามารถแบ่งแยกได้

๔. แนวทางการแก้ปัญหาด้านกฎหมาย โดยบังคับใช้กฎหมายต่อสถานศึกษาที่มีพฤติกรรมใช้สถานที่ หรือปิ่นยาวชนเพื่อชักนำเข้าสู่ขบวนการด้วยใช้กฎหมายปกติ คือ พ.ร.บ. โรงเรียนเอกชน พ.ศ.๒๕๕๐ อย่างเข้มข้น และเพิ่มประสิทธิภาพการใช้กฎหมายกับคดีความมั่นคงที่เกิดขึ้นในพื้นที่โดยเน้นการใช้หลักนิติวิทยาศาสตร์ เพื่อให้การดำเนินคดีเป็นไปอย่างถูกต้อง เป็นธรรม ไม่ถูกมองว่าเป็นการเลือกปฏิบัติ พร้อมทั้งบังคับใช้กฎหมายในความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายอย่างจริงจัง เปิดช่องทางการกลับเข้าสู่สังคมของกลุ่มเยาวชนที่หลงผิด โดยใช้กฎหมาย พ.ร.บ.ความมั่นคงฯ เกี่ยวกับการให้เข้ารับการศึกษาแทนการถูกลงโทษจำคุก และถ้ามีสมาชิกของขบวนการฯ กลับใจ เลิก หรือปฏิเสธการเข้าร่วมกลุ่ม ให้รัฐมีแนวทางในการปฏิบัติต่อบุคคลกลุ่มดังกล่าว และกลับไปใช้ชีวิตในสังคม หรือรัฐมีหลักประกันให้กับกลุ่มบุคคลที่อยากกลับใจดังกล่าวที่เป็นรูปธรรมชัดเจนมากกว่าการที่ได้เป็นเพียงสายข่าวได้รับค่าตอบแทนเป็นครั้งคราวไม่แน่นอน

บทที่ ๕

สรุปและข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาวิธีการคัดเลือก บ่มเพาะ และวิธีการดำเนินงานของสมาชิกเปอโมตอในขบวนการปีอาร์เอ็นในการก่อเหตุรุนแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ และศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปอโมตอของขบวนการปีอาร์เอ็น ซึ่งประเด็นดังกล่าวจะทำให้ทราบแนวทางการคัดเลือก บ่มเพาะ วิธีการดำเนินงาน และการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปอโมตอของขบวนการปีอาร์เอ็น เพื่อเป็นข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้

การศึกษาครั้งนี้ทำการศึกษาในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้แก่ จังหวัดปัตตานี ยะลา นราธิวาส และ พื้นที่ ๔ อำเภอของจังหวัดสงขลา โดยมีแนวทางการดำเนินการรวบรวมข้อมูล จากแหล่งข้อมูลเอกสารวิจัย เอกสารทางวิชาการ ฐานข้อมูลของงานการข่าว บทความการวิเคราะห์เหตุการณ์ต่าง ๆ และกลุ่มตัวอย่างจากการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอดีตสมาชิกขบวนการปีอาร์เอ็น จำนวน ๓ ราย ผู้ทรงคุณวุฒิด้านความมั่นคงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ จำนวน ๖ ราย และผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับขบวนการปีอาร์เอ็น จำนวน ๖ ราย จำนวนรวมทั้งสิ้น ๑๕ คน และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis) และใช้เทคนิคการจำแนก จัดระบบข้อมูล และแยกประเด็นเฉพาะ นำข้อมูลที่ได้มาจำแนก จัดหมวดหมู่ออกเป็นระบบ พร้อมทั้งแยกประเด็นเฉพาะ และนำเสนอข้อมูล เป็นแบบรายงานวิจัยเชิงพรรณนาความ เพื่อนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สรุป

การสรุปผลการวิจัยของการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอแนะนำเสนอตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

๑. เพื่อศึกษาวิธีการคัดเลือก บ่มเพาะ และวิธีการดำเนินงานของสมาชิกเปอโมตอในขบวนการปีอาร์เอ็นในการก่อเหตุรุนแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้

จากการศึกษาพบว่าขบวนการปีอาร์เอ็นมีการดำเนินการ ดังนี้

๑.๑ การคัดเลือก ขบวนการปีอาร์เอ็น ได้ดำเนินการกล่อมเกลาคัดใจตั้งแต่ระดับครอบครัว และสังคมโดยไม่ได้เป็นไปตามธรรมชาติ แต่เป็นการสร้างขึ้นอย่างเป็นระบบ เพื่อเข้าร่วมขบวนการตั้งแต่เด็กโดยดำเนินการในศูนย์อบรมจริยธรรมประจำมัสยิด หรือที่เรียกว่าตาดิกา และเมื่อเติบโตขึ้นจะเรียนต่อที่โรงเรียนเอกชนสอนศาสนา หรือปอเนาะซึ่งเปิดสอนวิชาสามัญควบคู่ศาสนา ซึ่งได้มีการบ่มเพาะเด็ก และเยาวชนทั้งในระดับตาดิกา ปอเนาะ และ โรงเรียนเอกชนสอนศาสนา โดยเน้นหลักศาสนา และชักนำให้ต่อสู้เพื่อนำดินแดนคืนมาจากคนต่างศาสนา ใช้สถานศึกษาเป็นที่สร้างเยาวชนเข้าสู่ขบวนการ โดย ครูสอนศาสนา หรือที่เรียกว่า “อุस्ताซ” หรือ รุ่นพี่ หรือบุคลากร

ในโรงเรียนจะสังเกต เก่งตัว และคัดเลือกเด็กนักเรียนที่มีผลการเรียนดี ความประพฤติดี เครื่องครัด ในศาสนา จากนั้นทำการปลุกระดมชักชวนให้เข้าร่วม และทำการสาบานตน(ซุมเปาะห์) เพื่อเข้าร่วม เป็นสมาชิกและต่อสู้ทุกวิถีทางตามหลักศาสนาอิสลามเพื่อเอกราชของรัฐปัตตานี และนอกจากนี้ยังมีการคัดเลือกเยาวชนนอกสถานศึกษาด้วย เพื่อนำไปใช้งานในหน้าที่ต่าง ๆ กันไปด้วย

๑.๒ การบ่มเพาะ หลังจากผ่านการชักชวน และเข้าพิธีสาบานตนหรือซุมเปาะห์ เข้ามาเป็นสมาชิกของขบวนการจะมีการบ่มเพาะในแต่ละชั้นโดยมีขั้นตอนดังนี้

๑.๒.๑ ชั้นตือกับ (Tekab) เป็นการปลูกฝังอุดมการณ์ในเรื่องประวัติศาสตร์ เชื้อชาติ และศาสนา ชั้นนี้เป็นขั้นตอนแรกหลังจากการผ่านพิธีสาบานตน หรือซุมเปาะห์ เข้ามาเป็นสมาชิกของขบวนการจะมีผู้ดูแลมาดูแลสมาชิกที่เข้ามาในชั้นนี้ และจะจัดให้สมาชิกภายในขบวนการ มาบรรยายเกี่ยวกับประวัติศาสตร์รัฐปัตตานี เชื้อชาติ เล่าศาสนา โดยผู้บรรยายจะบรรยายทุก ๒-๓ สัปดาห์ต่อครั้ง ครั้งละประมาณ ๓๐ นาที โดยชั้นตอนดังกล่าวจะใช้เวลาประมาณ ๓-๔ เดือน ซึ่งระหว่างนั้นจะมีการเก็บเงินบริจาควันละ ๑ บาท โดยจะให้ทุกเดือน ๆ ละ ๓๐ บาทกับผู้ดูแล หรือผู้บรรยาย แล้วแต่กรณี เมื่อผ่านชั้นตอนดังกล่าวแล้วผู้ดูแลจะส่งไปให้ผู้ดูแลชั้นต่อไป

๑.๒.๒ ตือปอ (Tepo) เป็นการสร้างจุดยืน เน้นในเรื่องกฎบัญญัติ ๑๐ ข้อของ ขบวนการ การเตรียมร่างกายขั้นพื้นฐาน และการปฏิเสธ โดยชั้นนี้เป็นขั้นตอนที่สอง จะมีผู้ดูแลในชั้นนี้ มาดูแลสมาชิกที่เข้ามา ซึ่งจะจัดให้สมาชิกภายในขบวนการมาบรรยายเกี่ยวกับหลักศาสนา เรื่องการทำสงครามศักดิ์สิทธิ์ หรือปฏิเสธ,อุดมการณ์,กฎบัญญัติ ๑๐ ประการ (ติสปลิง 10 DISPLAN) และฝึกร่างกายขั้นพื้นฐาน โดยผู้บรรยายจะบรรยายทุก ๒-๓ สัปดาห์ต่อครั้ง ครั้งละประมาณ ๓๐ นาที โดยชั้นตอนดังกล่าวจะใช้เวลาประมาณ ๓-๔ เดือน ซึ่งระหว่างนั้นจะมีการเก็บเงินบริจาควันละ ๑ บาท โดยจะให้ทุกเดือน ๆ ละ ๓๐ บาทกับผู้ดูแล หรือผู้บรรยาย แล้วแต่กรณี เมื่อผ่านชั้นตอน ดังกล่าวแล้วผู้ดูแลจะส่งไปให้ผู้ดูแลชั้นต่อไป

๑.๒.๓ ชั้นตาราฟ (Taraf) เป็นการสร้างเกียรติ หรือความภาคภูมิใจ เน้นในเรื่องความเป็นมลายูทั้งวิถีชีวิต เอกลักษณ์การแต่งกาย และวัฒนธรรม โดยชั้นนี้เป็นขั้นตอนที่สาม จะมีผู้ดูแลในชั้นนี้มาดูแลสมาชิกที่เข้ามา ซึ่งจะจัดให้สมาชิกภายในขบวนการมาบรรยายเกี่ยวกับหลัก ศาสนา เรื่องการทำสงครามศักดิ์สิทธิ์ หรือปฏิเสธ,อุดมการณ์,ท่องติสปริง ๑๐,สิ่งที่ขบวนการไม่พึง ประสงค์ และฝึกร่างกายพื้นฐาน ๑๒ ท่า โดยผู้บรรยาย หรือครูฝึกจะบรรยาย และฝึกครั้งละประมาณ ๖๐ นาที ทุก ๒-๓ สัปดาห์ต่อครั้ง โดยชั้นตอนดังกล่าวจะใช้เวลาประมาณ ๓-๔ เดือน ซึ่งระหว่างนั้น จะมีการเก็บเงินบริจาควันละ ๑ บาท โดยจะให้ทุกเดือน ๆ ละ ๓๐ บาทกับผู้ดูแล หรือผู้บรรยาย แล้วแต่กรณี เมื่อผ่านชั้นตอนดังกล่าวแล้วผู้ดูแลจะส่งไปให้ผู้ดูแลชั้นต่อไป

๑.๒.๔ ชั้นตาแย (Tajam) เป็นการทบทวน และทดสอบในเรื่องที่ผ่านมา และเพิ่มเติมด้านศาสนา ชั้นนี้เป็นขั้นตอนที่สี่ จะมีผู้ดูแลในชั้นนี้มาดูแลสมาชิกที่เข้ามา ซึ่งจะจัดให้สมาชิก ภายในขบวนการมาบรรยายเกี่ยวกับหลักศาสนา เรื่องการทำสงครามศักดิ์สิทธิ์ หรือปฏิเสธ,หัวข้อหลัก ศาสนา หรือศาสนบัญญัติ (ไพเกาะ) หัวข้อบทบัญญัติในคัมภีร์อัล-กรุอ่าน,หัวข้อัจนะบัญญัติ หรือ เอกภาพ(เตาฮีด), ท่องติสปริง๑๐ และฝึกร่างกายพื้นฐาน ๑๒ ท่า โดยผู้บรรยาย หรือครูฝึกจะ บรรยาย และฝึกครั้งละประมาณ ๖๐ นาที ทุก ๒-๓ สัปดาห์ต่อครั้ง โดยชั้นตอนดังกล่าวจะใช้เวลา

ประมาณ ๓-๔ เดือน ซึ่งระหว่างนั้นจะมีการเก็บเงินบริจาควันละ ๑ บาท โดยจะให้ทุกเดือน ๆ ละ ๓๐ บาท กับผู้ดูแล หรือผู้บรรยาย แล้วแต่กรณี เมื่อผ่านขั้นตอนดังกล่าวแล้วผู้ดูแลจะส่งไปให้ผู้ดูแลขั้นต่อไป

๑.๒.๕ ชั้นวาฏอน (Watan) เป็นขั้นให้สำนึกถึงแผ่นดินเกิด เริ่มฝึกพื้นฐานด้านทวาร ชั้นนี้เป็นขั้นตอนที่ห้า จะมีผู้ดูแลในขั้นนี้มาดูแลสมาชิกที่เข้ามา ซึ่งจะจัดให้สมาชิกภายในขบวนการมาบรรยาย และฝึกเกี่ยวกับระเบียบแถว, การปฐมพยาบาล, ตีวีร, เทคนิค แหกตึกการยิง และทำยิง โดยผู้บรรยาย หรือครูฝึกจะบรรยาย และฝึกครั้งละประมาณ ๒ ชั่วโมง ทุก ๒-๓ สัปดาห์ต่อครั้ง โดยขั้นตอนดังกล่าวจะใช้เวลาประมาณ ๓-๔ เดือน ซึ่งระหว่างนั้นจะมีการเก็บเงินบริจาควันละ ๑ บาท โดยจะให้ทุกเดือน ๆ ละ ๓๐ บาทกับผู้ดูแล หรือผู้บรรยาย เมื่อผ่านทั้ง ๕ ขั้นตอน จะมีการคัดเลือกไปในฝ่ายมวลชน ฝ่ายเปอมุดอ และฝ่ายทหารต่อไป

๑.๓ การดำเนินงานของสมาชิกเปอมุดอ ฝ่ายเปอมุดอ หรือฝ่ายเยาวชน มีแบบแผนการปฏิบัติในยุทธศาสตร์อย่างชัดเจน ทำงานอย่างมีเป้าหมายด้วยการขับเคลื่อนงานมวลชนคู่กับงานกองกำลังตามแผนปฏิวัติ ๗ ขั้นตอน การจัดตั้งองค์กรในการต่อสู้ตามโครงสร้างของฝ่ายเยาวชนนั้นในขั้นที่ ๑ - ๒ เป็นขั้นเริ่มต้นสร้างจิตสำนึก และการจัดตั้งมวลชนเริ่มในปี ๒๕๒๗ โดยขบวนการใช้เงื่อนไขเชื้อชาติ อัตลักษณ์ ศาสนา มาตุภูมิ ด้วยการบิดเบือนหลักศาสนาและประวัติศาสตร์ เพื่อสนับสนุนแนวทางการทำปฏิวัติที่ใช้เป็นเงื่อนไขหลัก และความไม่เป็นธรรมด้านการเมือง การปกครอง เศรษฐกิจและสังคม ใช้เงื่อนไขสนับสนุน อีกทั้งนำข้อผิดพลาดในอดีตและการประพลิตผิดของรัฐ มาเป็นเงื่อนไขสร้างอุดมการณ์ขั้นต้น และหล่อหลอมให้เกิดความรู้สึกไม่เป็นธรรมต่อชาวมุสลิม เพื่อการจัดตั้งสมาชิกและเปอมุดอ ส่วนขั้นที่ ๓ - ๔ การจัดตั้งองค์กร และกองกำลัง เป็นการต่อยอดหลังจากสร้างมวลชน และเปอมุดอได้แล้วก็จะจัดตั้งองค์กร และพัฒนาเข้าสู่การเป็นกองกำลังที่สามารถปฏิบัติการทางทหารได้ ซึ่งหลังจากได้รับการคัดเลือกไปเป็นฝ่ายเปอมุดอ จะไปทำหน้าที่ที่เสี่ยงในการสร้างเปอมุดอ หรือที่เรียกว่า เปอกาเดส ซึ่งมีหน้าที่ให้ความรู้เกี่ยวกับหัวข้อการวางระบบของขบวนการ ๕ ข้อ ให้กับสมาชิก คือ ประวัติศาสตร์, ศาสนา, เชื้อชาติ, กฎข้อบัญญัติ ๑๐ ประการ และปฏิวัติ ซึ่งเปอกาเดส อยู่ภายใต้การสั่งการของฝ่ายเปอมุดอระดับจังหวัด โดยมีหัวหน้าเปอมุดอระดับก๊ส เป็นผู้ควบคุมในการดำเนินงาน และสั่งการ โดยจะเรียกเปอกาเดส ส่วนต่าง ๆ ประชุมเดือนละ ๑ ครั้ง รายงานแต่ละส่วนเพื่อประเมินผล และรวบรวมข้อมูลในการขับเคลื่อนสั่งการ เพื่อให้เปอกาเดสมีแนวทางทำงานในการสร้างเปอมุดอ ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อเป็นนักสร้างที่เข้มแข็งต่ออุดมการณ์ เป็นผู้สร้างให้ความรู้แก่สมาชิกแนวร่วมขบวนการตามจุดประสงค์ของแต่ละขั้นตอนในการสร้างเด็ก และเยาวชนของขบวนการพัฒนาตามขั้นตอนจนไปเป็นเปอมุดอ และพัฒนาไปเป็นฝ่ายปฏิบัติการทางทหารต่อไป และเพื่อสามารถรวบรวมทุกกลุ่มอาชีพในสังคม เพื่อให้เห็นภาพความจำเป็นต่อการปฏิวัติรัฐไทย ดังนั้นเปอกาเดสต้องมีไหวพริบที่ดีในการดึงคนในสังคมให้มีความเป็นหนึ่งใจในอุดมการณ์ปฏิวัติ และให้เกิดความหวังในการต่อสู้จนได้รับเอกราช

๒. เพื่อศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปอโมตอของขบวนการปีอาร์เอ็น

จากการศึกษาพบว่า มีแนวทางการแก้ไขปัญหา ดังนี้

๒.๑ แนวทางการแก้ปัญหาต่อฝ่ายรัฐ โดยนำศาสตร์แห่งพระราชฯ “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” หลักการทรงงาน ตามแนวพระราชดำริพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร รัชกาลที่ ๙ สู่การพัฒนาที่ยั่งยืน และมั่นคง มาเป็นหลักในการแก้ไขปัญหา ดังนี้

๒.๑.๑ เข้าใจ รัฐยอมรับว่ามีขบวนการปีอาร์เอ็นอยู่จริง เจ้าหน้าที่ตั้งแต่ระดับรัฐบาลถึงผู้ปฏิบัติทุกระดับให้เข้าใจเรื่องขบวนการปีอาร์เอ็น และความเข้าใจในวิธีการ และการดำเนินงานของขบวนการปีอาร์เอ็น เข้าใจแนวทางวิธีการสร้างสมาชิกเปอโมตอ การกำหนดนโยบายของผู้มีอำนาจ ให้ความสำคัญกับการแก้ปัญหานี้อย่างจริงจัง และ ต้องจริงจังในการแก้ปัญหา ไม่สร้างเงื่อนไขทางสังคม ทั้งความไม่เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ ไม่ละเมิดสิทธิมนุษยชน และ ระมัดระวังการสร้างเงื่อนไขทางสังคมทุก ๆ ด้านที่จะเป็นปัจจัยส่งเสริมสนับสนุน หรือเป็นตัวเร่งการเข้าสู่ขบวนการของเยาวชน

๒.๑.๒ เข้าถึง รัฐต้องมีแผนงาน โครงการ กิจกรรมต่าง ๆ ที่ต้องไปสัมผัสกับประชาชน และจะต้องสนับสนุนส่งเสริมอย่างเต็มที่ และมากขึ้นการที่จะยุบเลิกควรจะต้องเกิดจากการเสนอของประชาชนในพื้นที่เท่านั้น พร้อมทั้งมอบความไว้วางใจในการแก้ปัญหาให้กับคนพื้นที่ทั้งวิธีคิด และวิธีการ รวมถึงงบประมาณ รัฐหรือเจ้าหน้าที่รัฐเป็นเพียงผู้กำหนดนโยบาย หรือเป้าหมายเท่านั้น โดยทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหา อย่างแท้จริงมีความต่อเนื่องในการดำเนินการ โดยมีเจ้าหน้าที่ประจำพื้นที่ เข้าถึงมวลชนในพื้นที่ได้ โดยอยู่ในพื้นที่ต่อเนื่อง จะทำให้รู้พื้นที่ รู้ประชาชนอย่างแท้จริงและ ทุกภาคส่วนจะต้องอยู่ใกล้ชิดกับประชาชน หรืออย่างห่างประชาชน ปรับทุกซ์ผูกมิตรร่วมกินร่วมอยู่ร่วมทำงานร่วมศึกษาและร่วมรับผิดชอบ และเจ้าหน้าที่รัฐทุกคนจะต้องคิดดี พูดดีและทำดี เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่มีส่วนร่วมในการเสริมสร้างสันติสุขอย่างยั่งยืน เช่น โครงการกำปงตักวา โครงการพหุวัฒนธรรม สอดแทรกการให้ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องดังกล่าว และควรให้สิทธิคนไทยมุสลิมในพื้นที่ มีบทบาทในการนำสังคมอย่างแท้จริง โดยเฉพาะการสนับสนุนแต่งตั้งให้มีตำแหน่ง บริหารระดับสูงของราชการฝ่ายพลเรือน อาทิ ตำแหน่ง ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ และหัวหน้าส่วนราชการต่าง ๆ ทั้งในระดับจังหวัด และอำเภอ ยกเว้น ผู้บริหารฝ่ายความมั่นคง ทหาร ตำรวจ ที่รัฐส่วนกลางต้องแต่งตั้งคนจากนอกพื้นที่

๒.๑.๓ พัฒนา รัฐต้องพัฒนาอาชีพ พัฒนาการศึกษ การแก้ปัญหาอาเสพติด หรือการส่งเสริมให้เล่นกีฬา พัฒนาเศรษฐกิจในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้นเกิดความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน รวมทั้งต้องเพิ่มศักยภาพด้านการสื่อสารภาคประชาสังคม และ ด้านการลงทุนด้านเศรษฐกิจ เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่มีโอกาส ด้านความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น อาจทดลองใช้แนวทางการปกครองพิเศษ โดยปรับรายละเอียดที่เหมาะสมกับรูปแบบการปกครอง โดยนำผลการศึกษาของคณะทำงานชุดต่าง ๆ ที่รัฐบาลแต่งตั้งมาแล้วหลายคณะก่อนหน้านี้ไปเป็นโมเดล

๒.๒ แนวทางการแก้ปัญหาต่อฝ่ายขบวนการปีอาร์เอ็น โดยเปิดโปงและทำลายโครงสร้างเปอฆูดอทั้งในและนอกสถานศึกษา ตัดการเชื่อมต่อในข่ายงานควบคุมและสนับสนุนของขบวนการ ทั้งที่เป็นเหล่าควบคุมเปอฆูดอประจำพื้นที่ (STAFF) ทั้งในและนอกสถานศึกษาตัดการเชื่อมต่อในข่ายงานการควบคุมและการสนับสนุนขององค์กรโดยการทำให้เสียลับ และจะต้องมีความเป็นเอกภาพในการแก้ปัญหา กำหนดยุทธศาสตร์เพื่อบรรลุเป้าหมายที่ชัดเจน กำหนดกิจกรรม หรือวิธีการดำเนินการต่อแต่ละขั้นตอน แต่ละบริบทของการดำเนินการของปีอาร์เอ็นอย่างเหมาะสม กตสันไม่ให้ขบวนการมีความพร้อมที่จะลงมือทำ ตัดโอกาสในการเข้าถึงขบวนการ ในรูปแบบการชักชวน การรวมกลุ่มทำกิจกรรม ลดเป้าหมายของกลุ่มขบวนการ และลดความสามารถของขบวนการ โดยใช้สังคมในระดับต่าง ๆ พร้อมทั้งสื่อสังคม

ปฏิบัติการเชิงรุก โดยจัดชุดสืบสวนเข้าพบปะพูดคุย กตสันกับบิดา มารดา ผู้ปกครองของเปอฆูดอเพื่อให้ถอนตัวออกจากขบวนการให้ได้มากที่สุด พร้อมทั้งจัดทำบัญชีขึ้นทะเบียนและจัดทำประวัติกลุ่มเยาวชนกัวชาติปีตตานี หรือเปอฆูดอ โดยจะต้องดำเนินการอย่างรอบคอบ รัดกุม ถูกต้อง หากดำเนินการไม่ถูกต้องอาจเป็นการผลักดันให้เยาวชนเหล่านั้นเข้าไปหาขบวนการได้โดยง่าย ตรวจสอบบุคคลในพื้นที่หมู่บ้าน จะต้องสามารถระบุบุคคล สถานที่อยู่ และการมีอยู่ทุกคน ตั้งชุดตรวจสอบและติดตามเยาวชน ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนแล้วเข้าไปทำความเข้าใจโดยมีผู้นำท้องถิ่น ผู้นำศาสนาเข้าร่วม สร้างองค์กรที่เหมาะสมเพื่อแย่งชิงมวลชนทั้งในและนอกสถานศึกษา รวมทั้งมีองค์กรรับผิดชอบโดยตรง ที่มีความรู้เกี่ยวกับแนวคิด หรือกระบวนการสร้างสมาชิกเปอฆูดอของปีอาร์เอ็น แล้วการดำเนินการจะมีหลายกิจกรรม จะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกัน เพื่อสกัดกั้น ยับยั้ง การสร้างสมาชิกเปอฆูดอของปีอาร์เอ็น แก้ไขปัญหาเปอฆูดอต้องแก้ไขการผลิตคนเข้าสู่ขบวนการในอนาคตย้อนกลับไปที่ตั้งแต่เด็กต้องดูแลกลุ่มเกลางจากผู้ปกครอง ครอบครัว รู้เท่าทันขบวนการ หยุดการผลิตเปอฆูดอเพิ่ม หรือผลิตทดแทนได้เปอฆูดอก็ตจะสลายไปเอง พร้อมทั้งปรับเปลี่ยนยุทธศาสตร์ ทางด้านสื่อสารภาคประชาสังคม โดยเน้นไปในระดับกลุ่ม คือ ยับยั้งการสร้างกลุ่มของแนวร่วม ที่พร้อมจะสนับสนุนรวมไปถึงสร้างความรุนแรงในตัวบุคคล

๒.๓ แนวทางการแก้ปัญหาด้านการศึกษา ต้องเริ่มที่พื้นฐานของระบบการศึกษาในขั้นพื้นฐานระดับนโยบายควรจะต้องเร่งดำเนินการมอณนโยบายการเข้าถึงสถานศึกษาที่ล่อแหลมในการบ่มเพาะแนวความคิดความเห็นต่าง ระดับปฏิบัติมีแนวทาง และรูปแบบที่ชัดเจนในการเข้าดำเนินการเพื่อการเข้าถึงสถานศึกษา และมีส่วนร่วมระหว่างสถานศึกษากับชุมชนท้องถิ่น ต้องมีการเข้ามาควบคุมตรวจสอบระบบการศึกษาให้เป็นตามมาตรฐาน รัฐเปิดโรงเรียนสอนศาสนาที่มีมาตรฐานระดับโลก เพื่อดึงนักเรียนที่เก่งมาอยู่กับรัฐ โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาให้ความร่วมมือลดการปลูกฝัง และบ่มเพาะผ่านตาดีกา และโรงเรียนเอกชนสอนศาสนา ไม่มีการใช้สถานศึกษาเป็นแหล่งบ่มเพาะ ต้องใช้หน่วยความมั่นคงเข้าไปสนับสนุนให้ความช่วยเหลือ ในการสนับสนุนกิจการของสถานศึกษา จัดตั้งองค์กร (กลุ่มคน) ที่จะดำเนินการแก้ปัญหานี้โดยเฉพาะ และจะต้องสามารถดำเนินการ(ตกลงใจดำเนินการ) ตั้งแต่ระดับปฏิบัติจนถึงระดับนโยบาย นั้นหมายความว่าองค์กรประกอบขององค์กรจะต้องมีทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหามาเข้าเป็นสมาชิกเปอฆูดอ เข้าเป็นสมาชิกองค์กร และจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้อย่างแท้จริงระยะสั้นเน้นการแย่งชิงเด็กดี

เด็กเก่งเด็กเครื่องศาสนาจากขบวนการบีอาร์เอ็นมาสู่การดำเนินการของรัฐระยะยาวจัดการระบบการศึกษาเพื่อให้ขบวนการบีอาร์เอ็นไม่สามารถบ่มเพาะได้ โดยตั้งแตระดับอนุบาล

สร้างความเข้าใจกับครู นักเรียนในโรงเรียนสอนศาสนาอิสลามทุกแห่งในพื้นที่ ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนศาสนาอิสลามในพื้นที่ พร้อมทั้งมีการประเมินสถานศึกษาสอนศาสนาเอกชน เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา และให้มีผลต่อสถานศึกษาที่ไม่ผ่านการประเมิน ส่วนครูผู้สอนในสถานศึกษาศาสนาเอกชน จะต้องมีการสอบใบประกอบวิชาชีพ และมีการประเมิน สถาบันการศึกษาทุกสถาบันรายงานสถานะนักเรียนนักศึกษาบุคลากรทางการศึกษาผลการศึกษารวมถึงสถานะทางการเงินให้สำนักงานเขตการศึกษาพื้นที่ทราบทุกภาคเรียน ส่งเสริมสนับสนุนให้การศึกษาแก่เยาวชนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาล และประถมศึกษาเกี่ยวกับความรู้ทางประวัติศาสตร์ที่ถูกต้อง โดยใช้กลไกของกระทรวงศึกษาธิการร่วมเป็นแกนหลักกับฝ่ายความมั่นคง ให้การศึกษาด้านศาสนาที่ถูกต้อง และมีการจัดตั้งสภาอูละมาห์เพื่อให้การพิทักษ์เมื่อมีความเห็นแย้งตามหลักศาสนาเพื่อวินิจฉัยหรือทำการพิทักษ์ที่มีความถูกต้อง ไม่ถูกแสวงประโยชน์หรือบิดเบือนจากกลุ่มเห็นต่าง พร้อมทั้งให้ความรู้และการฝึกฝนอาชีพที่สามารถใช้เลี้ยงตัวเอง และครอบครัวได้ในอนาคตโดยความร่วมมือกันทุกภาคส่วน สนับสนุนการศึกษา และอาชีพของคนรุ่นใหม่ โดยให้เยาวชนมีบทบาทร่วมกำหนดทิศทาง การประกอบอาชีพ และพัฒนาสังคม เศรษฐกิจ ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ และให้การศึกษาสำหรับเยาวชนนอกการศึกษาไม่ว่าเป็นการศึกษานอกโรงเรียนหรือการศึกษาตามอัธยาศัยหรือการศึกษาเฉพาะด้าน เด็กดีเด็กเก่งเด็กเรียนร้อยสนใจศาสนา รัฐโดยกระทรวงศึกษาธิการต้องเข้าไปสนับสนุน หรือคุ้มเข้มสายศาสนา เข้าไปทำความเข้าใจกับสถานศึกษา และขอความร่วมมือ นำนักเรียนที่มีการศึกษาดี และเคร่งศาสนา และไปทำความเข้าใจกับผู้ปกครอง ไม่ให้เข้าสู่ขบวนการ พร้อมทั้งจัดทำโครงการครูอาสา เน้นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นมุสลิม เข้าไปสอนในโรงเรียนสอนศาสนาอิสลามในพื้นที่โดยเน้นโรงเรียนที่มีความล่อแหลม หรือใช้โครงการครูแด่ เข้าไปสอดแทรกให้ความรู้กับนักเรียน นักศึกษาเพื่อปลูกฝังประวัติศาสตร์ที่ถูกต้องเพื่อให้เยาวชนเกิดความรักชาติ ไทยพุทธและไทยมุสลิมสามารถอยู่ร่วมกันได้แบบพหุวัฒนธรรม และชาติไทยเป็นหนึ่งเดียวไม่สามารถแบ่งแยกได้

๒.๔ แนวทางการแก้ปัญหาด้านกฎหมาย โดยบังคับใช้กฎหมายต่อสถานศึกษาที่มีพฤติกรรมใช้สถานที่ หรือป้อนเยาวชนเพื่อชักนำเข้าสู่ขบวนการด้วยใช้กฎหมายปกติ คือ พ.ร.บ. โรงเรียนเอกชน พ.ศ.๒๕๕๐ อย่างเข้มข้น และเพิ่มประสิทธิภาพการใช้กฎหมายกับคดีความมั่นคงที่เกิดขึ้นในพื้นที่โดยเน้นการใช้หลักนิติวิทยาศาสตร์ เพื่อให้การดำเนินคดีเป็นไปอย่างถูกต้อง เป็นธรรม ไม่ถูกมองว่าเป็นการเลือกปฏิบัติ พร้อมทั้งบังคับใช้กฎหมายในความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายอย่างจริงจัง เปิดช่องทางการกลับเข้าสู่สังคมของกลุ่มเยาวชนที่หลงผิด โดยใช้กฎหมาย พ.ร.บ.ความมั่นคงฯ เกี่ยวกับการให้เข้ารับการศึกษาแทนการถูกลงโทษจำคุก และถ้ามีสมาชิกของขบวนการฯ กลับใจ เลิก หรือปฏิเสธการเข้าร่วมกลุ่ม ให้รัฐมีแนวทางในการปฏิบัติต่อบุคคลกลุ่มดังกล่าว และกลับไปใช้ชีวิตในสังคม หรือรัฐมีหลักประกันให้กับกลุ่มบุคคลที่อยากกลับใจดังกล่าวที่เป็นรูปธรรมชัดเจน มากกว่าการที่ได้เป็นเพียงสายข่าวได้รับค่าตอบแทนเป็นครั้งคราวไม่แน่นอน

ข้อเสนอแนะ

๑. ข้อเสนอแนะด้านนโยบาย

๑.๑ ควรมีนโยบายนำ พ.ร.บ.การรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ.๒๕๕๑ มาใช้ทุกพื้นที่ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ควบคู่กับ พ.ร.ก.การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ.๒๕๔๘ เพื่อนำเยาวชน หรือคนที่หลงผิด หรือรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เข้าเป็นสมาชิกเปอญูดของ ขบวนการปีอาร์เอ็น กลับตัวจะเป็นประโยชน์ต่อการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร เข้ารับการอบรมแทนการฟ้องคดีอาญา

๑.๒ ควรมีการจัดอบรมให้เจ้าหน้าที่ทุกกระทรวง ทบวง กรม ที่ปฏิบัติงานในพื้นที่ จังหวัดชายแดนภาคใต้มีความรู้เกี่ยวกับขบวนการปีอาร์เอ็น และการดำเนินงานของสมาชิกเปอญูด

๑.๓ การศึกษาในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ทุกระดับ และทุกรูปแบบต้องอยู่ ภายใต้การควบคุมดูแลของรัฐอย่างเข้มงวด มีหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง ตรวจสอบ และประเมินผลได้

๒. ข้อเสนอแนะด้านปฏิบัติการ

๒.๑ เจ้าหน้าที่รัฐด้านความมั่นคง ให้ความรู้เกี่ยวกับขบวนการปีอาร์เอ็น และ ดำเนินงานของสมาชิกเปอญูดกับผู้ปกครอง เด็กและเยาวชนกลุ่มเสี่ยง ทั้งในสถานศึกษา และนอก สถานศึกษา

๒.๒ จัดทำฐานข้อมูลบุคคลทุกคนที่อยู่ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้เกี่ยวกับการศึกษาทุกระดับ ทั้งสายสามัญ และศาสนา เพื่อเป็นฐานข้อมูลในการประเมินกลุ่มเสี่ยง ทำให้ เจ้าหน้าที่รัฐสามารถเข้าไปสร้างความเข้าใจได้

๒.๓ เจ้าหน้าที่รัฐต้องจริงจังในการแก้ปัญหา ไม่สร้างเงื่อนไขทางสังคม ทั้งความ ไม่เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และไม่ละเมิดสิทธิมนุษยชน

๓. ข้อเสนอแนะด้านวิชาการ

๓.๑ ควรมีการศึกษาประเด็นเกี่ยวกับขบวนการปีอาร์เอ็นเจาะลึกในทุกด้าน ที่เป็น ปัจจัยนำไปสู่ความสำเร็จในการแบ่งแยกดินแดน

๓.๒ ควรมีการศึกษาปัญหาด้านการศึกษาในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้เกี่ยวกับ โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาที่เป็นแหล่งบ่มเพาะของขบวนการปีอาร์เอ็น

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

- ชเนศ อาภรณ์สุวรรณ. ความเป็นมาของทฤษฎีแบ่งแยกดินแดนในภาคใต้ของไทย. พิมพ์ครั้งที่ ๒, กรุงเทพฯ : มูลนิธิโครงการตำราสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์, ๒๕๕๑.
- บินหลา ปัตตานี. องค์กรปฏิวัติปัตตานี คือใคร. ม.ป.ท. : ม.ป.พ., ๒๕๕๕.
- บุหงา ปัตตานี. ทิ้งกูมา เข้าหามวลชน. ม.ป.ท. : ม.ป.พ., ๒๕๕๔.
- มะมิง ปัตตานี. อาร์เคเคเป็นใคร ทำไมต้องเป็น RKK. ม.ป.ท. : ม.ป.พ., ๒๕๕๔.
- รุ่งรวี เกลิมศรีภิญโญรัช และกองบรรณาธิการโรงเรียนนักข่าวชายแดนใต้. ถอดความคิดขบวนการเอกราชปัตตานี. พิมพ์ครั้งที่ ๒, ปัตตานี : โครงการจัดพิมพ์ดีพบุ๊กส์ ศูนย์เฝ้าระวังสถานการณ์ภาคใต้, ๒๕๕๖.

วารสารและหนังสือพิมพ์

- สุรชาติ บำรุงสุข. “การก่อความไม่สงบ”. จุลสารความมั่นคงศึกษาฉบับที่ ๑๙ การต่อต้านความไม่สงบ. ๒๕๕๐. หน้า ๘ - ๑๒.
- สุรชาติ บำรุงสุข. “การก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทย”. จุลสารความมั่นคงศึกษาฉบับที่ ๓๕ การก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทย. ๒๕๕๑. หน้า ๑ - ๓๑.
- สุรชาติ บำรุงสุข. “การก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทย”. จุลสารความมั่นคงศึกษาฉบับที่ ๗๓ การก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทย : ปัญหาและการพัฒนา. ๒๕๕๓. หน้า ๑ - ๓๖.
- สุรชาติ บำรุงสุข. “การก่อความไม่สงบในภาคใต้”. จุลสารความมั่นคงศึกษาฉบับที่ ๙๑ การก่อความไม่สงบในภาคใต้. ๒๕๕๔. หน้า ๑ - ๓๖.
- สุรชาติ บำรุงสุข. “การจัดตั้งกองกำลังของขบวนการก่อความไม่สงบ”. จุลสารความมั่นคงศึกษาฉบับที่ ๑๐ การก่อความไม่สงบในภาคใต้ของไทย. ๒๕๕๔. หน้า ๒๐ - ๒๕.

วิทยานิพนธ์ รายงานการวิจัย เอกสารวิจัย

- กรรณิการ์ จันสายทอง. “การตัดสินใจเข้าร่วมขบวนการก่อความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ภายใต้กรณีศึกษาผู้ต้องขังคดีความมั่นคง เรือนจำกลางสงขลา”. ระดับมหาบัณฑิต, ศิลปะศาสตร์ (การบริหารงานยุติธรรม), มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๕๑.
- ธานี ทวีศรี, พลตำรวจโท. “ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ การป้องกันและปราบปรามการก่อความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้”. เอกสารวิจัยส่วนบุคคล, วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร, ๒๕๕๖.

ณัฐธร เพราะสุนทร, พลตำรวจตรี. “การเพิ่มประสิทธิภาพและบทบาทของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการ
แก้ปัญหาความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้”. เอกสารวิจัยส่วนบุคคล,
วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร, ๒๕๕๔.

สุชาติ วีระสวัสดิ์, พลตำรวจเอก. “การพัฒนาประสิทธิภาพการสืบสวนหลังเกิดเหตุระเบิดของกลุ่มผู้
ก่อเหตุรุนแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้”. เอกสารวิจัยส่วนบุคคล, วิทยาลัยป้องกัน
ราชอาณาจักร, ๒๕๕๙.

สำเร็จ ศรีหรั่ง, พลเอก. “ขบวนการ BRN – Coordinate กับการก่อความไม่สงบ ในพื้นที่ ๓ จังหวัด
ชายแดนภาคใต้และ ๔ อำเภอของจังหวัดสงขลา ในช่วงปี ๒๕๔๗ – ปัจจุบัน (๒๕๕๐)
และแนวคิดในการยุติสถานการณ์”. เอกสารวิจัยส่วนบุคคล, วิทยาลัยป้องกัน
ราชอาณาจักร, ๒๕๕๐.

สัมภาษณ์

จิระวัฒน์ พยุงธรรม, พลตำรวจตรี. ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดปัตตานี. สัมภาษณ์. ๑๓ เมษายน ๒๕๖๓.

ชาคริต อุจะรัตน์, พันเอก. ผู้บังคับการกรมรบพิเศษที่ ๔. สัมภาษณ์. ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๖๓.

นรินทร์ บุษะมัญญ, พลตำรวจตรี. ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดนราธิวาส. สัมภาษณ์. ๙ พฤษภาคม ๒๕๖๓.

ปราบพาล มีมงคล, พลตำรวจตรี. ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดยะลา. สัมภาษณ์. ๑๖ เมษายน ๒๕๖๓.

ปิยพงษ์ วงศ์จันทร์, พลตรี. ผู้บังคับหน่วยเฉพาะกิจจังหวัดปัตตานี. สัมภาษณ์. ๒๔ เมษายน ๒๕๖๓.

พยุงค์ศักดิ์ สุรินทร์, พันตำรวจเอก. หัวหน้างานการข่าว ศูนย์ปฏิบัติการสำนักงานตำรวจแห่งชาติส่วนหน้า.

สัมภาษณ์. ๑๔ เมษายน ๒๕๖๓.

มาหามะรอซาลี บาดา, อดีตสมาชิกขบวนการปีอาร์เอ็น. สัมภาษณ์. ๒๐ เมษายน ๒๕๖๓.

มูฮัมหมัดคอคดาฟี ดือรามะ, อดีตสมาชิกขบวนการปีอาร์เอ็น. สัมภาษณ์. ๒๐ เมษายน ๒๕๖๓.

สมเกียรติ ฤทธิ์เลื่อน, พลตำรวจตรี. ผู้บังคับการสืบสวนสอบสวนตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้.

สัมภาษณ์. ๘ พฤษภาคม ๒๕๖๓.

สมดุลย์ เอี่ยมเอก, พลตรี. ผู้บังคับหน่วยเฉพาะกิจจังหวัดนราธิวาส. สัมภาษณ์. ๓๐ เมษายน ๒๕๖๓.

สุวิทย์ เขียวศิริ, พลตำรวจตรี. อดีตผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดสงขลา. สัมภาษณ์. ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๓.

สักรินทร์ บำเพ็ญสมัย, พันตำรวจเอก. รองผู้บังคับการสืบสวนสอบสวนตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้.

สัมภาษณ์. ๑๔ เมษายน ๒๕๖๓.

สำเร็จ ศรีหรั่ง, พลเอก. อดีตที่ปรึกษาพิเศษสำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม. สัมภาษณ์. ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๓.

อุทิศ อนันตนานนท์, พลตรี. ผู้บังคับหน่วยเฉพาะกิจจังหวัดยะลา. สัมภาษณ์. ๒๒ เมษายน ๒๕๖๓.

อัมรัน เจ๊ะโซ๊ะ, อดีตสมาชิกขบวนการปีอาร์เอ็น. สัมภาษณ์. ๒๐ เมษายน ๒๕๖๓.

กฎหมาย

“พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ.๒๕๕๑”, ราชกิจจานุเบกษา. เล่มที่
๑๒๕, ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑, หน้า ๓๓.

“ประกาศ เรื่อง ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)”, ราชกิจจานุเบกษา. เล่มที่ ๑๓๕, ๑๓ ตุลาคม ๒๕๖๑, หน้า ๑๕.

เอกสารไม่ตีพิมพ์

กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค ๔ ส่วนหน้า. “แผนการเสริมสร้างสันติสุขจังหวัดชายแดนภาคใต้ ประจำปี ๒๕๖๓ (ลับมาก)”, ๒๕๖๓.

ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ศอ.บต.). “ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕”, ๒๕๖๓.

สภาความมั่นคงแห่งชาติ, สำนักงาน. “นโยบาย และแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคง พ.ศ.๒๕๖๒ - ๒๕๖๕, ๒๕๖๒.

ประวัติย่อผู้วิจัย

- ชื่อ : พลตำรวจตรี โปธ สวยสุวรรณ
- วัน เดือน ปีเกิด : ๒๙ สิงหาคม ๒๕๐๗
- การศึกษา : รัฐประศาสนศาสตร์บัณฑิต
: จากโรงเรียนนายร้อยตำรวจ (ร.บ.บ.(ตร.)) (นรต.รุ่น ๓๘)
รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต จากสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- ประวัติการทำงานโดยย่อ : ผู้กำกับการ สถานีตำรวจภูธรโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี
: ผู้กำกับการ สถานีตำรวจภูธรเมืองปัตตานี จังหวัดปัตตานี
: ผู้กำกับการ สถานีตำรวจภูธรสิงหนคร จังหวัดสงขลา
: ผู้กำกับการ สถานีตำรวจภูธรหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา
: ผู้กำกับการ สถานีตำรวจภูธรควนโดน จังหวัดสตูล
: รองผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดปัตตานี
: ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดปัตตานี
: ผู้บังคับการกองตรวจราชการ ๘
- ตำแหน่งปัจจุบัน : รองผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๙

สรุปย่อ

ลักษณะวิชา ยุทธศาสตร์

เรื่อง แนวทางการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปอเมตของขบวนการปีอาร์เอ็น
ผู้วิจัย พลตำรวจตรี โปธ สวยสุวรรณ หลักสูตร วปอ. รุ่นที่ ๖๒
ตำแหน่ง รองผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๙

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความรุนแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้เป็นที่ประจักษ์แก่ประชาชนทั่วไปทั้งในพื้นที่และนอกพื้นที่ ซึ่งความเสียหายนั้น เกิดขึ้นมาจากการกระทำของกลุ่มขบวนการ “ปีอาร์เอ็น” โดยจากฐานข้อมูลของงานการข่าว ศูนย์ปฏิบัติการสำนักงานตำรวจแห่งชาติส่วนหน้า สถานการณ์ความรุนแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ระหว่าง ปี ๒๕๔๗ - ๒๕๖๒ มีเหตุการณ์รวมทั้งสิ้น ๑๙,๗๕๒ เหตุการณ์ เป็นเหตุก่อความไม่สงบ จำนวน ๑๐,๑๒๒ เหตุการณ์ เหตุอาชญากรรม จำนวน ๔,๓๔๓ เหตุการณ์ เหตุก่อกวน จำนวน ๓,๕๕๓ เหตุการณ์ ไม่ทราบสาเหตุ จำนวน ๑,๓๗๓ เหตุการณ์ และเป็นการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รัฐ จำนวน ๓๐๘ เหตุการณ์ ซึ่งเหตุก่อความไม่สงบ และเหตุก่อกวนเกิดจากการกระทำของขบวนการ ที่สร้างสถานการณ์ในพื้นที่ ซึ่งส่งผลให้มีผู้เสียชีวิต จำนวน ๘,๐๓๔ ราย และผู้ได้รับบาดเจ็บ จำนวน ๑๓,๖๔๔ ราย โดยเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ส่วนใหญ่มาจากสาเหตุก่อความไม่สงบ ซึ่งมีรูปแบบการก่อเหตุความไม่สงบสูงสุด ๓ อันดับแรกได้แก่ ๑) การยิง ๒) การระเบิด และ ๓) การวางเพลิง โดยพื้นที่จังหวัดนราธิวาส มีเหตุก่อความไม่สงบสูงสุด, จำนวนเหตุการณ์โดยรวมสูงสุด, จำนวนการเกิดเหตุระเบิดสูงสุด และผู้ที่ได้รับบาดเจ็บและเสียชีวิตสูงสุด

ซึ่งสถานการณ์ความรุนแรงที่เกิดขึ้นนี้ ได้ส่งผลกระทบต่อชีวิต และทรัพย์สินของประชาชน รวมทั้งทำให้สภาพสังคมในพื้นที่เปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะครอบครัวที่สูญเสียหัวหน้าครอบครัว, ภรรยาสูญเสียสามี และบุตรขาดผู้อุปการะ ซึ่งเหตุการณ์การก่อความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ก็ยังคงมีความรุนแรงอย่างต่อเนื่อง แม้บางช่วงเหตุการณ์เบาบางลงแต่ยังคงเกิดความสูญเสีย ซึ่งก่อให้เกิดความหวาดระแวง วิตกกังวล หวาดกลัว ไม่มั่นใจในชีวิตและทรัพย์สิน รวมถึงวิถีการดำเนินชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ครอบครัวผู้ได้รับผลกระทบยังคงต้องการความห่วงใยและดูแลจากภาครัฐ เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจให้กับครอบครัว สามารถดำรงชีวิตได้อย่างปกติสุข และมั่นคง ซึ่งรัฐบาลได้ให้ความช่วยเหลือเยียวยาเบื้องต้นไปบางส่วนแล้วก็ตาม แต่ครอบครัวผู้สูญเสียยังคงเกิดความรู้สึกโดดเดี่ยว แม้บางครั้งมีสมาชิกในครอบครัวคอยปลอบใจและให้กำลังใจ จึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญ โดยการเยี่ยมเยียนและให้กำลังใจอย่างต่อเนื่อง เพื่อมิให้เกิดความรู้สึกถูกทอดทิ้งไม่ได้รับการดูแลจากทุกภาคส่วน

นอกจากนี้ ยังมีผลกระทบต่อความมั่นคง ทั้งในระดับท้องถิ่น, ระดับประเทศ และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ซึ่งหลังจากที่รัฐได้ใช้วิธีการต่าง ๆ ทั้งการใช้มาตรการความรุนแรง, มาตรการทางการทหาร และทางการเมือง ซึ่งในช่วงที่ผ่านมาทุกฝ่ายได้พึงเล็ง และให้ความสำคัญต่อการจัดการกับปัญหาความขัดแย้งในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ และกระบวนการพูดคุยสันติภาพ หรือสันติสุข ซึ่งทำให้ปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้กลายเป็นวาระนโยบายระดับชาติ ซึ่งในปัจจุบันนี้

กลุ่มขบวนการปีอาร์เอ็นซึ่งเป็นกลุ่มก่อเหตุหลักในพื้นที่ ยังมีศักยภาพในการปฏิบัติการในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง แม้ว่าจะมีสมาชิกปฏิบัติการฝ่ายทหารของปีอาร์เอ็นที่ก่อเหตุถูกจับดำเนินคดี และพิพากษาจำคุก ก็ยังมีเยาวชนรุ่นใหม่เข้ามาเป็นสมาชิก และก่อเหตุเพิ่มขึ้นเสมอ ซึ่งสมาชิกที่สำคัญของขบวนการปีอาร์เอ็นที่รอวันพัฒนามาเป็นสมาชิกปฏิบัติการฝ่ายทหาร คือ สมาชิกเปอมุดอ ที่ได้รับการคัดเลือกจากเยาวชนมลายูมุสลิมในพื้นที่

ดังนั้น การที่เยาวชนมลายูมุสลิมได้เข้าเป็นสมาชิกของขบวนการปีอาร์เอ็น และได้รับการฝึกอบรมจนเป็นสมาชิกเปอมุดอ ให้มีแนวความคิดต่อต้านรัฐ และเผยแพร่แนวคิดอุดมการณ์รวมทั้งให้ความช่วยเหลือในการก่อเหตุความรุนแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ และอาจพัฒนาเป็นสมาชิกที่มีขีดความสามารถปฏิบัติการทางทหารซึ่งจะก่อให้เกิดได้เป็นการหลอเลี้ยวปัญหาความรุนแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ จึงเป็นที่มาของการศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปอมุดอของขบวนการปีอาร์เอ็น จึงได้ศึกษาในประเด็นดังกล่าวซึ่งจะทำให้ทราบแนวทางการคัดเลือก บ่มเพาะ วิธีการดำเนินงาน และการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปอมุดอของขบวนการปีอาร์เอ็น เพื่อเป็นข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อศึกษาวิธีการคัดเลือก บ่มเพาะ และวิธีการดำเนินงานของสมาชิกเปอมุดอในขบวนการปีอาร์เอ็นในการก่อเหตุรุนแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้
๒. เพื่อหาแนวทางการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปอมุดอของขบวนการปีอาร์เอ็น

ขอบเขตของการวิจัย

๑. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาในครั้งนี้ใช้การศึกษาเอกสาร ข้อมูล รายงาน และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการก่อเหตุรุนแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยทำการศึกษาโดยเน้น ๓ ประเด็นหลัก คือ

- ๑.๑ การคัดเลือก บ่มเพาะเป็นสมาชิกเปอมุดอของขบวนการปีอาร์เอ็น
- ๑.๒ การดำเนินงานของสมาชิกเปอมุดอของขบวนการปีอาร์เอ็น
- ๑.๓ การแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปอมุดอของขบวนการปีอาร์เอ็น

๒. ขอบเขตประชากร

ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตศึกษาข้อมูลจาก ๒ กลุ่มหลักที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ทำวิจัย ประกอบด้วย

- ๒.๑ ส่วนที่ ๑ อดีตสมาชิกขบวนการปีอาร์เอ็น
- ๒.๒ ส่วนที่ ๒ ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับขบวนการปีอาร์เอ็น

๓. ขอบเขตด้านพื้นที่

การศึกษารุ่นนี้ผู้วิจัยจะทำการศึกษาในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้แก่ จังหวัดปัตตานี ยะลา นราธิวาส และ พื้นที่ ๔ อำเภอของจังหวัดสงขลา

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปอุมตอของขบวนการปีอาร์เอ็น เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑. การรวบรวมข้อมูล

๑.๑ การรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิจากการรวบรวมข้อมูลทางเอกสารวิจัย เอกสารทางวิชาการ ฐานข้อมูลของงานการข่าว บทความการวิเคราะห์เหตุการณ์ต่าง ๆ เพื่อสังเคราะห์ข้อมูล

๑.๒ การรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ จากการสัมภาษณ์ ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญ เกี่ยวกับขบวนการปีอาร์เอ็น

๒. การวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็น ข้อมูลจากการสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้าง (Structured Interview) และการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง (Unstructured Interview) ในลักษณะปลายเปิด (Open – Ended Question) ผู้วิจัยจะนำมาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) และใช้เทคนิคการจำแนก และจัดระบบข้อมูล คือ การนำข้อมูลที่ได้อาจจำแนก และจัดหมวดหมู่ออกเป็นระบบ

๓. การนำเสนอข้อมูล เป็นแบบรายงานวิจัยเชิงพรรณนาความ เพื่อนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัย

การสรุปผลการวิจัยของการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

๑. เพื่อศึกษาวิธีการคัดเลือก บ่มเพาะ และวิธีการดำเนินงานของสมาชิกเปอุมตอในขบวนการปีอาร์เอ็นในการก่อเหตุรุนแรงในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ผลการศึกษาสรุปได้ ดังนี้

๑.๑ การคัดเลือก ขบวนการปีอาร์เอ็น ได้ดำเนินการกล่อมเกลาคิดใจตั้งแต่ระดับครอบครัว และสังคมโดยไม่ได้เป็นไปตามธรรมชาติ แต่เป็นการสร้างขึ้นอย่างเป็นระบบ เพื่อเข้าร่วมขบวนการตั้งแต่เด็กโดยดำเนินการในศูนย์อบรมจริยธรรมประจำมัสยิด หรือที่เรียกว่าตาดิกา และเมื่อเติบโตขึ้นจะเรียนต่อที่โรงเรียนเอกชนสอนศาสนา หรือปอเนาะซึ่งเปิดสอนวิชาสามัญควบคู่ศาสนา ซึ่งได้มีการบ่มเพาะเด็ก และเยาวชนทั้งในระดับตาดิกา ปอเนาะ และ โรงเรียนเอกชนสอนศาสนา โดยเน้นหลักศาสนา และชักนำให้ต่อสู้เพื่อนำดินแดนคืนมาจากคนต่างศาสนา ใช้สถานศึกษาเป็นที่สร้างเยาวชนเข้าสู่ขบวนการ โดย ครูสอนศาสนา หรือที่เรียกว่า “อุสตาซ” หรือ รูนฟี หรือบุคลากรในโรงเรียน จะสังเกต เก่งตัว และคัดเลือกเด็กนักเรียนที่มีผลการเรียนดี ความประพฤติดี เครื่องครัดในศาสนา จากนั้นทำการปลุกกระดมชักชวนให้เข้าร่วม และทำการสาบานตน (ซุมเปาะห์) เพื่อเข้าร่วมเป็นสมาชิก และต่อสู้ทุกวิถีทางตามหลักศาสนาอิสลามเพื่อเอกราชของรัฐปัตตานี และนอกจากนี้ยังมีการคัดเลือกเยาวชนนอกสถานศึกษาด้วย เพื่อนำไปใช้งานในหน้าที่ต่าง ๆ กันไปด้วย

๑.๒ การบ่มเพาะ หลังจากผ่านการชักชวน และเข้าพิธีสาบานตนหรือซุมเปาะห์เข้ามาเป็นสมาชิกของขบวนการจะมีการบ่มเพาะในแต่ละขั้นโดยมีขั้นตอนดังนี้

๑.๒.๑ ขั้นต่อกับ (Tekab) เป็นการปลูกฝังอุดมการณ์ในเรื่องประวัติศาสตร์ เชื้อชาติ และศาสนา ขั้นนี้เป็นขั้นตอนแรกหลังจากการผ่านพิธีสาบานตน หรือซุมเปาะห์ เข้ามาเป็น

สมาชิกของขบวนการจะมีผู้ดูแลมาดูแลสมาชิกที่เข้ามาในขั้นนี้ และจะจัดให้สมาชิกภายในขบวนการมาบรรยายเกี่ยวกับประวัติศาสตร์รัฐปัตตานี เชื้อชาติ เล่าศาสนา โดยผู้บรรยายจะบรรยายทุก ๒-๓ สัปดาห์ต่อครั้ง ครั้งละประมาณ ๓๐ นาที โดยขั้นตอนดังกล่าวจะใช้เวลาประมาณ ๓-๔ เดือน ซึ่งระหว่างนั้นจะมีการเก็บเงินบริจาควันละ ๑ บาท โดยจะให้ทุกเดือน ๆ ละ ๓๐ บาทกับผู้ดูแล หรือผู้บรรยาย แล้วแต่กรณี เมื่อผ่านขั้นตอนดังกล่าวแล้วผู้ดูแลจะส่งไปให้ผู้ดูแลขั้นต่อไป

๑.๒.๒ ตีโป (Tepo) เป็นการสร้างจุดยืน เน้นในเรื่องกฎบัญญัติ ๑๐ ข้อของขบวนการ การเตรียมร่างกายขั้นพื้นฐาน และการปฏิวัติ โดยขั้นนี้เป็นขั้นตอนที่สอง จะมีผู้ดูแลในขั้นนี้มาดูแลสมาชิกที่เข้ามา ซึ่งจะจัดให้สมาชิกภายในขบวนการมาบรรยายเกี่ยวกับหลักศาสนา เรื่องการทำสงครามศักดิ์สิทธิ์ หรือปฏิวัติ, อุตุกรรม, กฎบัญญัติ ๑๐ ประการ (ดีสปลิง 10 DISPLAN) และฝึกร่างกายขั้นพื้นฐาน โดยผู้บรรยายจะบรรยายทุก ๒-๓ สัปดาห์ต่อครั้ง ครั้งละประมาณ ๓๐ นาที โดยขั้นตอนดังกล่าวจะใช้เวลาประมาณ ๓-๔ เดือน ซึ่งระหว่างนั้นจะมีการเก็บเงินบริจาควันละ ๑ บาท โดยจะให้ทุกเดือน ๆ ละ ๓๐ บาทกับผู้ดูแล หรือผู้บรรยาย แล้วแต่กรณี เมื่อผ่านขั้นตอนดังกล่าวแล้วผู้ดูแลจะส่งไปให้ผู้ดูแลขั้นต่อไป

๑.๒.๓ ขึ้นตาราฟ (Taraf) เป็นการสร้างเกียรติ หรือความภาคภูมิใจ เน้นในเรื่องความเป็นมลายูทั้งวิถีชีวิต เอกลักษณ์การแต่งกาย และวัฒนธรรม โดยขั้นนี้เป็นขั้นตอนที่สาม จะมีผู้ดูแลในขั้นนี้มาดูแลสมาชิกที่เข้ามา ซึ่งจะจัดให้สมาชิกภายในขบวนการมาบรรยายเกี่ยวกับหลักศาสนา เรื่องการทำสงครามศักดิ์สิทธิ์ หรือปฏิวัติ, อุตุกรรม, ท้องติสปริง ๑๐, สิ่งที่ขบวนการไม่พึงประสงค์ และฝึกร่างกายพื้นฐาน ๑๒ ท่า โดยผู้บรรยาย หรือครูฝึกจะบรรยาย และฝึกครั้งละประมาณ ๖๐ นาที ทุก ๒-๓ สัปดาห์ต่อครั้ง โดยขั้นตอนดังกล่าวจะใช้เวลาประมาณ ๓-๔ เดือน ซึ่งระหว่างนั้นจะมีการเก็บเงินบริจาควันละ ๑ บาท โดยจะให้ทุกเดือน ๆ ละ ๓๐ บาทกับผู้ดูแล หรือผู้บรรยาย แล้วแต่กรณี เมื่อผ่านขั้นตอนดังกล่าวแล้วผู้ดูแลจะส่งไปให้ผู้ดูแลขั้นต่อไป

๑.๒.๔ ขึ้นตาแย (Tajam) เป็นการทบทวน และทดสอบในเรื่องที่ผ่านมา และเพิ่มเติมด้านศาสนา ขั้นนี้เป็นขั้นตอนที่สี่ จะมีผู้ดูแลในขั้นนี้มาดูแลสมาชิกที่เข้ามา ซึ่งจะจัดให้สมาชิกภายในขบวนการมาบรรยายเกี่ยวกับหลักศาสนา เรื่องการทำสงครามศักดิ์สิทธิ์ หรือปฏิวัติ, หัวข้อหลักศาสนา หรือศาสนบัญญัติ (ไพเกาะ) หัวข้อบทบัญญัติในคัมภีร์อัล-กรุอ่าน, หัวข้อวัจนะบัญญัติ หรือเอกภาพ (เตฮีด), ท้องติสปริง ๑๐ และฝึกร่างกายพื้นฐาน ๑๒ ท่า โดยผู้บรรยาย หรือครูฝึกจะบรรยาย และฝึกครั้งละประมาณ ๖๐ นาที ทุก ๒-๓ สัปดาห์ต่อครั้ง โดยขั้นตอนดังกล่าวจะใช้เวลาประมาณ ๓-๔ เดือน ซึ่งระหว่างนั้นจะมีการเก็บเงินบริจาควันละ ๑ บาท โดยจะให้ทุกเดือน ๆ ละ ๓๐ บาทกับผู้ดูแล หรือผู้บรรยาย แล้วแต่กรณี เมื่อผ่านขั้นตอนดังกล่าวแล้วผู้ดูแลจะส่งไปให้ผู้ดูแลขั้นต่อไป

๑.๒.๕ ขึ้นวากอน (Watan) เป็นขั้นให้สำนึกถึงแผ่นดินเกิด เริ่มฝึกพื้นฐานด้านทหาร ขั้นนี้เป็นขั้นตอนที่ห้า จะมีผู้ดูแลในขั้นนี้มาดูแลสมาชิกที่เข้ามา ซึ่งจะจัดให้สมาชิกภายในขบวนการมาบรรยาย และฝึกเกี่ยวกับระเบียบแถว, การปฐมพยาบาล, ดิวรี, เทคนิค แทกติกการยิง และทำยิง โดยผู้บรรยาย หรือครูฝึกจะบรรยาย และฝึกครั้งละประมาณ ๒ ชั่วโมง ทุก ๒-๓ สัปดาห์ต่อครั้ง โดยขั้นตอนดังกล่าวจะใช้เวลาประมาณ ๓-๔ เดือน ซึ่งระหว่างนั้นจะมีการเก็บเงินบริจาควันละ ๑ บาท โดยจะให้ทุกเดือน ๆ ละ ๓๐ บาทกับผู้ดูแล หรือผู้บรรยาย เมื่อผ่านทั้ง ๕ ขั้นตอน จะมีการคัดเลือกไปในฝ่ายมวลชน ฝ่ายเปอฆุดอ และฝ่ายทหารต่อไป

๑.๓ การดำเนินงานของสมาชิกเปอमुตอ ฝ่ายเปอมุตอ หรือฝ่ายเยาวชน มีแบบแผน การปฏิบัติในยุทธศาสตร์อย่างชัดเจน ทำงานอย่างมีเป้าหมายด้วยการขับเคลื่อนงานมวลชนคู่กับงาน กองกำลังตามแผนปฏิวัติ ๗ ขั้นตอน การจัดตั้งองค์กรในการต่อสู้ตามโครงสร้างของฝ่ายเยาวชนนั้นใน ขั้นที่ ๑ - ๒ เป็นขั้นเริ่มต้นสร้างจิตสำนึก และการจัดตั้งมวลชนเริ่มในปี ๒๕๒๗ โดยขบวนการใช้ เงื่อนไขเชือชาติ อัตลักษณ์ ศาสนา มาตุภูมิ ด้วยการบิดเบือนหลักศาสนาและประวัติศาสตร์ เพื่อสนับสนุนแนวทางการทำปฏิวัติที่ใช้เป็นเงื่อนไขหลัก และความไม่เป็นธรรมด้านการเมือง การปกครอง เศรษฐกิจและสังคม ใช้เงื่อนไขสนับสนุน อีกทั้งนำข้อผิดพลาดในอดีตและการประพฤติดิถีของรัฐ มาเป็น เงื่อนไขสร้างอุดมการณ์ขั้นต้น และหล่อหลอมให้เกิดความรู้สึกไม่เป็นธรรมต่อชาวมุสลิม เพื่อการจัดตั้งสมาชิก และเปอมุตอ ส่วนขั้นที่ ๓ - ๔ การจัดตั้งองค์กร และกองกำลัง เป็นการต่อยอดหลังจากสร้างมวลชน และเปอมุตอได้แล้วก็จะจัดตั้งองค์กร และพัฒนาเข้าสู่การเป็นกองกำลังที่สามารถปฏิบัติการทางทหารได้ ซึ่งหลังจากได้รับการคัดเลือกไปเป็นฝ่ายเปอมุตอ จะไปทำหน้าที่ที่เสี่ยงในการสร้างเปอมุตอ หรือ ที่เรียกว่า เปอกาเดส ซึ่งมีหน้าที่ให้ความรู้เกี่ยวกับหัวข้อการวางระบบของขบวนการ ๕ ข้อ ให้กับสมาชิก คือ ประวัติศาสตร์, ศาสนา, เชือชาติ, กฎข้อบัญญัติ ๑๐ ประการ และ ปฏิวัติ ซึ่งเปอกาเดส อยู่ภายใต้การสั่งการ ของฝ่ายเปอมุตอระดับจังหวัด โดยมีหัวหน้าเปอมุตอระดับก๊ส เป็นผู้ควบคุมในการดำเนินงาน และ สั่งการ โดยจะเรียกเปอกาเดส ส่วนต่าง ๆ ประชุมเดือนละ ๑ ครั้ง รายงานแต่ละส่วนเพื่อประเมินผล และรวบรวมข้อมูลในการขับเคลื่อนสั่งการ เพื่อให้เปอกาเดสมีแนวทางทำงานในการสร้างเปอมุตอ ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อเป็นนักสร้างที่เข้มแข็งต่ออุดมการณ์ เป็นผู้สร้างให้ความรู้แก่สมาชิกแนวร่วม ขบวนการตามจุดประสงค์ของแต่ละขั้นตอนในการสร้างเด็ก และเยาวชนของขบวนการพัฒนาตามขั้นตอน จนไปเป็นเปอมุตอ และพัฒนาไปเป็นฝ่ายปฏิบัติการทางทหารต่อไป และเพื่อสามารถรวบรวมทุกกลุ่มอาชีพ ในสังคม เพื่อให้เห็นภาพความจำเป็นต่อการปฏิวัติรัฐไทย ดังนั้นเปอกาเดสต้องมีไหวพริบดีในการดึงคน ในสังคมให้มีความเป็นหนึ่งในอุดมการณ์ปฏิวัติ และให้เกิดความหวังในการต่อสู้จนได้รับเอกราช

๒. เพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ ๒ แนวการแก้ไขปัญหาค่าเข้าเป็นสมาชิก เปอมุตอของขบวนการปีอาร์เอ็น นั้น ผลการศึกษาสรุปได้ ดังนี้

๒.๑ แนวทางการแก้ปัญหาต่อฝ่ายรัฐ โดยนำศาสตร์แห่งพระราช “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” หลักการทรงงาน ตามแนวพระราชดำริพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร รัชกาลที่ ๙ สู่การพัฒนาที่ยั่งยืน และมั่นคง มาเป็นหลักในการแก้ไขปัญหา ดังนี้

๒.๑.๑ เข้าใจ รัฐยอมรับว่ามีขบวนการปีอาร์เอ็นอยู่จริง เจ้าหน้าที่ตั้งแต่ ระดับรัฐบาลถึงผู้ปฏิบัติทุกระดับให้เข้าใจเรื่องขบวนการปีอาร์เอ็น และความเข้าใจในวิธีการ และการ ดำเนินงานของขบวนการปีอาร์เอ็น เข้าใจแนวทางวิธีการสร้างสมาชิกเปอมุตอ การกำหนดนโยบาย ของผู้มีอำนาจ ให้ความสำคัญกับการแก้ปัญหาน้อย่างจริงจัง และ ต้องจริงจังในการแก้ปัญหา ไม่สร้าง เงื่อนไขทางสังคม ทั้งความไม่เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ ไม่ละเมิดสิทธิมนุษยชน และ ระมัดระวังการ สร้างเงื่อนไขทางสังคมทุก ๆ ด้านที่จะเป็นปัจจัยส่งเสริมสนับสนุน หรือเป็นตัวเร่งการเข้าสู่ขบวนการ ของเยาวชน

๒.๑.๒ เข้าถึง รัฐต้องมีแผนงาน โครงการ กิจกรรมต่าง ๆ ที่ต้องไปสัมผัส กับประชาชน และจะต้องสนับสนุนส่งเสริมอย่างเต็มที่ และมากขึ้นการที่จะยุบเลิกควรจะต้องเกิดจาก การเสนอขอของประชาชนในพื้นที่เท่านั้น พร้อมทั้งมอบความไว้วางใจในการแก้ปัญหาให้กับคนพื้นที่ทั้ง

วิถีคิด และวิธีการ รวมถึงงบประมาณ รัฐหรือเจ้าหน้าที่รัฐเป็นเพียงผู้กำหนดนโยบาย หรือเป้าหมายเท่านั้น โดยทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องให้ความร่วมมือในการแก้ปัญหา อย่างแท้จริงมีความต่อเนื่องในการดำเนินการ โดยมีเจ้าหน้าที่อยู่ประจำพื้นที่ เข้าถึงมวลชนในพื้นที่ได้ โดยอยู่ในพื้นที่ต่อเนื่อง จะทำให้รู้พื้นที่รู้ประชาชนอย่างแท้จริงและ ทุกภาคส่วนจะต้องอยู่ใกล้ชิดกับประชาชน หรืออย่าห่างประชาชน ปรับทุกข์ผูกมิตรร่วมกันร่วมอยู่ร่วมทำงานร่วมศึกษาและร่วมรับผิดชอบ และเจ้าหน้าที่รัฐทุกคนจะต้องคิดดี พูดดีและทำดี เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่มีส่วนร่วมในการเสริมสร้างสันติสุขอย่างยั่งยืน เช่น โครงการกำบังตึกวา โครงการพัฒนาธรรม สอดแทรกการให้ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องดังกล่าว และควรให้สิทธิคนไทยมุสลิมในพื้นที่ มีบทบาทในการนำเสนออย่างแท้จริง โดยเฉพาะการสนับสนุนแต่งตั้งให้มีตำแหน่ง บริหารระดับสูงของราชการฝ่ายพลเรือน อาทิ ตำแหน่ง ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ และหัวหน้าส่วนราชการต่าง ๆ ทั้งในระดับจังหวัด และอำเภอ ยกเว้น ผู้บริหารฝ่ายความมั่นคง ทหาร ตำรวจ ที่รัฐส่วนกลางต้องแต่งตั้งคนจากนอกพื้นที่

๒.๑.๓ พัฒนา รัฐต้องพัฒนาอาชีพ พัฒนาการศึกษากฎหมายอาชญากรรม หรือการส่งเสริมให้เล่นกีฬา พัฒนาเศรษฐกิจในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้นเกิดความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน รวมทั้งต้องเพิ่มศักยภาพด้านการสื่อสารภาคประชาสังคม และ ด้านการลงทุนด้านเศรษฐกิจ เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่มีโอกาส ด้านความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น อาจทดลองใช้แนวทางการปกครองพิเศษ โดยปรับรายละเอียดที่เหมาะสมกับรูปแบบการปกครอง โดยนำผลการศึกษาของคณะทำงานชุดต่าง ๆ ที่รัฐบาลแต่งตั้งมาแล้วหลายคณะก่อนหน้านี้ไปเป็นโมเดล

๒.๒ แนวทางการแก้ปัญหาต่อฝ่ายขบวนการบีอาร์เอ็น โดยเปิดโปงและทำลายโครงสร้างเปื่อมุดอทั้งในและนอกสถานศึกษา ตัดการเชื่อมต่อในข่ายงานควบคุมและสนับสนุนของขบวนการ ทั้งที่เป็นเหล่าควบคุมเปื่อมุดอประจำพื้นที่ (STAFF) ทั้งในและนอกสถานศึกษาตัดการเชื่อมต่อในข่ายงานการควบคุมและการสนับสนุนขององค์กรโดยการทำให้เสียลับ และจะต้องมีความเป็นเอกภาพในการแก้ปัญหา กำหนดยุทธศาสตร์เพื่อบรรลุเป้าหมายที่ชัดเจน กำหนดกิจกรรม หรือวิธีการดำเนินการต่อแต่ละขั้นตอน แต่ละบริบทของการดำเนินการของบีอาร์เอ็นอย่างเหมาะสม กัดดันไม่ให้ขบวนการมีความพร้อมที่จะลงมือทำ ตัดโอกาสในการเข้าถึงขบวนการ ในรูปแบบการชักชวน การรวมกลุ่มทำกิจกรรม ลดเป้าหมายของกลุ่มขบวนการ และลดความสามารถของขบวนการ โดยใช้สังคมในระดับต่าง ๆ พร้อมทั้งสื่อสังคม

ปฏิบัติการเชิงรุก โดยจัดชุดสืบสวนเข้าพบปะพูดคุย กัดดันกับบิดา มารดา ผู้ปกครองของเปื่อมุดอเพื่อให้ถอนตัวออกจากขบวนการให้ได้มากที่สุด พร้อมทั้งจัดทำบัญชีขึ้นทะเบียนและจัดทำประวัติกลุ่มเยาวชนกัซชาติปัตตานี หรือเปื่อมุดอ โดยจะต้องดำเนินการอย่างรอบคอบ รัดกุม ถูกต้อง หากดำเนินการไม่ถูกต้องอาจเป็นการผลักดันให้เยาวชนเหล่านั้นเข้าไปหาขบวนการได้โดยง่าย ตรวจสอบบุคคลในพื้นที่หมู่บ้าน จะต้องสามารถระบุบุคคล สถานที่อยู่ และการมีอยู่ทุกคน ตั้งชุดตรวจสอบและติดตามเยาวชน ที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนแล้วเข้าไปทำความเข้าใจโดยมีผู้นำท้องถิ่นผู้นำศาสนาเข้าร่วม สร้างองค์กรที่เหมาะสมเพื่อแย่งชิงมวลชนทั้งในและนอกสถานศึกษา รวมทั้งมีองค์กรรับผิดชอบโดยตรง ที่มีความรู้เกี่ยวกับแนวคิด หรือกระบวนการสร้างสมาชิกเปื่อมุดอของบีอาร์เอ็น แล้วการดำเนินการจะมีหลายกิจกรรม จะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกัน เพื่อสกัดกั้น ยับยั้ง การสร้างสมาชิกเปื่อมุดอของบีอาร์เอ็น แก้ไขปัญหาเปื่อมุดอต้องแก้ไขการผลิตคน

เข้าสู่ขบวนการในอนาคตย้อนกลับไปได้ตั้งแต่เด็กต้องดูแลกล่อมเกลามาจากผู้ปกครอง ครอบครัว รู้เท่าทัน ขบวนการ หยุดการผลิตเปปมูตอเพิ่ม หรือผลิตทดแทนได้เปปมูตอก็จะสลายไปเอง พร้อมทั้งปรับเปลี่ยนยุทธศาสตร์ ทางด้านสื่อสารภาคประชาสังคม โดยเน้นไปในระดับกลุ่ม คือ ยับยั้งการสร้าง กลุ่มของแนวร่วม ที่พร้อมจะสนับสนุนรวมไปถึงสร้างความรุนแรงในตัวบุคคล

๒.๓ แนวทางการแก้ปัญหาทางการศึกษา ต้องเริ่มที่พื้นฐานของระบบการศึกษาใน ชั้นพื้นฐานระดับนโยบายควรจะต้องเร่งดำเนินการมอณนโยบายการเข้าถึงสถานศึกษาที่ล่อแหลมใน การบ่มเพาะแนวความคิดความเห็นต่าง ระดับปฏิบัติมีแนวทาง และรูปแบบที่ชัดเจนในการเข้า ดำเนินการเพื่อการเข้าถึงสถานศึกษา และมีส่วนร่วมระหว่างสถานศึกษากับชุมชนท้องถิ่น ต้องมีการ เข้ามาควบคุมตรวจสอบระบบการศึกษาให้เป็นตามมาตรฐาน รัฐเปิดโรงเรียนสอนศาสนาที่มีมาตรฐาน ระดับโลก เพื่อดึงนักเรียนที่เก่งมาอยู่กับรัฐ โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาให้ความร่วมมือ ลดการปลูกฝัง และบ่มเพาะผ่านตาดีกา และโรงเรียนเอกชนสอนศาสนา ไม่มีการใช้สถานศึกษาเป็นแหล่งบ่มเพาะ ต้องใช้หน่วยความมั่นคงเข้าไปสนับสนุนให้ความช่วยเหลือ ในการสนับสนุนกิจการของสถานศึกษา จัดตั้งองค์กร (กลุ่มคน) ที่จะดำเนินการแก้ปัญหานี้โดยเฉพาะ และจะต้องสามารถดำเนินการ (ตกลงใจ ดำเนินการ) ตั้งแต่ระดับปฏิบัติจนถึงระดับนโยบาย นั้นหมายความว่าองค์ประกอบขององค์กรจะต้องมี ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาการเข้าเป็นสมาชิกเปปมูตอ เข้าเป็นสมาชิกองค์กร และ จะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้อย่างแท้จริงระยะสั้นเน้นการแย่งชิงเด็กดีเด็กเก่งเด็กเคร่งศาสนาจากขบวนการ ป็อาร์เอ็นมาสู่การดำเนินการของรัฐระยะยาวจัดการระบบการศึกษาเพื่อให้ขบวนการป็อาร์เอ็นไม่ สามารถบ่มเพาะได้ โดยตั้งแต่ระดับอนุบาล

สร้างความเข้าใจกับครู นักเรียนในโรงเรียนสอนศาสนาอิสลามทุกแห่งในพื้นที่ ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาของโรงเรียนสอนศาสนาอิสลามในพื้นที่ พร้อมทั้งมีการประเมิน สถานศึกษาสอนศาสนาเอกชน เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา และให้มีผลต่อสถานศึกษาที่ ไม่ผ่านการประเมิน ส่วนครูผู้สอนในสถานศึกษาศาสนาเอกชน จะต้องมีการสอบใบประกอบวิชาชีพ และมีการประเมิน สถาบันการศึกษาทุกสถาบันรายงานสถานะนักเรียนนักศึกษาบุคลากร ทางการศึกษาผลการศึกษารวมถึงสถานะทางการเงินให้สำนักงานเขตการศึกษาพื้นที่ทราบทุกภาค เรเรียน ส่งเสริมสนับสนุนให้การศึกษาแก่เยาวชนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาล และประถมศึกษาเกี่ยวกับ ความรู้ทางประวัติศาสตร์ที่ถูกต้อง โดยใช้กลไกของกระทรวงศึกษาธิการร่วมเป็นแกนหลักกับฝ่าย ความมั่นคง ให้การศึกษาด้านศาสนาที่ถูกต้อง และมีการจัดตั้งสภาอุลามาห์เพื่อให้การพิตวาเมื่อมี ความเห็นแย้งตามหลักศาสนาเพื่อวินิจฉัยหรือทำการพิตวาที่มีความถูกต้อง ไม่ถูกแสงประโยชน์หรือ บิดเบือนจากกลุ่มเห็นต่าง พร้อมทั้งให้ความรู้และการฝึกฝนอาชีพที่สามารถใช้เลี้ยงตัวเอง และ ครอบครัวได้ในอนาคตโดยความร่วมมือกันทุกภาคส่วน สนับสนุนการศึกษา และอาชีพของคนรุ่นใหม่ โดยให้เยาวชนมีบทบาทร่วมกำหนดทิศทาง การประกอบอาชีพ และพัฒนาสังคม เศรษฐกิจ ในพื้นที่ จังหวัดชายแดนภาคใต้ และให้การศึกษาสำหรับเยาวชนนอกการศึกษาไม่ว่าเป็นการศึกษาออกโรงเรียนหรือ การศึกษาตามอัธยาศัยหรือการศึกษาเฉพาะด้าน เด็กดีเด็กเก่งเด็กเรียบร้อยสนใจศาสนา รัฐโดย กระทรวงศึกษาธิการต้องเข้าไปสนับสนุน หรือค้ำเซ้มสายศาสนา เข้าไปทำความเข้าใจกับสถานศึกษา และ ขอความร่วมมือ นำนักเรียนที่มีการศึกษาดี และเคร่งศาสนา และไปทำความเข้าใจกับผู้ปกครอง ไม่ให้ เข้าสู่ขบวนการ พร้อมทั้งจัดทำโครงการครูอาสา เน้นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เป็นมุสลิม เข้าไปสอนใน

โรงเรียนสอนศาสนาอิสลามในพื้นที่โดยเน้นโรงเรียนที่มีความล่อแหลม หรือใช้โครงการ “ครูแดง” เข้าไปสอดแทรกให้ความรู้กับนักเรียน นักศึกษาเพื่อปลูกฝังประวัติศาสตร์ที่ถูกต้องเพื่อให้เยาวชนเกิดความรักชาติ ไทยพุทธและไทยมุสลิมสามารถอยู่ร่วมกันได้แบบพหุวัฒนธรรม และชาติไทยเป็นหนึ่งเดียว ไม่สามารถแบ่งแยกได้

๒.๔ แนวทางการแก้ปัญหาด้านกฎหมาย โดยบังคับใช้กฎหมายต่อสถานศึกษาที่มีพฤติกรรมใช้สถานที่ หรือป้อนเยาวชนเพื่อชักนำเข้าสู่ขบวนการด้วยใช้กฎหมายปกติ คือ พ.ร.บ.โรงเรียนเอกชน พ.ศ.๒๕๕๐ อย่างเข้มข้น และเพิ่มประสิทธิภาพการใช้กฎหมายกับคดีความมั่นคงที่เกิดขึ้นในพื้นที่โดยเน้นการใช้หลักนิติวิทยาศาสตร์ เพื่อให้การดำเนินคดีเป็นไปอย่างถูกต้อง เป็นธรรม ไม่ถูกมองว่าเป็นการเลือกปฏิบัติ พร้อมทั้งบังคับใช้กฎหมายในความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายอย่างจริงจัง เปิดช่องทางการกลับเข้าสู่สังคมของกลุ่มเยาวชนที่หลงผิด โดยใช้กฎหมาย พ.ร.บ.ความมั่นคงฯ เกี่ยวกับการให้เข้ารับการศึกษาอบรมแทนการถูกลงโทษจำคุก และถ้ามีสมาชิกของขบวนการฯ กลับใจ เลิก หรือปฏิเสธการเข้าร่วมกลุ่ม ให้รัฐมีแนวทางในการปฏิบัติต่อบุคคลกลุ่มดังกล่าว และกลับไปใช้ชีวิตในสังคม หรือรัฐมีหลักประกันให้กับกลุ่มบุคคลที่อยากกลับใจดังกล่าวที่เป็นรูปธรรมชัดเจนมากกว่าการที่ได้เป็นเพียงสายข่าว ได้รับค่าตอบแทนเป็นครั้งคราวไม่แน่นอน

ข้อเสนอแนะ

๑. ด้านนโยบาย

๑.๑ จัดการฝึกอบรมให้เจ้าหน้าที่ทุกกระทรวง ทบวง กรม ที่ปฏิบัติงานในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้มีความรู้เกี่ยวกับขบวนการบีอาร์เอ็น และการดำเนินงานของสมาชิกเปอญูดอ เพื่อสร้างความเข้าใจ และไม่สร้างเงื่อนไขในพื้นที่

๑.๒ การศึกษาในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ โรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนเอกชนอิสลาม และโรงเรียนสอนศาสนา หรือปอเนาะ ต้องอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของหน่วยงานความมั่นคงอย่างเข้มงวด มีหน่วยงานความมั่นคง และกระทรวงศึกษาธิการ ที่รับผิดชอบโดยตรง ร่วมกันตรวจสอบ และประเมินผลได้

๑.๓ นำ พ.ร.บ.การรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร พ.ศ.๒๕๕๑ มาใช้ทุกพื้นที่ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ ควบคู่กับ พ.ร.ก.การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ.๒๕๔๘ เพื่อนำเยาวชน หรือคนที่หลงผิด หรือรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เข้าเป็นสมาชิกเปอญูดอของขบวนการบีอาร์เอ็น กลับตัวจะเป็นประโยชน์ต่อการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร เข้ารับการอบรมแทนการฟ้องคดีอาญา

๒. ด้านปฏิบัติการ

๒.๑ เจ้าหน้าที่รัฐทุกกระทรวง ทบวง กรม ที่ปฏิบัติงานในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ต้องจริงจังในการแก้ปัญหา ไม่สร้างเงื่อนไขทางสังคม ทั้งความไม่เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และไม่ละเมิดสิทธิมนุษยชน

๒.๒ เจ้าหน้าที่รัฐด้านความมั่นคง ต้องมีความรู้ และให้ความรู้เกี่ยวกับขบวนการบีอาร์เอ็น และการดำเนินงานของสมาชิกเปอญูดอกับผู้ปกครอง เด็กและเยาวชนกลุ่มเสี่ยง ทั้งในโรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนเอกชนอิสลาม และโรงเรียนสอนศาสนา หรือปอเนาะ และ นอกสถานศึกษา

๒.๓ จัดทำฐานข้อมูลบุคคลทุกคนที่อยู่ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้เกี่ยวกับการศึกษาทุกระดับ ทั้งสายสามัญ และศาสนา เพื่อเป็นฐานข้อมูลในการประเมินกลุ่มเสี่ยง ทำให้เจ้าหน้าที่รัฐสามารถเข้าไปสร้างความเข้าใจได้

๓. การวิจัยครั้งต่อไป

๓.๑ ควรมีการศึกษาประเด็นเกี่ยวกับขบวนการปีอาร์เอ็นเจอะลีกในทุกด้าน ที่เป็นปัจจัยนำไปสู่ความสำเร็จในการแบ่งแยกดินแดน

๓.๒ ควรมีการศึกษาปัญหาด้านการศึกษาในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้เกี่ยวกับโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาที่เป็นแหล่งบ่มเพาะของขบวนการปีอาร์เอ็น